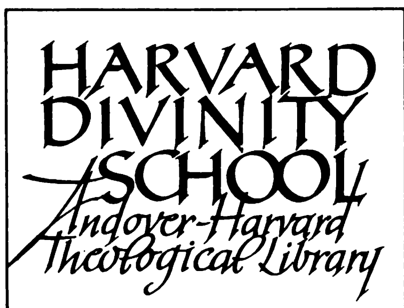

HARVARD
DIVINITY
SCHOOL
Andover-Harvard
Theological Library

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ,

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ἙΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS TESTAMENTUM,

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

HOLMESII ET LAMBERTI BOS.

TOM. I.

GLASGUÆ:
Ex Prelo Academico;
IMPENSIS RIVINGTONS & COCHRAN, LONGMAN, HURST & SOC., G. & W. B. WHITTAKER, R. PRIESTLEY, ET G. COWIE & SOC., LONDINI; BELL & BRADFUTE, ET A. BLACK, EDINBURGI.

1822.

INDEX CAPITUM

VOLUMINIS PRIMI.

ΓΕΝΕΣΙΣ.

ΚΕΦ. α΄. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος· καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς.

4 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.

5 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα μία.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος· καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

7 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

10 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρ-

μα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

12 Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν.

13 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τρίτη.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς.

15 Καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως.

16 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους· τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἀστέρας.

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν.

19 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τετάρτη.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως.

21 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά.

22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα πέμπτη.

24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος· τετράποδα, καὶ ἑρπετὰ, καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτως.

25 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

28 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν·

30 Καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτως.

31 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα ἕκτη.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ` συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.

2 Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.

3 Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,

5 Καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν.

6 Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

7 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς· καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.

9 Καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.

10 Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδὲμ, ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.

11 Ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλὰτ, ἐκεῖ οὗ ἐστι τὸ χρυσίον.

12 Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς

ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος.

13 Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας.

14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις· οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης.

15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.

16 Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ.

17 Ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ᾽ αὐτοῦ· ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ᾽ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ᾽ αὐτόν.

19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ.

21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ᾽ αὐτῆς.

22 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευρὰν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς Γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ.

23 Καὶ εἶπεν Ἀδὰμ, Τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται Γυνὴ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη.

24 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ, ὅ,τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 Ὁ δὲ Ὄφις· ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικὶ, Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεὸς, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;

2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει, Ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα.

3 Ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου. εἶπεν ὁ Θεὸς, οὐ φάγεσθε ἀπ᾽ αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικὶ, Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

5 Ἤδει γὰρ ὁ Θεὸς, ὅτι ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχ-
θήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ
ἔσεσθε ὡς Θεοὶ, γινώσκοντες κα-
λὸν καὶ πονηρόν.
6 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν
τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρε-
στὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ
ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ
λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ,
ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.
7 Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι
γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔῤῥαψαν φύλλα
συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς πε-
ριζώματα.
8 Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν
τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ
ἐκρύβησαν ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου
τοῦ παραδείσου.
9 Καὶ ἐκάλεσεν Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδ-
άμ, ποῦ εἶ;
10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῆς φω-
νῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν
τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι
γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.
11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς,
Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ,
εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλά-
μην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν,
ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες;
12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ
ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι
ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφα-
γον.
13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ
γυναικὶ, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ, Ὁ ὄφις ἠπάτησέ με,
καὶ ἔφαγον.
14 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ
ὄφει, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικα-
τάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν
κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θη-
ρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ
στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύ-
σῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
15 Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέ-
σον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυ-
ναικὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρ-
ματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου
τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις
αὐτοῦ πτέρναν.
16 Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε, Πλη-
θύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου
καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις
τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα
σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός
σου κυριεύσει.
17 Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν, Ὅτι
ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός
σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου,
οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου
μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες·
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις
σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους
ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρ-
τον τοῦ ἀγροῦ.
19 Ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου
σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ
ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς
ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν
ἀπελεύσῃ.
20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ
ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωὴ,
ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς.

22 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη.

24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, καὶ ἔταξε τὰ χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἈΔΑΜ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τὸν Κάϊν· καὶ εἶπεν, Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων. Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

4 Καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ.

5 Ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν, Ἵνα τί περίλυπος ἐγένου; καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου;

7 Οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν, Ποῦ ἐστιν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, Οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ;

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου.

12 Ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν, Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με.

14 Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων

ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται, πᾶς ὁ εὑρίσκων με, ἀποκτενεῖ με.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

16 Ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Ναὶδ κατέναντι Ἐδέμ.

17 Καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τὸν Ἐνώχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ.

18 Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνὼχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδὰδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεὴλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδά· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σελλά.

20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς, κτηνοτρόφων.

21 Καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ. Οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν.

22 Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ην σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ, Νοεμά.

23 Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξὶν, Ἀδὰ καὶ Σελλὰ, Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί.

24 Ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν· ἐκ δὲ Λάμεχ, ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

25 Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ, λέγουσα, Ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν.

26 Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱὸς, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΑΥΤΗ ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν.

2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς.

3 Ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ.

4 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἃς ἔζησε μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἃς ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

6 Ἔζησε δὲ Σὴθ πέντε, καὶ

διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς.

7 Καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν Ἐνὼς, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν, υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

8 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ, δώδεκα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

9 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἔτη ἑκατὸν ἐννενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.

10 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

11 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς πέντε ἔτη καὶ ἐννακόσια· καὶ ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ·

13 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεὴλ, τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἐννακόσια· καὶ ἀπέθανε.

15 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.

16 Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα καὶ ὀκτακόσια· καὶ ἀπέθανε.

18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἑξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ.

19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ, ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

21 Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.

22 Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, διακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ, πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη.

24 Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὑρίσκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

25 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

26 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ, δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἃς ἔζησεν, ἐννέα καὶ ἑξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

29 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε, λέγων, Οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός.

30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε, πεντακόσια καὶ ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ, ἑπτακόσια καὶ πεντήκοντατρία ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

32 Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων· καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χαμ, τὸν Ἰάφεθ.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς.

2 Ἰδόντες δὲ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο.

3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς, Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.

4 Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.

5 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τὶς διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ διενοήθη.

7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὅτι ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτούς.

8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε.

10 Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ἰάφεθ.

11 Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.

12 Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη· ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σάρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου· ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν.

14 Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιὰς ποιήσεις τὴν κιβωτόν· καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ.

15 Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντή

κοντα πήχεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς.

16 Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν· καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν.

17 Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει.

18 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

19 Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.

20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ.

21 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν.

22 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, οὕτως ἐποίησε.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, Εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ.

3 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

6 Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.

7 Εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν

κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν
κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς,
9 Δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε
εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ,
καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.
10 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπ-
τὰ ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κα-
τακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει
ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ δευτέρου
μηνὸς, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ
μηνὸς· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐῤῥά-
γησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς
ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ
οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν.
12 Καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ
τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας
καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσ-
ῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ, οἱ
υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ
τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν.
14 Καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ
γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ
γένος, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον
ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ
πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος
αὐτοῦ.
15 Εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν
κιβωτὸν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ἐν ᾧ ἐστι
πνεῦμα ζωῆς.
16 Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρ-
σεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς
εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς
τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ
Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσ-
μὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ·
καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψ-
ώθη ἀπὸ τῆς γῆς.
18 Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ,
καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς
ἐπάνω τοῦ ὕδατος.
19 Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφό-
δρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψη-
λὰ, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.
20 Πεντεκαίδεκα πήχεις ὑπε-
ράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ· καὶ ἐπεκά-
λυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά.
21 Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ
κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετει-
νῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θη-
ρίων, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρω-
πος.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν
ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξη-
ρᾶς, ἀπέθανε.
23 Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνά-
στημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους,
καὶ ἑρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ κατελείφθη μόνος
Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ
κιβωτῷ.
24 Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ
τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντή-
κοντα.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ
Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ
πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων
τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν
ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων, ὅσα ἦν

μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ.

2 Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ· καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

3 Καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας· καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ.

4 Τὸ δὲ ὕδωρ ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός.

5 Καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων.

6 Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε.

7 Καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα. καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

8 Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Καὶ οὐχ εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν.

10 Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν· καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας, κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε· καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

14 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός.

15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων,

16 Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ,

17 Καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

19 Καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινὸν, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

20 Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθεὶς, Οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα.

22 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ θερισμὸς, ψῦχος καὶ καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι.

ΚΕΦ. θ΄. 9.

1 ΚΑΙ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

2 Καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα.

3 Καὶ πᾶν ἑρπετὸν, ὅ ἐστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα.

4 Πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε.

5 Καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ, ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

6 Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται· ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον.

7 Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων,

9 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς,

10 Καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων, καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ.

11 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ οὐκ ἔτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἥ ἐστι μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους.

13 Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον

διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς
γῆς.
14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν
με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσε-
ται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
15 Καὶ μνησθήσομαι τῆς δια-
θήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον
πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ
σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ
εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖ-
ψαι πᾶσαν σάρκα.
16 Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν
τῇ νεφέλῃ· καὶ ὄψομαι τοῦ μνη-
σθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον
ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ, ἥ
ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.
17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε,
Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης,
ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ
ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἐστιν
ἐπὶ τῆς γῆς.
18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ
ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ,
Χὰμ, Ἰάφεθ. Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ
Χαναάν.
19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε·
ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν.
20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος
γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα.
21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ
ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶδε Χὰμ ὁ πατὴρ
Χαναὰν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε
τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω.
23 Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ
Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ
τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύ-
θησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκά-
λυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς
αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν
ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν
τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.
24 Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ
οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.
25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρατος
Χαναὰν παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
26 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ· καὶ ἔσται
Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ.
27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰά-
φεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς
οἴκοις τοῦ Σήμ· καὶ γενηθήτω
Χαναὰν παῖς αὐτοῦ.
28 Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν
κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεν-
τήκοντα.
29 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα
ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΑΥΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις τῶν
υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· καὶ
ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν
κατακλυσμόν.
2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμὲρ, καὶ
Μαγὼγ, καὶ Μαδοὶ, καὶ Ἰωύαν,
καὶ Ἐλισὰ, καὶ Θοβὲλ, καὶ
Μοσὸχ, καὶ Θείρας.
3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανὰζ,
καὶ Ῥιφὰθ, καὶ Θοργαμά.
4 Καὶ υἱοὶ Ἰωύαν· Ἐλισὰ,
καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ῥόδιοι.
5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν
νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·

ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν, ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν αὐτῶν.
5 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χοὺς, καὶ
Μεσραὶν, Φοὺδ, καὶ Χαναάν.
7 Υἱοὶ δὲ Χούς· Σαβὰ, καὶ
Εὐϊλὰ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ῥεγμὰ,
καὶ Σαβαθακά. Υἱοὶ δὲ Ῥεγ-
μά· Σαβὰ, καὶ Δαδάν.
8 Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβ-
ρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ
τῆς γῆς.
9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐν-
αντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο
ἐροῦσιν, Ὡς Νεβρὼδ γίγας κυνη-
γὸς ἐναντίον Κυρίου.
10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν, καὶ
Ὀρὲχ, καὶ Ἀρχὰδ, καὶ Χαλ-
άννη, ἐν τῇ γῇ Σενναάρ.
11 Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλ-
θεν Ἀσσούρ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν
Νινευΐ, καὶ τὴν Ῥοωβὼθ πόλιν,
καὶ τὴν Χαλὰχ,
12 Καὶ τὴν Δασὴ ἀνὰ μέσον
Νινευΐ, καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ·
αὕτη ἡ πόλις μεγάλη.
13 Καὶ Μεσραῒν ἐγέννησε τοὺς
Λουδιεὶμ, καὶ τοὺς Νεφθαλεὶμ,
καὶ τοὺς Ἐνεμετιεὶμ, καὶ τοὺς
Λαβιεὶμ,
14 Καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ,
καὶ τοὺς Χασμωνιεὶμ, ὅθεν ἐξῆλθε
Φυλιστιεὶμ, καὶ τοὺς Γαφθοριείμ.
15 Χαναὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σιδῶνα, πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ
τὸν Χετταῖον,
16 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ
τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ τὸν Γεργε-
σαῖον,
17 Καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν
Ἀρουκαῖον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον,
18 Καὶ τὸν Ἀράδιον, καὶ τὸν
Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί· καὶ
μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ
τῶν Χαναναίων.
19 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν
Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλ-
θεῖν εἰς Γέραρα καὶ Γάζαν, ἕως
ἐλθεῖν ἕως Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας,
Ἀδαμὰ καὶ Σεβωεὶν ἕως Δασά.
20 Οὗτοι υἱοὶ Χὰμ, ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας
αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν,
καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ
αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν
Ἕβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μεί-
ζονος.
22 Υἱοὶ Σήμ· Ἐλὰμ, καὶ
Ἀσσοὺρ, καὶ Ἀρφαξὰδ, καὶ Λοὺδ,
καὶ Ἀρὰμ, καὶ Καϊνᾶν.
23 Καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Οὒζ, καὶ
Οὒλ, καὶ Γατὲρ, καὶ Μεσόχ.
24 Καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε
τὸν Καϊνᾶν· καὶ Καϊνᾶν ἐγέννησε
τὸν Σαλά. Σαλὰ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἕβερ.
25 Καὶ τῷ Ἕβερ ἐγεννήθησαν
δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φαλέγ.
ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμε-
ρίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ, Ἰεκτάν.
26 Ἰεκτὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλμωδὰδ, καὶ Σαλέθ, καὶ τὸν
Σαρμὼθ, καὶ Ἰαρὰχ,
27 Καὶ Ὁδοῤῥὰ, καὶ Αἰβὴλ,
καὶ Δεκλὰ,
28 Καὶ Εὐὰλ, καὶ Ἀβιμαὲλ,
καὶ Σαβὰ,
29 Καὶ Οὐφεὶρ, καὶ Εὐϊλὰ,
καὶ Ἰωβάβ· πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰεκτάν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις

διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.

14 Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.

15 Καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα.

16 Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ. Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν.

19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

21 Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

22 Καὶ εἶδε Χὰμ ὁ πατὴρ Χαναὰν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω.

23 Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον.

24 Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.

25 Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρατος Χαναὰν παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ· καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ.

27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ· καὶ γενηθήτω Χαναὰν παῖς αὐτοῦ.

28 Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεντήκοντα.

29 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΑΥ̓ΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμὲρ, καὶ Μαγὼγ, καὶ Μαδοὶ, καὶ Ἰωύαν, καὶ Ἐλισὰ, καὶ Θοβὲλ, καὶ Μοσὸχ, καὶ Θείρας.

3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανὰζ, καὶ Ῥιφὰθ, καὶ Θοργαμά.

4 Καὶ υἱοὶ Ἰωύαν· Ἐλισὰ, καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ῥόδιοι.

5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·

ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

5 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χοὺς, καὶ Μεσραὶν, Φοὺδ, καὶ Χανaάν.

7 Υἱοὶ δὲ Χούς· Σαβὰ, καὶ Εὐϊλὰ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ῥεγμὰ, καὶ Σαβαθακά. Υἱοὶ δὲ Ῥεγμά· Σαβὰ, καὶ Δαδάν.

8 Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, Ὡς Νεβρὼδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου.

10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλὼν, καὶ Ὀρὲχ, καὶ Ἀρχὰδ, καὶ Χαλάννη, ἐν τῇ γῇ Σεναάρ.

11 Ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσούρ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Νινευῒ, καὶ τὴν Ῥοωβὼθ πόλιν, καὶ τὴν Καλὰχ,

12 Καὶ τὴν Δασὴ ἀνὰ μέσον Νινευῒ, καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ· αὕτη ἡ πόλις μεγάλη.

13 Καὶ Μεσραῒν ἐγέννησε τοὺς Λουδιεὶμ, καὶ τοὺς Νεφθαλεὶμ, καὶ τοὺς Ἐνεμετιεὶμ, καὶ τοὺς Λαβιεὶμ,

14 Καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ, καὶ τοὺς Χασμωνιεὶμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιεὶμ, καὶ τοὺς Γαφθοριείμ.

15 Χανaὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα, πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χετταῖον,

16 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον,

17 Καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀρουκαῖον, καὶ τὸν Ἀσενναῖον,

18 Καὶ τὸν Ἀράδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί· καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων.

19 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρὰ καὶ Γαζὰν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωῒν ἕως Δασά.

20 Οὗτοι υἱοὶ Χὰμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἕβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μείζονος.

22 Υἱοὶ Σήμ· Ἐλὰμ, καὶ Ἀσσοὺρ, καὶ Ἀρφαξὰδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Ἀρὰμ, καὶ Καϊνᾶν.

23 Καὶ υἱοὶ Ἀράμ· Οὗζ, καὶ Οὔλ, καὶ Γατὲρ, καὶ Μοσόχ.

24 Καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν· καὶ Καϊνᾶν ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἕβερ.

25 Καὶ τῷ Ἕβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φαλέγ. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν.

26 Ἰεκτὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμωδὰδ, καὶ Σαλὲθ, καὶ τὸν Σαρμὼθ, καὶ Ἰαρὰχ,

27 Καὶ Ὀδοῤῥὰ, καὶ Αἰβὴλ, καὶ Δεκλὰ,

28 Καὶ Εὐὰλ, καὶ Ἀβιμαὲλ, καὶ Σαβὰ,

29 Καὶ Οὐφεὶρ, καὶ Εὐϊλὰ, καὶ Ἰωβάβ· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν.

30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις

αὐτῶν, ἀπὸ Μασσῆ ἕως ἐλθεῖν εἰς
Σαφηρὰ ὄρος ἀνατολῶν.
31 Οὗτοι υἱοὶ Σὴμ, ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας
αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν,
καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
32 Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε
κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη
αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν
νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ
τὸν κατακλυσμόν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος
ἓν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι·
2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι
αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὗρον πε-
δίον ἐν γῇ Σεναὰρ, καὶ κατῴκη-
σαν ἐκεῖ.
3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ
πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε, πλινθεύ-
σωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν
αὐτὰς πυρί. Καὶ ἐγένετο αὐ-
τοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον· καὶ ἄσ-
φαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός.
4 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε, οἰκοδο-
μήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύρ-
γον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ
οὐρανοῦ· καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς
ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς
ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς.
5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν
πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκο-
δόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώ-
πων.
6 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ γένος
ἓν, καὶ χεῖλος ἓν πάντων· καὶ
τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι· καὶ νῦν
οὐκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα,
ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν.
7 Δεῦτε, καὶ καταβάντες συγ-
χέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσ-
σαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος
τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον.
8 Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύ-
ριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς· καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδο-
μοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύρ-
γον.
9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτῆς, Σύγχυσις· ὅτι ἐκεῖ συνέ-
χεε Κύριος τὰ χείλη πάσης τῆς
γῆς· καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς
Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς.
10 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Σήμ· καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν
ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξὰδ,
δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατα-
κλυσμόν.
11 Καὶ ἔζησε Σὴμ, μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξὰδ, ἔτη
πεντακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.
12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ ἑκα-
τὸν τριακονταπέντε ἔτη, καὶ
ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
13 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξὰδ, με-
τὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν,
ἔτη τετρακόσια, καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέ-
θανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν
καὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε
τὸν Σαλά· καὶ ἔζησε Καϊνᾶν,
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Σαλὰ, ἔτη τριακόσια τριάκοντα,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας· καὶ ἀπέθανε.
14 Καὶ ἔζησε Σαλὰ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν
Ἔβερ.
15 Καὶ ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ
γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἔβερ, τρια-

κόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννη-
σεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ
ἀπέθανε.
16 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ ἑκατὸν
τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Φαλέγ.
17 Καὶ ἔζησεν Ἔβερ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλὲγ,
ἔτη διακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
καὶ ἀπέθανε.
18 Καὶ ἔζησε Φαλὲγ τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Ῥαγαῦ.
19 Καὶ ἔζησε Φαλὲγ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ,
ἐννέα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ
ἀπέθανε.
20 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν
τριάκοντα καὶ δύο ἔτη, καὶ ἐγέν-
νησε τὸν Σερούχ.
21 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σερούχ,
διακόσια ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐγέννη-
σεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ
ἀπέθανε.
22 Καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν
τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν
Ναχώρ.
23 Καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ναχὼρ,
ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.
24 Καὶ ἔζησε Ναχὼρ ἔτη
ἑκατὸν ἑβδομηκονταεννέα, καὶ
ἐγέννησε τὸν Θάῤῥα.
25 Καὶ ἔζησε Ναχὼρ, μετὰ
τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Θάῤῥα, ἔτη
ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανε.
26 Καὶ ἔζησε Θάῤῥα ἑβδομή-
κοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἄ-
βραμ, καὶ τὸν Ναχὼρ, καὶ τὸν
Ἀῤῥάν.
27 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Θάῤ-
ῥα. Θάῤῥα ἐγέννησε τὸν Ἄβραμ,
καὶ τὸν Ναχὼρ, καὶ τὸν Ἀῤῥάν·
καὶ Ἀῤῥὰν ἐγέννησε τὸν Λώτ.
28 Καὶ ἀπέθανεν Ἀῤῥὰν ἐνώ-
πιον Θάῤῥα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν
τῇ γῇ ᾗ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ
τῶν Χαλδαίων.
29 Καὶ ἔλαβον Ἄβραμ καὶ
Ναχὼρ ἑαυτοῖς γυναῖκας· ὄνομα
τῇ γυναικὶ Ἄβραμ, Σάρα· καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχὼρ, Μαλ-
χὰ, θυγάτηρ Ἀῤῥὰν, καὶ πατὴρ
Μαλχὰ, καὶ πατὴρ Ἰεσχά.
30 Καὶ ἦν Σάρα στεῖρα, καὶ
οὐκ ἐτεκνοποίει.
31 Καὶ ἔλαβε Θάῤῥα τὸν Ἄ-
βραμ, υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Λὼτ
υἱὸν Ἀῤῥὰν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐ-
τοῦ, γυναῖκα Ἄβραμ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ
τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, πο-
ρευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν· καὶ
ἦλθον ἕως Χαῤῥάν· καὶ κατῴκη-
σεν ἐκεῖ.
32 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Θάῤῥα ἐν γῇ Χαῤῥὰν,
διακόσια πέντε ἔτη· καὶ ἀπέ-
θανε Θάῤῥα ἐν Χαῤῥάν.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ Ἄ-
βραμ, Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου,
καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ
δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.
2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος

μέγα· καὶ εὐλογήσω σε, καὶ με-
γαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ
εὐλογημένος·
3 Καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογ-
οῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους
σε καταράσομαι· καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς.
4 Καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, κα-
θάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος·
καὶ ᾤχετο μετ' αὐτοῦ Λώτ·
Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομηκον-
ταπέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαῤ-
ῥάν.
5 Καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν
Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν
ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαῤ-
ῥάν· καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς
γῆν Χαναάν.
6 Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν
γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ
τόπου Συχὲμ, ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν
ὑψηλήν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε
κατῴκουν τὴν γῆν.
7 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβ-
ραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῷ σπέρ-
ματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην·
καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ
θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὀφθέντι
αὐτῷ.
8 Καὶ ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ
ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθήλ· καὶ
ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ
ἐν Βαιθὴλ κατὰ θάλασσαν, καὶ
Ἀγγαὶ κατὰ ἀνατολάς· καὶ ᾠκο-
δόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου.
9 Καὶ ἀπῆρεν Ἄβραμ, καὶ
πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ.
10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ κατέβη Ἄβραμ εἰς Αἴ-
γυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσ-
χυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν
Ἄβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον,
εἶπεν Ἄβραμ Σάρᾳ τῇ γυναικὶ,
Γινώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσω-
πος εἶ.
12 Ἔσται οὖν ὡς ἂν ἴδωσί σε
οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ
αὐτοῦ ἐστιν αὕτη· καὶ ἀποκτε-
νοῦσί με, σὲ δὲ περιποιήσονται.
13 Εἶπον οὖν, ὅτι ἀδελφὴ
αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένη-
ται διὰ σὲ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή
μου ἕνεκέν σου.
14 Ἐγένετο δὲ, ἡνίκα εἰσῆλ-
θεν Ἄβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες
οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα·
15 Καὶ ἴδον αὐτὴν οἱ ἄρχον-
τες Φαραὼ, καὶ ἐπῄνεσαν αὐτὴν
πρὸς Φαραὼ, καὶ εἰσήγαγον αὐ-
τὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.
16 Καὶ τῷ Ἄβραμ εὖ ἐχρή-
σαντο δι' αὐτήν· καὶ ἐγένοντο
αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχοι, καὶ
ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι,
καὶ ἡμίονοι, καὶ κάμηλοι.
17 Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν
Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ
πονηροῖς, καὶ τὸν οἶκον, αὐτοῦ, περὶ
Σάρας τῆς γυναικὸς Ἄβραμ.
18 Καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν
Ἄβραμ, εἶπεν, Τί τοῦτο ἐποίησάς
μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι,
ὅτι γυνή σου ἐστίν;
19 Ἱνατί εἶπας ὅτι ἀδελφή
μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμ-

αὐτῷ γυναῖκα· καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνή
σου ἐναντί σου· λαβὼν ἀπότρεχε.
20 Καὶ ἐνετείλατο Φαραὼ
ἀνδράσι περὶ Ἅβραμ, συμπρο-
πέμψαι αὐτὸν, καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιγ΄. 13.

1 ΑΝΕΒΗ δὲ Ἅβραμ ἐξ Αἰ-
γύπτου αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ
Λὼτ μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.
2 Ἅβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφό-
δρα κτήνεσι, καὶ ἀργυρίῳ, καὶ
χρυσίῳ.
3 Καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς
τὴν ἔρημον ἕως Βαιθὴλ ἕως τοῦ
τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ
πρότερον, ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ καὶ
ἀνὰ μέσον Ἀγγαὶ,
4 Εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιασ-
τηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρ-
χήν· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἅβ-
ραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπορευο-
μένῳ μετὰ Ἅβραμ ἦν πρόβατα,
καὶ βόες, καὶ σκηναί.
6 Καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ
γῆ κατοικεῖν ἅμα· ὅτι ἦν τὰ
ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά· καὶ
οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοι-
κεῖν ἅμα.
7 Καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέ-
σον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ
Ἅβραμ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποι-
μένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λώτ· οἱ
δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι
τότε κατῴκουν τὴν γῆν.
8 Εἶπε δὲ Ἅβραμ τῷ Λὼτ,
Μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ,
καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν
ποιμένων σου, ὅτι ἄνθρωποι ἀδελ-
φοί ἐσμεν ἡμεῖς.
9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναν-
τίον σου ἐστί; διαχωρίσθητι ἀπ᾽
ἐμοῦ· εἰ σὺ εἰς ἀριστερὰ, ἐγὼ εἰς
δεξιά· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς
ἀριστερά.
10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπεῖδε πᾶσαν
τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι
πᾶσα ἦν ποτιζομένη, πρὸ τοῦ
καταστρέψαι τὸν Θεὸν Σόδομα
καὶ Γόμοῤῥα, ὡς ὁ παράδεισος
τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπ-
του, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα.
11 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ
πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδά-
νου· καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνα-
τολῶν· καὶ διεχωρίσθησαν ἕκασ-
τος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
12 Ἅβραμ δὲ κατῴκησεν ἐν
γῇ Χαναάν· Λὼτ δὲ κατῴκησεν
ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις.
13 Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σο-
δόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα.
14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἅ-
βραμ, μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι
τὸν Λὼτ ἀπ᾽ αὐτοῦ, Ἀνάβλε-
ψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ
ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ
πρὸς βοῤῥᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνα-
τολὰς καὶ θάλασσαν·
15 Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν
σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ
σπέρματί σου ἕως αἰῶνος.
16 Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα
σου, ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ
δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν
ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα
σου ἐξαριθμηθήσεται.

17 Ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ πλάτος· ὅτι σοι δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Καὶ ἀποσκηνώσας Ἅβραμ, ἐλθὼν κατῴκησε παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ιδ΄. 14.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφὰλ βασιλέως Σενναὰρ, καὶ Ἀριὼχ βασιλέως Ἐλλασὰρ, Χοδολλογομὸρ βασιλεὺς Ἐλὰμ, καὶ Θαργὰλ βασιλεὺς ἐθνῶν,

2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων, καὶ μετὰ Βαρσὰ βασιλέως Γομόῤῥας, καὶ μετὰ Σενναὰρ βασιλέως Ἀδαμὰ, καὶ μετὰ Συμοβὸρ βασιλέως Σεβωεὶμ, καὶ βασιλέως Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ Σηγώρ.

3 Πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἁλυκήν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν.

4 Δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομόρ· τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν.

5 Ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρὼθ, καὶ Καρναΐν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὁμμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ πόλει,

6 Καὶ τοὺς Χοῤῥαίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηεὶρ, ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν· ἥ ἐστιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

7 Καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως· αὕτη ἐστὶ Κάδης· καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλὴκ, καὶ τοὺς Ἀμοῤῥαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ.

8 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γομόῤῥας, καὶ βασιλεὺς Ἀδαμὰ, καὶ βασιλεὺς Σεβωεὶμ, καὶ βασιλεὺς Βαλάκ· αὕτη ἐστὶ Σηγώρ· καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἁλυκῇ,

9 Πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλέα Ἐλὰμ, καὶ Θαργὰλ βασιλέα ἐθνῶν, καὶ Ἀμαρφὰλ βασιλέα Σενναὰρ, καὶ Ἀριὼχ βασιλέα Ἐλλασάρ· οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε.

10 Ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἁλυκὴ, φρέατα ἀσφάλτου. Ἔφυγε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γομόῤῥας, καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ· οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν ἔφυγον.

11 Ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας, καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν· καὶ ἀπῆλθον.

12 Ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἅβραμ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπῴχοντο· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδόμοις.

13 Παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἅβραμ τῷ περάτῃ· αὐτὸς δὲ κατῴκει παρὰ τῇ δρυῒ τῇ Μαμ-

βρῆ Ἀμοῤῥαίου τοῦ ἀδελφοῦ Ἐσ-
χὼλ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Αὐνάν· οἳ
ἦσαν συνωμόται τοῦ Ἅβραμ.
14 Ἀκούσας δὲ Ἅβραμ, ὅτι
ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς
αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκο-
γενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα
καὶ ὀκτώ· καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως Δάν.
15 Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς
τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖ-
δες αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χο-
βὰ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασ-
κοῦ.
16 Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν
τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν
ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε,
καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν
λαόν.
17 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδό-
μων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ
τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς
κοπῆς τοῦ Χοδολλογομὸρ, καὶ
τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ,
εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦ-
το ἦν τὸ πεδίον τῶν βασιλέων.
18 Καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς
Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶ-
νον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου.
19 Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἅβραμ,
καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος Ἅβραμ
τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
20 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ
ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποχειρίους σοι. Καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἅβραμ δεκάτην
ἀπὸ πάντων.
21 Εἶπε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων
πρὸς Ἅβραμ, Δός μοι τοὺς ἄν-
δρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυ-
τῷ.
22 Εἶπε δὲ Ἅβραμ πρὸς τὸν
βασιλέα Σοδόμων, Ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
τὸν ὕψιστον, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν,
23 Εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυ-
ρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι
ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ
εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν
Ἅβραμ.
24 Πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανί-
σκοι, καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀν-
δρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ'
ἐμοῦ, Ἐσχὼλ, Αὐνὰν, Μαμβρῆ·
οὗτοι λήψονται μερίδα.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΜΕΤΑ' δὲ τὰ ῥήματα ταῦ-
τα· ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς
Ἅβραμ ἐν ὁράματι, λέγων, Μὴ
φοβοῦ, Ἅβραμ· ἐγὼ ὑπερασπί-
ζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔ-
σται σφόδρα.
2 Λέγει δὲ Ἅβραμ, Δέσποτα
Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀ-
πολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς Μα-
σὲκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος
Δαμασκὸς Ἐλιέζερ.
3 Καὶ εἶπεν Ἅβραμ, Ἐπειδὴ
ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα· ὁ δὲ
οἰκογενής μου κληρονομήσει με.
4 Καὶ εὐθὺς φωνὴ Κυρίου ἐγέ-
νετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὐ
κληρονομήσει σε οὗτος· ἀλλ' ὃς
ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κλη-
ρονομήσει σε.
5 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον δὴ

εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς· καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

6 Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἐγὼ ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι.

8 Εἶπε δὲ, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;

9 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τρυγόνα, καὶ περιστεράν.

10 Ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε.

11 Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν· καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ.

12 Περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ.

13 Καὶ ἐῤῥέθη πρὸς Ἄβραμ, Γινώσκων γνώσῃ ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.

14 Τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς.

15 Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ.

16 Τετάρτη δὲ γενεᾷ ἀποστραφήσονται ὧδε· οὔπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμοῤῥαίων ἕως τοῦ νῦν.

17 Ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγίνετο πρὸς δυσμὰς, φλὸξ ἐγίνετο· καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρὸς, αἳ διῆλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἄβραμ διαθήκην, λέγων, Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου·

19 Τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους,

20 Καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ῥαφαεὶμ,

21 Καὶ τοὺς Ἀμοῤῥαίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.

ΚΕΦ. ιϛ΄. 16.

1 ΣΑΡΑ δὲ ἡ γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ· ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ᾗ ὄνομα Ἄγαρ.

2 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος τοῦ μὴ τίκτειν· εἴσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. Ὑπήκουσε δὲ Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.

3 Καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυ-

τῇ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Ἄβραμ ἐν γῇ Χαναὰν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα.

4 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ· καὶ συνέλαβε· καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει· καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.

5 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἄβραμ, Ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου· ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἠτιμάσθην ἐναντίον αὐτῆς· κρίναι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

6 Εἶπε δὲ Ἄβραμ πρὸς Σάραν, Ἰδοὺ, ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσί σου· χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοι ἀρεστὸν ᾖ. Καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα· καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς.

7 Εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἄγαρ παιδίσκη Σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν, Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω.

9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου, καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους.

11 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Ἰδοὺ, σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ· ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῇ ταπεινώσει σου.

12 Οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν· καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει.

13 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὴν, Σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιδών με· ὅτι εἶπε, Καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι.

14 Ἕνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ, Φρέαρ οὗ ἐνώπιον εἶδον· ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ.

15 Καὶ ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ υἱὸν, καὶ ἐκάλεσεν Ἄβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ, Ἰσμαήλ.

16 Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταέξ, ἡνίκα ἔτεκεν Ἄγαρ τῷ Ἄβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐννενηκονταεννέα· καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος.

2 Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σου· καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.

3 Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ

πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων,

4 Καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐθνῶν.

5 Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.

6 Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα· καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.

7 Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναί σου Θεὸς, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ.

8 Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναὰν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

10 Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.

11 Καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

12 Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, καὶ οἰκογενὴς καὶ ὁ ἀργυρώνητος, ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου·

13 Περιτομῇ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενὴς τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ ἀργυρώνητος· καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.

14 Καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην, ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνή σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, Σάῤῥα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

16 Εὐλογήσω δὲ αὐτὴν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.

17 Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε· καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα ἐννενήκοντα ἐτῶν τέξεται;

18 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν Θεὸν, Ἰσμαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου.

19 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Ναί· ἰδοὺ Σάῤῥα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ Θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

20 Περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπή-

κουσά σου· καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκα
αὐτὸν, καὶ αὐξανῶ αὐτὸν, καὶ
πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα
ἔθνη γεννήσει· καὶ δώσω αὐτὸν εἰς
ἔθνος μέγα.
21 Τὴν δὲ διαθήκην μου στή-
σω πρὸς Ἰσαὰκ, ὃν τέξεταί σοι
Σάῤῥα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.
22 Συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἀνέβη ὁ Θεὸς ἀπὸ Ἀ-
βραάμ.
23 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ Ἰσ-
μαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάν-
τας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ
πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους, καὶ
πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ
οἴκῳ Ἀβραὰμ, καὶ περιέτεμε
τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν τῷ
καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ
ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός.
24 Ἀβραὰμ δὲ ἐννενηκονταεν-
νέα ἦν ἐτῶν, ἡνίκα περιετέμετο
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐ-
τοῦ.
25 Ἰσμαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν
ἐτῶν δεκατριῶν, ἡνίκα περιετέ-
μετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυσ-
τίας αὐτοῦ.
26 Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, περιετμήθη Ἀ-
βραὰμ, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐ-
τοῦ,
27 Καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ
οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεῖς
αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ
ἀλλογενῶν ἐθνῶν.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΩΦΘΗ δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς πρὸς
τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ, καθημένου
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ μεσημβρίας.
2 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ εἶδε· καὶ ἰδοὺ τρεῖς
ἄνδρες εἱστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ·
καὶ ἰδὼν, προσέδραμεν εἰς συνάν-
τησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ προσεκύνησεν
ἐπὶ τὴν γῆν·
3 Καὶ εἶπε, Κύριε, εἰ ἄρα εὗ-
ρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ πα-
ρέλθῃς τὸν παῖδά σου.
4 Ληφθήτω δὴ ὕδωρ, καὶ
νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν·
καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δέν-
δρον.
5 Καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ
φάγεσθε· καὶ μετὰ τοῦτο παρε-
λεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, οὗ
ἕνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα
ὑμῶν. Καὶ εἶπεν, Οὕτω ποίη-
σον, καθὼς εἴρηκας.
6 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ
τὴν σκηνὴν πρὸς Σάῤῥαν, καὶ
εἶπεν αὐτῇ, Σπεῦσον, καὶ φύρα-
σον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ
ποίησον ἐγκρυφίας.
7 Καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν
Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβεν ἁπαλὸν
μοσχάριον καὶ καλὸν, καὶ ἔδωκε
τῷ παιδὶ, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποι-
ῆσαι αὐτό.
8 Ἔλαβε δὲ βούτυρον, καὶ
γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε·
καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφα-
γον· αὐτὸς δὲ παρειστήκει αὐτοῖς
ὑπὸ τὸ δένδρον.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν, Ποῦ
Σάῤῥα ἡ γυνή σου; ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς, εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ σκηνῇ.
10 Εἶπε δὲ, Ἐπαναστρέφων
ἥξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν

τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἕξει υἱὸν Σάῤῥα ἡ γυνή σου. Σάῤῥα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς, οὖσα ὄπισθεν αὐτοῦ.

11 Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν· ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάῤῥᾳ γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα.

12 Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα, Οὔπω μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀβραὰμ, Τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα, Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα.

14 Μὴ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας· καὶ ἔσται τῇ Σάῤῥᾳ υἱός.

15 Ἠρνήσατο δὲ Σάῤῥα, λέγουσα, Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Οὐχὶ, ἀλλὰ ἐγέλασας.

16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας. Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς.

17 Ὁ δὲ Κύριος εἶπε, Οὐ μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ;

18 Ἀβραὰμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολύ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

19 Ἤδειν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν· καὶ φυλάξουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου, ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.

20 Εἶπε δὲ Κύριος, Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας πεπλήθυνται πρός με· καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα.

21 Καταβὰς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με, συντελοῦνται· εἰ δὲ μὴ, ἵνα γνῶ.

22 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἑστηκὼς ἐναντίον Κυρίου.

23 Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ, εἶπε, Μὴ συναπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς· καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής.

24 Ἐὰν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὦσιν ἐν αὐτῇ;

25 Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς· καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν;

26 Εἶπε δὲ Κύριος, Ἐὰν ὦσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν, καὶ πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε, Νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός.

28 Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς ἕνεκεν τῶν πέντε, πᾶσαν τὴν πόλιν; Κα

εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω
ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε.

29 Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆ-
σαι πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἐὰν
δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα;
Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνε-
κεν τῶν τεσσαράκοντα.

30 Καὶ εἶπε, Μή τι Κύριε ἐὰν
λαλήσω; ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ
τριάκοντα; Καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ
ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα.

31 Καὶ εἶπεν, Ἐπειδὴ ἔχω
λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ἐὰν δὲ
εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπεν,
Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω εἴ-
κοσι.

32 Καὶ εἶπε, Μή τι Κύριε ἐὰν
λαλήσω ἔτι ἅπαξ; ἐὰν δὲ εὑρε-
θῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν, Οὐ
μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα.

33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς
ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ·
καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν
τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΗΛΘΟΝ δὲ οἱ δύο ἄγγελοι
εἰς Σόδομα ἑσπέρας· Λὼτ δὲ
ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδό-
μων· ἰδὼν δὲ Λὼτ, ἐξανέστη εἰς
συνάντησιν αὐτοῖς· καὶ προσε-
κύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν
γῆν,

2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ κύριοι, ἐκ-
κλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς
ὑμῶν, καὶ καταλύσατε, καὶ νί-
ψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ
ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν
ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ εἶπαν, Οὐχὶ,
ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσο-
μεν.

3 Καὶ κατεβιάσατο αὐτοὺς,
καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν· καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἀζύ-
μους ἔπεψεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον.

4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ, οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ Σοδομῖται
περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ἀπὸ
νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας
ὁ λαὸς ἅμα.

5 Καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λὼτ
καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτὸν, Ποῦ εἰσιν
οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ
τὴν νύκτα; ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς
ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς.

6 Ἐξῆλθε δὲ Λὼτ πρὸς αὐ-
τοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ
θύραν προσέῳξεν ὀπίσω αὐτοῦ·

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Μη-
δαμῶς ἀδελφοὶ, μὴ πονηρεύ-
σησθε.

8 Εἰσὶ δέ μοι δύο θυγατέρες,
αἳ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω
αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρῆσθε
αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκῃ ὑμῖν·
μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ
ποιήσητε ἄδικον, οὗ εἵνεκεν εἰσ-
ῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν
μου.

9 Εἶπαν δὲ αὐτῷ, Ἀπόστα
ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ
κρίσιν κρίνειν; νῦν οὖν σε κακώ-
σωμεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους. Καὶ
παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λὼτ
σφόδρα· καὶ ἤγγισαν συντρίψαι
τὴν θύραν.

10 Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες
τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν
Λὼτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον,
καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκ-
λεισαν.

11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας

ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν.

12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λὼτ, Εἰσί σοι ὧδε γαμβροὶ, ἢ υἱοὶ, ἢ θυγατέρες; ἢ εἴτις σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου,

13 Ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τοῦτον· ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν.

14 Ἐξῆλθε δὲ Λὼτ, καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀνάστητε, καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν· ἔδοξε δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ.

15 Ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγίνετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λὼτ, λέγοντες, Ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου, καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς ἔχεις, καὶ ἔξελθε, ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.

16 Καὶ ἐταράχθησαν· καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι Κύριον αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπαν, Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν· μὴ περιβλέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ δὲ στῇς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σώζου, μή ποτε συμπαραληφθῇς.

18 Εἶπε δὲ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς, Δέομαι Κύριε,

19 Ἐπειδὰν εὗρεν ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου, καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμὲ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου· ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος· μή ποτε καταλάβῃ με τὰ κακὰ, καὶ ἀποθάνω.

20 Ἰδοὺ, πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἐστι μικρά· καὶ ἐκεῖ διασωθήσομαι· οὐ μικρά ἐστι; καὶ ζήσεται ἡ ψυχή μου ἕνεκέν σου.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ, τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας.

22 Σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν σε ἐκεῖ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης, Σηγώρ.

23 Ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Λὼτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγώρ.

24 Καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ.

25 Καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν περίχωρον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.

26 Καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐγένετο στήλη ἁλός.

27 Ὤρθρισε δὲ Ἀβραὰμ τῷ πρωῒ εἰς τὸν τόπον, οὗ εἱστήκει ἐναντίον Κυρίου.

28 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσ-

ωπον Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας, καὶ
ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου,
καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινεν
φλὸξ ἐκ τῆς γῆς, ὡσεὶ ἀτμὶς
καμίνου.
29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρί-
ψαι τὸν Θεὸν πάσας τὰς πόλεις
τῆς περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ Θεὸς
τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἐξαπέστειλε
τὸν Λὼτ ἐκ μέσου τῆς κατα-
στροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι
Κύριον τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατῴ-
κει ἐν αὐταῖς Λώτ.
30 Ἀνέβη δὲ Λὼτ ἐκ Σηγώρ·
καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς,
καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι
ἐν Σηγώρ· καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ
σπηλαίῳ αὐτὸς, καὶ αἱ δύο θυ-
γατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα
πρὸς τὴν νεωτέραν, Ὁ πατὴρ
ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς
ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσε-
ται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθήκει πάσῃ
τῇ γῇ.
32 Δεῦρο, καὶ ποτίσωμεν τὸν
πατέρα ἡμῶν οἶνον, καὶ κοιμηθῶ-
μεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσω-
μεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα.
33 Ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα
αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ·
καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα
ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ᾔδει
ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἐν
τῷ ἀναστῆναι.
34 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύ-
ριον, καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα
πρὸς τὴν νεωτέραν, Ἰδοὺ ἐκοιμή-
θην χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ εἰσελ-
θοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν σπέρμα.
35 Ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν
οἶνον· καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα
ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι
αὐτὸν, καὶ ἀναστῆναι.
36 Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυ-
γατέρες Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν.
37 Καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα
υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Μωὰβ, λέγουσα, Ἐκ τοῦ
πατρός μου. Οὗτος πατὴρ
Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέ-
ρας.
38 Ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα
υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Ἀμμὰν, λέγουσα, Υἱὸς γέ-
νους μου. Οὗτος πατὴρ Ἀμ-
μανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέ-
ρας.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβ-
ραὰμ εἰς γῆν πρὸς Λίβα· καὶ
ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης, καὶ
ἀνὰ μέσον Σούρ· καὶ παρῴκησεν
ἐν Γεράροις.
2 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ περὶ Σάῤ-
ῥας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι
ἀδελφή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ
εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστὶ, μήποτε
ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως δι' αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ
Ἀβιμέλεχ βασιλεὺς Γεράρων,
καὶ ἔλαβε τὴν Σάῤῥαν.
3 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Θεὸς πρὸς

Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα,
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, σὺ ἀποθνήσκεις
περὶ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔλαβες·
αὕτη δέ ἐστι συνῳκηκυῖα ἀνδρί.
4 Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἥψατο
αὐτῆς· καὶ εἶπε, Κύριε, ἔθνος
ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς;
5 Οὐκ αὐτός μοι εἶπεν, Ἀδελ-
φή μου ἐστί; καὶ αὕτη μοι
εἶπεν, Ἀδελφός μου ἐστίν; ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἐν δικαι-
οσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο.
6 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ'
ὕπνον, Κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθα-
ρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ
ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
σε εἰς ἐμέ· ἕνεκα τούτου οὐκ
ἀφῆκά σε ἅψασθαι αὐτῆς.
7 Νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα
τῷ ἀνθρώπῳ· ὅτι προφήτης ἐστὶ,
καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ, καὶ
ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνῶσῃ
ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα τὰ
σά.
8 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβιμέλεχ τῷ
πρωῒ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς
παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ
ὦτα αὐτῶν· ἐφοβήθησαν δὲ πάν-
τες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα.
9 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ
τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μήτι
ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ὅτι ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον
ὃ οὐδεὶς ποιήσει, πεποίηκάς μοι.
10 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ
Ἀβραὰμ, Τί ἐνιδὼν ἐποίησας
τοῦτο;
11 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, Εἶπα
γὰρ, ἄρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐμέ τε ἀποκ-
τενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικός μου.
12 Καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή
μου ἐστὶν ἐκ πατρός· ἀλλ' οὐκ
ἐκ μητρός· ἐγενήθη δέ μοι εἰς
γυναῖκα.
13 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ
με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου πατρός
μου· καὶ εἶπα αὐτῇ, Ταύτην
τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς ἐμὲ,
εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλ-
θωμεν ἐκεῖ, εἶπον ἐμὲ, ὅτι ἀδελ-
φός μου ἐστίν.
14 Ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χί-
λια δίδραγμα, καὶ πρόβατα, καὶ
μόσχους, καὶ παῖδας, καὶ παι-
δίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ·
καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάῤῥαν τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ.
15 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ
Ἀβραὰμ, Ἰδοὺ, ἡ γῆ μου ἐναν-
τίον σου· οὗ ἂν σοι ἀρέσκῃ, κα-
τοίκει.
16 Τῇ δὲ Σάῤῥᾳ εἶπεν, Ἰδοὺ
δέδωκα χίλια δίδραγμα τῷ ἀδελ-
φῷ σου· ταῦτα ἔσται σοι εἰς
τὴν τιμὴν τοῦ προσώπου σου,
καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ· καὶ
πάντα ἀλήθευσον.
17 Προσηύξατο δὲ Ἀβραὰμ
πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἰάσατο ὁ
Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰς παιδίσ-
κας αὐτοῦ· καὶ ἔτεκον.
18 Ὅτι συγκλείων συνέκλει-
σε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν
ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἕνεκε
Σάῤῥας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΚΑΙ Κύριος ἐπεσκέψατο,

τὴν Σάῤῥαν, καθὰ εἶπε· καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάῤῥᾳ καθὰ ἐλάλησε.

2 Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος.

3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γινομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάῤῥα, Ἰσαάκ.

4 Περιέτεμε δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

5 Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

6 Εἶπε δὲ Σάῤῥα, Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι.

7 Καὶ εἶπε, Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάῤῥα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου;

8 Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

9 Ἰδοῦσα δὲ Σάῤῥα τὸν υἱὸν Ἄγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραὰμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς·

10 Καὶ εἶπε τῷ Ἀβραὰμ, Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ.

11 Σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραὰμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, Μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου, καὶ περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάῤῥα, ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς· ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα.

13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτὸν, ὅτι σπέρμα σόν ἐστιν.

14 Ἀνέστη δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωῒ, καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος, καὶ ἔδωκε τῇ Ἄγαρ· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παιδίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν· ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

15 Ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ· καὶ ἔῤῥιψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης.

16 Ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν, ὡσεὶ τόξου βολήν· εἶπε γὰρ, Οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου· καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ· ἀναβοῆσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν.

17 Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν· καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστιν Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστιν.

18 Ἀνάστηθι, καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτησον τῇ χειρί σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό.

19 Καὶ ἀνέῳξεν ὁ Θεὸς τοὺς

ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος· καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔπλησε τὸν ἀσκὸν ὕδατος· καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον.

20 Καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου· καὶ ηὐξήθη καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐγένετο δὲ τοξότης.

21 Καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ Φαρὰν Αἰγύπτου.

22 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ, καὶ Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραὰμ, λέγων, Ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν ποιῇς.

23 Νῦν οὖν ὄμοσόν μοι τὸν Θεὸν μὴ ἀδικήσειν με, μὴ δὲ τὸ σπέρμα μου, μὴ δὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ᾗ σὺ παρῴκησας ἐν αὐτῇ.

24 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ, Ἐγὼ ὀμοῦμαι.

25 Καὶ ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐδὲ σύ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλ᾽ ἢ σήμερον.

27 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην.

28 Καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας.

29 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ, Τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἃς ἔστησας μόνας;

30 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ, Ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας λήψῃ παρ᾽ ἐμοῦ, ἵνα ὦσί μοι εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὤρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο.

31 Διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Φρέαρ ὁρκισμοῦ· ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφότεροι.

32 Καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὁρκισμοῦ. Ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ, Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιείμ.

33 Καὶ ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὅρκου· καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς αἰώνιος.

34 Παρῴκησεν δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιεὶμ ἡμέρας πολλάς.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

2 Καὶ εἶπε, Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπω-

σιν ἐφ᾽ ἓν τῶν ὀρέων ὧν ἄν σοι
εἴπω.
3 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ
πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ·
παρέλαβε δὲ μεθ᾽ ἑαυτοῦ δύο
παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλο-
κάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν
αὐτῷ ὁ Θεὸς,
4 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ
ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον
μακρόθεν.
5 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς
παισὶν αὐτοῦ, Καθίσατε αὐτοῦ
μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε·
καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέ-
ψομεν πρὸς ὑμᾶς.
6 Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύ-
λα τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέ-
θηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ
πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπο-
ρεύθησαν οἱ δύο ἅμα.
7 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβ-
ραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πά-
τερ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστι τέκ-
νον; εἶπε δὲ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ
ξύλα, ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ
εἰς ὁλοκάρπωσιν;
8 Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, Ὁ Θεὸς
ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὁλο-
κάρπωσιν, τέκνον· Πορευθέντες
δὲ ἀμφότεροι ἅμα,
9 Ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν
εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ᾠκοδό-
μησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιασ-
τήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα·
καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύ-
λων.
10 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαι-
ραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγ-
γελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶπεν, Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ. Ὁ
δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.
12 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐπιβάλῃς
τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον,
μὴ δὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν
γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν
Θεόν· καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ
σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι᾽ ἐμέ.
13 Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε· καὶ
ἰδοὺ, κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν
φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ
ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε
τὸν κριὸν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν
εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος
εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμερον, Ἐν
τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη.
15 Καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος
Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ,
16 Λέγων, Κατ᾽ ἐμαυτοῦ
ὤμοσα, λέγει Κύριος· οὗ εἵνεκεν
ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ
οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ
ἀγαπητοῦ δι᾽ ἐμέ·
17 Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω
σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ
σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον
τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσ-
σης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα
σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.

18 Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

19 Ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἀναστάντες, ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ κατῴκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραὰμ, λέγοντες, Ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτὴ υἱοὺς τῷ Ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ σου,

21 Τὸν Οὒζ πρωτότοκον, καὶ τὸν Βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουὴλ πατέρα Σύρων,

22 Καὶ τὸν Χαζὰδ, καὶ Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδὲς, καὶ τὸν Ἰελδὰφ, καὶ τὸν Βαθουήλ·

23 Βαθουὴλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ῥεβέκκαν· ὀκτὼ οὗτοι υἱοὶ, οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχὼρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραάμ.

24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ᾗ ὄνομα Ῥεῦμα, ἔτεκε καὶ αὐτὴ τὸν Ταβὲκ, καὶ τὸν Τααμ, καὶ τὸν Τοχὸς, καὶ τὸν Μοχά.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἡ ζωὴ Σάῤῥας, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτά.

2 Καὶ ἀπέθανε Σάῤῥα ἐν πόλει Ἀρβὸκ, ἥ ἐστιν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν· ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάῤῥαν, καὶ πενθῆσαι.

3 Καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς τοῦ Χὲτ, λέγων, Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χὲτ, λέγων,

4 Πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε μοι οὖν κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ.

5 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χὲτ πρὸς Ἀβραὰμ, λέγοντες, Μὴ κύριε·

6 Ἄκουσον δὲ ἡμῶν· βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν· ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρόν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμων οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ.

7 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκύνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ.

8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ, λέγων, Εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου, καὶ λαλήσατε περὶ ἐμου Ἐφρὼν τῷ τοῦ Σαάρ.

9 Καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὅ ἐστιν αὐτῷ, τὸ ὂν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτῆσιν μνημείου.

10 Ἐφρὼν δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χέτ. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἐφρὼν ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραὰμ, εἶπεν ἀκουόντων τῶν υἱῶν Χὲτ, καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων, λέγων,

11 Παρ' ἐμοὶ γενοῦ κύριε, καὶ ἄκουσόν μου· τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τὸν νεκρόν σου.

12 Καὶ προσεκύνησεν Ἀβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

13 Καὶ εἶπε τῷ Ἐφρὼν εἰς τὰ ὦτα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, Ἐπειδὰν πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ.

14 Ἀπεκρίθη δὲ Ἐφρὼν τῷ Ἀβραὰμ, λέγων,

15 Οὐχὶ κύριε· ἀκήκοα γὰρ, γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου· ἀλλὰ τί ἂν εἴη τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου θάψον.

16 Καὶ ἤκουσεν Ἀβραὰμ τοῦ Ἐφρῶν, καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβραὰμ τῷ Ἐφρὼν τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χέτ· τετρακόσια δίδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις.

17 Καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Ἐφρὼν, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὅς ἐστι κατὰ πρόσωπον Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ,

18 Τῷ Ἀβραὰμ, εἰς κτῆσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χὲτ, καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν.

19 Μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραὰμ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν τάφου, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ Ἀβραὰμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμερῶν· καὶ Κύριος ηὐλόγησε τὸν Ἀβραὰμ κατὰ πάντα.

2 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ, Θὲς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου.

3 Καὶ ἐξορκιῶ σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἀλλ' ἢ εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγεννήθην πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκεῖθεν.

5 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς, Μή ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν;

6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραὰμ, Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.

7 Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγεννήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι, καὶ ὃς ὤμοσέ μοι, λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου, αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

8 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν

ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ.

9 Καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρὸν Ἀβραὰμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀναστὰς, ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχώρ.

11 Καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὀψὲ, ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι.

12 Καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, εὐόδωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, καὶ ποίησον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν, ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ.

14 Καὶ ἔσται ἡ παρθένος ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω, Ἐπίκλινον τὴν ὑδρίαν σου, ἵνα πίω, καὶ εἴπῃ μοι, Πίε σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ, ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ.

15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουὴλ, υἱῷ Μελχὰς, τῆς γυναικὸς Ναχὼρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραὰμ ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς.

16 Ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν· ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν· καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν, ἔπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη.

17 Ἐπέδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς· καὶ εἶπε, Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.

18 Ἡ δὲ εἶπε, Πίε κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.

19 Καὶ εἶπε, Καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι, ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι.

20 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον· καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλῆσαι πάλιν· καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις.

21 Ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν· καὶ παρεσιώπα τοῦ γνῶναι εἰ εὐόδωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὔ.

22 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὁλκῆς, καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς· δέκα χρυσῶν ὁλκὴ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὴν, καὶ εἶπε, Θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι, εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλῦσαι.

24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι τοῦ Μελχὰς, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ.

25 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι.

26 Καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

27 Καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, ὃς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου. ἐμέ τ' εὐόδωκε Κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου.

28 Καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

29 Τῇ δὲ Ῥεβέκκᾳ ἀδελφὸς ἦν, ᾧ ὄνομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγήν.

30 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ; λεγούσης, Οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἑστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς·

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο εἴσελθε, Εὐλογητὸς Κυρίου· ἱνατί ἕστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις.

32 Εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἀπέσαξε τὰς καμήλους, καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ.

33 Καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν· καὶ εἶπεν, Οὐ μὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλῆσαί με τὰ ῥήματά μου. Καὶ εἶπεν, Λάλησον.

34 Καὶ εἶπε, Παῖς Ἀβραὰμ ἐγώ εἰμι.

35 Κύριος δὲ εὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, παῖδας, καὶ παιδίσκας, καμήλους, καὶ ὄνους.

36 Καὶ ἔτεκε Σάῤῥα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.

37 Καὶ ὥρκισέ με ὁ κύριός μου, λέγων, Οὐ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

38 Ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου, Μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

40 Καὶ εἶπέ μοι, Κύριος ὁ Θεὸς ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου· καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.

41 Τότε ἀθῷος ἔσῃ ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλήν μου, καὶ μή σοι δῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῷος ἀπὸ τοῦ ὁρκισμοῦ μου.

42 Καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν, εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ·

43 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύονται ἀντλῆσαι ὕδωρ· καὶ ἔσται ἡ παρθένος, ᾗ ἂν ἐγὼ εἴπω, Πότισόν με ἐκ τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ,

44 Καὶ εἴπῃ μοι, Καὶ σὺ πίε, καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι· αὕτη ἡ γυνὴ ἣν ἡτοίμασε Κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι πεποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.

45 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων· καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν, καὶ ὑδρεύσατο· εἶπα δὲ αὐτῇ, Πότισόν με.

46 Καὶ σπεύσασα, καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς ἀφ᾽ ἑαυτῆς, καὶ εἶπε, Πίε σὺ, καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ· καὶ ἔπιον, καὶ τὰς καμήλους ἐπότισε.

47 Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν, καὶ εἶπα, Θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάγγειλόν μοι· ἡ δὲ ἔφη, Θυγάτηρ Βαθουὴλ εἰμὶ υἱοῦ τοῦ Ναχὼρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μιλχά· καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ ψέλλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

48 Καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα τῷ Κυρίῳ· καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβραὰμ, ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

49 Εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου. εἰ δὲ μὴ, ἀπαγγείλατέ μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

50 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουὴλ, εἶπαν, Παρὰ Κυρίου ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐ δυνησόμεθά σοι ἀντειπεῖν κακὸν ἢ καλόν.

51 Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου· λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

52 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ.

53 Καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν, ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκᾳ· καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.

54 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὄντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ, εἶπεν, Ἐκπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

55 Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ μήτηρ, Μεινάτω ἡ παρθένος μεθ᾽ ἡμῶν ἡμέρας ὡσεὶ δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται.

56 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μὴ κατέχετέ με· καὶ Κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδόν μου ἐν ἐμοί.

ἐξαπέμψατέ με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.

57 Οἱ δὲ εἶπαν, Καλέσωμεν τὴν παῖδα, καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς.

58 Καὶ ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Πορεύσῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε, Πορεύσομαι.

59 Καὶ ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

60 Καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ· γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων.

61 Ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν Ῥεβέκκαν, ἀπῆλθεν.

62 Ἰσαὰκ δὲ διεπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως· αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς Λίβα.

63 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης· καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε καμήλους ἐρχομένας.

64 Καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδε τὸν Ἰσαάκ· καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου.

65 Καὶ εἶπε τῷ παιδὶ, Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον, περιεβάλετο.

66 Καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα, ἃ ἐποίησεν.

67 Εἰσῆλθε δὲ Ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνή· καὶ ἠγάπησεν αὐτήν· καὶ παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάῤῥας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ δὲ Ἀβραὰμ, ἔλαβε γυναῖκα, ᾗ ὄνομα Χεττούρα.

2 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ τὸν Ζομβρᾶν, καὶ τὸν Ἰεζὰν, καὶ τὸν Μαδὰλ, καὶ τὸν Μαδιὰμ, καὶ τὸν Ἰεσβὼκ, καὶ τὸν Σωΐ.

3 Ἰεζὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαβὰ, καὶ τὸν Δαιδάν. Υἱοὶ δὲ Δαιδὰν, Ἀσσουριεὶμ, καὶ Λατουσιεὶμ, καὶ Λαωμείμ.

4 Υἱοὶ δὲ Μαδιὰμ Γεφὰρ, καὶ Ἀφὲρ, καὶ Ἐνὼχ, καὶ Ἀβειδὰ, καὶ Ἐλδαγά· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας.

5 Ἔδωκε δὲ Ἀβραὰμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραὰμ δόματα· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.

7 Ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν

τῆς ζωῆς Ἀβραὰμ ὅσα ἔζησεν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταπέντε ἔτη.

8 Καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραὰμ ἐν γήρᾳ καλῷ πρεσβύτης, καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρὼν τοῦ Σαὰρ τοῦ Χετταίου, ὅς ἐστιν ἀπέναντι Μαμβρῆ.

10 Τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ Χέτ· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

11 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ, εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσαὰκ υἱὸν αὐτοῦ· καὶ κατῴκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως

12 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάῤῥας τῷ Ἀβραάμ.

13 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαὴλ, κατ' ὀνόματα τῶν γενεῶν αὐτοῦ· Πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, καὶ Ναβαιὼθ, καὶ Κηδὰρ, καὶ Ναβδεὴλ, καὶ Μασσὰμ,

14 Καὶ Μασμὰ, καὶ Δουμὰ, καὶ Μασσῆ,

15 Καὶ Χοδδὰν, καὶ Θαιμὰν, καὶ Ἰετοὺρ, καὶ Ναφὲς, καὶ Κεδμά.

16 Οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαήλ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν.

17 Καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαὴλ, ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη· καὶ ἐκλείπων, ἀπέθανε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ.

18 Κατῴκησε δὲ ἀπὸ Εὐϊλὰτ ἕως Σοὺρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους· κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατῴκησε.

19 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ·

20 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἦν δὲ Ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.

21 Ἐδεῖτο δὲ Ἰσαὰκ Κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στεῖρα ἦν· ἐπήκουσε δὲ αὐτοῦ ὁ Θεὸς, καὶ συνέλαβεν ἐν γαστρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

22 Ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ· εἶπε δὲ, Εἰ οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ Κυρίου.

23 Καὶ εἶπε Κύριος αὐτῇ, Δύο ἔθνη ἐν γαστρί σου εἰσί· καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται· καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει· καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

24 Καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.

25 Ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυῤῥάκης· ὅλος, ὡσεὶ δορὰ, δασύς· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ.

26 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ

ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἐπειλημμένη τῆς πτέρνης Ἡσαῦ·
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰα-
κώβ. Ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκον-
τα, ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα.
27 Ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι·
καὶ ἦν Ἡσαῦ ἄνθρωπος εἰδὼς κυ-
νηγεῖν, ἄγροικος· Ἰακὼβ δὲ, ἄν-
θρωπος ἄπλαστος, οἰκῶν οἰκίαν.
28 Ἠγάπησε δὲ Ἰσαὰκ τὸν
Ἡσαῦ, ὅτι ἡ θήρα αὐτοῦ βρῶσις
αὐτῷ· Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν
Ἰακώβ.
29 Ἥψησε δὲ Ἰακὼβ ἕψημα·
ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκ-
λείπων.
30 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ
Ἰακὼβ, Γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἑψή-
ματος πυῤῥοῦ τούτου, ὅτι ἐκλεί-
πω· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, Ἐδώμ.
31 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Ἡσαῦ,
Ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτο-
τόκιά σου ἐμοί.
32 Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ, Ἰδοὺ ἐγὼ
πορεύομαι τελευτᾷν· καὶ ἵνα τί
μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;
33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακὼβ,
Ὄμοσόν μοι σήμερον· καὶ ὤμοσεν
αὐτῷ· ἀπέδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ πρω-
τοτόκια τῷ Ἰακώβ.
34 Ἰακὼβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἡσαῦ
ἄρτον, καὶ ἕψημα φακοῦ· καὶ
ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἀναστὰς
ᾤχετο· καὶ ἐφαύλισεν Ἡσαῦ τὰ
πρωτοτόκια.

ΚΕΦ. κς΄. 26.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς
γῆς, χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρό-
τερον, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
Ἀβραάμ· ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ
πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλισ-
τιεὶμ εἰς Γέραρα·
2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Κύριος, καὶ
εἶπε, Μὴ καταβῇς εἰς Αἴγυπτον·
κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἄν σοι
εἴπω·
3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύ-
τῃ· καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ
εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρ-
ματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην· καὶ στήσω τὸν ὅρκον
μου, ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ τῷ
πατρί σου.
4 Καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα
σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρα-
νοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου
πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· καὶ εὐ-
λογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί
σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
5 Ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραὰμ
ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ
ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου,
καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δι-
καιώματά μου, καὶ τὰ νόμιμά
μου.
6 Κατῴκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γε-
ράροις.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες
τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελ-
φή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν,
ὅτι γυνή μου ἐστί· μή ποτε
ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ
τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὡραία
τῇ ὄψει ἦν.
8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος
ἐκεῖ· καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ
ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρί-
δος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα
μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ.

9 Ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄρά γε γυνή σου ἐστί; τί ὅτι εἶπας, Ἀδελφή μου ἐστίν; Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ, Εἶπα γὰρ, μή ποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν.

10 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ, Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου, καὶ ἐπήγαγες ἂν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν.

11 Συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, θανάτῳ ἔνοχος ἔσται.

12 Ἔσπειρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ· καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσαν κριθήν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος.

13 Καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος· καὶ προβαίνων μείζων ἐγίνετο ἕως οὗ μέγας ἐγίνετο σφόδρα.

14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων, καὶ κτήνη βοῶν, καὶ γεώργια πολλά· ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιείμ.

15 Καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιείμ, καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς.

16 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ, Ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν· ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα.

17 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαάκ· καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ.

18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὤρυξε τὰ φρέατα, τοῦ ὕδατος ἃ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεὶμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὤρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων· καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος.

20 Καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος, Ἀδικία· ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν.

21 Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐχθρία.

22 Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ὤρυξε φρέαρ ἕτερον· καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Εὐρυχωρία, λέγων, διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν, καὶ ηὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

24 Καὶ ὤφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι· καὶ εὐλογήσω σε, καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραὰμ τὸν πατέρα σου.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον· καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ·

ὤρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων.

26 Καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Ὀχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαὰκ, Ἵνα τί ἤλθετε πρός με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ᾽ ὑμῶν.

28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἰδόντες ἑωράκαμεν, ὅτι ἦν Κύριος μετὰ σοῦ· καὶ εἴπαμεν, γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ· καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην,

29 Μὴ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν κακὸν καθότι οὐκ ἐβδελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς, καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ᾽ εἰρήνης· καὶ νῦν εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου.

30 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχήν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

31 Καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, ὤμοσαν ἕκαστος τῷ πλησίον· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ· καὶ ἀπῴχοντο ἀπ᾽ αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας.

32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυξαν· καὶ εἶπαν, Οὐχ εὕρομεν ὕδωρ.

33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, Ὅρκος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ, Φρέαρ ὅρκου, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

34 Ἦν δὲ Ἡσαῦ ἐτῶν τεσσαράκοντα· καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδὶθ, θυγατέρα Βεὼχ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμὰθ θυγατέρα Ἐλὼν Χετταίου.

35 Καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ῥεβέκκᾳ.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι τὸν Ἰσαὰκ, καὶ ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾷν· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱέ μου· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

2 Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου.

3 Νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τήν τε φαρέτραν, καὶ τὸ τόξον· καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν.

4 Καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγὼ, καὶ ἔνεγκέ μοι, ἵνα φάγω· ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου, πρὶν ἀποθανεῖν με.

5 Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

6 Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω, Ἴδε, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος,

7 Ἔνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, ἵνα φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

8 Νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι.

9 Καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρί-

φους ἁπαλοὺς, καὶ καλούς· καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρί σου, ὡς φιλεῖ.

10 Καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου, καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν.

11 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἔστιν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασὺς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος.

12 Μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν· καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν.

13 Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ, Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέκνον· μόνον ἐπάκουσόν μου τῆς φωνῆς· καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι.

14 Πορευθεὶς δὲ, ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

15 Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ· ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον.

16 Καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· εἶπε δὲ, Πάτερ· ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σὺ, τέκνον

19 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ πατρὶ, Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς, κάθισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου.

20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, Τί τοῦτο, ὃ ταχὺ εὗρες, ὦ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν, Ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου.

21 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακὼβ, Ἔγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ οὔ.

22 Ἤγγισε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν, Ἡ μὲν φωνὴ, φωνὴ Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαῦ.

23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν,

24 Καὶ εἶπε, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ.

25 Καὶ εἶπε, Προσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου· καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Ἔγγισόν μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον.

27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος.

28 Καὶ δῴη σοι ὁ Θεὸς ἀπὸ

τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου.

29 Καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου· ὁ καταρώμενός σε, ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος.

30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.

31 Καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε, τῷ πατρὶ, Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ.

33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα· καὶ εἶπε, Τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἔσται.

34 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα· καὶ εἶπεν, Εὐλόγησον δὴ κἀμὲ, πάτερ.

35 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου.

36 Καὶ εἶπε, Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε· καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου· καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ;

37 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ, εἶπε τῷ Ἡσαῦ, Εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον;

38 Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Μὴ εὐλογία μία σοι ἔστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ κἀμὲ, πάτερ. Κατανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνῇ Ἡσαῦ, καὶ ἔκλαυσεν.

39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν.

40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.

41 Καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ τῷ Ἰακὼβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, Ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακὼβ τὸν ἀδελφόν μου.

42 Ἀπηγγέλη δὲ Ῥεβέκκᾳ

τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου· καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε.

43 Νῦν οὖν τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαῤῥάν.

44 Καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν,

45 Καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ· καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν, μή ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ·

46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαὰκ, Προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ· εἰ λήψεται Ἰακὼβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, εὐλόγησεν αὐτόν· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων.

2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρός σου· καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρός σου.

3 Ὁ δὲ Θεός μου εὐλογήσαι σε, καὶ αὐξήσαι σε, καὶ πληθύναι σε· καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν,

4 Καὶ δώη σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρός μου σοὶ, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ, κληρονομῆσαι τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου, ἣν ἔδωκε ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ· καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ.

6 Ἴδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν· καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας.

8 Ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραί εἰσιν αἱ θυγατέρες Χαναὰν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,

9 Ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαήλ· καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ, ἀδελφὴν Ναβιὼθ, πρὸς ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ γυναῖκα.

10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαῤῥάν.

11 Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος·

καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ
τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ
ἐκείνῳ.
12 Καὶ ἐνυπνιάσθη· καὶ ἰδοὺ
κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ,
ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν
οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον
ἐπ' αὐτῇ.
13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο
ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι
ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ· μὴ φοβοῦ· ἡ
γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρ-
ματί σου.
14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου,
ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς· καὶ πλα-
τυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
Λίβα, καὶ Βοῤῥᾶν, καὶ ἐπὶ
ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται
ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου.
15 Καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι μετὰ
σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ
πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῇς· καὶ ἀπο-
στρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην
ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως
τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα
ἐλάλησά σοι.
16 Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἐκ
τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν,
Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν.
17 Καὶ ἐφοβήθη· καὶ εἶπεν,
Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ
ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ,
καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.
18 Καὶ ἀνέστη Ἰακὼβ τὸ
πρωῒ, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν
ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην,
καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον
αὐτῆς.
19 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκείνου, Οἶκος Θεοῦ· καὶ
Οὐλαμλοὺζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει
τὸ πρότερον.
20 Καὶ ηὔξατο Ἰακὼβ εὐχὴν,
λέγων, Ἐὰν ᾖ Κύριος ὁ Θεὸς
μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν
τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐγὼ πορεύομαι,
καὶ δῷ μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ
ἱμάτιον περιβαλέσθαι,
21 Καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ
σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πα-
τρός μου· καὶ ἔσται Κύριός μοι
εἰς Θεόν.
22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔσ-
τησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος
Θεοῦ· καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι
δῷς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά
σοι.

ΚΕΦ. κθ'. 29.

1 ΚΑΙ ἐξάρας Ἰακὼβ τοὺς πό-
δας, ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν
πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ
τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας
μητρὸς Ἰακὼβ καὶ Ἡσαῦ.
2 Καὶ ὁρᾷ· καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν
τῷ πεδίῳ· ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία
ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα
ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος
ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια· λί-
θος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι
τοῦ φρέατος.
3 Καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα
τὰ ποίμνια· καὶ ἀπεκύλιον τὸν
λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρό-
βατα, καὶ ἀπεκαθίστων τὸν

λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ,
Ἀδελφοὶ, πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ
δὲ εἶπαν, Ἐκ Χαῤῥὰν ἐσμέν.
5 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Γινώσκετε
Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ
εἶπαν, Γινώσκομεν.
6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑγιαίνει;
οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει· καὶ ἰδοὺ
Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχε-
το μετὰ τῶν προβάτων.
7 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Ἔτι ἐσ-
τὶν ἡμέρα πολλή· οὔπω ὥρα συν-
αχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες
τὰ πρόβατα, ἀπελθόντες βόσ-
κετε.
8 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐ δυνησόμεθα,
ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς
ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσι τὸν
λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρό-
βατα.
9 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐ-
τοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ
Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβά-
των τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ
γὰρ ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πα-
τρὸς αὐτῆς.
10 Ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰα-
κὼβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα
Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ
ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ
προσελθὼν Ἰακὼβ, ἀπεκύλισε
τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ
φρέατος, καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβα-
τα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐφίλησεν Ἰακὼβ τὴν
Ῥαχήλ· καὶ βοήσας τῇ φωνῇ
αὐτοῦ, ἔκλαυσε.
12 Καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ,
ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐστι, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἐστί·
καὶ δραμοῦσα, ἀπήγγειλε τῷ
πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα.
13 Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε Λά-
βαν τὸ ὄνομα Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς
συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν
αὐτὸν, ἐφίλησε· καὶ εἰσήγαγεν
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
διηγήσατο τῷ Λάβαν πάντας
τοὺς λόγους τούτους.
14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν,
Ἐκ τῶν ὀστῶν μου, καὶ ἐκ τῆς
σαρκός μου εἶ σύ· καὶ ἦν μετ'
αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν.
15 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακὼβ,
Ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δου-
λεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν
μοι, τίς ὁ μισθός σου ἐστί;
16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυ-
γατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι, Λεία·
καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ, Ῥαχήλ.
17 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λείας, ἀσ-
θενεῖς. Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ
εἴδει, καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα.
18 Ἠγάπησε δὲ Ἰακὼβ τὴν
Ῥαχήλ· καὶ εἶπε, Δουλεύσω σοι
ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς
θυγατρός σου τῆς νεωτέρας.
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Βέλ-
τιον δοῦναί με αὐτήν σοι, ἢ δοῦ-
ναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκη-
σον μετ' ἐμοῦ.
20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακὼβ
περὶ Ῥαχὴλ ἑπτὰ ἔτη· καὶ ἦσαν
ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι,
παρὰ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν αὐτήν.
21 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν,
Δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πε-

πλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν.

22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον.

23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα· καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, εἰσήγαγεν πρὸς Ἰακώβ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ.

24 Ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτῇ παιδίσκην.

25 Ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία· εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ Λάβαν, Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἱνατί παρελογίσω με;

26 Ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν, Οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν.

27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἕβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἧς ἐργᾷ παρ' ἐμοί, ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.

28 Ἐποίησε δὲ Ἰακὼβ οὕτως· καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἕβδομα ταύτης· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα.

29 Ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, αὐτῇ παιδίσκην.

30 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχήλ· ἠγάπησε δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα.

31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐμισεῖτο Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν στεῖρα.

32 Καὶ συνέλαβε Λεία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβήν, λέγουσα, Διότι εἶδέ μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνήρ μου.

33 Καὶ συνέλαβε πάλιν, καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ· καὶ εἶπεν, Ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Συμεών.

34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνήρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Λευί.

35 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτι, ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε, Νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰούδαν· καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν.

ΚΕΦ. λ'. 30.

1 ΙΔΟΥΣΑ δὲ Ῥαχήλ, ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ· καὶ ἐζήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ, Δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μή, τελευτήσω ἐγώ.

2 Θυμωθεὶς δὲ Ἰακὼβ τῇ Ῥαχήλ, εἶπεν αὐτῇ, Μὴ ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας;

3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακώβ, Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βαλλά· εἴσελθε πρὸς αὐτήν· καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι κἀγὼ ἐξ αὐτῆς.

4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῷ γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν Ἰακώβ.

5 Καὶ συνέλαβε Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν.

6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Ἔκρινέ μοι ὁ Θεὸς, καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Δάν.

7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλὰ ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ.

8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ, Συναντελάβετό μου ὁ Θεός· καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου, καὶ ἠδυνάσθην· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Νεφθαλείμ.

9 Εἶδε δὲ Λεία, ὅτι ἔστη τοῦ τίκτειν· καὶ ἔλαβε Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ γυναῖκα· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

10 Καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν.

11 Καὶ εἶπε Λεία, Ἐν τύχῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Γάδ.

12 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λείας, καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱὸν δεύτερον.

13 Καὶ εἶπε Λεία, Μακαρία ἐγὼ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἀσήρ.

14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν· καὶ εὗρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λείαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς, Δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου·

15 Εἶπε δὲ Λεία, Οὐχ ἱκανόν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ λήψῃ; Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ, Οὐχ οὕτως· κοιμηθήτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.

16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακὼβ ἐξ ἀγροῦ ἑσπέρας· καὶ ἐξῆλθε Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ εἶπε, Πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην.

17 Καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς Λείας· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱὸν πέμπτον.

18 Καὶ εἶπε Λεία, Δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου, ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρί μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰσσάχαρ, ὅ ἐστι Μισθός.

19 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Λεία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ.

20 Καὶ εἶπε Λεία, Δεδώρηται ὁ Θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ· αἱρετιεῖ με ὁ ἀνήρ μου· τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱοὺς ἕξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαβουλών.

21 Καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Δεῖνα.

22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ Θεὸς τῆς Ῥαχὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός· καὶ ἀνέῳξεν αὐτῆς τὴν μήτραν.

23 Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ υἱόν· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ, Ἀφεῖλεν ὁ Θεός μου τὸ ὄνειδος.

24 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-

τοῦ Ἰωσὴφ, λέγουσα, Προσθέτω ὁ Θεός μοι υἱὸν ἕτερον.

25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσὴφ, εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Λάβαν, Ἀπόστειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.

26 Ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου, καὶ τὰ παιδία μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν, ἣν δεδούλευκά σοι.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισάμην ἄν· εὐλόγησε γάρ με ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ.

28 Διάστειλον τὸν μισθόν σου πρός με, καὶ δώσω.

29 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, Σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι, καὶ ὅσα κτήνη σου μετ' ἐμοῦ.

30 Μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ ηὐξήθη εἰς πλῆθος· καὶ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου· νῦν οὖν πότε ποιήσω κἀγὼ ἐμαυτῷ οἶκον;

31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακὼβ, Οὐ δώσεις μοι οὐδέν· ἐὰν ποιήσῃς μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φυλάξω.

32 Παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξὶν, ἔσται μοι μισθός.

33 Καὶ ἐπακούσεταί μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον· ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου· πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξὶ, καὶ φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί.

34 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν, Ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου·

35 Καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ πάσας τὰς αἶγας τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

36 Καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐποίμαινε τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα.

37 Ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰακὼβ ῥάβδον στυρακίνην χλωρὰν καὶ καρυΐνην καὶ πλατάνου· καὶ ἐλέπισεν αὐτὰς Ἰακὼβ λεπίσματα λευκά· καὶ περισύρων τὸ χλωρὸν ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον.

38 Καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους, ἃς ἐλέπισεν, ἐν ταῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος· ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισσήσωσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους.

39 Καὶ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους· καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά.

40 Τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστειλεν Ἰακώβ· καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς· καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια καθ'

ἑαυτὸν, καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν.

41 Ἐγίνετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν Ἰακὼβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς ληνοῖς, τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους.

42 Ἡνίκα δ᾽ ἂν ἔτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει· ἐγίνετο δὲ τὰ μὲν ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ.

43 Καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ βόες, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι.

ΚΕΦ. λα΄. 31

1 ἭΚΟΥΣΕ δὲ Ἰακὼβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν, λεγόντων, Εἴληφεν Ἰακὼβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην.

2 Καὶ εἶδεν Ἰακὼβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν, ὡσεὶ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.

3 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακὼβ, Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρός σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ.

4 Ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ, ἐκάλεσε Λείαν, καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον οὗ ἦν τὰ ποίμνια·

5 Καὶ εἶπεν αὐταῖς, Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ᾽ ἐμοῦ.

6 Καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν.

7 Ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαί με.

8 Ἐὰν οὕτως εἴπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθὸς· καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἴπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά.

9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά.

10 Καὶ ἐγίνετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα· καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί.

11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ᾽ ὕπνον, Ἰακώβ· ἐγὼ δὲ εἶπα, Τί ἐστι;

12 Καὶ εἶπεν, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς· ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ.

13 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν· νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ.

14 Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ

καὶ Λεία, εἶπαν αὐτῷ, Μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν;

15 Οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν· νῦν οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ Θεὸς, ποίει.

17 Ἀναστὰς δὲ Ἰακὼβ, ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους.

18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν.

19 Λάβαν δὲ ᾤχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἴδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

20 Ἔκρυψε δὲ Ἰακὼβ Λάβαν τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀποδιδράσκει.

21 Καὶ ἀπέδρα αὐτὸς, καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα, καὶ διέβη τὸν ποταμὸν, καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλαάδ.

22 Ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ.

23 Καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτά· καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.

24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Φύλαξαι σεαυτὸν, μή ποτε λαλήσῃς μετὰ Ἰακὼβ πονηρά.

25 Καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει· Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ.

26 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακὼβ, Τί ἐποίησας; ἱνατί κρυφῇ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοποφόρησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου, ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρᾳ;

27 Καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κιθάρας.

28 Καὶ οὐκ ἠξιώθην καταφιλῆσαι τὰ παιδία μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου· νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας.

29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χείρ μου κακοποιῆσαί σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός σου χθὲς εἶπε πρὸς μὲ, λέγων, Φύλαξαι σεαυτὸν, μή ποτε λαλήσῃς μετὰ Ἰακὼβ πονηρά.

30 Νῦν οὖν πεπόρευσαι· ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου· ἱνατί ἔκλεψας τοὺς θεούς μου;

31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ εἶπε τῷ Λάβαν, Ὅτι ἐφοβήθην· εἶπα γὰρ, μή ποτε ἀφέλῃς τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά.

32 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Παρ' ᾧ ἂν εὕρῃς τοὺς θεούς σου, οὐ

ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ' ἐμοὶ τῶν σῶν, καὶ λάβε· καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐδέν· οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακὼβ, ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς.

33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν, ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐχ εὗρεν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον Ἰακὼβ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ εὗρεν· εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχήλ.

34 Ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἴδωλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς.

35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς, Μὴ βαρέως φέρε κύριε· οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ' ἐθισμὸν τῶν γυναικῶν μοι ἐστίν. Ἠρεύνησε Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἴδωλα.

36 Ὠργίσθη δὲ Ἰακὼβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακὼβ, εἶπε τῷ Λάβαν, Τί τὸ ἀδίκημά μου; καὶ τί τὸ ἁμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου,

37 Καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θὲς ὧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν.

38 Ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ· τὰ πρόβατά σου, καὶ αἱ αἶγές σου οὐκ ἠτεκνώθησαν· κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον.

39 Θηριάλωτον οὐκ ἐνήνοχά σοι· ἐγὼ ἀπετίννυον παρ' ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτός.

40 Ἐγινόμην τῆς ἡμέρας συγκαιόμενος τῷ καύματι, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός· καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

41 Ταῦτά μοι εἴκοσιν ἔτη ἐγώ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· ἐδούλευσά σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου, καὶ ἓξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου· καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν.

42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας· τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεὸς, καὶ ἤλεγξέ σε χθές.

43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν, εἶπε τῷ Ἰακὼβ, Αἱ θυγατέρες, θυγατέρες μου, καὶ υἱοὶ, υἱοί μου, καὶ τὰ κτήνη, κτήνη μου· καὶ πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς, ἐμά ἐστι, καὶ τῶν θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον;

44 Νῦν οὖν δεῦρο, διαθῶμαι διαθήκην ἐγώ τε καὶ σύ· καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν· ἴδε ὁ Θεὸς μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

45 Λαβὼν δὲ Ἰακὼβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην.

46 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Συλλέγετε λίθους· καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν· καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν, Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον.

47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, Βουνὸς τῆς μαρτυρίας· Ἰακὼβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, Βουνὸς μάρτυς.

48 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακὼβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἣν ἔστησα ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα, Βουνὸς μαρτυρεῖ.

49 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶπεν, Ἐπίδοι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀφ᾽ ἑτέρου.

50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ λάβῃς γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατράσι μου, ὅρα, οὐθεὶς μεθ᾽ ἡμῶν ἐστιν ὁρῶν· Θεὸς μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ.

51 Καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακὼβ, Ἰδοὺ, ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη.

52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ, μήτε σὺ διαβῇς πρὸς μὲ τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ,

53 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ναχὼρ κρίναι ἀνὰ μέσον ἡμῶν· καὶ ὤμοσεν Ἰακὼβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

54 Καὶ ἔθυσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.

55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωῒ, κατεφίλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λβʹ. 32.

1 ΚΑΙ᾽ Ἰακὼβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς, Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολαί.

3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ.

4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ· Οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακὼβ, Μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν.

5 Καὶ ἐγένοντό μοι βόες, καὶ ὄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.

6 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ, λέγοντες, Ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ.

7 Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν

λαὸν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰς καμήλους, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς.

8 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Ἐὰν ἔλθῃ Ἠσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι.

9 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, Ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου Ἰσαὰκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπών μοι, Ἀπόστρεψε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ εὖ σε ποιήσω.

10 Ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς.

11 Ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἠσαῦ· ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτὸν, μή ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις.

12 Σὺ δὲ εἶπας, Εὖ σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους.

13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερεν δῶρα· καὶ ἐξαπέστειλεν Ἠσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,

14 Αἶγας διακοσίας, τράγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι,

15 Καμήλους θηλαζούσας, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι, καὶ πώλους δέκα.

16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ποίμνιον κατὰ μόνας· εἶπε δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης.

17 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων, Ἐάν σοι συναντήσῃ Ἠσαῦ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἐρωτᾷ σε, λέγων, Τίνος εἶ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου;

18 Ἐρεῖς, Τοῦ παιδός σου Ἰακώβ· δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἠσαῦ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν.

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῷ τρίτῳ, καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων, Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἠσαῦ ἐν τῷ εὑρεῖν ὑμᾶς αὐτὸν,

20 Καὶ ἐρεῖτε, Ἰδοὺ, ὁ παῖς σοῦ Ἰακὼβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Εἶπε γὰρ, Ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου.

21 Καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ.

22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἕνδεκα παιδία αὐτοῦ, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώχ.

23 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς, καὶ διέβη τὸν χειμάῤῥουν, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ.

24 Ὑπελείφθη δὲ Ἰακὼβ μόνος· καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωΐ.

25 Εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν· καὶ ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ.

26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀπόστειλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος· ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ μή σε ἀποστείλω, ἐὰν μή με εὐλογήσῃς.

27 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν, Ἰακώβ.

28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακὼβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσῃ.

29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακὼβ, καὶ εἶπεν, Ἀνάγγειλόν μοι τὸ ὄνομά σου· καὶ εἶπεν, Ἱνατί τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ.

30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεὸν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή.

31 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἡνίκα παρῆλθε τὸ εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.

32 Ἕνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ὅτι ἥψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακὼβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.

ΚΕΦ. λγ'. 33.

1 ἈΝΑΒΛΕ'ΨΑΣ δὲ Ἰακὼβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ· καὶ διεῖλεν Ἰακὼβ τὰ παιδία ἐπὶ Λείαν, καὶ ἐπὶ Ῥαχὴλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας.

2 Καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσὴφ ἐσχάτους.

3 Αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτάκις, ἕως τοῦ ἐγγίσαι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

4 Καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ περιλαβὼν αὐτὸν, προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι.

5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ, εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε, Τὰ παιδία οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν παῖδά σου.

6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν.

7 Καὶ προσήγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνησαν· καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσὴφ, καὶ προσεκύνησαν.

8 Καὶ εἶπε, Τί ταῦτά σοι ἐσ-
τὶ, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται,
αἷς ἀπήντηκα; ὁ δὲ εἶπεν, Ἵνα
εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον
σου, κύριε.
9 Εἶπε δὲ Ἠσαῦ, Ἔστι μοι
πολλὰ, ἀδελφέ· ἔστω σοι τὰ σά.
10 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, Εἰ εὗρον
χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶ-
ρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν· ἕνεκεν
τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς
ἄν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ· καὶ
εὐδοκήσεις με.
11 Λάβε τὰς εὐλογίας μου,
ἃς ἤνεγκά σοι· ὅτι ἠλέησέ με ὁ
Θεὸς, καὶ ἔστι μοι πάντα· καὶ
ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ ἔλαβε.
12 Καὶ εἶπεν, Ἀπάραντες
πορευσώμεθα ἐπ' εὐθεῖαν.
13 Εἶπε δὲ αὐτῷ, Ὁ κύριός
μου γινώσκει, ὅτι τὰ παιδία
ἁπαλώτερα, καὶ τὰ πρόβατα
καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ·
ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν
μίαν, ἀποθανοῦνται πάντα τὰ
κτήνη.
14 Προελθέτω ὁ κύριός μου
ἔμπροσθεν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ
σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναν-
τίον μοῦ, καὶ κατὰ πόδα τῶν
παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με
πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηείρ.
15 Εἶπε δὲ Ἠσαῦ, Καταλεί-
ψω μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ
μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἱνατί
τοῦτο; ἱκανὸν, ὅτι εὗρον χάριν
ἐναντίον σου, κύριε.
16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἠσαῦ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
εἰς Σηείρ.
17 Καὶ Ἰακὼβ ἀπαίρει εἰς
σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ
οἰκίας, καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ
ἐποίησε σκηνάς· διὰ τοῦτο ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Σκηναί.
18 Καὶ ἦλθεν Ἰακὼβ εἰς
Σαλὴμ πόλιν Σηκίμων, ἥ ἐστιν
ἐν γῇ Χαναὰν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ
τῆς Μεσοποταμίας Συρίας· καὶ
παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς
πόλεως.
19 Καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα
τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμμὼρ
πατρὸς Συχὲμ, ἑκατὸν ἀμνῶν.
20 Καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιασ-
τήριον, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν
Θεὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. λδ'. 34.

1 ἘΞΗ͂ΛΘΕ δὲ Δεῖνα, ἡ θυ-
γάτηρ Λείας, ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ,
καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν
ἐγχωρίων.
2 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχὲμ ὁ
υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος, ὁ ἄρχων
τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐτὴν,
ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ ἐτα-
πείνωσεν αὐτήν.
3 Καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ
Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ·
καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον· καὶ
ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς
παρθένου αὐτῇ.
4 Εἶπε Συχὲμ πρὸς Ἐμμὼρ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, λέγων, Λάβε
μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυ-
ναῖκα.
5 Ἰακὼβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμί-
ανεν ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ Δεῖναν τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ· (οἱ δὲ υἱοὶ

αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ·) παρεσιώπησε δὲ Ἰακὼβ, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς.

6 Ἐξῆλθε δὲ Ἐμμὼρ ὁ πατὴρ Συχὲμ πρὸς Ἰακὼβ, λαλῆσαι αὐτῷ.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ· καὶ οὐχ οὕτως ἔσται.

8 Καὶ ἐλάλησεν Ἐμμὼρ αὐτοῖς, λέγων, Συχὲμ ὁ υἱός μου προείλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,

9 Καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε· καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε, καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐγκτᾶσθε ἐν αὐτῇ.

11 Εἶπε δὲ Συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, Εὕροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν· καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε, δώσομεν.

12 Πληθύνατε τὴν φερνὴν σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι· καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.

13 Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ τῷ Συχὲμ, καὶ Ἐμμὼρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου· καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν Δεῖναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας, Οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.

15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν, καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι, ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν.

16 Καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἕν.

17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.

18 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμὼρ, καὶ ἐναντίον Συχὲμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμώρ.

19 Καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Ἦλθε δὲ Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες,

21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοί εἰσι, μεθ' ἡμῶν οἰκείτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτήν· ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν· τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς.

22 Ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα· ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικὸν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέτμηνται.

23 Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὰ τετράποδα, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν.

24 Καὶ εἰσήκουσαν Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν· καὶ περιετέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην.

25 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακὼβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ Δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν.

26 Τόν τε Ἐμμὼρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχὲμ, καὶ ἐξῆλθον.

27 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίαναν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

28 Καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον.

29 Καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ᾐχμαλώτευσαν· καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις.

30 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λευὶ, Μισητόν με πεποιήκατε, ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἔν τε τοῖς Χαναναίοις, καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ· συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ, συγκόψουσί με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ, καὶ ὁ οἶκός μου.

31 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἀλλ' ὡσεὶ πόρνῃ χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;

ΚΕΦ. λε'. 35.

1 ΕΙΠΕ δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακὼβ, Ἀναστὰς, ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ· καὶ οἴκει ἐκεῖ· καὶ ποίησον ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

2 Εἶπε δὲ Ἰακὼβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, Ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε, καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν.

3 Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθήλ· καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ, καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἐπορεύθην.

4 Καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακὼβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια

τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν· καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακὼβ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν Σηκίμοις· καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

5 Καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σηκίμων· καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

6 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ εἰς Λουζὰ, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χαναὰν, ἥ ἐστι Βαιθὴλ, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ.

7 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Βαιθήλ· ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

8 Ἀπέθανε δὲ Δεβόῤῥα ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη κατώτερον Βαιθὴλ ὑπὸ τὴν βάλανον· καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Βάλανος πένθους.

9 Ὤφθη δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰακὼβ ἔτι ἐν Λουζᾷ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας· καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ Θεός.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, Τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται Ἰακὼβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ.

11 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς, Ἐγὼ ὁ Θεός σου· αὐξάνου, καὶ πληθύνου· ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται.

12 Καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν· σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην.

13 Ἀνέβη δὲ ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ·

14 Καὶ ἔστησεν Ἰακὼβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ Θεὸς, στήλην λιθίνην· καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον.

15 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ Θεὸς, Βαιθήλ.

16 Ἀπάρας δὲ Ἰακὼβ ἐκ Βαιθὴλ, ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδέρ· ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν εἰς Χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἐφραθὰ, ἔτεκε Ῥαχήλ· καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.

17 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, Θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοι ἐστὶν υἱός.

18 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν (ἀπέθνησκε γὰρ) ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Υἱὸς ὀδύνης μου· ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βενιαμίν.

19 Ἀπέθανε δὲ Ῥαχὴλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου Ἐφραθὰ, αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ.

20 Καὶ ἔστησεν Ἰακὼβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς· αὕτη ἐστὶν ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ μνημείου Ῥαχὴλ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατῴκησεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ῥουβὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλᾶς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· καὶ ἤκου-

σιν Ἰσραὴλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ.

22 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ, δώδεκα.

23 Υἱοὶ Λείας, πρωτότοκος Ἰακὼβ, Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών.

24 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ, Ἰωσὴφ, καὶ Βενιαμίν.

25 Υἱοὶ δὲ Βαλλᾶς παιδίσκης Ῥαχὴλ, Δὰν, καὶ Νεφθαλείμ.

26 Υἱοὶ δὲ Ζελφᾶς παιδίσκης Λείας, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ. Οὗτοι υἱοὶ Ἰακὼβ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.

27 Ἦλθε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν γῇ Χαναὰν, οὗ παρῴκησεν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ.

28 Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

29 Καὶ ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαῦ καὶ Ἰακὼβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λς΄. 36.

1 ΑΥ͂ΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ· αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.

2 Ἡσαῦ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων· τὴν Ἀδὰ, θυγατέρα Αἰλὼμ τοῦ Χετταίου· καὶ τὴν Ὀλιβεμὰ, θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν τοῦ Εὐαίου.

3 Καὶ τὴν Βασεμμὰθ, θυγατέρα Ἰσμαὴλ, ἀδελφὴν Ναβαιώθ.

4 Ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς· καὶ Βασιμὰθ ἔτεκε τὸν Ῥαγουήλ.

5 Καὶ Ὀλιβεμὰ ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς, καὶ τὸν Ἰεγλὸμ, καὶ τὸν Κόρε· οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, οἳ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.

6 Ἔλαβε δὲ Ἡσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο, καὶ πάντα ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἐπορεύθη Ἡσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναὰν ἀπὸ προσώπου Ἰακὼβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ, τοῦ οἰκεῖν ἅμα· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

8 Κατῴκησε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ. Ἡσαῦ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.

9 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαῦ πατρὸς Ἐδὼμ ἐν τῷ ὄρει Σηείρ.

10 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαῦ. Ἐλιφὰς υἱὸς Ἀδὰς γυναικὸς Ἡσαῦ καὶ Ῥαγουὴλ υἱὸς Βασιμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

11 Ἐγένοντο δὲ Ἐλιφὰς υἱοί· Θαιμὰν, Ὠμὰρ, Σωφὰρ, Γοθὼμ καὶ Κενέζ.

12 Θαμνὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλιφὰς τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ· καὶ

ἔτεκε τῷ Ἐλιφὰς τὸν Ἀμαλήκ. Οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς γυναικὸς Ἡσαῦ.

13 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ· Ναχὼθ, Ζαρὲ, Σομὲ, καὶ Μοζέ. Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

14 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγὼν, γυναικὸς Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεοὺς, καὶ τὸν Ἰεγλὸμ, καὶ τὸν Κορέ.

15 Οὗτοι ἡγεμόνες υἱοῦ Ἡσαῦ· υἱοὶ Ἐλιφὰς πρωτοτόκου Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Θαιμὰν, ἡγεμὼν Ὠμὰρ, ἡγεμὼν Σωφὰρ, ἡγεμὼν Κενὲζ,

16 Ἡγεμὼν Κορὲ, ἡγεμὼν Γοθὼμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφὰς ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ· οὗτοι υἱοὶ Ἀδάς.

17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγουὴλ υἱοῦ Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ναχὼθ, ἡγεμὼν Ζαρὲ, ἡγεμὼν Σομὲ, ἡγεμὼν Μοζέ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγουὴλ ἐν γῇ Ἐδώμ· οὗτοι υἱοὶ Βασεμὰθ γυναικὸς Ἡσαῦ.

18 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς γυναικὸς Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεοὺς, ἡγεμὼν Ἰεγλὸμ, ἡγεμὼν Κορέ. Οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναικὸς Ἡσαῦ.

19 Οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν· οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἐδώμ.

20 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηεὶρ τοῦ Χοῤῥαίου, τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτὰν, Σωβὰλ, Σεβεγὼν, Ἀνὰ,

21 Καὶ Δησὼν, καὶ Ἀσὰρ, καὶ Ῥισών. Οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χοῤῥαίου, τοῦ υἱοῦ Σηεὶρ ἐν τῇ γῇ Ἐδώμ.

22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν· Χοῤῥὶ, καὶ Αἱμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτὰν, Θαμνά.

23 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβάλ· Γωλὰμ, καὶ Μαναχὰθ, καὶ Γαιβὴλ, καὶ Σωφὰρ, καὶ Ὠμάρ.

24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών· Ἀϊὲ, καὶ Ἀνά· οὗτός ἐστιν Ἀνὰ, ὃς εὗρε τὸν Ἰαμεὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησὼν, καὶ Ὀλιβεμὰ θυγάτηρ Ἀνά.

26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών· Ἀμαδὰ, καὶ Ἀσβὰν, καὶ Ἰθρὰν, καὶ Χαῤῥάν.

27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ· Βαλαὰμ, καὶ Ζουκὰμ καὶ Ἰουκάμ.

28 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥισών· Ὢς, καὶ Ἀράν.

29 Οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χοῤῥί· ἡγεμὼν Λωτὰν, ἡγεμὼν Σωβὰλ, ἡγεμὼν Σεβεγὼν, ἡγεμὼν Ἀνὰ,

30 Ἡγεμὼν Δησὼν, ἡγεμὼν Ἀσὰρ, ἡγεμὼν Ῥισών. Οὗτοι ἡγεμόνες Χοῤῥὶ ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδώμ.

31 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ.

32 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βαλὰκ υἱὸς Βεώρ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Δενναβά.

33 Ἀπέθανε δὲ Βαλὰκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρὰ ἐκ Βοσόῤῥας.

34 Ἀπέθανε δὲ Ἰωβὰβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὼμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανών.

35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσὼμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ

ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ· καὶ ὄνομα
τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαίμ.
36 Ἀπέθανε δὲ Ἀδὰδ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδὰ
ἐκ Μασσεκκάς.
37 Ἀπέθανε δὲ Σαμαδὰ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ
ἐκ Ῥοωβὼθ τῆς παρὰ ποταμόν.
38 Ἀπέθανε δὲ Σαοὺλ, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλλε-
νὼν υἱὸς Ἀχοβώρ.
39 Ἀπέθανε δὲ Βαλλενὼν υἱὸς
Ἀχοβὼρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ Ἀρὰδ υἱὸς Βαράδ· καὶ ὄνο-
μα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ· ὄνο-
μα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετε-
βεὴλ, θυγάτηρ Ματραὶθ, υἱοῦ
Μαιζοώβ.
40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
ἡγεμόνων Ἡσαῦ, ἐν ταῖς φυλαῖς
αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν
ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν· ἡγεμὼν Θαμνὰ,
ἡγεμὼν Γωλὰ, ἡγεμὼν Ἰεθὲρ,
41 Ἡγεμὼν Ὀλιβεμὰς, ἡγε-
μὼν Ἠλὰς, ἡγεμὼν Φινὼν,
42 Ἡγεμὼν Κενὲζ, ἡγεμὼν
Θαιμὰν, ἡγεμὼν Μαζὰρ,
43 Ἡγεμὼν Μαγεδιὴλ, ἡγε-
μὼν Ζαφωείν. Οὗτοι ἡγεμόνες
Ἐδὼμ, ἐν ταῖς κατῳκοδομημέ-
ναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐ-
τῶν· οὗτος Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδώμ.

ΚΕΦ. λζʹ. 37.

1 ΚΑΤΩΙΚΕΙ δὲ Ἰακὼβ ἐν
τῇ γῇ, οὗ παρῴκησεν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν.
2 Αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ.
Ἰωσὴφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν
ἦν, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ ὢν νέος, μετὰ τῶν
υἱῶν Βαλλᾶς, καὶ μετὰ τῶν υἱῶν
Ζελφᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· κατήνεγκαν δὲ Ἰωσὴφ
ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν
πατέρα αὐτῶν.
3 Ἰακὼβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰω-
σὴφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ, ὅτι υἱὸς γήρως ἦν αὐτῷ·
ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον.
4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίση-
σαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠδύναντο λα-
λεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.
5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσὴφ
ἐνύπνιον, ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε
τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὗ ἐνυπνιάσ-
θην.
7 Ὤμην ὑμᾶς δεσμεύειν δράγ-
ματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ· καὶ
ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα, καὶ
ὠρθώθη· περιστραφέντα δὲ τὰ
δράγματα ὑμῶν, προσεκύνησαν
τὸ ἐμὸν δράγμα.
8 Εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ. Μὴ βασιλεύων βασιλεύ-
σεις ἐφ' ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύ-
σεις ἡμῶν; καὶ προσέθεντο ἔτι
μισεῖν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων
αὐτοῦ, καὶ ἕνεκεν τῶν ῥημάτων
αὐτοῦ.
9 Εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ
διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ εἶ-
πεν, Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον
ἕτερον· ὥσπερ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σε-
λήνη, καὶ ἕνδεκα ἀστέρες προσε-
κύνουν με.

10 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
Τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, ὃ ἐνυπνιάσ-
θης; ἆρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα
ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου προσκυνῆσαί σοι ἐπὶ
τὴν γῆν;
11 Ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ πατὴρ αὐ-
τοῦ διετήρησε τὸ ῥῆμα.
12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ
πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ.
13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσὴφ, Οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποι-
μαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο ἀ-
ποστείλω σε πρὸς αὐτούς· εἶπε
δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγώ.
14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ, Πο-
ρευθεὶς ἴδε, εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελ-
φοί σου, καὶ τὰ πρόβατα· καὶ
ἀνάγγειλόν μοι· καὶ ἀπέστειλεν
αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χε-
βρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ.
15 Καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος
πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ· ἠρώ-
τησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, λέ-
γων, Τί ζητεῖς;
16 Ὁ δὲ εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς
μου ζητῶ· ἀπάγγειλόν μοι ποῦ
βόσκουσιν.
17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος,
Ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν· ἤκουσα γὰρ
αὐτῶν λεγόντων, πορευθῶμεν εἰς
Δωθαείμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωσὴφ
κατόπισθε τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαείμ.
18 Προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρό-
θεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν πρὸς
αὐτούς· καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ
ἀποκτεῖναι αὐτόν.
19 Εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· Ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιασ-
τὴς ἐκεῖνος ἔρχεται.
20 Νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνω-
μεν αὐτὸν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν
εἰς ἕνα τῶν λάκκων· καὶ ἐροῦ-
μεν, Θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν
αὐτόν· καὶ ὀψόμεθα, τί ἔσται τὰ
ἐνύπνια αὐτοῦ.
21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν, ἐξεί-
λετο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐ-
τῶν· καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξωμεν
αὐτὸν εἰς ψυχήν.
22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν,
Μὴ ἐκχέητε αἷμα· ἐμβάλλετε
αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν λάκκων τού-
των τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ
μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ· ὅπως ἐξέ-
ληται αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐ-
τῶν, καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.
23 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν
Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
τοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσὴφ τὸν χιτῶνα
τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν.
24 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἔῤῥι-
ψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος
κενὸς, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.
25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον·
καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, εἶδον· καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι
Ἰσμαηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλαάδ·
καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον
θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ
στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγα-
γεῖν εἰς Αἴγυπτον.
26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Τί χρήσιμον,
ἐὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα
αὐτοῦ;
27 Δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν
τοῖς Ἰσμαηλίταις τούτοις· αἱ δὲ

χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ᾽ αὐτὸν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν, καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστιν· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ τοῖς Ἰσμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον.

29 Ἀνέστρεψε δὲ Ῥουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ οὐχ ὁρᾷ τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

30 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπε, Τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν· ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι;

31 Λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσὴφ, ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι.

32 Καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον, καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν· καὶ εἶπαν, Τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶν, ἢ οὔ.

33 Καὶ ἐπέγνω αὐτὸν, καὶ εἶπε, Χιτὼν τοῦ υἱοῦ μου ἐστί· θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· θηρίον ἥρπασε τὸν Ἰωσήφ.

34 Διέῤῥηξε δὲ Ἰακὼβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς.

35 Συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν· καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι, λέγων, Ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς ᾅδου· καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

36 Οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραὼ ἀρχιμαγείρῳ.

ΚΕΦ. λη'. 38.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπόν τινα Ὀδολλαμίτην, ᾧ ὄνομα Εἱράς.

2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ᾗ ὄνομα Σαυά· καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

3 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἤρ.

4 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Αὐνάν.

5 Καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σηλώμ· αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβὶ, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς.

6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἤρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ᾗ ὄνομα Θάμαρ.

7 Ἐγένετο δὲ Ἤρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἔναντι Κυρίου· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ Θεός.

8 Εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αὐνὰν, Εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ἐπιγάμβρευσαι αὐτὴν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου.

9 Γνοὺς δὲ Αὐνὰν, ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγίνετο ὅταν εἰσήρχετο πρὸς τὴν γυναῖ-

κα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο· καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον.

11 Εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, Κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου, ἕως μέγας γένηται Σηλὼμ ὁ υἱός μου· εἶπε γὰρ, μή ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ἀπελθοῦσα δὲ Θάμαρ, ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

12 Ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε Σαυὰ ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας, ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰρὰς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνά.

13 Καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ, κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ.

14 Καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς, περιέβαλε τὸ θέριστρον, καὶ ἐκαλλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνὰν, ἥ ἐστιν ἐν παρόδῳ Θαμνά· ἴδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλώμ· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.

15 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας, ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι· κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν.

16 Ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδόν· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ· οὐ γὰρ ἔγνω, ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστιν· ἡ δὲ εἶπε, Τί μοι δώσεις, ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς μέ;

17 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ σοι ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου· ἡ δὲ εἶπεν, Ἐὰν δῷς μοι ἀῤῥαβῶνα, ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε.

18 Ὁ δὲ εἶπε, Τίνα τὸν ἀῤῥαβῶνά σοι δώσω; ἡ δὲ εἶπε, Τὸν δακτύλιόν σου, καὶ τὸν ὁρμίσκον, καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρί σου· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθε, καὶ περιείλατο τὸ θέριστρον αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς.

20 Ἀπέστειλε δὲ Ἰούδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἀῤῥαβῶνα· καὶ οὐχ εὗρεν αὐτήν.

21 Ἐπηρώτησε δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου· Ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αἰνὰν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, Οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη.

22 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν· καὶ εἶπεν, Οὐχ εὗρον· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι, μὴ εἶναι ὧδε πόρνην.

23 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐχέτω αὐτά· ἀλλὰ μή ποτε καταγελασθῶμεν· ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὕρηκας.

24 Ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ἰούδᾳ, λέγοντες, Ἐκπεπόρνευκε Θάμαρ ἡ νύμφη

σου, καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ
πορνείας· εἶπε δὲ Ἰούδας, Ἐξαγά-
γετε αὐτὴν, καὶ κατακαυθήτω.
25 Αὐτὴ δὲ ἀγομένη ἀπέστει-
λε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, λέ-
γουσα, Ἐκ τοῦ ἀνθρώπου οὗτι-
νος ταῦτά ἐστιν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ
ἔχω· καὶ εἶπεν, Ἐπίγνωθι, τίνος
ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὁρμίσκος καὶ
ἡ ῥάβδος αὕτη.
26 Ἐπέγνω δὲ Ἰούδας· καὶ
εἶπε, Δεδικαίωται Θάμαρ ἢ ἐγώ·
οὗ εἵνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Ση-
λὼμ τῷ υἱῷ μου· καὶ οὐ προσέ-
θετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν.
27 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτε,
καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γασ-
τρὶ αὐτῆς·
28 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν
αὐτὴν, ὁ εἷς προεξήνεγκε τὴν
χεῖρα· λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα, ἔδη-
σεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκι-
νον, λέγουσα, Οὗτος ἐξελεύσεται
πρότερος.
29 Ὡς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν
χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ· ἡ δὲ εἶπε, Τί διεκόπη
διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Φαρές.
30 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον· καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαρά.

ΚΕΦ. λθ΄. 39.

1 ΙΩΣΗΦ δὲ κατήχθη εἰς
Αἴγυπτον· καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν
Πετεφρῆς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ, ὁ
ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἰγύπτιος,
ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμαηλιτῶν, οἳ
κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ.
2 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ·
καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυ-
ρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ.
3 Ἤδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι
ὁ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα
ἐὰν ποιῇ Κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ.
4 Καὶ εὗρεν Ἰωσὴφ χάριν
ἐναντίον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ
εὐηρέστησεν αὐτῷ· καὶ κατέστη-
σεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε
διὰ χειρὸς Ἰωσήφ.
5 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατα-
στῆσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐ-
τῷ· καὶ ηὐλόγησε Κύριος τὸν οἶ-
κον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ·
καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν
πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν
τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐ-
τοῦ.
6 Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα
ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ· καὶ
οὐκ ᾔδει τῶν καθ' αὐτὸν οὐδὲν,
πλὴν τοῦ ἄρτου, οὗ ἤσθιεν αὐτός.
Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καλὸς τῷ εἴδει,
καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.
7 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήμα-
τα ταῦτα, καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ
τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ· καὶ εἶ-
πε, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ.
8 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· εἶπε δὲ τῇ
γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Εἰ ὁ
κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ
οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάν-
τα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς
τὰς χεῖράς μου,
9 Καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπε-

ὑπέρηται ἀπ᾽ ἐμοῦ οὐδὲν, πλὴν
σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶ-
ναι· καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ
πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;
10 Ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰω-
σὴφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ
ὑπήκουεν αὐτῇ καθεύδειν μετ᾽
αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ.
11 Ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις
ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσὴφ εἰς
τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ, καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ ἔσω.
12 Καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν
τῶν ἱματίων, λέγουσα, Κοιμήθη-
τι μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ καταλιπὼν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῆς, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.
13 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἔφυγε καὶ
ἐξῆλθεν ἔξω,
14 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν
τῇ οἰκίᾳ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέ-
γουσα, Ἴδετε, εἰσήγαγεν ἡμῖν
παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν·
εἰσῆλθε πρός με, λέγων, Κοιμή-
θητι μετ᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα φωνῇ
μεγάλῃ.
15 Ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν,
ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ
ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ παρ᾽ ἐμοὶ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλ-
θεν ἔξω.
16 Καὶ καταλιμπάνει τὰ
ἱμάτια παρ᾽ ἑαυτῇ, ἕως ἦλθεν ὁ
κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ
τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα,
Εἰσῆλθε πρός με ὁ παῖς ὁ Ἑ-
βραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς,
ἐμπαῖξαί μοι καὶ εἶπέ μοι, Κοι-
μηθήσομαι μετὰ σοῦ.
18 Ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι ὕψω-
σα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα,
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
παρ᾽ ἐμοὶ, ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.
19 Ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ
κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, Οὕτως
ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου· καὶ ἐθυ-
μώθη ὀργῇ.
20 Καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰω-
σὴφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύ-
ρωμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσ-
μῶται τοῦ βασιλέως κατέχον-
ται ἐκεῖ ἐν τῷ ὀχυρώματι.
21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰω-
σὴφ, καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον
τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.
22 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμο-
φύλαξ τὸ δεσμωτήριον διὰ χειρὸς
Ἰωσὴφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγ-
μένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ,
καὶ παντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐ-
τὸς ἦν ποιῶν.
23 Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ
τοῦ δεσμωτηρίου γινώσκων δι᾽
αὐτὸν οὐθέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ
χειρὸς Ἰωσὴφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον
μετ᾽ αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτὸς
ἐποίει, ὁ Κύριος εὐώδου ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μ΄. 40.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα, ἥμαρτεν ὁ ἀρχιοι-
νοχόος τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου,
καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ
αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.

2 Καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχόῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ.

3 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμωτήριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσὴφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.

4 Καὶ συνίστησιν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσὴφ αὐτούς· καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.

5 Καὶ εἶδον ἀμφότεροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί· ἡ δὲ ὅρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἳ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἦν αὕτη.

6 Εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς Ἰωσὴφ τὸ πρωῒ, καὶ εἶδεν αὐτοὺς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.

7 Καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραὼ, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον;

8 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνύπνιον εἴδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστι; διηγήσασθε οὖν μοι.

9 Καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχόος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου.

10 Ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς· πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς.

11 Καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσὴφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Οἱ τρεῖς πυθμένες, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.

13 Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοΐαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀρχήν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.

14 Ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηταί σοι· καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος· καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου.

15 Ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων· καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον.

16 Καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιὸς, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε· καὶ εἶπε τῷ Ἰωσὴφ, Κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον· καὶ ᾤμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου.

17 Ἐν δὲ κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν Φαραὼ ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου.

18 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ, εἶπεν αὐτῷ, Αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Τὰ τρία κανᾶ, τρεῖς ἡμέραι εἰσίν.

19 Ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀφελεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ· καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ

ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ.

20 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραὼ, καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ.

21 Καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ.

22 Τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασε, καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσήφ.

23 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ἰωσὴφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μα'. 41.

1 ἘΓΕ'ΝΕΤΟ δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, Φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον. Ὤιετο ἑστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ.

2 Καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες, καλαὶ τῷ εἴδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ Ἄχει.

3 Ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχραὶ τῷ εἴδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

4 Καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἴδει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ταῖς σαρξί· ἠγέρθη δὲ Φαραώ.

5 Καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. Καὶ ἰδοὺ, ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἑνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ καλοί.

6 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς.

7 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· ἠγέρθη δὲ Φαραὼ, καὶ ἦν ἐνύπνιον.

8 Ἐγένετο δὲ πρωῒ, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἀποστείλας, ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου, καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς· καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραὼ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραώ.

9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραὼ, λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμιμνήσκω σήμερον.

10 Φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν.

11 Καὶ εἴδομεν ἐνύπνιον ἀμφότεροι ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ καὶ αὐτὸς, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἴδομεν.

12 Ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν.

13 Ἐγενήθη δὲ, καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν οὕτω καὶ συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν μου, ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι.

14 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ, ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ· καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος, καὶ

ἐξύρησαν αὐτὸν, καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ.

15 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, Ἐνύπνιον ἑώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια, συγκρῖναι αὐτά.

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσὴφ τῷ Φαραὼ, εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραώ.

17 Ἐλάλησε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ᾤμην ἑστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ.

18 Καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἴδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξὶ, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἄχει.

19 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ εἴδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶν, οἵας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας.

20 Καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς.

21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχήν· ἐξεγερθεὶς δὲ, ἐκοιμήθην·

22 Καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἑνὶ πλήρεις καὶ καλοί.

23 Ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν.

24 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις· εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.

25 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τῷ Φαραὼ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ ἕν ἐστιν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραώ.

26 Αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ, ἑπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ, ἑπτὰ ἔτη ἐστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ ἕν ἐστι.

27 Καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐστί· καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι, ἑπτὰ ἔτη ἐστίν· ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ.

28 Τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἴρηκα Φαραὼ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἔδειξε τῷ Φαραώ.

29 Ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

30 Ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα· καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ· καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

31 Καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα· ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα.

32 Περὶ δὲ τοῦ δευτερῶσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ δὶς, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό.

33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν, καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου.

34 Καὶ ποιησάτω Φαραὼ, καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας.

35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων· καὶ συναχθήτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραώ· βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω.

36 Καὶ ἔσται τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ.

37 Ἤρεσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ.

38 Καὶ εἶπε Φαραὼ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Μὴ εὑρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ;

39 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεός σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερός σου.

40 Σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου· πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ.

41 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

42 Καὶ περιελόμενος Φαραὼ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσὴφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην, καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἅρμα τὸ δεύτερον τῶν αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου.

44 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Ἐγὼ Φαραώ· ἄνευ σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου.

45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ τὸ ὄνομα Ἰωσὴφ, Ψονθομφανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσενὲθ θυγατέρα Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

46 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε δὲ Ἰωσὴφ ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ διῆλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου

47 Καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα.

48 Καὶ συνήγαγε πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου· καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ.

49 Καὶ συνήγαγεν Ἰωσὴφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμός.

50 Τῷ δὲ Ἰωσὴφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσε-

νὲθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

51 Ἐκάλεσε δὲ Ἰωσὴφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, Μανασσῆ· ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου.

52 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν, Ἐφραΐμ· ὅτι ηὔξησέ με ὁ Θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου.

53 Παρῆλθον δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου.

54 Καὶ ἤρξατο τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι.

55 Καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου· ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραὼ περὶ ἄρτων. Εἶπε δὲ Φαραὼ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

56 Καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέῳξε δὲ Ἰωσὴφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.

57 Καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον, ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΚΕΦ. μβʹ. 42.

1 ἸΔΩ'Ν δὲ Ἰακὼβ ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἱνατί ῥαθυμεῖτε;

2 Ἰδοὺ ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατάβητε ἐκεῖ, καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν.

3 Κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου.

4 Τὸν δὲ Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ, οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· εἶπε γάρ, Μήποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία.

5 Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν.

6 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς· οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπέγνω· καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πόθεν ἥκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι βρώματα.

8 Ἐπέγνω δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν.

9 Καὶ ἐμνήσθη Ἰωσὴφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποί ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε.

10 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐχὶ κύριε· οἱ παῖδές σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα.

11 Πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοί ἐσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι.

12 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὐχὶ, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν.

13 Οἱ δὲ εἶπαν, Δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον· ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.

14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν, λέγων, ὅτι κατάσκοποί ἐστε.

15 Ἐν τούτῳ φανεῖσθε· νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.

16 Ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὔ· εἰ δὲ μὴ, νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, ἦ μὴν κατάσκοποί ἐστε.

17 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, Τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε· τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι.

19 Εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχεθήτω εἷς ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ βαδίσατε, καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν·

20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς μὲ, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀποθανεῖσθε. Ἐποίησαν δὲ οὕτως.

21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ναὶ, ἐν ἁμαρτίαις γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν, εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.

23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.

24 Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἔκλαυσεν Ἰωσήφ· καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.

25 Ἐνετείλατο δὲ Ἰωσὴφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως.

26 Καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκεῖθεν.

27 Λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οὗ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου.

28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου· καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν· καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν;

29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναὰν,

καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες,

30 Λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν.

31 Εἴπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοί ἐσμεν, οὐκ ἐσμὲν κατάσκοποι.

32 Δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει· ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χαναάν.

33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, Ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ᾿ ἐμοῦ· τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες, ἀπέλθετε.

34 Καὶ ἀγάγετε πρός με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον· καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐ κατάσκοποί ἐστε, ἀλλ᾿ ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακὼβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐμὲ ἠτεκνώσατε. Ἰωσὴφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὶν λήψεσθε; ἐπ᾿ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.

37 Εἶπε δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν, λέγων, Τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ· δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.

38 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ᾿ ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἐὰν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

ΚΕΦ. μγ'. 43.

1 Ὁ ΔΕ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες, πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

3 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, Διαμαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, λέγων, Οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ᾿ ὑμῶν ᾖ.

4 Εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ᾿ ἡμῶν, καταβησόμεθα, καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα.

5 Εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ᾿ ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων, Οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ᾿ ὑμῶν ᾖ.

6 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός;

7 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν

γενεὰν ἡμῶν, λέγων, Εἰ ἔτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός· καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην· μὴ ᾔδειμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, Ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;

8 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ· καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν· ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας·

10 Εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς.

11 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Εἰ οὕτως ἐστὶ, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης, καὶ τοῦ μέλιτος, θυμίαμά τε, καὶ στακτὴν, καὶ τερέβινθον, καὶ κάρυα.

12 Καὶ τὸ ἀργύριον δισσὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· μή ποτε ἀγνόημά ἐστι.

13 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε· καὶ ἀναστάντες, κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

14 Ὁ δὲ Θεός μου δώῃ ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα, καὶ τὸν Βενιαμίν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι.

15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· καὶ ἀναστάντες, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ.

16 Εἶδε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοὺς, καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον· καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἑτοίμασον· μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.

17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.

18 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσὴφ, εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, καὶ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς* παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.

19 Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσὴφ, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου,

20 Λέγοντες, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα.

21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι, καὶ ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τόδε

τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ μαρ-
σίππῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν
ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν
ταῖς χερσὶν ἡμῶν.
22 Καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγ-
καμεν μεθ' ἑαυτῶν, ἀγοράσαι
βρώματα· οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέ-
βαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρ-
σίππους ἡμῶν.
23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἵλεως
ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν
καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν
ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς
μαρσίπποις ὑμῶν· καὶ τὸ ἀργύ-
ριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω.
Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν
Συμεών.
24 Καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι
τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ ἔδωκε
χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν.
25 Ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα,
ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσὴφ μεσημ-
βρίας· ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ
μέλλει ἀριστᾷν.
26 Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσὴφ εἰς τὴν
οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προ-
σεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον
ἐπὶ τὴν γῆν.
27 Ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, Πῶς
ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ
ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύ-
της, ὃν εἴπατε; ἔτι ζῇ;
28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ
παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ.
Καὶ εἶπεν, Εὐλογημένος ὁ ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαν-
τες προσεκύνησαν αὐτῷ.
29 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ Ἰωσὴφ, εἶδε Βενια-
μὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμο-
μήτριον· καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελ-
φὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε
πρός με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν, Ὁ
Θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον.
30 Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συ-
νεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ
ἐζήτει κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς
τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ.
31 Καὶ νιψάμενος τὸ πρόσω-
πον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο· καὶ
εἶπε, Παράθετε ἄρτους.
32 Καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μό-
νῳ, καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ
τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦ-
σι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς· οὐ
γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσ-
θίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους·
βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπ-
τίοις.
33 Ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐ-
τοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ
πρεσβεῖα αὐτοῦ· καὶ ὁ νεώτερος
κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ· ἐξίσ-
ταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
34 Ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐ-
τοῦ πρὸς ἑαυτούς· ἐμεγαλύνθη
δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς
μερίδας πάντων πενταπλασίως
πρὸς τὰς ἐκείνων. Ἔπιον δὲ,
καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μδ'. 44.

1 ΚΑΙ' ἐνετείλατο ὁ Ἰωσὴφ
τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίπ-
πους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων,
ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι· καὶ ἐμ-
βάλετε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ
τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου.

2 Καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ· ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσὴφ, καθὼς εἶπε.

3 Τὸ πρωῒ διέφαυσε· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.

4 Ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν· καὶ Ἰωσὴφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, Ἀναστὰς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν;

5 Ἱνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ· πονηρὰ συντετελέκατε ἃ πεποιήκατε.

6 Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς, εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

7 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἱνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισί σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

8 Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὕρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναὰν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον;

9 Παρ' ᾧ ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

10 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ' ᾧ ἂν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί.

11 Καὶ ἔσπευσαν, καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ.

12 Ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἦλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον· καὶ εὗρε τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ Βενιαμίν.

13 Καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

14 Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ;

16 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου· ἰδού ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς, καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ.

17 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ, Μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.

18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας, εἶπε, Δέομαι, κύριε· λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ.

19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου, λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;

20 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος, καὶ παιδίον γήρως νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν.

21 Εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, Καταγάγετε αὐτὸν πρὸς μὲ, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.

22 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται.

23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, Ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

24 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.

25 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, Βαδίσατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

26 Ἡμεῖς δὲ εἴπομεν, Οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.

27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή.

28 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν.

29 Ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ μεθ' ἡμῶν, (ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,)

31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου, πατρὸς δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

32 Ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται τὸ παιδίον, λέγων, Ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

34 Πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου.

ΚΕΦ. με'. 45.

1 ΚΑΙ' οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσὴφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

3 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγώ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ.

4 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρός μέ· καὶ ἤγγισαν· καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.

5 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν.

6 Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐ δὲ ἀμητός.

7 Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.

8 Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραὼ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.

9 Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρὸς μὲ, καὶ μὴ μείνῃς.

10 Καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοι ἐστί.

11 Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.

12 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.

13 Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε.

14 Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.

15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

16 Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ, λέγοντες, Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, Εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν.

18 Καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἥκετε πρός μέ· καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς·

19 Σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα· λαβεῖν αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν· καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παραγίνεσθε.

20 Καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν· τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.

21 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν.

22 Καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολάς· τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοὺς, καὶ πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς·

23 Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά· καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.

24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.

25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν.

26 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς.

27 Ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσὴφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς· ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

28 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Μέγα μοι ἐστὶν, εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς, ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

ΚΕΦ. μϛ΄. 46.

1 ἈΠΑ΄ΡΑΣ δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

2 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, εἰπὼν, Ἰακὼβ, Ἰακώβ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν;

3 Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

5 Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν.

6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναὰν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰα-

κὼβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ.

7 Υἱοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· θυγατέρες, καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰακὼβ, Ῥουβήν.

9 Υἱοὶ δὲ Ῥουβήν· Ἐνὼχ, καὶ Φαλλὸς, Ἀσρὼν, καὶ Χαρμί.

10 Υἱοὶ δὲ Συμεών· Ἰεμουὴλ, καὶ Ἰαμεὶν, καὶ Ἀὼδ, καὶ Ἀχεὶν, καὶ Σαὰρ, καὶ Σαοὺλ υἱὸς τῆς Χαναανίτιδος.

11 Υἱοὶ δὲ Λευί· Γηρσὼν, Κὰθ, καὶ Μεραρί.

12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἢρ, καὶ Αὐνὰν, καὶ Σηλὼμ, καὶ Φαρὲς, καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἢρ, καὶ Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρές· Ἐσρὼν, καὶ Ἰεμουήλ.

13 Υἱοὶ δὲ Ἰσσάχαρ· Θωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἀσοὺμ, καὶ Σαμβράν.

14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλών· Σερὲδ, καὶ Ἀλλὼν, καὶ Ἀχοήλ.

15 Οὗτοι υἱοὶ Λείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Δεΐναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.

16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν, καὶ Ἀγγὶς, καὶ Σαννὶς, καὶ Θασοβὰν, καὶ Ἀηδεὶς, καὶ Ἀροηδεὶς, καὶ Ἀρεηλείς.

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ, Ἰεσσουὰ, καὶ Ἰεοὺλ, καὶ Βαριὰ, καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριά· Χοβὸρ, καὶ Μελχιήλ.

18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακὼβ, δεκαὲξ ψυχάς.

19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσὴφ, καὶ Βενιαμίν.

20 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἐν γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχίρ. Μαχὶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ. Υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαὰμ, καὶ Τaάμ. Υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδώμ.

21 Υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλὰ, καὶ Βοχὸρ, καὶ Ἀσβήλ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλά· Γηρὰ, καὶ Νοεμὰν, καὶ Ἀγχὶς, καὶ Ῥὼς, καὶ Μαμφίμ. Γηρὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ.

22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ.

23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.

24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλείμ· Ἀσιὴλ, καὶ Γωνὶ, καὶ Ἰσσάαρ, καὶ Σολλήμ.

25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά.

26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακὼβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, ἑξηκονταέξ.

27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσὴφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ψυχαὶ ἐννέα· πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰακὼβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, ψυχαὶ ἑβδομηκονταπέντε.

28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ῥαμεσσῆ.

29 Ζεύξας δὲ Ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' Ἡρώων πόλιν· καὶ ὀφθεὶς αὐτῷ, ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι.

30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσὴφ, Ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς.

31 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγγελῶ τῷ Φαραῷ, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῇ Χαναὰν, ἥκασι πρὸς μέ.

32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη, καὶ τοὺς βόας, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγηόχασιν.

33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραὼ, καὶ εἴπῃ ὑμῖν, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστιν;

34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατοικήσητε ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· βδέλυγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις πᾶς [illegible] προβάτων.

ΚΕΦ. μζ. 47.

1 ἘΛΘΩ'Ν δὲ Ἰωσὴφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῷ, Ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν· καὶ ἰδού εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ.

3 Καὶ εἶπε Φαραὼ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσὴφ, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῷ, Ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

4 Εἶπαν δὲ τῷ Φαραῷ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν· οὐ γάρ ἐστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κατοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Κατοικείτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστῃ, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ, κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσὴφ Ἰακὼβ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶπε Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, λέγων, Ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥκασι πρὸς σέ.

6 Ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

7 Εἰσήγαγε δὲ Ἰωσὴφ Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραώ· καὶ ηὐλόγησεν Ἰακὼβ τὸν Φαραώ.

8 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακὼβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

9 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Φαραῷ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου· οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρῴκησαν.

10 Καὶ εὐλογήσας Ἰακὼβ τὸν Φαραὼ, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ κατῴκισεν Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμεσσῆ, καθὰ προσέταξε Φαραώ.

12 Καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα.

13 Σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα· ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναὰν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.

14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, τοῦ σίτου, οὗ ἠγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς· καὶ εἰσήνεγκεν Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

15 Καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσὴφ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἱνατί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους, ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.

17 Ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μή ποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ὑμῶν,

19 Ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῷ· δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν, καὶ ζῶμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται.

20 Καὶ ἐκτήσατο Ἰωσὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῷ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῷ· ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τῷ Φαραῷ.

21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων.

22 Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραὼ, καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

23 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῷ· λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν.

24 Καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῷ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ, καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς· εὕρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῷ.

26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσὴφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῷ ἀποπεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν τῷ Φαραῷ.

27 Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

28 Ἐπέζησε δὲ Ἰακὼβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.

29 Ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν· καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν, τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ,

30 Ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου· καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

31 Εἶπε δὲ, Ὄμοσόν μοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. Καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μη'. 48.

1 ἘΓΕ'ΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται· καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραίμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.

2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακὼβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

3 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναὰν, καὶ εὐλόγησέ με,

4 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν· καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.

5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σὲ εἰς Αἴγυπ-

τον, ἐμοί εἰσιν, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ· ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονταί μοι.

6 Τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις.

7 Ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναὰν, ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἱππόδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς, τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθά· καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου· αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ.

8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσὴφ, εἶπε, Τίνες σοι οὗτοι;

9 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Υἱοί μου εἰσὶν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς ἐνταῦθα· καὶ εἶπεν Ἰακὼβ, Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς.

10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐβαρυώπησαν ἀπὸ τοῦ γήρως, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν, καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς, καὶ περιέλαβεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου.

12 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰωσὴφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.

13 Λαβὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τόν τε Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ.

14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν, ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας.

15 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς, ᾧ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ Θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

16 Ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογήσαι τὰ παιδία ταῦτα· καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ· καὶ πληθυνθείησαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη· καὶ ἀντελάβετο Ἰωσὴφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ.

18 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως πάτερ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος· ἐπίθες τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

19 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἶπεν, Οἶδα τέκνον, οἶδα· καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαὸν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσ-

ται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ποιήσαι σε ὁ Θεὸς ὡς Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ· καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.

21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω· καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν

22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμοῤῥαίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

ΚΕΦ. μθ'. 49.

1 ἘΚΑ'ΛΕΣΕ δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑμῖν, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

2 Συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

3 Ῥουβὴν πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς αὐθάδης·

4 Ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσῃς, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρός σου· τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὗ ἀνέβης.

5 Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν.

6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ ἧπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον.

7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη· διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακὼβ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραήλ.

8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου.

9 Σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν, ἐκοιμήθης ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν;

10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.

11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ.

12 Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος.

14 Ἰσσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων.

15 Καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων,

ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ
πονεῖν· καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωρ-
γός.
16 Δὰν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ.
17 Καὶ γενηθήτω Δὰν ὄφις
ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου,
δάκνων πτέρναν ἵππου· καὶ πε-
σεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,
18 Τὴν σωτηρίαν περιμένων
Κυρίου.
19 Γὰδ, πειρατήριον πειρατεύ-
σει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει
αὐτὸν κατὰ πόδας.
20 Ἀσὴρ, πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος·
καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσι.
21 Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀνει-
μένον ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γεννήματι
κάλλος.
22 Υἱὸς ηὐξημένος Ἰωσὴφ,
υἱὸς ηὐξημένος μου ζηλωτὸς, υἱός
μου νεώτατος· πρὸς μὲ ἀνάστρε-
ψον.
23 Εἰς ὃν διαβουλευόμενοι
ἐλοιδόρουν, καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύ-
ριοι τοξευμάτων.
24 Καὶ συνετρίβη μετὰ κρά-
τους τὰ τόξα αὐτῶν· καὶ ἐξελύ-
θη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρὸς
αὐτῶν, διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰα-
κώβ· ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ἰσ-
ραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρός
σου.
25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ
ἐμός· καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν
οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς
ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας
μαστῶν καὶ μήτρας,
26 Εὐλογίας πατρός σου καὶ
μητρός σου· ὑπερίσχυσεν ὑπὲρ
εὐλογίας ὀρέων μονίμων, καὶ ἐπ'
εὐλογίαις θινῶν αἰωνίων· ἔσονται
ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσὴφ, καὶ ἐπὶ κο-
ρυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν.
27 Βενιαμὶν λύκος ἅρπαξ τὸ
πρωϊνὸν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ
ἑσπέρας δίδωσι τροφήν.
28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακὼβ
δώδεκα· καὶ ταῦτα ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν· καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ
τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν
αὐτούς.
29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ
προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν·
θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων
μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὅ ἐστιν ἐν
τῷ ἀγρῷ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου,
30 Ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ,
τῷ ἀπέναντι Μαμβρῆ, ἐν γῇ
Χαναὰν ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ
σπήλαιον παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετ-
ταίου ἐν κτήσει μνημείου.
31 Ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ
Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ
ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν
Λείαν,
32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ,
παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰακὼβ
ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ
ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην, ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ν'. 50.

1 ΚΑΙ' ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκ-
λαυσεν αὐτὸν, καὶ ἐφίλησεν αὐ-
τόν.
2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς

19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου, λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;

20 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος, καὶ παιδίον γήρως νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν.

21 Εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, Καταγάγετε αὐτὸν πρὸς μὲ, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.

22 Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται.

23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, Ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

24 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.

25 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, Βαδίσατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα.

26 Ἡμεῖς δὲ εἴπομεν, Οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.

27 Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή.

28 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν.

29 Ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ μεθ' ἡμῶν, (ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,)

31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου, πατρὸς δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

32 Ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται τὸ παιδίον, λέγων, Ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

34 Πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου.

ΚΕΦ. με'. 45.

1 ΚΑΙ' οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσὴφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

3 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγώ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ.

4 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἐγγίσατε πρός με· καὶ ἤγγισαν· καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.

5 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν.

6 Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐ δὲ ἀμητός.

7 Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.

8 Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραὼ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου.

9 Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρὸς μὲ, καὶ μὴ μείνῃς.

10 Καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοι ἐστί.

11 Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.

12 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.

13 Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε.

14 Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ.

15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτου πρὸς αὐτόν.

16 Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ, λέγοντες, Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

17 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, Εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν.

18 Καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἥκετε πρός μέ· καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς·

19 Σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα· λαβεῖν αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναιξὶν ὑμῶν· καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παραγίνεσθε.

20 Καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν· τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται.

21 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν.

22 Καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολάς· τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς·

23 Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά· καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.

24 Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.

25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν.

26 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς.

27 Ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσὴφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς· ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

28 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Μέγα μοι ἐστὶν, εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς, ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

ΚΕΦ. μϛ'. 46.

1 ἈΠΑ'ΡΑΣ δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου· καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ.

2 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, εἰπὼν, Ἰακὼβ, Ἰακώβ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν;

3 Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

5 Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν.

6 Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναὰν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰα-

κὼβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ.
7 Υἱοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· θυγατέρες,
καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐ-
τοῦ ἤγαγεν εἰς Αἴγυπτον.
8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς
Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ
αὐτῶν. Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ·
πρωτότοκος Ἰακὼβ, Ῥουβήν.
9 Υἱοὶ δὲ Ῥουβήν· Ἐνὼχ, καὶ
Φαλλὸς, Ἀσρὼν, καὶ Χαρμί.
10 Υἱοὶ δὲ Συμεών· Ἰεμουὴλ,
καὶ Ἰαμεὶν, καὶ Ἀὼδ, καὶ Ἀ-
χεὶν, καὶ Σαὰρ, καὶ Σαοὺλ υἱὸς
τῆς Χαναν ίτιδος.
11 Υἱοὶ δὲ Λευί· Γηρσὼν, Κὰθ,
καὶ Μεραρί.
12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἢρ, καὶ
Αὐνὰν, καὶ Σηλὼμ, καὶ Φαρὲς,
καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἢρ, καὶ
Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν. Ἐγένοντο
δὲ υἱοὶ Φαρές· Ἐσρὼν, καὶ Ἰε-
μουήλ.
13 Υἱοὶ δὲ Ἰσσάχαρ· Θωλὰ,
καὶ Φουὰ, καὶ Ἀσοὺμ, καὶ Σαμ-
βράν.
14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλών· Σερὲδ,
καὶ Ἀλλὼν, καὶ Ἀχοήλ.
15 Οὗτοι υἱοὶ Λείας, οὓς ἔτεκε
τῷ Ἰακὼβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς
Συρίας, καὶ Δείναν τὴν θυγατέ-
ρα αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ
καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.
16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν, καὶ
Ἀγγὶς, καὶ Σαννὶς, καὶ Θασο-
βὰν, καὶ Ἀηδεὶς, καὶ Ἀροηδεὶς,
καὶ Ἀρεηλείς.
17 Υἱοὶ δὲ Ἀσήρ· Ἰεμνὰ, Ἰεσ-
σουὰ, καὶ Ἰεοὺλ, καὶ Βαριὰ, καὶ
Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ
Βαριά· Χοβὸρ, καὶ Μελχιήλ.
18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν
ἔδωκε Λάβαν Λείᾳ τῇ θυγατρὶ
αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰα-
κὼβ, δεκαὲξ ψυχάς.
19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς
Ἰακώβ· Ἰωσὴφ, καὶ Βενιαμίν.
20 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσὴφ ἐν
γῇ Αἰγύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ
Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρῆ ἱερέως
Ἡλιουπόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ
τὸν Ἐφραΐμ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ
Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ
παλλακὴ ἡ Σύρα τὸν Μαχίρ.
Μαχὶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ.
Υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασ-
σῆ· Σουταλαὰμ, καὶ Ταάμ.
Υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ· Ἐδώμ.
21 Υἱοὶ δὲ Βενιαμίν· Βαλὰ,
καὶ Βοχὸρ, καὶ Ἀσβήλ. Ἐγέ-
νοντο δὲ υἱοὶ Βαλά· Γηρὰ, καὶ
Νοεμὰν, καὶ Ἀγχὶς, καὶ Ῥὼς,
καὶ Μαμφίμ. Γηρὰ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀράδ.
22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς
ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυ-
χαὶ δεκαοκτώ.
23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ.
24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλείμ· Ἀ-
σιὴλ, καὶ Γωνὶ, καὶ Ἰσσάαρ, καὶ
Σολλήμ.
25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν
ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγα-
τρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ
Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτά.
26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελ-
θοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπ-
τον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν
αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν
Ἰακὼβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, ἑξηκον-
ταέξ.

27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσὴφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ψυχαὶ ἐννέα· πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰακὼβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, ψυχαὶ ἑβδομηκονταπέντε.

28 Τὸν δὲ Ἰούδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσὴφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ῥαμεσσῆ.

29 Ζεύξας δὲ Ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' Ἡρώων πόλιν· καὶ ὀφθεὶς αὐτῷ, ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι.

30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἔτι γὰρ σὺ ζῇς.

31 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγγελῶ τῷ Φαραῷ, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, οἳ ἦσαν ἐν γῇ Χαναὰν, ἥκασι πρός με·

32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη, καὶ τοὺς βόας, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγηόχασιν.

33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραὼ, καὶ εἴπῃ ὑμῖν, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστιν;

34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδές σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατοικήσητε ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· βδέλυγμα γάρ ἐστιν Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

ΚΕΦ. μζ΄. 47.

1 ἘΛΘΩ'Ν δὲ Ἰωσὴφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῷ, Ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ.

2 Ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραώ.

3 Καὶ εἶπε Φαραὼ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῷ, Ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

4 Εἶπαν δὲ τῷ Φαραῷ, Παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἥκαμεν· οὐ γάρ ἐστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κατοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, Κατοικείτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ· εἰ δὲ ἐπίστῃ, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ, κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. Ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσὴφ Ἰακὼβ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶπε Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ, λέγων, Ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἥκασι πρὸς σέ.

6 Ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν· ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοίκισον τὸν πατέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου.

7 Εἰσήγαγε δὲ Ἰωσὴφ Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραώ· καὶ εὐλόγησεν Ἰακὼβ τὸν Φαραώ.

8 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακὼβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

9 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Φαραῷ, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου· οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ἃς ἡμέρας παρῴκησαν.

10 Καὶ εὐλογήσας Ἰακὼβ τὸν Φαραὼ, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ κατῴκισεν Ἰωσὴφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμεσσῆ, καθὰ προσέταξε Φαραώ.

12 Καὶ ἐσιτομέτρει Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα.

13 Σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα· ἐξέλιπε δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῆ Χαναὰν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.

14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, τοῦ σίτου, οὗ ἠγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρει αὐτοῖς· καὶ εἰσήνεγκεν Ἰωσὴφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.

15 Καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσὴφ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἱνατί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους, ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν.

17 Ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

18 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο· καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μή ποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολέλειπται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἢ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν,

19 Ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῆ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῷ· δὸς σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν, καὶ ζῶμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται.

20 Καὶ ἐκτήσατο Ἰωσὴφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῷ· ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῷ· ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμός· καὶ ἐγένετο ἡ γῆ τῷ Φαραῷ.

21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων.

22 Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραώ, καὶ ἤσθιον τὴν δόσιν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

23 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῷ· λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν·

24 Καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῷ· τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ, καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπαν, Σέσωκας ἡμᾶς· εὕρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῷ.

26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσὴφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῷ ἀποπεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν τῷ Φαραῷ.

27 Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γεσέμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα.

28 Ἐπέζησε δὲ Ἰακὼβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἰακὼβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη.

29 Ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν· καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν, τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ,

30 Ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου· καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

31 Εἶπε δὲ, Ὄμοσόν μοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. Καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μη'. 48.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται· καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσῆ καὶ τὸν Ἐφραίμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ.

2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ἔρχεται πρὸς σέ· καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην.

3 Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με,

4 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν· καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον.

5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σὲ εἰς Αἴγυπ-

τον, ἐμοί εἰσιν, Ἐφραὶμ καὶ Μα-
νασσῆ· ὡς Ῥουβὴν καὶ Συμεὼν
ἔσονταί μοι.
6 Τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γεννή-
σῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν·
κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων
κλήροις.
7 Ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ
Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέ-
θανε Ῥαχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ
Χαναὰν, ἐγγίζοντός μου κατὰ
τὸν ἱππόδρομον Χαβραθὰ τῆς
γῆς, τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθά· καὶ
κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ
ἱπποδρόμου· αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ.
8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς
Ἰωσὴφ, εἶπε, Τίνες σοι οὗτοι;
9 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ, Υἱοί μου εἰσὶν, οὓς ἔδωκέ
μοι ὁ Θεὸς ἐνταῦθα· καὶ εἶπεν
Ἰακὼβ, Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς,
ἵνα εὐλογήσω αὐτούς.
10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ
ἐβαρυώπησαν ἀπὸ τοῦ γήρως,
καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν, καὶ
ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· καὶ
ἐφίλησεν αὐτοὺς, καὶ περιέλαβεν
αὐτούς.
11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου
οὐκ ἐστερήθην, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ
μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου.
12 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς Ἰω-
σὴφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ,
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρό-
σωπον ἐπὶ τῆς γῆς.
13 Λαβὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς δύο
υἱοὺς αὐτοῦ, τόν τε Ἐφραὶμ ἐν
τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ,
τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ
δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐ-
τοὺς αὐτῷ.
14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν
χεῖρα τὴν δεξιὰν, ἐπέβαλεν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ
ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστερὰν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλ-
λὰξ τὰς χεῖρας.
15 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ
εἶπεν, Ὁ Θεὸς, ᾧ εὐηρέστησαν οἱ
πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀ-
βραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ Θεὸς ὁ
τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης·
16 Ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με
ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογή-
σαι τὰ παιδία ταῦτα· καὶ ἐπικ-
ληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου,
καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου,
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ· καὶ πλη-
θυνθείησαν εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ
τῆς γῆς.
17 Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ, ὅτι ἐπέ-
βαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ κατε-
φάνη· καὶ ἀντελάβετο Ἰωσὴφ
τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἀφελεῖν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
Ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασ-
σῆ.
18 Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως πάτερ· οὗτος
γὰρ ὁ πρωτότοκος· ἐπίθες τὴν
δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ.
19 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ'
εἶπεν, Οἶδα τέκνον, οἶδα· καὶ
οὗτος ἔσται εἰς λαὸν, καὶ οὗτος
ὑψωθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσ

ται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν.

20 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ποιήσαι σε ὁ Θεὸς ὡς Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ· καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ.

21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσὴφ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω· καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν

22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμοῤῥαίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

ΚΕΦ. μθ'. 49.

1 ἘΚΑ'ΛΕΣΕ δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑμῖν, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

2 Συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

3 Ῥουβὴν πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς αὐθάδης·

4 Ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσῃς, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρός σου· τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὗ ἀνέβης.

5 Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν.

6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχή μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ ἧπατά μου· ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον.

7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη· διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακὼβ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν Ἰσραήλ.

8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου.

9 Σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν, ἐκοιμήθης ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν;

10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.

11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ.

12 Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

13 Ζαβουλὼν παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὅρμον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος.

14 Ἰσσάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων.

15 Καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων,

ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν· καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός.

16 Δὰν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ.

17 Καὶ γενηθήτω Δὰν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου· καὶ πεσεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,

18 Τὴν σωτηρίαν περιμένων Κυρίου.

19 Γὰδ, πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτὸν κατὰ πόδας.

20 Ἀσὴρ, πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος· καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσι.

21 Νεφθαλεὶμ στέλεχος ἀνειμένον ἐπιδιδοὺς ἐν τῷ γενήματι κάλλος.

22 Υἱὸς ηὐξημένος Ἰωσὴφ, υἱὸς ηὐξημένος μου ζηλωτὸς, υἱός μου νεώτατος· πρὸς μὲ ἀνάστρεψον.

23 Εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδόρουν, καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων.

24 Καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν· καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν, διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακώβ· ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρός σου.

25 Καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεὸς ὁ ἐμός· καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,

26 Εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου· ὑπερίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέων μονίμων, καὶ ἐπ' εὐλογίαις θινῶν αἰωνίων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσὴφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν.

27 Βενιαμὶν λύκος ἅρπαξ τὸ πρωϊνὸν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας δίδωσι τροφήν.

28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακὼβ δώδεκα· καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν· θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου,

30 Ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, τῷ ἀπέναντι Μαμβρῆ, ἐν γῇ Χαναὰν ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου.

31 Ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάῤῥαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔθαψαν Λείαν,

32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰακὼβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ν'. 50.

1 ΚΑΙ' ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν αὐτὸν, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.

2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς

παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας.

4 Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ, λέγων, Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ, λέγοντες,

5 Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με, λέγων, Ἐν τῷ μνημείῳ, ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναὰν, ἐκεῖ με θάψεις· νῦν οὖν ἀναβὰς, θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι.

6 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσὴφ, Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε.

7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραὼ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου,

8 Καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσὴφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσέμ.

9 Καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα·

10 Καὶ παραγίνονται εἰς ἅλωνα Ἀτὰδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἅλωνι Ἀτὰδ, καὶ εἶπαν, Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Πένθος Αἰγύπτου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

12 Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν, Μή ποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσὴφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτόν.

16 Καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσὴφ, εἶπαν, Ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων,

17 Οὕτως εἴπατε Ἰωσήφ· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν

18 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν, εἶπαν, Οἵδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται.

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσὴφ, Μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ.

20 Ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ τραφῇ λαὸς πολύς.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν.

22 Καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἔζησεν Ἰωσὴφ ἔτη ἑκατὸν δέκα.

23 Καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ Ἐφραὶμ παιδία, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ.

24 Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων, Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ Θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ᾗ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.

26 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν, καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

ΕΞΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλθοσαν.

2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας,

3 Ἰσσάχαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὶν,

4 Δὰν, καὶ Νεφθαλεὶμ, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ.

5 Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακὼβ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα.

6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.

7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς.

8 Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

9 Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ,

'Ιδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς.

10 Δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτοὺς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς.

11 Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραῷ, τήν τε Πειθὼ, καὶ 'Ραμεσσῆ, καὶ Ὢν, ἥ ἐστιν 'Ηλιούπολις.

12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίγνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν 'Ισραήλ.

13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ βίᾳ.

14 Καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.

15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν 'Εβραίων· τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα· καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας, Φουά·

16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν μαιοῦσθε τὰς 'Εβραίας, καὶ ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό.

17 'Εφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα.

18 'Εκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας· καὶ εἶπεν αὐταῖς, Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα;

19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῷ, Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου, αἱ 'Εβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας· καὶ ἔτικτον.

20 Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

21 'Επεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας.

22 Συνέταξε δὲ Φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς 'Εβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε· καὶ πᾶν θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἮΝ δέ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ, ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων Λευί.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν· ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον, ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς.

3 'Επεὶ δὲ οὐκ ἐδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θίβιν· καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσσῃ, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἕλος παρὰ τὸν ποταμόν.

4 Καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν, μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.

5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνείλατο αὐτήν.

6 Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἔφη, Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.

7 Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ, Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον;

8 Ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, Πορεύου· ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ. Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν· ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό.

10 Ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ· καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν, λέγουσα, Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

12 Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ οὐδένα· καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.

13 Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους· καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι, Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον;

14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

15 Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν· ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιὰμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.

16 Τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ· παραγινόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ.

17 Παραγινόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλλον αὐτάς· ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτὰς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν.

18 Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς, Διατί ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;

19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν.

20 Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, Καὶ ποῦ ἐστιν; καὶ ἱνατί καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον.

21 Κατῳκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῇ γυναῖκα.

22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ, ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσὰμ, λέγων, Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων.

24 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

25 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΚΑΙ` Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοθὸρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ· καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χω-

2 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου· καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.

3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὅραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος.

4 Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάτου, λέγων, Μωυσῆ, Μωυσῆ· ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστιν;

5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί.

6 Καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ· ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

7 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν,

8 Καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμοῤῥαίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων.

9 Καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρός με· κἀ-

γὼ ἑώρακα τὸν θλιμμόν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς.

10 Καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου;

12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῇ, λέγων, Ὅτι ἔσομαι μετὰ σου· καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστελῶ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· ἐρωτήσουσί με, Τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐγώ εἰμι ὁ Ὤν· καὶ εἶπεν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Ὁ Ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.

15 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν, Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτό μου ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς.

16 Ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὦπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων· Ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς, καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.

17 Καὶ εἶπεν, Ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμοῤῥαίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

18 Καὶ εἰσακούσονταί σου τῆς φωνῆς· καὶ εἰσελεύσῃ σύ, καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

19 Ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς.

20 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.

21 Καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί.

22 Ἀλλὰ αἰτήσει γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ ἱματισμόν· καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν· καὶ σκυλεύσατε τοὺς Αἰγυπτίους.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 'ΑΠΕΚΡΙ'ΘΗ δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν, 'Εὰν μὴ πιστεύσωσί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου, (ἐροῦσι γὰρ, ὅτι οὐκ ὦπταί σοι ὁ Θεὸς,) τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;

2 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρί σου; ὁ δὲ εἶπε, 'Ράβδος.

3 Καὶ εἶπε, 'Ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις· καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, "Εκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου· ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο τῆς κέρκου· καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

5 "Ινα πιστεύσωσί σοι, ὅτι ὦπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεὸς 'Αβραὰμ, καὶ Θεὸς 'Ισαὰκ, καὶ Θεὸς 'Ιακώβ.

6 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ὡσεὶ χιών.

7 Καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χρόαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.

8 'Εὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου.

9 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυσὶ σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν· καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ.

10 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι Κύριε· οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου· ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι.

11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφὸν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός;

12 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Δέομαι Κύριε· προχείρισαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποστελεῖς.

14 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν, εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ 'Ααρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι, ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδών σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ.

15 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς, ἃ ποιήσετε.

16 Καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαὸν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεόν·

17 Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα.

18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἰεθὸρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ· καὶ λέγει, Πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι, εἰ ἔτι ζῶσι. Καὶ εἶπεν Ἰεθὸρ Μωυσῇ, Βάδιζε ὑγιαίνων· μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιὰμ, Βάδιζε, ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχήν.

20 Ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον· ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὅρα πάντα τὰ τέρατα ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσί σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ· ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν.

22 Σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῷ, Τάδε λέγει Κύριος· Υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραήλ.

23 Εἶπα δέ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτοὺς, ὅρα οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον.

24 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου· καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι.

25 Καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον, περιέτεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.

26 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, διότι εἶπεν, Ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου.

27 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσῇ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους.

28 Καὶ ἀνήγγειλε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.

29 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

30 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν· καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ.

31 Καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν· κύψας δὲ ὁ λαὸς, προσεκύνησε.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ` μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραὼ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι ἑορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

2 Καὶ εἶπε Φαραὼ, Τίς ἐστιν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ; οὐκ οἶδα τὸν Κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· μή ποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, Ἱνατί Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν διαστρέφετε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

5 Καὶ εἶπε Φαραὼ, Ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός· μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων.

6 Συνέταξε δὲ Φαραὼ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσι, λέγων,

7 Οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἀλλ' αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα.

8 Καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς· οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν· σχολάζουσι γάρ· διὰ τοῦτο κεκράγασι, λέγοντες, Ἐγερθῶμεν, καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

9 Βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.

10 Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν, λέγοντες, Τάδε λέγει Φαραώ· Οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα.

11 Αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα, ὅθεν ἐὰν εὕρητε· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν.

12 Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα.

13 Οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς, λέγοντες, Συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν, καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν.

14 Καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραὼ, λέγοντες, Διατί οὐ συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸ τῆς σήμερον;

15 Εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραὼ, λέγοντες, Ἱνατί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;

16 Ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν· καὶ ἰδοὺ οἱ παῖ-

δές σου μεμαστίγωνται· ἀδική-
σεις οὖν τὸν λαόν σου.
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχολά-
ζετε, σχολασταί ἐστε· διὰ τοῦτο
λέγετε, Πορευθῶμεν, θύσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν.
18 Νῦν οὖν πορευθέντες, ἐργά-
ζεσθε· τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσε-
ται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς
πλινθείας ἀποδώσετε.
19 Ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κα-
κοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολείψετε
τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῇ
ἡμέρᾳ.
20 Συνήντησαν δὲ Μωυσῇ καὶ
Ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ
Φαραώ.
21 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἴδοι ὁ
Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι· ὅτι ἐβδε-
λύξατε τὴν ὀσμὴν ἡμῶν ἐναντίον
Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θερα-
πόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἀποκτεῖ-
ναι ἡμᾶς.
22 Ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς
πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι
Κύριε· τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν
τοῦτον; καὶ ἱνατί ἀπέσταλκάς
με;
23 Καὶ ἀφ' οὗ πεπόρευμαι
πρὸς Φαραὼ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ
ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαὸν τοῦ-
τον· καὶ οὐκ ἐῤῥύσω τὸν λαόν
σου.

ΚΕΦ. ϛ΄. 6.

1 ΚΑΙ΄ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἤδη ὄψει, ἃ ποιήσω
τῷ Φαραῷ· ἐν γὰρ χειρὶ κρα-
ταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς, καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς
Μωυσῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν,
Ἐγὼ Κύριος.
3 Καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, Θεὸς
ὢν αὐτῶν· καὶ τὸ ὄνομά μου
Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς.
4 Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην
μου πρὸς αὐτοὺς, ὥστε δοῦναι
αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων,
τὴν γῆν ἣν παρῳκήκασιν, ἐν ᾗ
καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς.
5 Καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν
στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν
οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται
αὐτούς· καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθή-
κης ὑμῶν.
6 Βάδιζε, εἶπον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ Κύριος·
καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυνασ-
τείας τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ῥύσο-
μαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ
λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι
ὑψηλῷ, καὶ κρίσει μεγάλῃ.
7 Καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ ὑμᾶς
λαὸν ἐμοὶ, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θε-
ός· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰ-
γυπτίων.
8 Καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
γῆν, εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά
μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· καὶ δώσω
ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ· ἐγὼ Κύ-
ριος.
9 Ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς οὕτω
τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ οὐκ εἰσή-
κουσαν Μωυσῇ ἀπὸ τῆς ὀλιγο-

ψυχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

11 Εἴσελθε, λάλησον Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

12 Ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου, λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

14 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν. Υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραήλ· Ἐνὼχ, καὶ Φαλλοὺς, Ἀσρὼν, καὶ Χαρμεί· αὕτη ἡ συγγένεια Ῥουβήν.

15 Καὶ υἱοὶ Συμεών· Ἰεμουὴλ, καὶ Ἰαμεὶν, καὶ Ἀὼδ, καὶ Ἰαχεὶν, καὶ Σαὰρ, καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεών.

16 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν· Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρεί· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ, ἑκατὸν τριακονταεπτά.

17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσὼν Λοβενεὶ, καὶ Σεμεεί· οἶκοι πατριᾶς αὐτῶν.

18 Καὶ υἱοὶ Καάθ· Ἀμβρὰμ, καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρὼν, καὶ Ὀζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καὰθ, ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.

19 Καὶ υἱοὶ Μεραρεί· Μοολεὶ, καὶ Ὁμουσεί· οὗτοι οἱ οἶκοι πατριῶν Λευὶ, κατὰ συγγενείας αὐτῶν.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἀμβρὰμ τὴν Ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τόν τε Ἀαρὼν, καὶ τὸν Μωυσῆν, καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβρὰμ, ἑκατὸν τριακονταδύο ἔτη.

21 Καὶ υἱοὶ Ἰσσαάρ· Κορὲ, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ζεχρεί.

22 Καὶ υἱοὶ Ὀζιήλ· Μισαὴλ, καὶ Ἐλισαφὰν, καὶ Σεγρεί.

23 Ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβὲθ θυγατέρα Ἀμιναδὰβ ἀδελφὴν Ναασσὼν αὐτῷ γυναῖκα· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τόν τε Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ τὸν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

24 Υἱοὶ δὲ Κορέ· Ἀσὴρ, καὶ Ἑλκανὰ, καὶ Ἀβιάσαρ· αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.

25 Καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν θυγατέρων Φουτιὴλ αὐτῷ γυναῖκα· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεές· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν, κατὰ γενέσεις αὐτῶν.

26 Οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἷς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

27 Οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου αὐτὸς Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς,

28 Ἧ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐγὼ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ.

30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεταί μου Φαραώ;

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ` εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἰδοὺ δέδωκά σε Θεὸν Φαραώ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης.

2 Σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι· ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραώ, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραώ· καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει μεγάλῃ.

5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.

6 Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος, οὕτως ἐποίησαν.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοηκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησε πρὸς Φαραώ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

9 Καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραώ, λέγων, Δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας· καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἔσται δράκων.

10 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραώ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἔῤῥιψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.

11 Συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς φαρμακούς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως.

12 Καὶ ἔῤῥιψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους·

13 Καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραώ· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος.

14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Βεβάρηται ἡ καρδία Φαραώ, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

15 Βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρωΐ· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποτα-

μου· καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρί σου.

16 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σὲ, λέγων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρί μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα.

18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι· καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἔν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις.

20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ· καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα.

21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

22 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.

23 Ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραὼ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ.

24 Ὤρυξαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ· καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

25 Καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι, μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμόν.

ΚΕΦ. η΄. 8.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις.

3 Καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν κοιτώνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν θερα-

πόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου,
καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου, καὶ ἐν
ταῖς κλιβάνοις σου.
4 Καὶ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τοὺς
θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου, ἀναβήσονται οἱ βάτρα-
χοι.
5 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Εἶπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ
σου, Ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβ-
δον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ
ἐπὶ τὰς διώρυγας, καὶ ἐπὶ τὰ
ἕλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατρά-
χους.
6 Καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου,
καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους·
καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος,
καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπ-
του.
7 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ
οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγα-
γον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰ-
γύπτου.
8 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν, Εὔξα-
σθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ
περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ·
καὶ ἐξαποστελῶ αὐτοὺς, καὶ
θύσουσι τῷ Κυρίῳ.
9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Φα-
ραὼ, Τάξαι πρὸς μὲ πότε εὔξο-
μαι περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν θε-
ραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου,
ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ
ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ
ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.
10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς αὔριον·
εἶπεν οὖν, Ὡς εἴρηκας· ἵνα εἰδῇς,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν Κυ-
ρίου.
11 Καὶ περιαιρεθήσονται οἱ
βάτραχοι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν
οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν
ἐπαύλεων, καὶ ἀπὸ τῶν θερα-
πόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ
σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπο-
λειφθήσονται.
12 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ· καὶ ἐβόησε
Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ
ὁρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξ-
ατο Φαραώ.
13 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθά-
περ εἶπε Μωυσῆς· καὶ ἐτελεύτη-
σαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν,
καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων, καὶ ἐκ
τῶν ἀγρῶν.
14 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς
θημωνίας θημωνίας· καὶ ὤζεσεν ἡ
γῆ.
15 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ ὅτι γέγο-
νεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρ-
δία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν
αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.
16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μω-
υσῆν, Εἶπον Ἀαρὼν, Ἔκτεινον
τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου, καὶ
πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ
ἔσονται σκνίφες ἔν τε τοῖς ἀν-
θρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι,
καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.
17 Ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ
χειρὶ τὴν ῥάβδον, καὶ ἐπάταξε
τὸ χῶμα τῆς γῆς· καὶ ἐγένοντο
οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἔν
τε τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν παντὶ
χώματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ
σκνίφες.
18 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως
καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμα-

κνίπας αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν τὸν
σκνίφα· καὶ οὐκ ἠδύναντο. Καὶ
ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἔν τε τοῖς
ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετρά-
ποσιν.
19 Εἶπαν οὖν οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ
Φαραῷ, Δάκτυλος Θεοῦ ἐστι
τοῦτο· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία
Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.
20 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Ὄρθρισον τὸ πρωῒ, καὶ στῆ-
θι ἐναντίον Φαραώ· καὶ ἰδοὺ αὐ-
τὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος· Ἐξαπόστειλον τὸν
λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν
ἐν τῇ ἐρήμῳ.
21 Ἐὰν δὲ μὴ βούλει ἐξα-
ποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐπὶ σὲ, καὶ
ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς
οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν· καὶ
πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰ-
γυπτίων τῆς κυνομυίης, καὶ εἰς
τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτούς.
22 Καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσὲμ, ἐφ'
ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ' αὐ-
τῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυ-
νόμυια· ἵνα εἰδῇς, ὅτι ἐγώ εἰμι
Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς.
23 Καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ
μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῇ
αὔριον ἔσται τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.
24 Ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως·
καὶ παρεγίνετο ἡ κυνόμυια πλῆ-
θος εἰς τοὺς οἴκους Φαραὼ, καὶ
εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
Αἰγύπτου· καὶ ἐξωλοθρεύθη ἡ
γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης.
25 Ἐκάλεσε δὲ Φαραὼ Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Ἐλθόντες
θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν
τῇ γῇ.
26 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Οὐ δυ-
νατὸν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ
βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύ-
σομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν
γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα
τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν,
λιθοβοληθησόμεθα.
27 Ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πο-
ρευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον· καὶ
θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθάπερ
εἶπε Κύριος ἡμῖν.
28 Καὶ εἶπε Φαραὼ, Ἐγὼ
ἀποστέλλω ὑμᾶς, καὶ θύσατε
τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀλλ'
οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι·
εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύ-
ριον.
29 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Ὁ δὲ
ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, καὶ
εὔξομαι πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἀπε-
λεύσεται ἡ κυνόμυια καὶ ἀπὸ
τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ
τοῦ λαοῦ σου αὔριον· μὴ προσ-
θῇς ἔτι Φαραὼ ἐξαπατῆσαι, τοῦ
μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν θῦσαι
Κυρίῳ.
30 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ
Φαραὼ, καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν
Θεόν.
31 Ἐποίησε δὲ Κύριος καθά-
περ εἶπε Μωυσῆς· καὶ περιεῖλε
τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραὼ, καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη
οὐδεμία.
32 Καὶ ἐβάρυνε Φαραὼ τὴν

καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΕΙ͂ΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴσελθε πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν.

2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἀλλὰ ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ,

3 Ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις· ἔν τε τοῖς ἵπποις, καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ ταῖς καμήλοις, καὶ βουσὶ, καὶ προβάτοις, θάνατος μέγας σφόδρα.

4 Καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν.

5 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅρον, λέγων, Ἐν τῇ αὔριον ποιήσει Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Καὶ ἐποίησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον· καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν.

7 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδὲν, ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν.

8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας, καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

9 Καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

10 Καὶ ἔλαβε τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐγένετο ἕλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι.

11 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στῆναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἕλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἕλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

12 Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξε Κύριος.

13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ὄρθρισον τὸ πρωῒ, καὶ στῆθι ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

14 Ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου· ἵνα εἰδῇς, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς ἐγὼ, ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

15 Νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε, καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς.

16 Καὶ ἕνεκεν τούτου διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

17 Ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς;

18 Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοι ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ· πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐὰν εὑρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσει.

20 Ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραὼ, συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους.

21 Ὃς δὲ μὴ προσέσχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπί τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τά κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν· καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.

24 Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος.

25 Ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα· καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα.

26 Πλὴν ἐν γῇ Γεσὲμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.

27 Ἀποστείλας δὲ Φαραὼ, ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡμάρτηκα τὸ νῦν· ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.

28 Εὔξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ, καὶ χάλαζαν, καὶ πῦρ· καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστεθήσεσθε μένειν.

29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς, Ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι· ἵνα γνῷς, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ.

30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐπίσταμαι, ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον.

31 Τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.

32 Ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα
οὐκ ἐπλήγησαν, ὄψιμα γὰρ
ἦν.
33 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ
Φαραὼ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ
ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον·
καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ
χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔστα-
ξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν.
34 Ἰδὼν δὲ Φαραὼ, ὅτι πέ-
παυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα
καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁ-
μαρτάνειν· καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ
τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ.
35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία
Φαραώ· καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ
ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΕΙ'ΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, λέγων, Εἴσελθε πρὸς Φα-
ραώ· ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ
τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ, ἵνα ἑξῆς ἐπέλθῃ τὰ ση-
μεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς.
2 Ὅπως διηγήσησθε εἰς τὰ
ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ τοῖς
τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα
ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ
τὰ σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν
αὐτοῖς· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.
3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ, καὶ εἶ-
παν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς τῶν Ἑβραίων· Ἕως τίνος
οὐ βούλει ἐντραπῆναί με; ἐξα-
πόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα
λατρεύσωσί μοι.
4 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξα-
ποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν
αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα
τὰ ὅριά σου.
5 Καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς
γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν
γῆν· καὶ κατέδεται πᾶν τὸ πε-
ρισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθὲν,
ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα,
καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ
φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς.
6 Καὶ πλησθήσονταί σου αἱ
οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θερα-
πόντων σου, καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι
ἐν πάσῃ γῇ τῶν Αἰγυπτίων· ἃ
οὐδέποτε ἑωράκασιν οἱ πατέρες
σου, οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν,
ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς
γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς, ἐξῆλθεν
ἀπὸ Φαραώ.
7 Καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες
Φαραὼ πρὸς αὐτὸν, Ἕως τίνος
ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξα-
πόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως
λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ
εἰδέναι βούλει, ὅτι ἀπόλωλεν
Αἴγυπτος;
8 Καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φα-
ραώ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε
καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ὑμῶν· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ
πορευόμενοι;
9 Καὶ λέγει Μωυσῆς, Σὺν τοῖς
νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πο-
ρευσόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς, καὶ θυ-
γατράσι, καὶ προβάτοις, καὶ
βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἑορτὴ Κυ-
ρίου.
10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,

Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ὑμῶν· καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία πρόσκειται ὑμῖν.

11 Μὴ οὕτως· πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ λατρευσάτωσαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε· ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ.

12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου· καὶ ἀναβήτω ἀκρὶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν ὑπελίπετο ἡ χάλαζα.

13 Καὶ ἐπῆρε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρωῒ ἐγενήθη, καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα,

14 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου· καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα· προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἀκρὶς, καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως.

15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

16 Κατέσπευδε δὲ Φαραὼ καλέσαι Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Ἡμάρτηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ εἰς ὑμᾶς.

17 Προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν καὶ προσεύξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον.

18 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ, καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν Θεόν.

19 Καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρὸν, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκρὶς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου.

20 Καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφητὸν σκότος.

22 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος, θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας.

23 Καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.

24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων, Βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, πλὴν τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε· καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν.

25 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ἃ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

26 Καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὁπλήν· ἀπ' αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεῦσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ.

27 Ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

28 Καὶ λέγει Φαραὼ, Ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ· πρόσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇς μοι, ἀποθανῇ.

29 Λέγει δὲ Μωυσῆς, Εἴρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΕΙΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔτι μίαν πληγὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν· ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ, ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῇ.

2 Λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.

3 Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Τάδε λέγει Κύριος· περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου.

5 Καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους.

6 Καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε, καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστεθήσεται.

7 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ὅπως εἰδῇς ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραήλ.

8 Καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρὸς μὲ, καὶ προσκυνήσουσί μέ, λέγοντες, Ἔξελθε σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ, ἵνα πληθύνων πληθυνῶ μου τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραώ· ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ,

καὶ οὐκ εἰσήκουσεν ἐξαποστεῖλαι
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΕΙ'ΠΕ δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰ-
γύπτου, λέγων,
2 Ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ
μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς
μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
3 Λάλησον πρὸς πᾶσαν συ-
ναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων,
Τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου
λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον
κατ' οἴκους πατριῶν, ἕκαστος
πρόβατον κατ' οἰκίαν.
4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν
τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς
εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ'
ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον
αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν,
ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συνα-
ριθμήσεται εἰς πρόβατον.
5 Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν,
ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν
ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε.
6 Καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρη-
μένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαιδεκά-
της τοῦ μηνὸς τούτου· καὶ σφά-
ξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συ-
ναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσ-
πέραν.
7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν
δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλιὰν,
ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν
αὐτὰ ἐν αὐτοῖς.
8 Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ
νυκτὶ ταύτῃ ὀπτὰ πυρὶ, καὶ
ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται.
9 Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠ-
μὸν οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ'
ἢ ὀπτὰ πυρί· κεφαλὴν σὺν τοῖς
ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις.
10 Οὐκ ἀπολείψεται ἀπ'
αὐτοῦ ἕως πρωΐ· καὶ ὀστοῦν οὐ
συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ
καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως
πρωΐ, ἐν πυρὶ κατακαύσετε.
11 Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ
ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ
τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν
ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς
χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἔδεσθε αὐτὸ
μετὰ σπουδῆς. Πάσχα ἐστὶ
Κυρίῳ.
12 Καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ
πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτήνους· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς
τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδί-
κησιν· ἐγὼ Κύριος.
13 Καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν
σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς
ὑμεῖς ἐστε ἐκεῖ· καὶ ὄψομαι τὸ
αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ
οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκ-
τριβῆναι, ὅταν παίω ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ.
14 Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν
αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε
αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας
τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνι-
ον ἑορτάσετε αὐτήν.
15 Ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσ-
θε· ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώ-
της, ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰ-
κιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύ-
μην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέ-

ρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης.

16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη, κληθήσεται ἁγία· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν.

17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον.

18 Ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα, ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς, ἕως ἑσπέρας.

19 Ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτὸν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἔν τε τοῖς γειώραις, καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς.

20 Πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε· ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.

21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπελθόντες, λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα.

22 Λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, ἀπὸ τοῦ αἵματος ὅ ἐστι παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωΐ.

23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.

24 Καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος.

25 Ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῷ Κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην.

26 Καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη;

27 Καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐῤῥύσατο· καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε.

28 Καὶ ἀπελθόντες, ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

29 Ἐγενήθη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς, καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους.

30 Καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς, καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ

ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ· οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.

31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνάστητε, καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· βαδίζετε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε.

32 Καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὴ κἀμέ.

33 Καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γὰρ, Ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.

34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ ᾔτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.

36 Καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους.

37 Ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ εἰς Σοκχὼθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς.

38 Καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ πρόβατα, καὶ βόες, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

39 Καὶ ἔπεψαν τὸ σταῖς ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους, οὐ γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι· οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν.

40 Ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἣν κατῴκησαν, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, ἔτη τετρακόσια τριάκοντα.

41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός.

42 Προφυλακή ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν.

43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, Οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

44 Καὶ πάντα οἰκέτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν· καὶ τότε φάγεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

45 Πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

46 Ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται, καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἔξω· καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ᾽ αὐτοῦ.

47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό.

48 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν· καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτό· καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς· πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

49 Νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχω-

ρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν.

50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν πρὸς αὐτοὺς, οὕτως ἐποίησαν.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΕΙ'ΠΕ δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἐμοί ἐστιν.

3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη.

4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων.

5 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμοῤῥαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ.

6 Ἓξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ Κυρίου.

7 Ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας· οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζυμωτὸν, οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

8 Καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐξ Αἰγύπτου.

10 Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὡρῶν, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.

11 Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν·

12 Καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα ἐὰν γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικὰ ἁγιάσεις τῷ Κυρίῳ.

13 Πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου, ἀλλάξεις προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ.

14 Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα, λέγων, Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

15 Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκ

τεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώ-
πων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ
τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διανοῖγον
μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ,
καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν
μου λυτρώσομαι.

16 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ
τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον
πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ
κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ἐξ
Αἰγύπτου.

17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φα-
ραὼ τὸν λαὸν, οὐχ ὡδήγησεν αὐ-
τοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιεὶμ,
ὅτι ἐγγὺς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεὸς,
Μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ
ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ
εἰς Αἴγυπτον.

18 Καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς
τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· πέμπτῃ
δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

19 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ
ὀστᾶ Ἰωσὴφ μεθ' ἑαυτοῦ· ὅρκῳ
γὰρ ὥρκισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
λέγων, Ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται
ὑμᾶς Κύριος, καὶ συνανοίσετέ μου
τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.

20 Ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ἐκ Σοκχὼθ, ἐστρατοπέ-
δευσαν ἐν Ὀθὼμ παρὰ τὴν ἔρη-
μον.

21 Ὁ δὲ Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν,
ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης,
δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν· τὴν δὲ
νύκτα, ἐν στύλῳ πυρός.

22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στύλος
τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στύ-
λος τοῦ πυρὸς νυκτὸς ἐναντίον
τοῦ λαοῦ παντός.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπε-
δευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύ-
λεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ
ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναν-
τίας Βεελσεπφῶν· ἐνώπιον αὐτῶν
στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης.

3 Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ
αὐτοῦ, Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶν-
ται οὗτοι ἐν τῇ γῇ· συγκέκλεικε
γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος.

4 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρ-
δίαν Φαραὼ, καὶ καταδιώξεται
ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσο-
μαι ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
στρατιᾷ αὐτοῦ· καὶ γνώσονται
πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος· καὶ ἐποίησαν οὕτως.

5 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ
τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ
λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία
Φαραὼ, καὶ τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν· καὶ εἶπαν,
Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν, τοῦ ἐξαπο-
στεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοῦ
μὴ δουλεύειν ἡμῖν;

6 Ἔζευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἅρ-
ματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ' ἑαυ-
τοῦ.

7 Καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἅρμα-
τα ἐκλεκτὰ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵπ-
πον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστά-
τας ἐπὶ πάντων.

8 Καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος τὴν
καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰ-
γύπτου, καὶ τῶν θεραπόντων αὐ-

τοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ.
9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εὗροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἅρματα Φαραὼ, καὶ οἱ ἱππεῖς, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν.
10 Καὶ Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὁρῶσι· καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,
11 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου;
12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες, Πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.
13 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, Θαρσεῖτε, στῆτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἑωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.
14 Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.
15 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τί βοᾷς πρός με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν.
16 Καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν· καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν.
17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.
18 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἵπποις αὐτοῦ.
19 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὄπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.
20 Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος· καὶ διῆλθεν ἡ νύξ· καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα.
21 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν· καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ.

22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης
κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐ-
τῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος
ἐξ εὐωνύμων.
23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰ-
γύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐ-
τῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραὼ, καὶ
τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς
μέσον τῆς θαλάσσης.
24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ
τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος
ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπ-
τίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέ-
λης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμ-
βολὴν τῶν Αἰγυπτίων,
25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας
τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγα-
γεν αὐτοὺς μετὰ βίας· καὶ εἶ-
παν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ
προσώπου Ἰσραήλ· ὁ γὰρ Κύριος
πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπ-
τίους.
26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστα-
τήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψά-
τω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπί τε τὰ
ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας.
27 Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέ-
ραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι
ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετί-
ναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέ-
σον τῆς θαλάσσης.
28 Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ
ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ
τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπεπο-
ρευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ
αὐτῶν οὐδὲ εἷς.
29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύ-
θησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς
τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ
εὐωνύμων.
30 Καὶ ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν
Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνη-
κότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θα-
λάσσης.
31 Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα
τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε Κύριος
τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ
λαὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν
τῷ Θεῷ, καὶ Μωυσῇ τῷ θερά-
ποντι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε΄. ΙΕ.

1 ΤΟ΄ΤΕ ᾖσε Μωυσῆς καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ
Θεῷ, καὶ εἶπαν, λέγοντες, Ἄσω-
μεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην
ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
2 Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγέ-
νετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου
Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς
τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω
αὐτόν.
3 Κύριος συντρίβων πολέμους,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
4 Ἅρματα Φαραὼ, καὶ τὴν
δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θά-
λασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας
τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐρυ-
θρᾷ θαλάσσῃ,
5 Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς·

κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λί-
θος.
6 Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδό-
ξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου
χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.
7 Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης
σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντί-
ους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου·
κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.
8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ
θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπά-
γη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπά-
γη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θα-
λάσσης.
9 Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, Διώξας
καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα·
ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ
τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ
χείρ μου.
10 Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά
σου· ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα·
ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι
σφοδρῷ.
11 Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς,
Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασ-
μένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν
δόξαις, ποιῶν τέρατα.
12 Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου·
κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.
13 Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ
σου τὸν λαόν σου τοῦτον· ὃν ἐλυ-
τρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ
σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.
14 Ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠρ-
γίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοι-
κοῦντας Φυλιστιείμ.
15 Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες
Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν·
ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκη-
σαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χα-
ναάν.
16 Ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς τρό-
μος καὶ φόβος· μεγέθει βραχί-
ονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως
παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν
ἐκτήσω.
17 Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον
αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου,
εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ
κατηρτίσω, Κύριε, ἁγίασμα,
Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές
σου.
18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰ-
ῶνα, καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα, καὶ ἔτι.
19 Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φα-
ραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις
εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽
αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θα-
λάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπο-
ρεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης.
20 Λαβοῦσα δὲ Μαριὰμ ἡ
προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν τὸ
τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ
ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀ-
πίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ
χορῶν.
21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαρι-
ὰμ, λέγουσα, Ἄσωμεν τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς
θάλασσαν.
22 Ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐ-
ρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς
τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο
τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
οὐχ ηὕρισκον ὕδωρ, ὥστε πιεῖν.
23 Ἦλθον δὲ εἰς Μεῤῥᾶ, καὶ
οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μεῤῥᾶς·
πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνό-
μασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου,
Πικρία.

24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῆ, λέγοντες, Τί πιόμεθα;

25 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις· καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε,

26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἰώμενός σε.

27 Καὶ ἤλθοσαν εἰς Αἰλείμ· καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ἈΠΗΡΑΝ δὲ ἐξ Αἰλεὶμ, καὶ ἤλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον Αἰλεὶμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινά· τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ, τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

2 Διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.

3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσαμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν, καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ.

4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς, καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου, ἢ οὔ.

5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ, καὶ ἑτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενέγκωσι· καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, Ἑσπέρας γνώσεσθε, ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

7 Καὶ πρωῒ ὄψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν, ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν;

8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν ἑσπέρας κρέα φαγεῖν, καὶ ἄρτους τὸ πρωῒ εἰς πλησμονὴν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστιν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν, ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ.

9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Εἶπον πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, Προσέλθετε ἐναντίον τοῦ

Θεοῦ· εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογ-
γυσμὸν ὑμῶν.
10 Ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ἀαρὼν
πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρη-
μον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν
νεφέλῃ.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
12 Εἰσακήκοα τὸν γογγυσ-
μὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λάλησον
πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τὸ πρὸς
ἑσπέραν ἔδεσθε κρέα, καὶ τὸ πρωῒ
πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γνώσεσ-
θε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
13 Ἐγένετο δὲ ἑσπέρα· καὶ
ἀνέβη ὀρτυγομήτρα, καὶ ἐκάλυ-
ψε τὴν παρεμβολήν· τὸ πρωῒ
ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρό-
σου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον
τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον
λευκὸν, ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς
γῆς.
15 Ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ,
Τί ἐστι τοῦτο; οὐ γὰρ ᾔδεισαν
τί ἦν· εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς,
Οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε Κύριος
ὑμῖν φαγεῖν.
16 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε
Κύριος· συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ
ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γο-
μὸρ, κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθ-
μὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος σὺν
τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε.
17 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ· καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πο-
λὺ καὶ ὁ τὸ ἔλαττον.
18 Καὶ μετρήσαντες γομὸρ,
οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολὺ, καὶ
ὁ τὸ ἔλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν·
ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας
παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν.
19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐ-
τοὺς, Μηδεὶς καταλειπέτω ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ.
20 Καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυ-
σῆ, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ· καὶ ἐξέζεσε
σκώληκας, καὶ ἐπώζεσε· καὶ
ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς.
21 Καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρωῒ
πρωῒ ἕκαστος τὸ καθῆκον αὐτῷ·
ἡνίκα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος,
ἐτήκετο.
22 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἕκτῃ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπ-
λᾶ, δύο γομὸρ τῷ ἑνί· εἰσήλθο-
σαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς
συναγωγῆς, καὶ ἀνήγγειλαν
Μωυσῇ.
23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐ-
τοὺς, Οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν ὃ
ἐλάλησε Κύριος; Σάββατα ἀνά-
παυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ αὔριον·
ὅσα ἐὰν πέσσητε, πέσσετε· καὶ
ὅσα ἐὰν ἕψητε, ἕψετε· καὶ πᾶν
τὸ πλεονάζον καταλείπετε αὐτὸ
εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωΐ.
24 Καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἕως πρωῒ, καθὼς συνέταξεν
αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώ-
ζεσεν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν
αὐτῷ.
25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε
σήμερον· ἔστι γὰρ σάββατα σή-
μερον τῷ Κυρίῳ· οὐχ εὑρεθήσεται
ἐν τῷ πεδίῳ.
26 Ἓξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ
δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα,
ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσάν τινες ἐκ

τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐχ εὗρον.

28 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὸν νόμον μου;

29 Ἴδετε· ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθίσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν· μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

30 Καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

31 Καὶ ἐπωνόμασαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μάν· ἦν δὲ ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν· τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι.

32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος, Πλήσατε τὸ γομὸρ τοῦ μὰν, εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

33 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε στάμνον χρυσοῦν ἕνα, καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρεις τὸ γομὸρ τοῦ μὰν, καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

34 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρὼν ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν.

35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μὰν ἔτη τεσσαράκοντα, ἕως ἦλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφάγοσαν τὸ μὰν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης.

36 Τὸ δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

ΚΕΦ. ιζ΄. 17.

1 ΚΑΙ' ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου· καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ῥαφιδείν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.

2 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πίωμεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον;

3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι· καὶ διεγόγγυσεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ἱνατί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει;

4 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν, καὶ καταλιθοβολήσουσί με.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου· λάβε δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λάβε ἐν τῇ χειρί σου, καὶ πορεύσῃ.

6 Ὅδε ἐγὼ ἕστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός. Ἐποίησε δὲ

Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ.
7 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου, Πειρασμὸς,
καὶ Λοιδόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ
πειράζειν Κύριον, λέγοντας, Εἰ
ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν, ἢ οὔ;
8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπο-
λέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν.
9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ,
Ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνα-
τοὺς, καὶ ἐξελθὼν παράταξαι
τῷ Ἀμαλὴκ αὔριον· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἕστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ
βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν
τῇ χειρί μου.
10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς κα-
θάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ
ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ Ἀμα-
λήκ· καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
καὶ Ὢρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ βουνοῦ.
11 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε
Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν
Ἰσραήλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς
χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ.
12 Αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βα-
ρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθη-
καν ὑπ' αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο ἐπ'
αὐτοῦ· καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ ἐσ-
τήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦ-
θεν εἷς, καὶ ἐντεῦθεν εἷς· καὶ ἐγέ-
νοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγ-
μέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου.
13 Καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν
Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας.
14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Κατάγραψον τοῦτο εἰς
μνημόσυνον εἰς βιβλίον, καὶ δὸς
εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῦ· ὅτι ἀλοιφῇ
ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμα-
λὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
15 Καὶ ᾠκοδόμησε Μωυσῆς
θυσιαστήριον Κυρίῳ· καὶ ἐπωνό-
μασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Κύριος
καταφυγή μου.
16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαίᾳ πο-
λεμεῖ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ
γενεῶν εἰς γενεάς.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ἬΚΟΥΣΕ δὲ Ἰοθὸρ ὁ ἱερεὺς
Μαδιὰμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πάν-
τα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ
τῷ ἑαυτοῦ λαῷ· ἐξήγαγε γὰρ
Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπ-
του.
2 Ἔλαβε δὲ Ἰοθὸρ ὁ γαμ-
βρὸς Μωυσῆ Σεπφώραν τὴν γυ-
ναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεσιν
αὐτῆς,
3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς·
ὄνομα τῷ ἑνὶ αὐτῶν Γηρσὰμ,
λέγων, Πάροικος ἤμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ·
4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου
Ἐλιέζερ, λέγων, Ὁ γὰρ Θεὸς
τοῦ πατρός μου βοηθός μου, καὶ
ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.
5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὸρ ὁ γαμ-
βρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ
γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρη-
μον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ' ὄρους
τοῦ Θεοῦ.
6 Ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῆ, λέ-
γοντες, Ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου
Ἰοθὸρ παραγίνεται πρὸς σὲ, καὶ
ἡ γυνὴ, καὶ οἱ δύο υἱοί σου μετ'
αὐτοῦ.
7 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συ-
νάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσε-

κύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐ-
τὸν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους,
καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν
σκηνήν.
8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ
γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύ-
ριος τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς
Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενό-
μενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι
ἐξείλατο αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς
Φαραὼ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰ-
γυπτίων.
9 Ἐξέστη δὲ Ἰοθὸρ ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς
Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς
Φαραώ.
10 Καὶ εἶπεν Ἰοθὸρ, Εὐλογη-
τὸς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ
χειρὸς Φαραώ.
11 Νῦν ἔγνων ὅτι μέγας Κύ-
ριος. παρὰ πάντας τοὺς Θεοὺς
ἕνεκεν τούτου, ὅτι ἐπέθεντο αὐ-
τοῖς.
12 Καὶ ἔλαβεν Ἰοθὸρ ὁ γαμ-
βρὸς Μωυσῆ ὁλοκαυτώματα καὶ
θυσίας τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ
Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτε-
ροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον με-
τὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ, ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς κρί-
νειν τὸν λαόν· παρειστήκει δὲ
πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῇ ἀπὸ πρωΐθεν
ἕως δείλης.
14 Καὶ ἰδὼν Ἰοθὸρ πάντα ὅσα
ποιεῖ τῷ λαῷ, λέγει, Τί τοῦτο ὃ
σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί σὺ κά-
θησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς πα-
ρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωΐθεν ἕως
δείλης;
15 Καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ
γαμβρῷ, Ὅτι παραγίνεται πρὸς
μὲ ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν πα-
ρὰ τοῦ Θεοῦ.
16 Ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς
ἀντιλογία, καὶ ἔλθωσι πρὸς μὲ,
διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβά-
ζω αὐτοὺς τὰ προστάγματα
τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.
17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
πρὸς αὐτὸν, Οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς
τὸ ῥῆμα τοῦτο.
18 Φθορᾷ καταφθαρήσῃ ἀνυ-
πομονήτῳ καὶ σὺ, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οὗτος, ὅς ἐστι μετὰ σοῦ·
βαρύ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐ δυ-
νήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος.
19 Νῦν οὖν ἄκουσόν μου, καὶ
συμβουλεύσω σοι, καὶ ἔσται ὁ
Θεὸς μετὰ σοῦ· γίνου σὺ τῷ
λαῷ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἀ-
νοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς
τὸν Θεόν·
20 Καὶ διαμαρτύρῃ αὐτοῖς τὰ
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν
νόμον αὐτοῦ, καὶ σημανεῖς αὐτοῖς
τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν
αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιή-
σουσι.
21 Καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι
ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας
δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δι-
καίους, μισοῦντας ὑπερηφανίαν,
καὶ καταστήσεις ἐπ' αὐτῶν χι-
λιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους
καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκα-
δάρχους·
22 Καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν πᾶ-
σαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογ-
κον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ· τὰ δὲ

βραχεῖα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοί· καὶ κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντιλήψονταί σοι.

23 Ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ Θεὸς, καὶ δυνήσῃ παραστῆναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἥξει.

24 Ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.

25 Καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους.

26 Καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν· πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί.

27 Ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρὸν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΤΟΥ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά.

2 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφιδεὶν, καὶ ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινὰ, καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.

3 Καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων, Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Αὐτοὶ ἑωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν, καὶ προσηγαγόμην ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν.

5 Καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι πᾶσα ἡ γῆ.

6 Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον· ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

7 Ἦλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ· καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν, καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν ὁ Θεὸς, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα· ἀνήνεγκε δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ, καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα· ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον.

10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, καὶ ἅγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια,

11 Καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται

Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.

12 Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει.

13 Οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται· ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.

14 Κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια.

15 Καὶ εἶπε τῷ λαῷ, Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί.

16 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ᾽ ὄρους Σινά· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς· καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.

18 Τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ᾽ αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρί· καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.

19 Ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

20 Κατέβη δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἀνέβη Μωυσῆς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, μή ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν κατανοῆσαι, καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος.

22 Καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ᾽ αὐτῶν Κύριος.

23 Και εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινά· σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν, λέγων, Ἀφόρισαι τὸ ὄρος, καὶ ἁγίασαι αὐτό.

24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε, κατάβηθι, καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν Θεὸν, μή ποτε ἀπολέσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν Κύριος.

25 Κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κ΄. 20.

1 ΚΑΙ᾽ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων,

2 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

3 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.

5 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με,

6 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

7 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν.

9 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου.

10 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί.

11 Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

12 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γίνηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

13 Οὐ μοιχεύσεις.

14 Οὐ κλέψεις.

15 Οὐ φονεύσεις.

16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν.

19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, Λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, μὴ ἀποθάνωμεν.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς, Θαρσεῖτε· ἕνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ Θεὸς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γίνηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε.

21 Εἱστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός.

22 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυ-

σῆν, Τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Ὑμεῖς ἑωράκατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς.

23 Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς.

24 Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἥξω πρὸς σὲ, καὶ εὐλογήσω σε.

25 Ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ μεμίανται.

26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΚΑΙ' ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν.

2 Ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἓξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν.

3 Ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῷ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται.

5 Ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ παιδία, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος·

6 Προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται, ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι.

8 Ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς, ἣ αὐτῷ καθωμολογήσατο, ἀπολυτρώσει αὐτήν· ἔθνει δὲ ἀλλοτρίῳ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτὴν, ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ.

9 Ἐὰν δὲ τῷ υἱῷ καθομολογήσηται αὐτὴν, κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ.

10 Ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει.

11 Ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου.

12 Ἐὰν δὲ πατάξῃ τις τινὰ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

13 Ὁ δὲ οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας.

14 Ἐὰν δέ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ, καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατῶσαι.

15 Ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω.

16 Ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, τελευτήσει θανάτῳ.

17 Ὃς ἐὰν κλέψῃ τις τινὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, καὶ εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω.

18 Ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην,

19 Ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδου, ἀθῷος ἔσται ὁ πατάξας· πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτίσει, καὶ τὰ ἰατρεῖα.

20 Ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκῃ ἐκδικηθήσεται.

21 Ἐὰν δὲ διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήσεται· τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστιν.

22 Ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, δώσει μετὰ ἀξιώματος.

23 Ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ, δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς,

24 Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδὸς,

25 Κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.

26 Ἐὰν δέ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.

27 Ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν.

28 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῷος ἔσται.

29 Ἐὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστὴς ᾖ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσαποθανεῖται.

30 Ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ.

31 Ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσωσιν αὐτῷ.

32 Ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ

ταῦρος ἢ παιδίσκην, ἀργυρίου
τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ
Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθο-
βοληθήσεται.
33 Ἐὰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον
ἢ λατομήσῃ λάκκον, καὶ μὴ
καλύψῃ αὐτὸν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ
μόσχος ἢ ὄνος,
34 Ὁ κύριος τοῦ λάκκου
ἀποτίσει, ἀργύριον δώσει τῷ κυ-
ρίῳ αὐτῶν· τὸ δὲ τετελευτηκὸς
αὐτῷ ἔσται.
35 Ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς
ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον,
καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσονται τὸν
ταῦρον τὸν ζῶντα, καὶ διελοῦν-
ται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν
ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦν-
ται.
36 Ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦ-
ρος ὅτι κερατιστής ἐστι πρὸ τῆς
χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέ-
ρας, καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὦσι
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ
αὐτὸν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ
ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὼς αὐ-
τῷ ἔσται.

ΚΕΦ. κβ΄. 22.

1 ΕΑ'Ν δέ τις κλέψῃ μόσχον
ἢ πρόβατον, καὶ σφάξῃ ἢ ἀπο-
δῶται, πέντε μόσχους ἀποτίσει
ἀντὶ τοῦ μόσχου, καὶ τέσσαρα
πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου.
2 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι
εὑρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πλη-
γεὶς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ
φόνος.
3 Ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος
ἐπ' αὐτῷ, ἔνοχός ἐστιν, ἀντα-
ποθανεῖται· ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ
αὐτῷ, πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμ-
ματος.
4 Ἐὰν δὲ καταλειφθῇ καὶ
εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ
κλέμμα ἀπό τε ὄνου ἕως προ-
βάτου ζῶντα, διπλᾶ αὐτὰ ἀ-
ποτίσει.
5 Ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις
ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ
κτῆνος αὐτοῦ καταβοσκῆσαι
ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ
ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα
αὐτοῦ· ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν
καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ
ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα
τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει.
6 Ἐὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὕρῃ
ἀκάνθας, καὶ προσεμπρήσῃ ἅ-
λωνας ἢ στάχυς ἢ πεδίον, ἀπο-
τίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας.
7 Ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλησίον
ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι, καὶ
κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώ-
που, ἐὰν εὑρεθῇ ὁ κλέψας, ἀπο-
τίσει τὸ διπλοῦν.
8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ὁ κλέ-
ψας, προσελεύσεται ὁ κύριος
τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
καὶ ὀμεῖται ἦ μὴν μὴ αὐτὸν
πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς πα-
ρακαταθήκης τοῦ πλησίον,
9 Κατὰ πᾶν ῥητὸν ἀδίκημα,
περί τε μόσχου, καὶ ὑποζυγίου,
καὶ προβάτου, καὶ ἱματίου, καὶ
πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλου-
μένης· ὅ, τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις
ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἁλοὺς διὰ τοῦ
Θεοῦ, ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλη-
σίον.
10 Ἐὰν δέ τις δῷ τῷ πλη-
σίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρό-

βατον ἢ πᾶν κτῆνος φυλάξαι,
καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχ-
μάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς
γνῷ,
11 Ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ
ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, ἦ μὴν μὴ
αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθόλου
τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλη-
σίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ
κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει.
12 Ἐὰν δὲ κλαπῇ παρ' αὐ-
τοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ.
13 Ἐὰν δὲ θηριάλωτον γένη-
ται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν,
καὶ οὐκ ἀποτίσει.
14 Ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τίς παρὰ
τοῦ πλησίον, καὶ συντριβῇ ἢ
ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένη-
ται, ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐ-
τοῦ, ἀποτίσει.
15 Ἐὰν δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ'
αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει· ἐὰν δὲ
μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ
τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
16 Ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρ-
θένον ἀμνήστευτον, καὶ κοιμηθῇ
μετ' αὐτῆς, φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν
αὐτῷ γυναῖκα.
17 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ,
καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς
δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,
ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρὶ
καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν
παρθένων.
18 Φαρμακοὺς οὐ περιποιή-
σετε.
19 Πᾶν κοιμώμενον μετὰ
κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε
αὐτούς.
20 Ὁ θυσιάζων θεοῖς, θανάτῳ
ἐξολοθρευθήσεται, πλὴν Κυρίῳ
μόνῳ.
21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώ-
σετε, οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν·
ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ.
22 Πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν
οὐ κακώσετε.
23 Ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε
αὐτοὺς, καὶ κεκράξαντες κατα-
βοήσωσι πρός με, ἀκοῇ εἰσα-
κούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν,
24 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ,
καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ,
καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν
χῆραι, καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὀρ-
φανά.
25 Ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανεί-
σῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ πα-
ρὰ σοὶ, οὐκ ἔσῃ αὐτὸν κατεπεί-
γων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον.
26 Ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνε-
χυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλη-
σίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώ-
σεις αὐτῷ.
27 Ἔστι γὰρ τοῦτο περιβό-
λαιον αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ
ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν
τίνι κοιμηθήσεται; Ἐὰν οὖν κα-
ταβοήσῃ πρός με, εἰσακούσομαι
αὐτοῦ· ἐλεήμων γάρ εἰμι.
28 Θεοὺς οὐ κακολογήσεις,
καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς.
29 Ἀπαρχὰς ἅλωνος καὶ
ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις· τὰ
πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις
ἐμοί.
30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον
σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ
τὸ ὑποζύγιόν σου· ἑπτὰ ἡμέρας
ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ
ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐ-
τό.

31 Καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ μοι· καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε, τῷ κυνὶ ἀποῤῥίψατε αὐτό.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ΟΥ̓ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν· οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἄδικος.

2 Οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ· οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ τῶν πλειόνων, ὥστε ἐκκλεῖσαι κρίσιν.

3 Καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.

4 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς τῷ βοῒ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ.

5 Ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτὸ, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ.

6 Οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ.

7 Ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ· ἀθῷον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς· καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων.

8 Καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων, καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια.

9 Καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

10 Ἓξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου, καὶ συνάξεις τὰ γεννήματα αὐτῆς.

11 Τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἄφεσιν ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτὴν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου· τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία· οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου.

12 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ἀνάπαυσις· ἵνα ἀναπαύσηται ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος.

13 Πάντα ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάξασθε· καὶ ὄνομα Θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

14 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι.

15 Τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καθάπερ ἐνετειλάμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.

16 Καὶ ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀγρῷ σου· καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.

17 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

18 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὅριά σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιάματός μου, οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωΐ.

19 Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι.

21 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε· τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ᾽ αὐτῷ.

22 Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γάρ ἐστι πᾶσα ἡ γῆ· ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασίλειον ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον· ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσητε πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι.

23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου, καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὑαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς.

24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς, καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν.

25 Καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ᾽ ὑμῶν.

26 Οὐκ ἔσται ἄγονος, οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω.

27 Καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου, καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς· καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας.

28 Καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου· καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμοῤῥαίους, καὶ τοὺς Εὑαίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ.

29 Οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς.

30 Κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν.

31 Καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιείμ· καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ.

32 Οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην.

33 Καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς μέ· ἐὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ Μωυσῇ εἶπεν, Ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ· καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ.
2 Καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεὸν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιοῦσιν, ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν.
3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ, λέγοντες, Πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν, καὶ ἀκουσόμεθα.
4 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου· ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῒ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα· καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια.
6 Λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος, ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον.
7 Καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
8 Λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα, κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων.
9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραήλ·
10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἱστήκει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου, καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι.
11 Καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἷς· καὶ ὤφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀνάβηθι πρός με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς.
13 Καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, Ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὢρ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς.
15 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.
16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.
17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς

κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
18 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ
μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσ-
σαράκοντα νύκτας.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ λάβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάν-
των, οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ
λήψεσθε τὰς ἀπαρχάς μου.
3 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ,
ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυ-
σίον, καὶ ἀργύριον, καὶ χαλκὸν,
4 Καὶ ὑάκινθον, καὶ πορφύ-
ραν, καὶ κόκκινον διπλοῦν, καὶ
βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας
αἰγείας,
5 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθρο-
δανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθι-
να, καὶ ξύλα ἄσηπτα,
6 Καὶ ἔλαιον εἰς τὴν φαῦσιν,
θυμιάματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς
χρίσεως, καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ
θυμιάματος,
7 Καὶ λίθους Σαρδίου, καὶ
λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν
ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη
8 Καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα,
καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν.
9 Καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάν-
τα ὅσα σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει,
τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ
τὸ παράδειγμα πάντων τῶν
σκευῶν αὐτῆς· οὕτω ποιήσεις.
10 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρ-
τυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων, δύο
πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος,
καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ
πλάτος, καὶ πήχεως καὶ ἡμί-
σους τὸ ὕψος.
11 Καὶ καταχρυσώσεις αὐ-
τὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ
ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ
ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ
στρεπτὰ κύκλῳ.
12 Καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσα-
ρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ
ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη·
δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ
ἓν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ
κλίτος τὸ δεύτερον.
13 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα
ἄσηπτα, καὶ καταχρυσώσεις αὐ-
τὰ χρυσίῳ.
14 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφο-
ρεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν
τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἴρειν
τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς.
15 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς
κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς
ἀκίνητοι.
16 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κι-
βωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.
17 Καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον
ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ, δύο
πήχεων καὶ ἡμίσους τὸ μῆκος,
καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ
πλάτος.
18 Καὶ ποιήσεις δύο χερουβὶμ
χρυσοτορευτὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐ-
τὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν
τοῦ ἱλαστηρίου.
19 Ποιηθήσονται χεροὺβ εἷς
ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ χε-
ροὺβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευ-
τέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ ποιή-
σεις τοὺς δύο χερουβὶμ ἐπὶ τὰ
δύο κλίτη.

20 Ἔσονται οἱ χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα, εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβίμ.

21 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.

22 Καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβὶμ, τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

23 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσῆν χρυσίου καθαροῦ, δύο πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πήχεως τὸ εὖρος, καὶ πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ ὕψος.

24 Καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσᾶ κύκλῳ· καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ.

25 Καὶ ποιήσεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ.

26 Καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην.

27 Καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν, ὥστε αἴρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν.

28 Καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα.

29 Καὶ ποιήσεις τὰ τρύβλια αὐτῆς, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κυάθους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις αὐτά.

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διαπαντός.

31 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσίου καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ οἱ καλαμίσκοι, καὶ οἱ κρατῆρες, καὶ οἱ σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται.

32 Ἓξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ ἑνὸς αὐτῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου.

33 Καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους· ἐν τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτὴρ καὶ κρίνον· οὕτω τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας.

34 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους· ἐν τῷ ἑνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς.

35 Ὁ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· καὶ σφαιρωτὴρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· οὕτω τοῖς ἓξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας· καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκους.

36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν· ὅλη τορευτὴ ἐξ ἑνὸς χρυσίου καθαροῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους

αὐτῆς ἑπτά· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους, καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς προσώπου.

38 Καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις.

39 Πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσίου καθαροῦ.

40 Ὅρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

ΚΕΦ. κϛʹ. 26.

1 ΚΑΙ` τὴν σκηνὴν ποιήσεις, δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου χερουβὶμ· ἐργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς.

2 Μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πήχεων, καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται· μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις.

3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας· καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ.

4 Καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μίας, ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολήν· καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.

5 Πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἑκάστην.

6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς· καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις· καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία.

7 Καὶ ποιήσεις δέῤῥεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἕνδεκα δέῤῥεις ποιήσεις αὐτάς.

8 Τὸ μῆκος τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς, τριάκοντα πήχεων, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἕνδεκα δέῤῥεσι.

9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέῤῥεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἓξ δέῤῥεις ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέῤῥιν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέῤῥεως τῆς μιᾶς, τῆς ἀναμέσον κατὰ συμβολήν· καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέῤῥεως, τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας.

11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα· καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς δέῤῥεις, καὶ ἔσται ἕν.

12 Καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον, ἐν ταῖς δέῤῥεσι τῆς σκηνῆς· τὸ ἥμισυ τῆς δέῤῥεως τὸ ὑπολελειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέῤῥεων τῆς σκηνῆς· ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς.

13 Πῆχυν ἐκ τούτου, καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέῤῥεων, ἐκ τοῦ μή-

κους τῶν δέῤῥεων τῆς σκηνῆς· ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ.

14 Καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηνῇ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν.

15 Καὶ ποιήσεις στύλους τῆς σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων.

16 Δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ πήχεως ἑνὸς καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός.

17 Δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ, ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ· οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς.

18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηνῇ, εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς Βοῤῥᾶν.

19 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ· καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς Νότον, εἴκοσι στύλους.

21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς· δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἓξ στύλους.

23 Καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων.

24 Καὶ ἔσται ἐξ ἴσου κάτωθεν· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν· οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶ γωνίαις· ἴσαι ἔστωσαν.

25 Καὶ ἔσονται ὀκτὼ στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ δεκαέξ· δύο βάσεις τῷ ἑνὶ στύλῳ εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί.

26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· πέντε τῷ ἑνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς.

27 Καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἑνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν.

28 Καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διϊκνείσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.

29 Καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ· καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλούς· καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ.

30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου νενησμένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβίμ.

32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ.

33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέ-

πασμα ἐπὶ τῶν στύλων· καὶ εἰσοίσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀναμέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.

34 Καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.

35 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς Νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς Βοῤῥᾶν.

36 Καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ.

37 Καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους, καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ· καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 ΚΑΙ` ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.

3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ· καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ, καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ.

4 Καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν· καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη.

5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου.

6 Καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ.

7 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους· καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἴρειν αὐτό.

8 Κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.

9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα ἱστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης· μῆκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἑνὶ κλίτει.

10 Καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ.

11 Οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς Ἀπηλιώτην ἱστία ἑκατὸν πήχεων μῆκος· καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ· καὶ οἱ κρίκοι καὶ

αἱ ψαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἱστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς Νότον, ἱστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα.

14 Καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἱστίων τῷ κλίτει τῷ ἑνί· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἱστίων τὸ ὕψος· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα· εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ· στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.

17 Πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.

18 Τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα· καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.

19 Καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ.

20 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντός.

21 Ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωΐ, ἐναντίον Κυρίου, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΚΑΙ' σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τόν τε Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύειν μοι Ἀαρὼν, καὶ Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρών.

2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

3 Καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως· καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι.

4 Καὶ αὗται αἱ στολαὶ, ἃς ποιήσουσι· τὸ περιστήθιον, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη, καὶ χιτῶνα κοσυμβωτὸν, καὶ κίδαριν, καὶ ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.

5 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον, καὶ τὸν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

6 Καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ.

7 Δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρτημέναι.

8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Ἓξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα, καὶ τὰ ἓξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθο τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν,

11 Ἔργον λιθουργικῆς τέχνης· γλύμμα σφραγῖδος διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

12 Καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημόσυνον περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσίου καθαροῦ.

14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν, ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας, κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.

15 Καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλτοῦ· κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσίου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

16 Ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον· ἔσται διπλοῦν, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος.

17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων ἔσται, σάρδιον, τοπάζιον, καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἷς.

18 Καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ, καὶ σάπφειρος, καὶ ἴασπις.

19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος.

20 Καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ βηρύλλιον, καὶ ὀνύχιον, περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ· ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· γλυφαὶ σφραγίδων, ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκαδύο φυλάς.

22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἁλυσιδωτὸν ἐκ χρυσίου καθαροῦ.

23 Καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

24 Καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κρωσσούς· τὰ

ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις.

25 Καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον.

26 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορεύεται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου· καὶ οἴσει Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι Κυρίου διαπαντός.

27 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον.

28 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὤαν ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.

29 Καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοΐσκους χρυσοῦς, καὶ κώδωνας ἀναμέσον τούτων περικύκλῳ.

30 Παρὰ ῥοΐσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ.

31 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

32 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρόν· καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγῖδος, Ἁγίασμα Κυρίου.

33 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης· καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας, κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται.

34 Καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών· καὶ ἐξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διαπαντὸς δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου.

35 Καὶ οἱ κοσυμβωτοὶ τῶν χιτώνων ἐκ βύσσου· καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην· καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ.

36 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

37 Καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτοὺς, καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας· καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς, ἵνα ἱερατεύωσί μοι.

38 Καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν, ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται.

36 Καὶ ἕξει Ἀαρὼν αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου· καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

ΚΕΦ. κθ'. 29.

1 ΚΑΙ` ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις
αὐτοῖς· ἁγιάσεις αὐτοὺς, ὥστε
ἱερατεύειν μοι αὐτούς· λήψῃ δὲ
μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν, καὶ κρι-
οὺς ἀμώμους δύο,
2 Καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυ-
ραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα
ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σε-
μίδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐ-
τά.
3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κα-
νοῦν ἕν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ
κανῷ· καὶ τὸ μοσχάριον, καὶ
τοὺς δύο κριούς.
4 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
λούσεις αὐτοὺς ἐν ὕδατι.
5 Καὶ λαβὼν τὰς στολὰς,
ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη, καὶ
τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ λογεῖον·
καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον
πρὸς τὴν ἐπωμίδα.
6 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
θήσεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα
ἐπὶ τὴν μίτραν.
7 Καὶ λήψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ
χρίσματος· καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
χρίσεις αὐτόν.
8 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσ-
άξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶ-
νας.
9 Καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς
ζωναῖς, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς
τὰς κιδάρεις· καὶ ἔσται αὐτοῖς
ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
τελειώσεις Ἀαρὼν τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν
αὐτοῦ.
10 Καὶ προσάξεις τὸν μόσχον
ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου· καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀα-
ρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
μόσχου, ἔναντι Κυρίου, παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου.
11 Καὶ σφάξεις τὸν μόσχον
ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
12 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος τοῦ μόσχου, καὶ θήσεις ἐπὶ
τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοιπὸν
πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βά-
σιν τοῦ θυσιαστηρίου.
13 Καὶ λήψῃ πᾶν τὸ στέαρ
τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λο-
βὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο
νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐ-
τῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσι-
αστήριον.
14 Τὰ δὲ κρέατα τοῦ μόσχου,
καὶ τὸ δέρμα, καὶ τὴν κόπρον
κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς· ἁμαρτίας γάρ ἐστι.
15 Καὶ τὸν κριὸν λήψῃ τὸν
ἕνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
16 Καὶ σφάξεις αὐτὸν, καὶ
λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς
τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
17 Καὶ τὸν κριὸν διχοτομή-
σεις κατὰ μέλη· καὶ πλυνεῖς τὰ
ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας ὕδατι,
καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομή-
ματα σὺν τῇ κεφαλῇ.
18 Καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κρι-

ὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· θυμίαμα Κυρίῳ ἐστί.

19 Καὶ λήψῃ τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

20 Καὶ σφάξεις αὐτὸν, καὶ λήψῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.

21 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

22 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη.

23 Καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὁλοκαυτώσεως εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἔναντι Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

26 Καὶ λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν Ἀαρών· καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι.

27 Καὶ ἁγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὃς ἀφώρισται, καὶ ὃς ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

28 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἔστι γὰρ ἀφόρισμα τοῦτο· καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

29 Καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἥ ἐστιν Ἀαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν.

30 Ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις.

31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψῃ· καὶ ἑψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

32 Καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

33 Ἔδονται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἁγιάσαι αὐτούς· καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν· ἔστι γὰρ ἅγια.

34 Ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωῒ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρί· οὐ βρωθήσεται· ἁγίασμα γάρ ἐστι.

35 Καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν.

36 Καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ· καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ· καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιάσαι αὐτό.

37 Ἑπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἁγιάσεις αὐτό· καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον, ἅγιον τοῦ ἁγίου· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου, ἁγιασθήσεται.

38 Καὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ.

39 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωῒ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν.

40 Καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἲν· καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ εἲν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί.

41 Καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινὸν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνὴν, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ· ποιήσεις εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

42 Θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν, ὥστε λαλῆσαί σοι.

43 Καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου.

44 Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω, ἱερατεύειν μοι.

45 Καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός.

46 Καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

ΚΕΦ. λ'. 30.

1 ΚΑΙ' ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων.

2 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ πήχεως τὸ μῆκος, καὶ πήχεως τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πήχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ

3 Καὶ καταχρυσώσεις χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσῆν κύκλῳ.

4 Καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς· καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἴρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς.

5 Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ.

6 Καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν.

7 Καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρωῒ πρωΐ· ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,

8 Καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους ὀψὲ, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ διαπαντὸς ἔναντι Κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν.

9 Καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον· κάρπωμα, θυσίαν, καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς γενεὰς αὐτῶν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν.

13 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν· τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον, εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ Κυρίῳ.

14 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.

15 Ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει, καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου, ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Ποίησον λουτῆρα χαλκοῦν, καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι· καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ.

19 Καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ὕδατι.

20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν, ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ.

21 Νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα, καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα,

24 Καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου, καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαιῶν εἶν.

25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον, μύρον μυρεψικὸν τέχνῃ μυρεψοῦ· ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται.

26 Καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

27 Καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,

28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτῆρα.

29 Καὶ ἁγιάσεις αὐτά· καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

30 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις, καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι.

31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, Ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται· καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιόν ἐστι, καὶ ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν.

33 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτὴν, ὄνυχα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ, καὶ λίβανον διαφανῆ· ἴσον ἴσῳ ἔσται.

35 Καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον· καθαρὸν ἔργον ἅγιον.

36 Καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν, καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν θυμίαμα.

37 Κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς· ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ.

38 Ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ, ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λα΄. 31.

1 ΚΑΙ᾿ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόμα-
τος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου
τὸν Ὢρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα.
3 Καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα
θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ
ἐπιστήμης, ἐν παντὶ ἔργῳ διανο-
εῖσθαι,
4 Καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐργά-
ζεσθαι τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύ-
ριον, καὶ τὸν χαλκὸν, καὶ τὴν
ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφυρὰν, καὶ
τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν,
5 Καὶ τὰ λιθουργικὰ, καὶ εἰς
τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύ-
λων, ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ
ἔργα.
6 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ
τὸν Ἐλιὰβ τὸν τοῦ Ἀχισαμὰχ
ἐκ φυλῆς Δάν· καὶ παντὶ συνε-
τῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν· καὶ
ποιήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά
σοι.
7 Τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης,
καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ᾿ αὐτῆς,
καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς,
8 Καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν
τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς.
9 Καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτου,
10 Καὶ τὰς στολὰς τὰς λει-
τουργικὰς Ἀαρὼν, καὶ τὰς στο-
λὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν
μοι,
11 Καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρί-
σεως, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συν-
θέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ πάντα
ὅσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι, ποιή-
σουσι.
12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
13 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγων, Ὁρᾶτε, καὶ τὰ
σάββατά μου φυλάξεσθε· σημεῖ-
όν ἐστι παρ᾿ ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι
ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.
14 Καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββα-
τα, ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστι Κυρίῳ
ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὸ, θανάτῳ
θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει
ἐν αὐτῷ ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λα-
οῦ αὐτοῦ.
15 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα,
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββα-
τα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ·
πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ, θανατωθήσεται.
16 Καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὰ σάββατα, ποιεῖν αὐτὰ
εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
17 Διαθήκη αἰώνιος ἐν ἐμοὶ
καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, σημεῖόν
ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι ἐξ ἡμέ-
ραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ κατέπαυσε, καὶ ἐπαύσα-
το.
18 Καὶ ἔδωκε Μωυσῇ ἡνίκα
κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Σινὰ, τὰς δύο πλάκας
τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ
Θεοῦ.

ΚΕΦ. λβ'. 32.

1 ΚΑΙ' ἰδὼν ὁ λαὸς, ὅτι κε-
χρόνικε Μωυσῆς καταβῆναι ἐκ
τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ
'Ααρὼν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, 'Α-
νάστηθι, καὶ ποίησον ἡμῖν θεοὺς,
οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ
Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξή-
γαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.
2 Καὶ λέγει αὐτοῖς 'Ααρὼν,
Περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ
τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν
ὑμῶν καὶ θυγατέρων· καὶ ἐνέγ-
κατε πρός με.
3 Καὶ περιείλαντο πᾶς ὁ λα-
ὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν
ταῖς ὠσὶν αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν
πρὸς 'Ααρών.
4 Καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν
αὐτῶν, καὶ ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ
γραφίδι· καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσ-
χον χωνευτὸν, καὶ εἶπεν, Οὗτοι
οἱ θεοί σου 'Ισραὴλ, οἵτινες ἀνε-
βίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
5 Καὶ ἰδὼν 'Ααρὼν ᾠκοδόμησε
θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ,
καὶ ἐκήρυξεν 'Ααρὼν, λέγων,
'Εορτὴ τοῦ Κυρίου αὔριον.
6 Καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὁλοκαυτώματα, καὶ
προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου· καὶ
ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν,
καὶ ἀνέστησαν παίζειν.
7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων, Βάδιζε τὸ τά-
χος, κατάβηθι ἐντεῦθεν· ἠνόμη-
σε γὰρ ὁ λαός σου, ὃν ἐξήγαγες
ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
8 Παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς
ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίη-
σαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσκε-
κυνήκασιν αὐτῷ, καὶ τεθύκασιν
αὐτῷ, καὶ εἶπαν,
9 Οὗτοι οἱ θεοί σου 'Ισραὴλ,
οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.
10 Καὶ νῦν ἔασόν με, καὶ θυ-
μωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς, ἐκτρίψω
αὐτούς· καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος
μέγα.
11 Καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι
Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν, 'Ινα-
τί, Κύριε, θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λα-
όν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ, καὶ
ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;
12 Μή ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰ-
γύπτιοι, λέγοντες, Μετὰ πονη-
ρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖ-
ναι ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς· παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἵλεως
γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ
σου,
13 Μνησθεὶς 'Αβραὰμ καὶ 'Ι-
σαὰκ καὶ 'Ιακὼβ τῶν σῶν οἰκετῶν,
οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ, καὶ
ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς, λέγων,
Πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν
ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει· καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύ-
την ἣν εἶπας δοῦναι αὐτοῖς, καὶ
καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Καὶ ἱλάσθη Κύριος περι-
ποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
15 Καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς,
κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ αἱ
δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, πλάκες λί-
θιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμ-
φοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν
καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι.

16 Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί.

17 Καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων, λέγει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω.

19 Καὶ ἡνίκα ἤγγιζε τῇ παρεμβολῇ, ὁρᾷ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς· καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔῤῥιψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος.

20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην;

22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζου, Κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὅρμημα τοῦ λαοῦ τούτου.

23 Λέγουσι γάρ μοι, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

24 Καὶ εἶπα αὐτοῖς, Εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε· καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔῤῥιψα εἰς τὸ πῦρ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος.

25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται· (διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν)

26 Ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἶπε, Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρός με· συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευί.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν, καὶ διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἔγγιστα αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχιλίους ἄνδρας.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον Κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν.

30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, Ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν.

31 Ὑπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριε· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς.

32 Καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας.

33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς ἐκ τῆς βίβλου μου.

34 Νυνὶ δὲ βάδιζε, κατάβηθι, καὶ ὁδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπά σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι, ἐπάξω ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

ΚΕΦ. λγ΄. 33.

1 ΚΑΙ᾽ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Προπορεύου, ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν.

2 Καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Χαναναῖον.

3 Καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ.

4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς.

5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁρᾶτε, μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς· νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν, καὶ τὸν κόσμον, καὶ δείξω σοι ἃ ποιήσω σοι.

6 Καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ.

7 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐκλήθη, Σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

8 Ἡνίκα δ᾽ ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἱστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενοοῦσαν ἀπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν.

9 Ὡς δ᾽ ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν, κατέβαινεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῇ.

10 Καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς· καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς, προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φί-

λον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρ-
εμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ
τῆς σκηνῆς.
12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κύριον, Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις, Ἀνά-
γαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ
ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς
μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας, Οἶδά
σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔ-
χεις παρ' ἐμοί.
13 Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναν-
τίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν·
γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ
εὑρηκὼς χάριν ἐναντίον σου, καὶ
ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ
μέγα τοῦτο.
14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προπο-
ρεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω
σε.
15 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Εἰ
μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μή με
ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν.
16 Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται
ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ
σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ'
ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν;
καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ
ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,
ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστι.
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν
εἴρηκας, ποιήσω· εὕρηκας γὰρ
χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε
παρὰ πάντας.
18 Καὶ λέγει, Ἐμφάνισόν μοι
σεαυτόν.
19 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ παρελεύ-
σομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου,
καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου,
Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω,
ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν
οἰκτείρω.
20 Καὶ εἶπεν, Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν
τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ
ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ
ζήσεται.
21 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ τό-
πος παρ' ἐμοὶ, στήσῃ ἐπὶ τῆς
πέτρας.
22 Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δό-
ξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν
τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ
χειρί μου ἐπὶ σὲ, ἕως ἂν παρέλθω.
23 Καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ
τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ
πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί
σοι.

ΚΕΦ. λδ'. 34.

1 ΚΑΙ' εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλά-
κας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρῶ-
ται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μὲ εἰς τὸ
ὄρος· καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλα-
κῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς
πλαξὶ ταῖς πρώταις, αἷς συνέ-
τριψας.
2 Καὶ γίνου ἕτοιμος εἰς τὸ
πρωῒ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ Σινὰ, καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ'
ἄκρου τοῦ ὄρους.
3 Καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ
σοῦ, μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ
ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες
μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους
ἐκείνου.
4 Καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας
λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρῶται·
καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς, ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος τὸ Σινὰ, καθότι συνέτα-

ξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.

5 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου.

6 Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινὸς,

7 Καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν.

8 Καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε.

9 Καὶ εἶπεν, Εἰ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ' ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι· καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθά σοι.

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ποιήσω ἔνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἶ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστιν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.

11 Πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον.

12 Πρόσεχε σεαυτῷ, μή ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτὴν, μή σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.

13 Τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί.

14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἑτέροις· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς, ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτής ἐστι.

15 Μή ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί σε, καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν,

16 Καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου δῷς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν οἱ υἱοί σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.

17 Καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.

18 Καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμαί σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.

19 Πᾶν διανοῖγον μήτραν, ἐμοὶ τὰ ἀρσενικὰ, πᾶν πρωτότοκον μόσχου, καὶ πρωτότοκον προβάτου.

20 Καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸ, τιμὴν δώσεις· πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.

21 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις· τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμητῷ κατάπαυσις.

22 Καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ πυροῦ· καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

23 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου, καὶ πλατυνῶ τὰ ὅριά σου, οὐκ ἐπιθυμήσει οὐθεὶς τῆς γῆς σου, ἡνίκα ἂν ἀναβαίνῃς ὀφθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

25 Οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θύματα ἑορτῆς τοῦ πάσχα.

26 Τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην, καὶ τῷ Ἰσραήλ.

28 Καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε· καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους.

29 Ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ· καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ.

30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν, καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσαι αὐτῷ.

31 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς.

32 Καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινά.

33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτοὺς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα.

34 Ἡνίκα δ᾽ ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιῃρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι· καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως, ὅτι δεδόξασται· καὶ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυ-

τοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

ΚΕΦ. λε'. 35.

1 ΚΑΙ' συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς εἶπε Κύριος ποιῆσαι αὐτούς.

2 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ κατάπαυσις· ἅγια σάββατα· ἀνάπαυσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ, τελευτάτω.

3 Οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύριος.

4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος, λέγων,

5 Λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ, οἴσουσι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκὸν,

6 Ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον, καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,

7 Καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσηπτα,

8 Καὶ λίθους σαρδίου, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη.

9 Καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν, ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος·

10 Τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ παραρύματα, καὶ τὰ καταλύματα, καὶ τὰ διατόνια, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους,

11 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα,

12 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς,

13 Καὶ τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου,

14 Καὶ τὸ θυμίαμα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος,

15 Καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,

16 Καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,

17 Καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,

18 Καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς,

19 Καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως.

20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ.

21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος, ὧν ἔφερεν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ἀφαίρεμα· καὶ ἤνεγκαν ἀφαίρεμα Κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου.

22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν, πᾶς ᾧ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ, ἤνεγκαν σφραγῖ-

δας, καὶ ἐνώτια, καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια, καὶ περιδέξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν.

23 Καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσίου Κυρίῳ, καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη βύσσος· καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν.

24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα, ἤνεγκαν ἀργύριον καὶ χαλκὸν, τὰ ἀφαιρέματα Κυρίῳ· καὶ παρ' οἷς εὑρέθη ξύλα ἄσηπτα· καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν.

25 Καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν, ἤνεγκαν νενησμένα, τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

26 Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.

27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου, καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ λογεῖον,

28 Καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.

29 Καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα Κυρίῳ.

30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὢρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,

31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως, καὶ ἐπιστήμης πάντων,

32 Ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν,

33 Καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας.

34 Καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε, καὶ τῷ Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμὰχ, ἐκ φυλῆς Δάν.

35 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ, καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας, ποικιλίας.

ΚΕΦ. λϛʹ. 36.

1 ΚΑΙ᾽ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ, καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς, συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιὰβ, καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας τοὺς ἑκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά.

3 Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά·

καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ
προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόν-
των τὸ πρωΐ.
4 Καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ
σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ
ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ
ἔργον, ὃ εἰργάζοντο αὐτοί.
5 Καὶ εἶπε πρὸς Μωυσῆν,
Ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ
τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος
ποιῆσαι.
6 Καὶ προσέταξε Μωυσῆς,
καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
λέγων, Ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι
ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς
ἔτι προσφέρειν.
7 Καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς
ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆ-
σαι, καὶ προσκατέλιπον.
8 Καὶ ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν
τοῖς ἐργαζομένοις τὰς στολὰς
τῶν ἁγίων, αἵ εἰσιν Ἀαρὼν τῷ
ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
9 Μωυσῇ· Καὶ ἐποίησε τὴν ἐπω-
μίδα ἐκ χρυσίου, καὶ ὑακίνθου,
καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νε-
νησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσ-
10 μένης· Καὶ ἐτμήθη τὰ πέτα-
λα, τοῦ χρυσίου τρίχες, ὥστε
συνυφάναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ
τῇ πορφύρᾳ, καὶ σὺν τῷ κοκκί-
νῳ τῷ διανενησμένῳ, καὶ τῇ
βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ· ἔργον
11 ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό· Ἐπω-
μίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς
ἄλληλα συμπεπλεγμένα καθ'
12 ἑαυτό· Ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐ-
τὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν, ἐκ
χρυσίου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορ-
φύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμέ-
νου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης,
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυ-
σῇ· Καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους 13
τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμ-
πεπορπημένους καὶ περισεσια-
λωμένους χρυσίῳ, γεγλυμμένους
καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐγκόλαμ-
μα σφραγῖδος ἐκ τῶν ὀνομάτων
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· Καὶ ἐπέθη- 14
κεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς
ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ· Καὶ ἐποί- 15
ησαν λογεῖον, ἔργον ὑφαντὸν
ποικιλίᾳ, κατὰ τὸ ἔργον τῆς
ἐπωμίδος, ἐκ χρυσίου, καὶ ὑα-
κίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκ-
κίνου διανενησμένου, καὶ βύσ-
σου κεκλωσμένης· Τετράγωνον 16
διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον·
σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ σπιθα-
μῆς τὸ εὖρος διπλοῦν· Καὶ συνυ- 17
φάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατά-
λιθον τετράστιχον· στίχος λί-
θων, σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ
σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἷς· Καὶ 18
ὁ στίχος ὁ δεύτερος, ἄνθραξ καὶ
σάπφειρος καὶ ἴασπις· Καὶ ὁ 19
στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον καὶ
ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος· Καὶ ὁ 20
στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος
καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον περι-
κεκυκλωμένα χρυσίῳ, καὶ συν-
δεδεμένα χρυσίῳ· Καὶ οἱ λίθοι 21
ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομά-
των αὐτῶν ἐγγεγλυμμένα εἰς
σφραγῖδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυ-
τοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα
φυλάς· Καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ 22
λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγ-
μένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ

23 χρυσίου καθαροῦ· Καὶ ἐποίησαν
δύο ἀσπιδίσκας χρυσᾶς, καὶ δύο
24 δακτυλίους χρυσοῦς· Καὶ ἐπέ-
θηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς
χρυσοῦς ἐπ᾽ ἀμφοτέρας τὰς ἀρ-
25 χὰς τοῦ λογείου· Καὶ ἐπέθη-
καν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου
ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ᾽ ἀμφο-
τέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου·
καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ
26 δύο ἐμπλόκια· Καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας· καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς
ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσ-
27 ωπον· Καὶ ἐποίησαν δύο δακ-
τυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ᾽ ἄκρου
τοῦ λογείου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον
τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσω-
28 θεν· Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυ-
λίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ᾽
ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπω-
μίδος κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσ-
ωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνω-
θεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος·
29 Καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ
τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ᾽ αὐτοῦ
εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμί-
δος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίν-
θου, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ
ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ
χαλᾶται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς
ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε Κύριος
30 τῷ Μωυσῇ· Καὶ ἐποίησαν τὸν
ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔρ-
γον ὑφαντὸν, ὅλον ὑακίνθινον·
Τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου
31 ἐν τῷ μέσῳ διϋφασμένον συμ-
πλεκτὸν, ᾤαν ἔχον κύκλῳ τὸ
περιστόμιον ἀδιάλυτον· Καὶ
32 ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ
ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης

ῥόας ῥοΐσκους, ἐξ ὑακίνθου, καὶ
πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησ-
μένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης·
Καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς, 33
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ
τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ
ἀνὰ μέσον τῶν ῥοΐσκων· Κώδων 34
χρυσοῦς καὶ ῥοΐσκος ἐπὶ τοῦ
λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ,
εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· Καὶ 35
ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔρ-
γον ὑφαντὸν, Ἀαρὼν καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ, Καὶ τὰς κιδάρεις ἐκ 36
βύσσου, καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσ-
σου, καὶ τὰ περισκελῆ ἐκ βύσ-
σου κεκλωσμένης, Καὶ τὰς ζώ- 37
νας αὐτῶν ἐκ βύσσου, καὶ ὑακίν-
θου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου
νενησμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυ-
σῇ· Καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον 38
τὸ χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγί-
ου, χρυσίου καθαροῦ· Καὶ ἔγρα- 39
ψεν ἐπ᾽ αὐτοῦ γράμματα ἐκ-
τετυπωμένα, σφραγῖδος, Ἁγί-
ασμα Κυρίῳ· Καὶ ἐπέθηκαν 40
ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε
ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνω-
θεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. λζ΄. 37.

1 ΚΑΙ` ἐποίησαν τῇ σκηνῇ
δέκα αὐλαίας· Ὀκτὼ καὶ εἴκοσι 2
πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς
μιᾶς· τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις· καὶ
τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς
αὐλαίας τῆς μιᾶς· Καὶ ἐποίη- 3
σαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίν-
θου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου

νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσ-
μένης, ἔργον ὑφαντὸν χερουβίμ·
4 Καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσα-
ρας στύλους ἀσήπτους κατα-
κεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ· καὶ
αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ,
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
5 ἀργυραῖ· Καὶ ἐποίησαν τὸ κα-
ταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου,
καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νε-
νησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσ-
μένης, ἔργον ὑφαντὸν χερουβίμ·
6 Καὶ τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε,
καὶ τοὺς κρίκους· καὶ τὰς κεφα-
λίδας αὐτῶν, καὶ τὰς ψαλίδας
αὐτῶν κατεχρύσωσαν χρυσίῳ·
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλ-
7 καῖ· Καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν
τὰ πρὸς Λίβα, ἱστία τῆς αὐλῆς
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν
8 ἐφ᾽ ἑκατόν· Καὶ οἱ στύλοι αὐ-
τῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
9 εἴκοσι· Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
Βοῤῥᾶν, ἑκατὸν ἐφ᾽ ἑκατόν· καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς Νότον, ἑκα-
τὸν ἐφ᾽ ἑκατόν· καὶ οἱ στύλοι
αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐ-
10 τῶν εἴκοσι· Καὶ τὸ κλίτος τὸ
πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι πεντή-
κοντα πήχεων· στύλοι αὐτῶν
δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα·
11 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατο-
12 λὰς πεντήκοντα πήχεων Ἱστία,
πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ
νώτου· καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς,
13 καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς· Καὶ
ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ δευτέρου ἔνθεν
καὶ ἔνθεν, κατὰ τὴν πύλην τῆς
αὐλῆς, αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα
πήχεων· στύλοι αὐτῶν τρεῖς,
14 καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς· Πᾶ-
σαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης· Καὶ αἱ 15
βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλ-
καῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν
ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐ-
τῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ,
καὶ οἱ στύλοι περιηργυρωμένοι
ἀργυρίῳ πάντες οἱ στύλοι τῆς
αὐλῆς· Καὶ τὸ καταπέτασμα 16
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποι-
κιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύ-
ρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου,
καὶ βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι
πήχεων τὸ μῆκος, καὶ τὸ ὕψος
καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξι-
σούμενον τοῖς ἱστίοις τῆς αὐλῆς·
Καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τέσσαρες, 17
καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν
ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐ-
τῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ·
Καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς 18
αὐλῆς κύκλῳ χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ
περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ· Καὶ 19
αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωυ-
σῇ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν
Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· Καὶ Βεσε- 20
λεὴλ ὁ τοῦ Οὐρείου, ἐκ φυλῆς
Ἰούδα, ἐποίησε καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ, Καὶ Ἐλιὰβ 21
ὁ τοῦ Ἀχισαμὰχ, ἐκ φυλῆς
Δὰν, ὃς ἠρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαν-
τὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ ποι-
κιλτικὰ, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ
τῇ βύσσῳ.

ΚΕΦ. λη΄. 38.

ΚΑΙ᾽ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν 1
κιβωτὸν, Καὶ κατεχρύσωσεν αὐ- 2

3 τὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ
ἔξωθεν· Καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ
τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς·
δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἓν, καὶ δύο
4 ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον, Εὐ-
ρεῖς τοῖς διωστῆρσιν, ὥστε αἴρειν
5 αὐτὴν ἐν αὐτοῖς· Καὶ ἐποίησε
τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κι-
6 βωτοῦ ἐκ χρυσίου καθαροῦ, Καὶ
7 τοὺς δύο χερουβὶμ χρυσοῦς· Χε-
ροὺβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλασ-
τηρίου τὸ ἓν, καὶ χεροὺβ ἕνα ἐπὶ
τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύ-
8 τερον, Σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν
9 αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον· Καὶ
ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προ-
κειμένην ἐκ χρυσίου καθαροῦ,
10 Καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας
δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους
τοῦ ἑνὸς, καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους
τοῦ δευτέρου, εὐρεῖς, ὥστε αἴρειν
11 τοῖς διωστῆρσιν ἐν αὐτοῖς· Καὶ
τοὺς διωστῆρας τῆς κιβωτοῦ καὶ
τῆς τραπέζης ἐποίησε, καὶ κα-
12 τεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ· Καὶ
ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης,
τά τε τρυβλία, καὶ τὰς θυΐσ-
κας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ
σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐ-
13 τοῖς, χρυσᾶ· Καὶ ἐποίησε τὴν
λυχνίαν ἣ φωτίζει, χρυσῆν,
14 Στερεὰν τὸν καυλὸν, καὶ τοὺς
καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
15 μερῶν αὐτῆς· Ἐκ τῶν καλα-
μίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέ-
χοντες· τρεῖς ἐκ τούτου, καὶ
τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλ
16 λήλοις· Καὶ τὰ λαμπάδια αὐ-
τῶν, ἅ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων,
καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθέ-
μια ἐξ αὐτῶν, ἵνα ὦσιν οἱ λύχ-
νοι ἐπ' αὐτῶν· καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ

ἕβδομον, τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμ-
παδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν,
στερεὸν ὅλον χρυσοῦν· Καὶ ἑπ- 17
τὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς,
καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς,
καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν
χρυσᾶς· Οὗτος περιηργύρωσε 18
τοὺς στύλους, καὶ ἐχώνευσε τῷ
στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ
ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ·
καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στύλους
τοῦ καταπετάσματος χρυσίῳ·
καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυ-
σᾶς· Οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς 19
κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς, καὶ
τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς, καὶ
κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κα-
τακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς·
Οὗτος ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας 20
τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς, καὶ
τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν πύλην
τῆς αὐλῆς· καὶ ἀγκύλας ἐποίησε
τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς, ἐπὶ τῶν
στύλων οὗτος περιηργύρωσεν αὐ-
τάς· Οὗτος ἐποίησε τοὺς πασ- 21
σάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς
πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς·
Οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον 22
τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν
χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι
τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς
Κορὲ συναγωγῆς· Οὗτος ἐποί- 23
ησε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιασ-
τηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ,
καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὰς φιάλας,
καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς·
Οὗτος ἐποίησε θυσιαστηρίῳ πα- 24
ράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτω-
θεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ
ἡμίσους αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκεν αὐ-
τῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν

τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς,
εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς, ὥστε αἴρειν
ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον· Οὗτος
ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως
τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ
θυμιάματος καθαρὸν ἔργον μυρε-
26 ψοῦ· Οὗτος ἐποίησε τὸν λουτῆ-
ρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν
αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπ-
τρων τῶν νηστευσασῶν, αἳ ἐνήσ-
τευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέ-
27 ρᾳ ἔπηξεν αὐτήν· Καὶ ἐποίησε
τὸν λουτῆρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ
αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ τοὺς πόδας, εἰσπορευομένων
αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται
πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν,
ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. λθ'. 39.

1 ΠΑΝ τὸ χρυσίον, ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν
τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς,
ἐννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ
ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ
2 τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· Καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν
ἐπισκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ
χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε σίκλοι· δραχμὴ μία τῇ
κεφαλῇ τὸ ἥμισυ τοῦ σίκλου,
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·
3 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν
ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω εἰς τὰς ἑξήκοντα μυριάδας, καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι
καὶ πεντήκοντα· Καὶ ἐγενήθη 4
τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν
κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς
τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, Ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς 5
τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον
τῇ κεφαλίδι· Καὶ τοὺς χιλίους 6
ἑπτακοσίους ἑβδομηκονταπέντε
σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις· καὶ κατεχρύσωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ
κατεκόσμησεν αὐτούς· Καὶ ὁ 7
χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα, καὶ χίλιοι
πεντακόσιοι σίκλοι· Καὶ ἐποίη- 8
σαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
Καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύ- 9
κλῳ, καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης
τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους
τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, Καὶ τὸ 10
παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη
τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ
ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου· Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ- 11
ραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν· Τὸ δὲ 12
λοιπὸν χρυσίον τοῦ ἀφαιρέματος
ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου·
Καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκιν- 13
θον, καὶ πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, ὥστε λειτουρ-
γεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ· Καὶ 14
ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ

σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις καὶ
τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς
15 στύλους· Καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης, καὶ τοὺς διωστῆρας
αὐτῆς· καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
16 πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· Καὶ τὸ
ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸ θυ-
μίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ τὴν
17 λυχνίαν τὴν καθαρὰν, Καὶ τοὺς
λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς
καύσεως, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φω-
18 τός· Καὶ τὴν τράπεζαν τῆς
προθέσεως, καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς· καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς
19 προκειμένους· Καὶ τὰς στολὰς
τοῦ ἁγίου, αἵ εἰσιν Ἀαρὼν, καὶ
τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, εἰς
20 τὴν ἱερατείαν· Καὶ τὰ ἱστία τῆς
αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους· καὶ
τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς, καὶ τῆς πύλης τῆς αὐ-
21 λῆς· Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
σκηνῆς, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα
αὐτῆς· καὶ τὰς διφθέρας δέρματα
κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ τὰ
καλύμματα ὑακίνθινα, καὶ τῶν
λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα· καὶ
τοὺς πασσάλους, καὶ πάντα τὰ
ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς
22 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· Ὅσα συ-
νέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν
23 τὴν ἀποσκευήν· Καὶ εἶδε Μωυ-
σῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ἦσαν
πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον συ-
νέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν αὐτὰ, καὶ εὐλόγησεν
αὐτοὺς Μωυσῆς.

ΚΕΦ. μ'. 40.

1 ΚΑΙ` ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νουμηνίᾳ, στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι.

4 Καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν, καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς· καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς.

5 Καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾷν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ· καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ.

7 Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία.

8 Καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων, καὶ πάντα τά σκεύη αὐτοῦ·

9 Καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.

10 Καὶ προσάξεις Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λούσεις αὐτοὺς ὕδατι.

11 Καὶ ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τὰς ἁγίας, καὶ χρίσεις

αὐτὸν, καὶ ἁγιάσεις αὐτὸν, καὶ
ἱερατεύσει μοι.
12 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
προσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς
χιτῶνας.
13 Καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν
τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐ-
τῶν, καὶ ἱερατεύσουσί μοι· καὶ
ἔσται, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα
ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν.
14 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάν-
τα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος,
οὕτως ἐποίησε.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ
τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκ-
πορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου,
νουμηνίᾳ ἐστάθη ἡ σκηνή.
16 Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν
σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφα-
λίδας, καὶ διενέβαλε τοὺς μο-
χλοὺς, καὶ ἔστησε τοὺς στύ-
λους.
17 Καὶ ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας
ἐπὶ τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε τὸ
κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ'
αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.
18 Καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια
ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ
ὑπέθηκε τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν
κιβωτὸν,
19 Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβω-
τὸν εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε
τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπε-
τάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν
κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρό-
πον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
20 Καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπε-
ζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυ-
ρίου, τὸ πρὸς Βοῤῥᾶν ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος τῆς σκηνῆς.
21 Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς
ἄρτους τῆς προσθέσεως ἔναντι
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ.
22 Καὶ ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς
τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς
Νότον.
23 Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχ-
νους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ.
24 Καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον
τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπε-
τάσματος,
25 Καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ
θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθά-
περ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
26 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς.
27 Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύ-
κλῳ τῆς σκηνῆς, καὶ τοῦ θυσι-
αστηρίου· καὶ συνετέλεσε Μωυ-
σῆς πάντα τὰ ἔργα.
28 Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ
δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.
29 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς
εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ'
αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυ-
ρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.
30 Ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νε-
φέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεζεύγ-
νυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ
ἀπαρτίᾳ αὐτῶν.
31 Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη,
οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἕως ἡμέρας, ἧς
ἀνέβη ἡ νεφέλη.
32 Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς

σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ' ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν.

3 Ἐὰν ὁλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου.

4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ, ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

5 Καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου· καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἐκδείραντες τὸ ὁλοκαύτωμα, μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη,

7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ.

8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

9 Τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπό τε τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὁλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτό.

11 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς Βοῤῥᾶν ἔναντι Κυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

12 Καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ· καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ

τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

13 Καὶ τὰ ἐγκοίλια, καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.

15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

16 Καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ.

17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων, καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός. κάρπωμά ἐστι θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἘΑ'Ν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἐστί.

2 Καὶ οἴσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς· καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου.

4 Ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ.

5 Ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμά ἐστι.

6 Καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον· θυσία ἐστὶ Κυρίῳ.

7 Ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται.

8 Καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα.

9 Καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάρπωμα· ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ.

10 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.

11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν

προσφέρητε Κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ δῶρον.

12 Ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἁλὶ ἁλισθήσεται· οὐ διαπαύσετε ἅλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν· ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἅλας.

14 Ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ· καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων.

15 Καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστί.

16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἘΑ'Ν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσαγάγῃ, ἐάν τε ἄρσεν, ἐάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων κύκλῳ.

3 Καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

4 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν ταῖς νεφροῖς περιελεῖ.

5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ.

6 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

7 Ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

9 Καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ Κυρίῳ· τὸ στέαρ καὶ τὴν ὀσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό· καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας,

10 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν,

τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λο-
βὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελὼν,
11 Ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· ὀσμὴ εὐωδίας κάρ-
πωμα Κυρίῳ.
12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν
τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει
ἔναντι Κυρίου.
13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου· καὶ προσχεοῦσιν οἱ
υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
14 Καὶ ἀνοίσει ἀπ᾽ αὐτοῦ
κάρπωμα Κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ
κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοι-
λίας.
15 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφ-
ροὺς, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽
αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς
νεφροῖς περιελεῖ,
16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· κάρπωμα ὀσμὴ
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ· πᾶν τὸ στέ-
αρ τῷ Κυρίῳ.
17 Νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν πάσῃ κα-
τοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν
αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ, λέγων, Ψυχὴ ἐὰν ἁμάρ-
τῃ ἔναντι Κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ
πάντων τῶν προσταγμάτων Κυ-
ρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ
ἕν τι ἀπ᾽ αὐτῶν·
3 Ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κε-
χρισμένος ἁμάρτῃ τοῦ τὸν λαὸν
ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε,
μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυ-
ρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας.
4 Καὶ προσάξει τὸν μόσχον
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, ἔναντι Κυρίου, καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι
Κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον
ἐνώπιον Κυρίου.
5 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χρισ-
τὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου,
καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου.
6 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκ-
τυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ
ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπτάκις ἔναν-
τι Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασ-
μα τὸ ἅγιον.
7 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ
ἐναντίον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν
τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ πα-
ρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν ὁλοκαυτωμάτων, ὅ ἐστι πα-
ρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου.
8 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσ-
χου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεῖ
ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακα-

λύπτον τὰ ἐνδόσθια, καὶ πᾶν τὸ
στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,
9 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὅ ἐστιν
ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν
τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νε-
φροῖς περιελεῖ αὐτὸ,
10 Ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐ-
τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυ-
σίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς
καρπώσεως.
11 Καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου,
καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν
τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις
καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ.
12 Καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν
μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς
τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχεοῦσι τὴν
σποδιάν· καὶ κατακαύσουσιν αὐ-
τὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρί· ἐπὶ τῆς
ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσε-
ται.
13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ
Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως, καὶ
λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς
συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν
ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου,
ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμε-
λήσωσι,
14 Καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁ-
μαρτία, ἣν ἥμαρτον ἐν αὐτῇ,
καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσ-
χον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς
ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου.
15 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσ-
βύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφά-
ξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυ-
ρίου.
16 Καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ
χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου.
17 Καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν
δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μόσχου, καὶ ῥανεῖ ἑπτάκις ἔναν-
τι Κυρίου, κατενώπιον τοῦ κατα-
πετάσματος τοῦ ἁγίου.
18 Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπι-
θήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων
τῆς συνθέσεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον
Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκ-
χεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιασ-
τηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς
τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου.
19 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιε-
λεῖ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον.
20 Καὶ ποιήσει τὸν μόσχον,
ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν
τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσε-
ται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν
ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς
ἡ ἁμαρτία.
21 Καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον
ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ
κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν
τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον
τὸν πρότερον· ἁμαρτία συναγω-
γῆς ἐστιν.
22 Ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτῃ,
καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν
ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ,
ἣ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, καὶ
ἁμάρτῃ καὶ πλημμελήσῃ,

23 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον.

24 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου· καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστί.

25 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων· καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων.

26 Καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἣ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ,

28 Καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσει χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἄμωμον οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἥμαρτε.

29 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ· καὶ σφάξουσι τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα.

30 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὁλοκαυτωμάτων· καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

31 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου· καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

32 Ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.

33 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας· καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα.

34 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαρπώσεως· καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως.

35 Καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

ΚΕΦ. ε. 5.

1 ἘΑ'Ν δὲ ψυχὴ ἁμάρτῃ, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὁρκισμοῦ, καὶ οὐ-

τος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν, ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν.

2 Ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἥτις ἐὰν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου, ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου, ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,

3 Ἢ ἅψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἧς ἂν ἁψάμενος μιανθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτὸν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῷ, καὶ πλημμελήσῃ.

4 Ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος, ἡ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσι κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῷ, καὶ ἁμάρτῃ ἕν τι τούτων.

5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς.

6 Καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἥμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία.

7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν Κυρίῳ, ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα.

8 Καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρότερον· καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου, καὶ οὐ διελεῖ.

9 Καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· ἁμαρτία γάρ ἐστι.

10 Καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὁλοκάρπωμα, ὡς καθήκει· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

11 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἥμαρτε τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστί.

12 Καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων Κυρίῳ· ἁμαρτία ἐστί.

13 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἥμαρτεν ἀφ' ἑνὸς τούτων, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ· τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.

15 Ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθη, καὶ ἁμάρτῃ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου, καὶ οἴσει τῆς

πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.

16 Καὶ ὃ ἥμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτὸ, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

17 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ, καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν,

18 Καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς ἠγνόησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

19 Ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελείᾳ ἔναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑΙ` ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ψυχὴ ἣ ἂν ἁμάρτῃ, καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου, καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ, ἢ περὶ κοινωνίας, ἢ περὶ ἁρπαγῆς, ἢ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον,

3 Ἢ εὗρεν ἀπώλειαν, καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς, καὶ ὀμόσῃ ἀδίκως περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων, α ν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις·

4 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἁμάρτῃ, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῷ τὸ ἅρπαγμα, ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἥτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἣν εὗρεν ἀπὸ παντὸς πράγματος, οὗ ὤμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, τίνος ἐστὶν, αὐτῷ ἀποδώσει ᾗ ἡμέρᾳ ἐλεγχθῇ.

5 Καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε.

6 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἑνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

8 Ἔντειλαι τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων,

9 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὁλοκαυτώσεως· αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωΐ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται.

10 Καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στο-

λὴν ἄλλην· καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν.

12 Καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τοπρωῒ πρωῒ, καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου.

13 Καὶ πῦρ διαπαντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

14 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι Κυρίου, ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

15 Καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακὶ ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς, καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας· καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

16 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν.

17 Οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη· μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστὶν, ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.

18 Πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· πᾶς ὃς ἐὰν ἅψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.

19 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

20 Τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ προσοίσουσι Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν χρίσῃς αὐτόν· τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διαπαντὸς, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοπρωῒ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοδειλινόν.

21 Ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἑλικτὰ, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

22 Ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτήν· νόμος αἰώνιος· ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται.

23 Καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὁλόκαυτος ἔσται, καὶ οὐ βρωθήσεται.

24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

25 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα, σφάξουσι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔναντι Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

26 Ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν, ἔδεται αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

27 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἁγιασθήσεται· καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιῤῥαντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, ὃ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ, πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ.

28 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἐὰν ἑψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβήσε-

ται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἑψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτὸ, καὶ ἐκκλύσει ὕδατι.

29 Πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ.

30 Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

31 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

32 Ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὸ ὁλοκαύτωμα, σφάξουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου· καὶ τὸ αἷμα προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

33 Καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφὺν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια· καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,

34 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά.

35 Καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστί.

36 Πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά· ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστίν.

37 Ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας· νόμος εἷς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.

38 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὁλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτὸς, αὐτῷ ἔσται·

39 Καὶ πᾶσα θυσία ἥτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἥτις ποιηθήσεται ἐπ᾽ ἐσχάρας, ἢ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτὴν, αὐτῷ ἔσται.

40 Καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεποιημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται ἑκάστῳ τὸ ἴσον.

ΚΕΦ. ζ΄. 7.

1 ΟΥ̃ΤΟΣ ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι Κυρίῳ.

2 Ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτὴν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ.

3 Ἐπ᾽ ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου.

4 Καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ· τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.

5 Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται· καὶ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· οὐ καταλείψουσιν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ πρωΐ.

6 Καὶ ἐὰν εὐχὴ ᾖ, ἢ ἑκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν

αὐτοῦ, βρωθήσεται, καὶ τῇ αὔριον.

7 Καὶ τὸ καταλειφὶν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

8 Ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό· οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίασμά ἐστιν· ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται.

9 Καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἅψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.

10 Ἡ δὲ ψυχὴ ἥτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὅ ἐστι Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 Καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἂν ἅψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὅ ἐστι Κυρίου, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

13 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε.

14 Καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται.

15 Πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

16 Πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν, ἀπό τε τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν.

17 Πᾶσα ψυχὴ ἣ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

19 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.

20 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ, ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα ἔναντι Κυρίου.

21 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.

22 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν.

23 Ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.

24 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱ-

ως αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
25 Αὕτη ἡ χρίσις Ἀαρὼν, καὶ
ἡ χρίσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερα-
τεύειν τῷ Κυρίῳ,
26 Καθὰ ἐνετείλατο Κύριος
δοῦναι αὐτοῖς ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν
αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
αὐτῶν.
27 Οὗτος ὁ νόμος τῶν ὁλοκαυ-
τωμάτων, καὶ θυσίας, καὶ περὶ
ἁμαρτίας, καὶ τῆς πλημμελεί-
ας, καὶ τῆς τελειώσεως, καὶ τῆς
θυσίας τοῦ σωτηρίου,
28 Ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ,
ᾗ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐ-
τῶν ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ
Σινά.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱ-
οὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁ-
μαρτίας, καὶ τοὺς δύο κριοὺς,
καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων,
3 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν
ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
4 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρό-
πον συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ
ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου.
5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συνα-
γωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ
ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι.
6 Καὶ προσήνεγκε Μωυσῆς τὸν
Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι.
7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χι-
τῶνα, καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώ-
νην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑπο-
δύτην, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν
τὴν ἐπωμίδα.
8 Καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ
τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος, καὶ
συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ· καὶ
ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον,
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν
δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.
9 Καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέθη-
κεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσω-
πον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυ-
σοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυ-
σῇ.
10 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως,
11 Καὶ ἔῤῥανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ἑπτάκις· καὶ
ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἡγία-
σεν αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐ-
τῷ, καὶ τὸν λουτῆρα, καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά·
καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν, καὶ πάν-
τα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν
αὐτήν.
12 Καὶ ἐπέχεε Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Ἀαρών· καὶ ἔχρισεν αὐ-
τὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτόν.
13 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς
τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἔζωσεν αὐ

τοὺς ζώνας, καὶ περιέθηκεν αὐ-
τοῖς κιδάρεις, καθάπερ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.
14 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρ-
τίας· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς
ἁμαρτίας.
15 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν· καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρα-
τα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ
δακτύλῳ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυ-
σιαστήριον· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν
ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ ἡγίασεν αὐτὸ, τοῦ ἐξιλάσασ-
θαι ἐπ᾽ αὐτοῦ.
16 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς πᾶν τὸ
στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων, καὶ
τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος,
καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ
τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἀνή-
νεγκε Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον.
17 Καὶ τὸν μόσχον, καὶ τὴν
βύρσαν αὐτοῦ, καὶ τὰ κρέα αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέ-
καυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.
18 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς
τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλοκαύτωμα·
καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ
αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. Καὶ ἔσφα-
ξε Μωυσῆς τὸν κριόν· καὶ προσέ-
χεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον κύκλῳ.
19 Καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησε
κατὰ μέλη· καὶ ἀνήνεγκε Μωυ-
σῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ μέλη,
καὶ τὸ στέαρ· καὶ τὴν κοιλίαν,
καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι.
20 Καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς ὅ-
λον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήρι-
ον· ὁλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυ-
ρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ.
21 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς
τὸν κριὸν, τὸν δεύτερον κριὸν τε-
λειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.
22 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν· καὶ
ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λο-
βὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ,
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς
δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ πο-
δὸς τοῦ δεξιοῦ.
23 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς
τοὺς υἱοὺς Ἀαρών· καὶ ἐπέθηκε
Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ
τοὺς λοβοὺς τῶν ὤτων τῶν δε-
ξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ
τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν
δεξιῶν· καὶ προσέχεε Μωυσῆς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύ-
κλῳ.
24 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ, καὶ
τὴν ὀσφὺν, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ
τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς,
καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·
25 Καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς
τελειώσεως, τοῦ ὄντος ἔναντι
Κυρίου, καὶ ἔλαβεν ἄρτον ἕνα
ἄζυμον, καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἕνα,

καὶ λάγανον ἕν· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

26 Καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου.

27 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὅ ἐστιν ὀσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

28 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον, ἀφεῖλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως· καὶ ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

29 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέῤῥανεν ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

30 Καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἑψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ· καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακταί μοι, λέγων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά.

32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε.

33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν,

34 Καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ᾗ ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός.

36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. θ. 9.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὁλοκαύτωμα, ἄμωμα· καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι Κυρίου.

3 Καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων, Λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἄμωμα,

4 Καὶ μόσχον, καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν.

5 Καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσῆλθε πᾶσα συναγωγὴ, καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ εἶπε Κύριος· ποιήσατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.

7 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν, Πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ποίησον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποίησον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

8 Καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.

9 Καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

10 Καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

11 Καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ, ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Καὶ ἔσφαξε τὸ ὁλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν· καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

13 Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη· αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

14 Καὶ ἔπλυνε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

15 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτὸν, καθὰ καὶ τὸν πρῶτον.

16 Καὶ προσήνεγκε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει.

17 Καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας ἀπ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ πρωϊνοῦ.

18 Καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτὸν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

19 Καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου, καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὀσφὺν, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος.

20 Καὶ ἐπέθηκε τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια· καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

21 Καὶ τὸ στηθύνιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφεῖλεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

22 Καὶ ἐξάρας Ἀαρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.

23 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν· καὶ ὤφθη δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τά τε ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ στέατα· καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἐξέστη, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΑΙ' λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἔναντι Κυρίου πῦρ ἀλλότριον, ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Τοῦτό ἐστιν, ὃ εἶπε Κύριος, λέγων, Ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθήσομαι, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι· καὶ κατενύχθη Ἀαρών.

4 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς τὸν Μισαδάη, καὶ τὸν Ἐλισαφὰν, υἱοὺς Ὀζιὴλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

5 Καὶ προσῆλθον, καὶ ἦραν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους, Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαῤῥήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμὸν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου.

7 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου, ἐφ' ὑμῖν· καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρὼν, λέγων,

9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ, ἡνίκα ἐὰν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνη-

τι· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

10 Διαστεῖλαι ἀναμέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν,

11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ.

12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας, Λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστί.

13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γάρ σοι ἐστὶ, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι.

14 Καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γάρ σοι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔσται σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσῆς· καὶ ὅδε ἐνεπεπύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλελειμμένους, λέγων,

17 Διατί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστὶ, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

18 Οὐ γὰρ εἰσήχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἰ σήμερον προσαγηόχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι ταῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστὸν ἔσται Κυρίῳ;

20 Καὶ ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ια΄. 11.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὁπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μηρυ-

κισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.

4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὁπλὰς, καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, ὁπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

7 Καὶ τὸν ὗν, ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὁπλῆς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

8 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε· ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν.

9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χειμάῤῥοις, ταῦτα φάγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χειμάῤῥοις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζώσης ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι, καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν.

11 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε.

12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδέλυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδέλυγμά ἐστι· τὸν ἀετὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἁλιαίετον,

14 Καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἴκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ·

15 Καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λάρον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ·

16 Καὶ πάντα κόρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ·

17 Καὶ νυκτικόρακα, καὶ καταράκτην, καὶ ἶβιν,

18 Καὶ πορφυρίωνα, καὶ πελεκᾶνα, καὶ κύκνον,

19 Καὶ ἐρωδιὸν, καὶ χαράδριον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ἔποπα, καὶ νυκτερίδα.

20 Καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾷν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βροῦχον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ τὸν ἀττάκην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ ὀφιο-

μάχην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ·

23 Πᾶν ἑρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.

24 Καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

25 Καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

26 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήνεσιν ὅ ἐστι διχηλοῦν ὁπλὴν, καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζει, καὶ μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

27 Καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτά ἐστιν ὑμῖν· πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

28 Καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν ὑμῖν.

29 Καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ γαλῆ, καὶ ὁ μῦς, καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος,

30 Μυγάλη, καὶ χαμαιλέων, καὶ χαλαβώτης, καὶ σαῦρα, καὶ ἀσπάλαξ.

31 Ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

32 Καὶ πᾶν ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος ὃ ἂν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφήσεται, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ καθαρὸν ἔσται.

33 Καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ, ἀκάθαρτα ἔσται, καὶ αὐτὸ συντριβήσεται.

34 Καὶ πᾶν βρῶμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ᾽ αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ πᾶν ποτὸν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ, ἀκάθαρτον ἔσται.

35 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται· κλίβανοι καὶ χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστι, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται.

36 Πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος, ἔσται καθαρόν· ὁ δὲ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται.

37 Ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται.

38 Ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτὸ, ἀκάθαρτόν ἐστιν ὑμῖν.

39 Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν, ὅ ἐστιν ὑμῖν φαγεῖν τοῦτο,

ὁ ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

40 Καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

41 Καὶ πᾶν ἑρπετὸν, ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο ὑμῖν· οὐ βρωθήσεται.

42 Καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντὸς, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτὸ, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστι.

43 Καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἕρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς,

44 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· καὶ ἁγιασθήσεσθε, καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς,

45 Ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός· καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος.

46 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι, καὶ πάσης ψυχῆς ἑρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς,

47 Διαστεῖλαι ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀναμέσον τῶν καθαρῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Γυνὴ ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ, καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται.

3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ.

4 Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς· παντὸς ἁγίου οὐχ ἅψεται, καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.

5 Ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δὶς ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς· καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἓξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας

ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα.

7 Καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς· οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ.

8 Ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνὸν, καὶ λήψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγὴς, καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἁφὴ λέπρας, ἀχθήσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.

3 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θρὶξ ἐν τῇ ἁφῇ μεταβάλῃ λευκὴ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, ἁφὴ λέπρας ἐστί· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

4 Ἐὰν δὲ καὶ τηλαυγὴς λευκὴ ᾖ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾖ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὐτὴ δέ ἐστιν ἀμαυρὰ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας.

5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τοδεύτερον.

6 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τοδεύτερον· καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἁφὴ ἐν τῷ δέρματι· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, σημασία γάρ ἐστι· καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθαρὸς ἔσται.

7 Ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτὸν, καὶ ὀφθήσεται τοδεύτερον τῷ ἱερεῖ.

8 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστί.

9 Καὶ ἁφὴ λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἥξει πρὸς τὸν ἱερέα·

10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ·

11 Λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

12 Ἐὰν δὲ ἀνθοῦσα ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἁφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καθ' ὅλην τὴν ὅρασιν τοῦ ἱερέως.

13 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός· καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκὸν, καθαρόν ἐστι.

14 Καὶ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρὼς ζῶν, μιανθήσεται.

15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστι· λέπρα ἐστίν.

16 Ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, καὶ μεταβάλῃ λευκὴ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα·

17 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφὴ εἰς τὸ λευκὸν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν, καθαρός ἐστι.

18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος, καὶ ὑγιασθῇ,

19 Καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ, ἢ τηλαυγὴς λευκαίνουσα, ἢ πυῤῥίζουσα, καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ.

20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θρὶξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ὅτι λέπρα ἐστίν· ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν.

21 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θρὶξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, καὶ αὐτὴ ᾖ ἀμαυρὰ, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

22 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφὴ λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν.

23 Ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται, οὐλὴ τοῦ ἕλκους ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρὸς, καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον τηλαυγὲς λευκὸν, ὑποπυῤῥίζον, ἢ ἔκλευκον·

25 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε θρὶξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν· ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνθησε· καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφὴ λέπρας ἐστίν.

26 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θρὶξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρὸν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

27 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφὴ λέπρας ἐστίν· ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν.

28 Ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ αὐγάζον, καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ᾖ, οὐλὴ τοῦ κατακαύματός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ὁ γὰρ χαρακτὴρ τοῦ κατακαύματός ἐστι.

29 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφὴ λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι·

30 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγ-

κοιλοτέρα τοῦ δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θρὶξ ξανθίζουσα λεπτὴ, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· θραῦσμά ἐστι, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστι.

31 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδοὺ οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας.

32 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θρὶξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος·

33 Καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα, τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον.

34 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια, καθαρὸς ἔσται.

35 Ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν·

36 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ διακέχυται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι, οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

37 Ἐὰν δὲ ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα, καὶ θρὶξ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα, καθαρός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

38 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ, ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα·

39 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα, ἀλφός ἐστιν, ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καθαρός ἐστιν.

40 Ἐὰν δέ τινι μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστι, καθαρός ἐστιν.

41 Ἐὰν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφάλαντός ἐστι, καθαρός ἐστιν.

42 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφὴ λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα, λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ.

43 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ ἢ πυῤῥίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.

44 Ἄνθρωπος λεπρός ἐστι· μιάνσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἡ ἀφὴ αὐτοῦ.

45 Καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἀφὴ, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος, καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται

46 Πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτὸν ἡ ἀφὴ, ἀκάθαρ-

τος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται· κεχωρισμένος καθήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἡ διατριβή.

47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γίνηται ἁφὴ ἐν αὐτῷ λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρέῳ, ἢ ἐν ἱματίῳ στυππυίνῳ,

48 Ἢ ἐν στήμονι, ἢ ἐν κρόκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι, ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι,

49 Καὶ γίνηται ἡ ἁφὴ χλωρίζουσα ἢ πυῤῥίζουσα ἐν τῷ δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος, ἁφὴ λέπρας ἐστί· καὶ δείξει τῷ ἱερεῖ·

50 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας.

51 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἁφὴ, ἀκάθαρτός ἐστι.

52 Κατακαύσει τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸν στήμονα, ἢ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ἡ ἁφὴ, ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

53 Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἁφὴ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ·

54 Καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἁφὴ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἁφὴν ἑπτὰ ἡμέρας τοδεύτερον.

55 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἁφὴν, καὶ ἤδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἡ ἁφὴ τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἁφὴ οὐ διαχεῖται, ἀκάθαρτόν ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐστήρικται ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ.

56 Καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ᾖ ἀμαυρὰ ἡ ἁφὴ μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ, ἀποῤῥήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος, ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος.

57 Ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφή.

58 Καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ ὁ στήμων, ἢ ἡ κρόκη, ἢ πᾶν σκεῦος δερμάτινον, ὃ πλυθήσεται, καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἁφὴ, καὶ πλυθήσεται τοδεύτερον, καὶ καθαρὸν ἔσται.

59 Οὗτος ὁ νόμος ἁφῆς λέπρας ἱματίου ἐρέου, ἢ στυππυίνου, ἢ στήμονος, ἢ κρόκης, ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου, εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸ, ἢ μιᾶναι αὐτό.

ΚΕΦ. ιδ. 14.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ·

ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ, καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα.

3 Καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἴαται ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ.

4 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ λήψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον.

5 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

6 Καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτὸ, καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

7 Καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον.

8 Καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

9 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν πώγωνα, καὶ τὰς ὀφρῦς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους, καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον, καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν.

11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων, τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον, καὶ ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ· ἅγια ἁγίων ἐστί.

14 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

15 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου, ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν.

16 Καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς

ἀριστερᾶς· καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου.

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὂν ἐν τῇ χειρὶ, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

18 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύτωμα.

20 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.

21 Ἐὰν δὲ πένηται, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὑρίσκῃ, λήψεται ἀμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν,

22 Καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, ὅσα εὗρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὁλοκαύτωμα.

23 Καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν, πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου.

25 Καὶ σφάξει τὸν ἀμνὸν τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν.

27 Καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἑπτάκις ἔναντι Κυρίου.

28 Καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας.

29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὂν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.

30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσσῶν τῶν περιστερῶν, καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ,

31 Τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας,

καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ· καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι Κυρίου.

32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἁφὴ τῆς λέπρας, καὶ τοῦ μὴ εὑρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

34 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἁφὴν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν·

35 Καὶ ἥξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων, Ὥσπερ ἁφὴ ἑώραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

36 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἁφὴν, καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.

37 Καὶ ὄψεται τὴν ἁφὴν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἁφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας, ἢ πυῤῥιζούσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινοτέρα τῶν τοίχων.

38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας.

39 Καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ διεχύθη ἡ ἁφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας.

40 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστιν ἡ ἁφὴ, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

41 Καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύσουσιν ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

42 Καὶ λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων· καὶ χοῦν ἕτερον λήψονται, καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν.

43 Ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἁφὴ, καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι,

44 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ὄψεται εἰ διακέχυται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι.

45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἀφωρισμένη ἐστὶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

47 Καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

48 Ἐὰν δὲ παραγινόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ, καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἁφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἁφή.

49 Καὶ λήψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν, δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον.

50 Καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

51 Καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν· καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι· καὶ περιῤῥανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἑπτάκις·

52 Καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ, τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ, καὶ ἐν τῷ ὑσσώπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ.

53 Καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται.

54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας, καὶ θραύσματος,

55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ οἰκίας,

56 Καὶ οὐλῆς, καὶ σημασίας, καὶ τοῦ αὐγάζοντος,

57 Καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ᾗ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ᾗ ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται· οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γίνηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι.

3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ῥύσεως, ἧς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ, ᾗ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστι.

4 Πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονοῤῥυὴς, ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυὴς, ἀκάθαρτον ἔσται.

5 Καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ὁ γονοῤῥυὴς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

7 Καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονοῤῥυοῦς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

8 Ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονοῤῥυὴς ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

9 Καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυὴς, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

10 Καὶ πᾶς ὁ ἁπτόμενος ὅσα ἂν ᾖ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

11 Καὶ ὅσων ἐὰν ἅψηται ὁ γονοῤῥυὴς, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

12 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὗ ἂν ἅψηται ὁ γονοῤῥυὴς, συντριβήσεται· καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται.

13 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονοῤῥυὴς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.

14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ.

15 Καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ.

16 Καὶ ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον, καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἂν ᾖ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.

18 Καὶ γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.

19 Καὶ γυνὴ ἥτις ἂν ᾖ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζηται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται.

21 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ πᾶς ὁ ἁπτόμενος παντὸς σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

23 Ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὔσης, ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἅπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Ἐὰν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς, καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ᾗ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται.

25 Καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἐὰν

καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφεδρον αὐ-
τῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀ-
καθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ
ἡμέραι τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἔσ-
ται ἀκάθαρτος.
26 Καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς
ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ
τὴν κοίτην τῆς ἀφέδρου, ἔσται
αὐτῇ· καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν
καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσ-
ται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς
ἀφέδρου.
27 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς,
ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα
ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας.
28 Ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς
ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμήσεται αὐτῇ
ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα
καθαρισθήσεται.
29 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
λήψεται αὐτὴ δύο τρυγόνας, ἢ
δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἴσει
αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύ-
ραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
30 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μί-
αν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν
εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου
ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκα-
θαρσιῶν αὐτῶν· καὶ οὐκ ἀποθα-
νοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐ-
τῶν, ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν
σκηνήν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.
32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονοῤ-
ῥυοῦς· καὶ ἐάν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐ-
τοῦ κοίτη σπέρματος, ὥστε μι-
ανθῆναι ἐν αὐτῇ.
33 Καὶ τῇ αἱμοῤῥοούσῃ ἐν τῇ
ἀφέδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοῤῥυὴς
ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ
θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν κοι-
μηθῇ μετὰ ἀποκαθημένης.

ΚΕΦ. ις΄. 16.

1 ΚΑΙ᾽ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, μετὰ τὸ τελευτῆσαι
τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν ἐν τῷ προ-
σάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον
ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐτελεύτησαν.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν τὸν
ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσ-
θω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώ-
τερον τοῦ καταπετάσματος εἰς
πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐσ-
τιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυ-
ρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται· ἐν
γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ
ἱλαστηρίου.
3 Οὕτως εἰσελεύσεται Ἀα-
ρὼν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν μόσχῳ ἐκ
βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν
εἰς ὁλοκαύτωμα.
4 Καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασ-
μένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελὲς
λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐ-
τοῦ, καὶ ζώνῃ λινῇ ζώσεται, καὶ
κίδαριν λινῆν περιθήσεται, ἱμά-
τια ἅγιά ἐστι· καὶ λούσεται
ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ
ἐνδύσεται αὐτά.
5 Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο
χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρ-
τίας, καὶ κριὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύ-
τωμα.
6 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν
μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας

αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

7 Καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους, καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρους· κλῆρον ἕνα τῷ Κυρίῳ, καὶ κλῆρον ἕνα τῷ ἀποπομπαίῳ.

9 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας.

10 Καὶ τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπὴν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.

11 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου· καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.

12 Καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλῆρες ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς, καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος.

13 Καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου· καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται.

14 Καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς· κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ.

15 Καὶ σφάξει τὸν χίμαρον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ, ἔναντι Κυρίου· καὶ εἰσοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου· καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου.

16 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.

17 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὂν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ· καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ.

19 Καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτάκις, καὶ καθαριεῖ αὐτὸ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

20 Καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα·

21 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος· καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον.

22 Καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον.

23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, ἣν ἐνεδεδύκει, εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ.

24 Καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερέων.

25 Καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν.

28 Ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνός· ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ καθαρισθήσεσθε.

31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.

32 Ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν, καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν.

33 Καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον

ἐξιλάσεται, καὶ περὶ τῶν ἱερέων, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.

34 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ιζ΄. 17.

1 ΚΑΙ᾽ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο Κύριος, λέγων,

3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἐὰν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,

4 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτήριον Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ, ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου· καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα· αἷμα ἐξέχεεν· ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά.

6 Καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποιήσῃ ὁλοκαύτωμα ἢ θυσίαν,

9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα· καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα, καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλάσεται.

12 Διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς

υἱοῖς Ἰσραὴλ, Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα· καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.

13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινὸν, ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα, καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ.

14 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· πᾶς ὁ ἔσθων αὐτὸ, ἐξολοθρευθήσεται.

15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις φάγεται θνησιμαῖον, ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν, ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ καθαρὸς ἔσται.

16 Ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια, καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσηται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνόμημα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιη΄. 18.

1 ΚΑΙ᾽ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατῳκήσατε ἐπ᾽ αὐτῇ, οὐ ποιήσετε· καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναὰν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε.

4 Τὰ κρίματά μου ποιήσετε, καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε, καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.

7 Ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ γάρ σου ἐστὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

8 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν.

9 Ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν.

10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς θυγατρός σου, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν.

11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφή σου ἐστὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ πατρός σου ἐστίν.

13 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ μητρός σου ἐστίν.

14 Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενὴς γάρ σου ἐστίν.

15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστὶν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

16 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν.

17 Ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκεῖαι γάρ σου εἰσίν· ἀσέβημά ἐστι.

18 Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι ζώσης αὐτῆς.

19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν.

21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι· καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος.

22 Καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γάρ ἐστι.

23 Καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι· μυσαρὸν γάρ ἐστι.

24 Μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν,

25 Καὶ ἐξεμιάνθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτὴν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς.

26 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος, καὶ ὁ προσγινόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν.

27 (Πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ.)

28 Καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν ὑμᾶς αὐτὴν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν.

29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

30 Καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς· καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

3 Ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

5 Καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε.

6 Ἧ ἂν ἡμέρᾳ θύσετε, βρωθήσεται, καὶ τῇ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.

7 Ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται.

8 Ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ, ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε· καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

9 Καὶ ἐκθεριζόντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι· καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις,

10 Καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥῶγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον.

12 Καὶ οὐκ ὀμεῖσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

13 Οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον, καὶ οὐχ ἁρπᾷ· καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωΐ.

14 Οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφὸν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

15 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσῃς πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.

16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

17 Οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν.

18 Καὶ οὐκ ἐκδικᾶταί σου ἡ χείρ· καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγώ εἰμι Κύριος.

19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ· καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον· καὶ

ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβ-
δηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.
20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ
αὕτη ἡ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη
ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτροις οὐ
λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδό-
θη αὐτῇ, ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς,
οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπη-
λευθερώθη.
21 Καὶ προσάξει τῆς πλημ-
μελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρὰ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου κριὸν πλημμελείας.
22 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐ-
τοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς
πλημμελείας ἔναντι Κυρίου περὶ
τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἥμαρτε, καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν
ἥμαρτεν.
23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν
γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δί-
δωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύσετε
πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικα-
θαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ·
ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται
ὑμῖν ἀπερικάθαρτος, οὐ βρωθή-
σεται.
24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγι-
ος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ.
25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπ-
τῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθε-
μα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ·
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων,
καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσ-
κοπήσεσθε.
27 Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς
κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ
φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος
ὑμῶν.
28 Καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε
ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν·
καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιή-
σετε ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν.
29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγα-
τέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν·
καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ
γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.
30 Τὰ σάββατά μου φυλά-
ξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου
φοβηθήσεσθε· ἐγώ εἰμι Κύριος.
31 Οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγ-
γαστριμύθοις, καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς
οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμιανθῆ-
ναι ἐν αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν.
32 Ἀπὸ προσώπου πολιοῦ
ἐξαναστήσῃ, καὶ τιμήσεις πρόσω-
πον πρεσβυτέρου, καὶ φοβηθήσῃ
τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν.
33 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ ὑμῖν
προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ
θλίψετε αὐτόν.
34 Ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν
ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπο-
ρευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγα-
πήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτόν· ὅτι
προσήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.
35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρί-
σει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίοις
καὶ ἐν ζυγοῖς.
36 Ζυγὰ δίκαια καὶ σταθ-
μία δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσ-
ται ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου.
37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν
νόμον μου, καὶ πάντα τὰ προσ-

τάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν γεγενημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῷ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις.

3 Καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνῃ τὰ ἅγιά μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι.

4 Ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν·

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ὁμονοοῦντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην, καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

7 Καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

9 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν; ἔνοχος ἔσται·

10 Ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρὸς, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.

11 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσι.

12 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἠσεβήκασι γὰρ, ἔνοχοί εἰσι.

13 Καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν.

14 Ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτὰς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν.

15 Καὶ ὃς ἂν δῷ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε.

16 Καὶ γυνὴ, ἥτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆ-

ναι αὐτὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοί εἰσιν.

17 Ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδός ἐστιν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν κομιοῦνται.

18 Καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης, καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν.

19 Καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου, καὶ ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν, ἁμαρτίαν ἀποίσονται.

20 Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.

21 Ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.

22 Καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ᾽ αὐτῆς.

23 Καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ᾽ ὑμῶν· ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς·

24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἀναμέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων· καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.

26 Καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναί μοι.

27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γίνηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, λίθοις λιθοβολήσετε αὐτοὺς, ἔνοχοί εἰσι.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Εἶπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν,

2 Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ᾽ ἀδελφῷ

3 Καὶ ἐπ᾽ ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ ἐκδεδο-

μένῃ ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μιανθή-
σεται.
4 Οὐ μιανθήσεται ἐξάπινα ἐν
τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν
αὐτοῦ.
5 Καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθή-
σεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ·
καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ
ξυρήσονται· καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας
αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομί-
δας.
6 Ἅγιοι ἔσονται τῷ Θεῷ αὐ-
τῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνο-
μα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ
θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐ-
τῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσον-
ται ἅγιοι.
7 Γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλω-
μένην οὐ λήψονται καὶ γυναῖκα
ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς,
ὅτι ἅγιός ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ
αὐτοῦ.
8 Καὶ ἁγιάσεις αὐτόν· τὰ
δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗ-
τος προσφέρει, ἅγιος ἔσται· ὅτι
ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τούς.
9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου
ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορ-
νεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐ-
τῆς αὐτὴ βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κα-
τακαυθήσεται.
10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπικε-
χυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
ἐλαίου τοῦ χριστοῦ, καὶ τετε-
λειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια,
τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει,
καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαῤῥήξει,
11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τε-
τελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται,
ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ
αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται.
12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξε-
λεύσεται, καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ
ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι
τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ
Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ· ἐγὼ Κύριος.
13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον
ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται.
14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην
καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην,
ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρ-
θένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψε-
ται γυναῖκα.
15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ
σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν.
16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
17 Εἶπον Ἀαρὼν, Ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν, τινὶ ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος,
οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ
δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
18 Πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἐστιν ἐν
αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται·
ἄνθρωπος τυφλὸς, ἢ χωλὸς, ἢ
κολοβόριν, ἢ ὠτότμητος,
19 Ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐ-
τῷ σύντριμμα χειρὸς, ἢ σύντριμ-
μα ποδὸς,
20 Ἢ κυρτὸς, ἢ ἔφηλος, ἢ
πτίλλος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἢ ἄν-
θρωπος ᾧ ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγ-
ρία, ἢ λειχὴν, ἢ μονόρχις.
21 Πᾶς ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶ-
μος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ
ἱερέως, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγ-
κεῖν τὰς θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι
μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ
οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν

22 Τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται.

23 Πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

24 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Εἶπον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσί μοι· ἐγὼ Κύριος.

3 Εἶπον αὐτοῖς, Εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ᾖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

4 Καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ οὗτος λεπρᾷ ἢ γονοῤῥυεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρισθῇ· καὶ ὁ ἁπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς, ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,

5 Ἢ ὅστις ἂν ἅψηται παντὸς ἑρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μιανεῖ αὐτὸν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ·

6 Ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἅψηται αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσηται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,

7 Καὶ δύῃ ὁ ἥλιος, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἐστι.

8 Θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται, μιανθῆναι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματά μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὰ, ἐὰν βεβηλώσουσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

10 Καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια· πάροικος ἱερέως, ἢ μισθωτὸς, οὐ φάγεται ἅγια.

11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσηται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ.

12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίων οὐ φάγεται.

13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ

ἅγια κατ᾽ ἄγνοιαν, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸ, καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον.

15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ,

16 Καὶ ἐπάξουσιν ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὁλοκαύτωμα·

19 Δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βουκολίων, ἢ ἐκ τῶν προβάτων, καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.

20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον ἐν αὐτῷ, οὐ προσάξουσι Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν.

21 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.

22 Τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκιῶντα ἢ ψωραγριῶντα ἢ λειχῆνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσι ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ᾽ αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον, ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχήν σου οὐ δεχθήσεται.

24 Θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον, οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε.

25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων· ὅτι φθάρματά ἐστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ,

28 Καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

29 Ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό.

30 Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται· οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τοπρωΐ· ἐγώ εἰμι Κύριος.

31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς.

32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς,

33 Ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

ΚΕΦ. κγ'. 23.

1 ΚΑΙ' εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Αἱ ἑορταὶ
Κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας, αὗταί εἰσιν αἱ ἑορταί
μου.
3 Ἓξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα,
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα
ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις· σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν.
4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ
κληταὶ ἅγιαι, ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
5 Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ
τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
μηνὸς, ἀναμέσον τῶν ἑσπερινῶν
πάσχα τῷ Κυρίῳ.
6 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ· ἑπτὰ
ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ
ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
8 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας·
καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ
ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
10 Εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα
ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς
τὸν ἱερέα·
11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα
ἔναντι Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν· τῇ
ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς.
12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐν ᾗ ἂν φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.
13 Καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο
δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ· θυσία τῷ Κυρίῳ,
ὀσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ σπονδὴν
αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἓν οἴνου.
14 Καὶ ἄρτον, καὶ πεφρυγμένα
χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν
προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ
Θεῷ ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ
ὑμῶν.
15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ
τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε
τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ
ἑβδομάδας ὁλοκλήρους,
16 Ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε
πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ.
17 Ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν
προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο
ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ.
18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν
ἄρτων ἑπτὰ ἀμνοὺς ἀμώμους
ἐνιαυσίους, καὶ μόσχον ἕνα ἐκ
βουκολίου, καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους, καὶ ἔσονται ὁλοκαύτωμα

τῷ Κυρίῳ· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

19 Καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος.

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν, ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ· τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.

21 Καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητήν· ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.

22 Καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾷ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων· κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν.

25 Πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ.

26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.

28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

29 Πᾶσα ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

31 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.

32 Σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν· καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.

35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

36 Ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ· ἐξόδιόν ἐστι· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίῳ, ἃς

καλέσετε κλητὰς ἁγίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ Κυρίῳ, ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

38 Πλὴν τῶν σαββάτων Κυρίου, καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν, καὶ πλὴν τῶν ἑκουσίων ὑμῶν, ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀνάπαυσις.

40 Καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὡραῖον, καὶ κάλλυνθρα φοινίκων, καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς, καὶ ἰτέας, καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάῤῥου, εὐφρανθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

41 Νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν.

42 Ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς,

43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκηναῖς κατῴκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλάϊνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι λύχνον διαπαντὸς,

3 Ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ καύσουσιν αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελεχῶς, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς τὸ πρωΐ.

5 Καὶ λήψεσθε σεμίδαλιν, καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους· δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς.

6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἓξ ἄρτους τὸ ἓν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι Κυρίου.

7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἅλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ Κυρίῳ.

8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται ἔναντι Κυρίου διαπαντὸς ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκην αἰώνιον.

9 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων· τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον.

10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίτιδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης.

11 Καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ

ὄνομα κατηράσατο· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν.

12 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρῖναι αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου.

13 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,

14 Ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγή.

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσηται Θεὸν, ἁμαρτίαν λήψεται.

16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολείτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραήλ· ἐάν τε προσήλυτος ἐάν τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευτάτω.

17 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

18 Καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος, καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.

19 Καὶ ἐάν τις δῷ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ·

20 Σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καθότι ἂν δῷ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ.

21 Ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.

22 Δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

23 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ.

3 Ἓξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἓξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου, καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.

4 Τῷ δὲ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ σάββατα· ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα τῷ Κυρίῳ· τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς,

5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις, καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἁγιάσματός σου οὐκ ἐκτρυγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ.

6 Καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι, καὶ τῷ παιδί σου, καὶ τῇ παιδίσκῃ σου, καὶ τῷ μισθωτῷ σου, καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ.

7 Καὶ τοῖς κτήνεσί σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν.

8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις· καὶ ἔσονταί σοι ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη.

9 Διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν.

10 Καὶ ἁγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτόν, καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν· καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε.

11 Ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν· οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς,

12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν· ἅγιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς.

13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ.

14 Ἐὰν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον.

15 Κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεταί σοι.

16 Καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἐλαττονώσει τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ· ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεταί σοι.

17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξασθε, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.

19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῆς.

20 Ἐὰν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τούτῳ, ἐὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.

22 Καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου· ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.

23 Καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου.

24 Καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν, λύτρα δώσετε τῆς γῆς.

25 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

26 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τινι ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ, καὶ εὑρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν, λύτρα αὐτοῦ.

27 Καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ᾧ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

28 Ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανὸν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.

29 Ἐὰν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένῃ, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ· ἐνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς.

30 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος, βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.

31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται, καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.

32 Καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις.

33 Καὶ ὃς ἂν λυτρώσηται παρὰ τῶν Λευιτῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ.

34 Καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστιν.

35 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοὶ, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

36 Οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει· καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου· ἐγὼ Κύριος· καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

37 Τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου.

38 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναὰν, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός.

39 Ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ, καὶ πραθῇ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου.

40 Ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι· ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργᾶται παρὰ σοί,

41 Καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται.

42 Διότι οἰκέται μου εἰσὶν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου.

43 Οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.

44 Καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γίνωνταί σοι, ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσα κύκλῳ σου εἰσὶν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον καὶ δούλην,

45 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γίνωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν.

46 Καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς· καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.

47 Ἐὰν δὲ εὕρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ, καὶ ἀπορηθεὶς ὁ ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ, ἢ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ,

48 Μετὰ τὸ πραθῆναι αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ· εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν.

49 Ἀδελφὸς πατρὸς αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται αὐτὸν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρῶται αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσὶ λυτρῶται ἑαυτὸν,

50 Καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως· καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου· ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.

51 Ἐὰν δέ τινι πλεῖον τῶν ἐτῶν ᾖ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ.

52 Ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ

53 Ὡς μισθωτός· ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ· οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.

54 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσὶ, παῖδές μου οὗτοί εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ΕΓΩ' Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα, οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον

σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

2 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγώ εἰμι Κύριος.

3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήσητε αὐτὰς,

4 Καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν·

5 Καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον· καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν· καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν,

6 Καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν· καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν.

7 Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ.

8 Καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρᾳ.

9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν.

10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε.

11 Καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς,

12 Καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός.

13 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων· καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παῤῥησίας.

14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,

15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου,

16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τήν τε ψώραν, καὶ τὸν ἴκτερα σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν· καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν.

17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἑπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

19 Καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν.

20 Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν· καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι, καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἑπτὰ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

22 Καὶ ἀποστέλλω ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδεται ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμας, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς μὲ πλάγιοι,

24 Πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἑπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν.

25 Καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικοῦσαν δίκην διαθήκης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμας, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.

26 Ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδείᾳ ἄρτων, καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἑνὶ, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.

27 Ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ πορεύησθε πρὸς μὲ πλάγιοι,

28 Καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἑπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε.

30 Καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθιεῖ ἡ ψυχή μου ὑμῖν.

31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους, καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν.

32 Καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα, καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι.

34 Τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,

35 Καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς· σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἡνίκα κατῳκεῖτε αὐτήν.

36 Καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύ-

ξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος.

37 Καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ, οὐθενὸς κατατρέχοντος· καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.

38 Καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

39 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν, καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν· ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακήσονται.

40 Καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι,

41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ· καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακὼβ, καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαὰκ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραὰμ μνησθήσομαι·

43 Καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι, καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ' αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον, καὶ τοῖς προστάγμασί μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν.

44 Καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός· ἐγώ εἰμι Κύριος.

46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου, καὶ τὰ προστάγματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε Κύριος ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. κζʹ. 27.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ,

3 Ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἑξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ.

4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα.

5 Ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσι ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα· τῆς δὲ θηλείας, δέκα δίδραχμα.

6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πεν-

ταύταις, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα· τῆς δὲ θηλείας, τρία δίδραχμα ἀργυρίου.

7 Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου· ἐὰν δὲ θήλεια, δέκα δίδραχμα.

8 Ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως· καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς.

9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, ὃς ἂν δῷ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται ἅγιον.

10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃ αὐτὸ κτῆνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια.

11 Ἐὰν δὲ πᾶν κτῆνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσει τὸ κτῆνος ἔναντι τοῦ ἱερέως,

12 Καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλοῦ καὶ ἀναμέσον πονηροῦ· καὶ καθότι ἂν τιμήσηται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτω στήσεται.

13 Ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώσηται αὐτὸ, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἁγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλῆς καὶ ἀναμέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμήσηται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω σταθήσεται.

15 Ἐὰν δὲ ὁ ἁγιάσας αὐτὴν λυτρῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.

16 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἁγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου.

17 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται.

18 Ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεσιν ἁγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ.

19 Ἐὰν δὲ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν ὁ ἁγιάσας αὐτὸν, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.

20 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσηται αὐτόν.

21 Ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ.

22 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται, ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἁγιάσῃ τῷ Κυρίῳ,

23 Λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ

ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ.

24 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτὸν, οὗ ἦν ἡ κατάσχεσις τῆς γῆς.

25 Καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίοις ἁγίοις· εἴκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.

26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιάσει αὐτὸ οὐδείς· ἐάν τε μόσχον, ἐάν τε πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἐστίν.

27 Ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτὸ, καὶ ἔσται αὐτῷ, ἐὰν δὲ μὴ λυτρῶται, πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ.

28 Πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἐστιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται, οὐδὲ λυτρώσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ Κυρίῳ.

29 Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται.

30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου, τῷ Κυρίῳ ἐστὶν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

31 Ἐὰν δὲ λυτρῶται λύτρῳ ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔσται αὐτῷ.

32 Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ πᾶν ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ.

33 Οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσσων ἀλλάξῃς αὐτὸ, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται.

34 Αὗταί εἰσιν αἱ ἐντολαὶ, ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν· πᾶς ἄρσην

3 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει

Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν· σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς.

4 Καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἑκάστου ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν· τῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

6 Τῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

7 Τῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

8 Τῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

9 Τῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

10 Τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ τῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ· τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ.

11 Τῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

12 Τῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαΐ.

13 Τῶν Ἀσὴρ, Φαγαιὴλ υἱὸς Ἐχράν.

14 Τῶν Γὰδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ.

15 Τῶν Νεφθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

16 Οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλίαρχοι Ἰσραήλ εἰσι.

17 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος.

18 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους· καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.

19 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά.

20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

22 Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

23 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

24 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ

τῆς φυλῆς Ἰούδα, τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

26 Τοῖς υἱοῖς Ἰσσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

28 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

30 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

32 Τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

33 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

34 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

36 Τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα.

38 Τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,

39 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

40 Τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ
συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
ἐν τῇ δυνάμει,
41 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ
τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, μία καὶ τεσ-
σαράκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι.
42 Τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ
συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐ-
τῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάν-
τα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος
ἐν τῇ δυνάμει,
43 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ
τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, τρεῖς καὶ
πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
κόσιοι.
44 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν
ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ἀα-
ρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ,
δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἷς κατὰ
φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἴκων
πατριᾶς ἦσαν.
45 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπί-
σκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει
αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπά-
νω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρα-
τάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ,
46 Ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ
τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ
πεντήκοντα.
47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυ-
λῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέ-
πησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
49 Ὅρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ
συνεπισκέψῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν
αὐτῶν οὐ λήψῃ, ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραήλ.
50 Καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς
Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν
ἐν αὐτῇ· ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκη-
νὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς·
καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν
αὐτῇ, καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς
παρεμβαλοῦσι.
51 Καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν
σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν οἱ
Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλ-
λειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι·
καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευό-
μενος, ἀποθανέτω.
52 Καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τά-
ξει, καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
ἡγεμονίαν, σὺν δυνάμει αὐτῶν.
53 Οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλ-
λέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ
ἔσται ἁμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ· καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται
αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου.
54 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ, κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν,
οὕτως ἐποίησαν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
2 Ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ
κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας,
κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρ-

εμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι· κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

3 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

4 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

5 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσσάχαρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

6 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

7 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

8 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

9 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαροῦσι.

10 Τάγματα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς Λίβα δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

11 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

12 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

13 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἐννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

14 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Γὰδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γὰδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ.

15 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα.

16 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν, ἑκατὸν πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεύτεροι ἐξαροῦσι.

17 Καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν· ὡς καὶ παρεμβαλοῦσιν, οὕτω καὶ ἐξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίας.

18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ.

19 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

20 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ.

21 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

22 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμὶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

23 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσ-

κεμμένοι, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

24 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραὶμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· τρίτοι ἐξαροῦσι.

25 Τάγμα παρεμβολῆς Δὰν πρὸς Βοῤῥᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

26 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

27 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσὴρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

29 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλὶ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

31 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν, ἑκατὸν καὶ πεντηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι ἐξαροῦσι κατὰ τάγμα αὐτῶν.

32 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεντήκοντα.

33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

34 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξῇρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ` αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών· πρωτότοκος Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.

4 Καὶ ἐτελεύτησε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἔναντι Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ, καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ,

7 Καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

8 Καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρὼν, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοί μοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν, καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λύτρα αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται.

13 Ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραήλ· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται· ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, λέγων,

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἐπισκέψασθε αὐτούς.

16 Καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος.

17 Καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν· Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.

18 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ.

19 Καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν· Ἀμρὰμ καὶ Ἰσαὰρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.

20 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ, καὶ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

21 Τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβενὶ, καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ· οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσών.

22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι παρὰ θάλασσαν.

24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν, Ἐλισὰφ υἱὸς Δαήλ.

25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

27 Τῷ Καὰθ δῆμος ὁ Ἀμρὰμ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσαὰρ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρὼν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιὴλ εἷς· οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καὰθ, κατὰ ἀριθμόν.

28 Πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μη-

νιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ Λίβα.

30 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καὰθ, Ἐλισαφὰν υἱὸς Ὀζιήλ.

31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

32 Καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

33 Τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ Μοολὶ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί.

34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ πεντήκοντα.

35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρὶ, Σουριὴλ υἱὸς Ἀβιχαίλ· ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς Βοῤῥᾶν.

36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρὶ, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν,

37 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος, ἀποθανεῖται.

39 Πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος.

41 Καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.

44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

45 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν

Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται· ἐγὼ Κύριος.

46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

47 Καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου.

48 Καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς.

49 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν,

50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,

51 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευὶ, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

3 Ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξαίρῃ ἡ παρεμβολὴ, καὶ καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς.

7 Καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται.

8 Καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβαλοῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς.

9 Καὶ λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσι τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων.

11 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμά-
τιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν
αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑα-
κινθίνῳ, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς
ἀναφορεῖς αὐτοῦ.
12 Καὶ λήψονται πάντα τὰ
σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λει-
τουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς
ἁγίοις· καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμά-
τιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν
αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑα-
κινθίνῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀνα-
φορεῖς.
13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπι-
θήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον
ὁλοπόρφυρον.
14 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ
πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουρ-
γοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ
τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρεάγρας,
καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπ-
τῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ
θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν
ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον
ὑακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς
ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται
ἱμάτιον πορφυροῦν, καὶ συγκα-
λύψουσι τὸν λουτῆρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐ-
τὸ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑα-
κίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀνα-
φορεῖς.
15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλύπτοντες
τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη
τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν πα-
ρεμβολήν· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσ-
ελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἴρειν, καὶ
οὐχ ἅψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ
ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ
Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
16 Ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ
φωτὸς, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συν-
θέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέ-
ραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς,
καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁ-
γίῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.
17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
18 Μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυ-
λῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέ-
σου τῶν Λευιτῶν.
19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς,
καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθά-
νωσι, προσπορευομένων αὐτῶν
πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· Ἀα-
ρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευ-
έσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐ-
τοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφο-
ρὰν αὐτοῦ,
20 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν
ἐξάπινα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθα-
νοῦνται.
21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν
Γεδσὼν, καὶ τούτους κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους
αὐτῶν,
23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκον-
ταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτοὺς, πᾶς
ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν,
ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ μαρτυρίου.
24 Αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ
δήμου τοῦ Γεδσὼν, λειτουργεῖν
καὶ αἴρειν.
25 Καὶ ἀρεῖ τὰς δέῤῥεις τῆς
σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς,

καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὂν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι.

27 Κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ' αὐτῶν.

28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

29 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς,

30 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτοὺς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς,

32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν· ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.

33 Αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

34 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα.

37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καὰθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

38 Καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

40 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι
ἑξακόσιοι τριάκοντα.

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου
υἱῶν Γεδσὼν, πᾶς ὁ λειτουργῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς
ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

42 Ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆ-
μος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν,

43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκον-
ταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

44 Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχί-
λιοι καὶ διακόσιοι.

45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου
υἱῶν Μεραρὶ, οὓς ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

46 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι,
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ
τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκον-
ταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων, καὶ
τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ μαρτυρίου.

48 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκε-
πέντες, ὀκτακισχίλιοι πεντακό-
σιοι ὀγδοήκοντα.

49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέ-
ψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ,
ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐ-
τοί· καὶ ἐπεσκέπησαν, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ϛ'. 5.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,

2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ
τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν,
καὶ πάντα γονοῤῥυῆ, καὶ πάντα
ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ,

3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυ-
κοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιανοῦσι
τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς
ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.

4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ
ἐλάλησε Κύριος Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,

6 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λέγων, Ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὅστις ἂν
ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρ-
τιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παρι-
δὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ
ψυχὴ ἐκείνη,

7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν,
ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν
πλημμέλειαν· τὸ κεφάλαιον, καὶ
τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει
ἐπ' αὐτὸ, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπ-
λημμέλησεν αὐτῷ.

8 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ
ἀγχιστεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐ-
τῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτον,
τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον

Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ ἔσται, πλὴν τοῦ
κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι' οὗ ἐξιλά-
σεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ.
9 Καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ
πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς
Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι
Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται·
10 Καὶ ἑκάστου τὰ ἡγιασμένα
αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν δῷ
τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.
11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυ-
νὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ
αὐτὸν,
13 Καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐ-
τῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ
ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς,
καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ ᾖ μεμιασ-
μένη, καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ'
αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ᾖ συνειλημ-
μένη,
14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα
ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμίανται,
ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώ-
σεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ᾖ μεμιασ-
μένη,
15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα,
καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐ-
τῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ ἄλευρον
κρίθινον· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ
ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ
λίβανον· ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυ-
πίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμιμ-
νήσκουσα ἁμαρτίαν.
16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱε-
ρεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι
Κυρίου.
17 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ
καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὀστρα-
κίνῳ, καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ
τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβα-
λεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.
18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν
γυναῖκα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπο-
καλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυ-
ναικὸς, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύ-
νου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας,
ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται
τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρωμένου τούτου.
19 Καὶ ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς,
καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικὶ, Εἰ μὴ κε-
κοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ
παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν
ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα ἴσθι
ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ
ἐπικαταρωμένου τούτου.
20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας
ὕπανδρος οὖσα, ἢ μεμίανσαι, καὶ
ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν
σοὶ, πλὴν τοῦ ἀνδρός σου·
21 Καὶ ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυ-
ναικὶ, Δῴη σε Κύριος ἐν ἀρᾷ καὶ
ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν
τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου
διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν
σου πεπρησμένην.
22 Καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ
τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν
κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα, καὶ
διαπεσεῖν μηρόν σου· καὶ ἐρεῖ ἡ
γυνὴ, Γένοιτο, γένοιτο.

23 Καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου.

24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου· καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ.

25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου, καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἀνοίσεται αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν ᾖ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον, καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν τῷ λαῷ αὐτῆς.

28 Ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ, καὶ καθαρὰ ᾖ, καὶ ἀθῶα ἔσται, καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα.

29 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὕπανδρος οὖσα, καὶ μιανθῇ.

30 Ἢ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον,

31 Καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας· καὶ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑΙ᾽ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὃς ἂν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἁγνείαν Κυρίῳ,

3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἁγνισθήσεται· καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίεται· καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται· καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται

4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται

5 Πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγνισμοῦ· ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ηὔξατο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κομην τρίχα κεφαλῆς

6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ· ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται

7 Ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ ἐπ᾽ ἀδελφῷ καὶ ἐπ᾽ ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ.

8 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.

9 Ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐπ᾽ αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιαν-

θήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ· καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ἁγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

12 Ἧ ἡγιάσθη Κυρίῳ, τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς· καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν· καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

14 Καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον,

15 Καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν.

16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων· καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἑφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ, καὶ λάγανον ἄζυμον ἓν, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ,

20 Καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου· ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ μετὰ ταῦτα, πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον.

21 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἣν ἂν εὔξηται κατὰ νόμον ἁγνείας.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς,

24 Εὐλογήσαι σε Κύριος, καὶ φυλάξαι σε.

25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐλεήσαι σε.

κειμένοι, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

24 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραὶμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξαροῦσι.

25 Τάγμα παρεμβολῆς Δὰν πρὸς Βοῤῥᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

26 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

27 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσὴρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

29 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλὶ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

31 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν, ἑκατὸν καὶ πεντηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι ἐξαροῦσι κατὰ τάγμα αὐτῶν.

32 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεντήκοντα.

33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

34 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξῇρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ.

2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρών· πρωτότοκος Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.

4 Καὶ ἐτελεύτησε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἔναντι Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρὼν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ, καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ,

7 Καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

8 Καὶ φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.

9 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρὼν, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοί μοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν, καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπτόμενος ἀποθανεῖται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· λύτρα αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται.

13 Ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραήλ· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται· ἐγὼ Κύριος.

14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, λέγων,

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἐπισκέψασθε αὐτούς.

16 Καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος.

17 Καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν· Γεδσὼν, Καὰθ, καὶ Μεραρί.

18 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· Λοβενὶ καὶ Σεμεΐ.

19 Καὶ υἱοὶ Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν· Ἀμρὰμ καὶ Ἰσαὰρ, Χεβρὼν καὶ Ὀζιήλ.

20 Καὶ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ, καὶ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

21 Τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβενὶ, καὶ δῆμος τοῦ Σεμεΐ· οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσών.

22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.

23 Καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι παρὰ θάλασσαν.

24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν, Ἐλισὰφ υἱὸς Δαήλ.

25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

27 Τῷ Καὰθ δῆμος ὁ Ἀμρὰμ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσαὰρ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρὼν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιὴλ εἷς· οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καὰθ, κατὰ ἀριθμόν.

28 Πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μη-

νιαίου καὶ ἐπάνω, ἑπτακισχίλιοι
καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς
φυλακὰς τῶν ἁγίων.
29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καὰθ
παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς
σκηνῆς κατὰ Λίβα.
30 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πα-
τριῶν τῶν δήμων τοῦ Καὰθ,
Ἑλισαφὰν υἱὸς Ὀζιήλ.
31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ
κιβωτὸς, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ
λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουρ-
γοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατα-
κάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτῶν.
32 Καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρ-
χόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ
ὁ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθεσ-
ταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς
τῶν ἁγίων.
33 Τῷ Μεραρὶ δῆμος ὁ Μοολὶ,
καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι
δῆμοι τοῦ Μεραρί.
34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ
ἀριθμὸν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μη-
νιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι
καὶ πεντήκοντα.
35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πα-
τριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρὶ,
Σουριὴλ υἱὸς Ἀβιχαίλ· ἐκ πλα-
γίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι
πρὸς Βοῤῥᾶν.
36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς
υἱῶν Μεραρὶ, τὰς κεφαλίδας τῆς
σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐ-
τῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς,
καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάν-
τα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν,
37 Καὶ τοὺς στύλους τῆς
αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις
αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους,
καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.
38 Οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ
πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς
καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ
ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραήλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἁπ-
τόμενος, ἀποθανεῖται.
39 Πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν
Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο Μωυ-
σῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυ-
ρίου κατὰ δήμους αὐτῶν, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπά-
νω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.
40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων, Ἐπίσκεψαι
πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπά-
νω· καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν ἐξ
ὀνόματος.
41 Καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας
ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων
τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν
ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν
τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
42 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς
ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος πᾶν
πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
43 Καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ
πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ
ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως
αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες
καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ
διακόσιοι.
44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
45 Λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ
πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν

Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται· ἐγὼ Κύριος.

46 Καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·

47 Καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψῃ, εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου.

48 Καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς.

49 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν,

50 Παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον,

51 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

2 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευὶ, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

3 Ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πεντήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

4 Καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ἅγιον τῶν ἁγίων.

5 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξαίρῃ ἡ παρεμβολὴ, καὶ καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου.

6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑακίνθινον ἄνωθεν, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς.

7 Καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται.

8 Καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβαλοῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς.

9 Καὶ λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσι τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων.

11 Καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ.

12 Καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις· καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὁλοπόρφυρον.

14 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβαλοῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφυροῦν, καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.

15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλύπτοντες τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολήν· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἴρειν, καὶ οὐχ ἅψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

16 Ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

18 Μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν.

19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ,

20 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθανοῦνται.

21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

22 Λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσὼν, καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν,

23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτοὺς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

24 Αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν, λειτουργεῖν καὶ αἴρειν.

25 Καὶ ἀρεῖ τὰς δέῤῥεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς,

καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὂν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,

26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι.

27 Κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ' αὐτῶν.

28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

29 Οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς,

30 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτοὺς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς,

32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν· ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.

33 Αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

34 Καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καὰθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα.

37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καὰθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

38 Καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,

39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

40 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι
ἑξακόσιοι τριάκοντα.
41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου
υἱῶν Γεδσὼν, πᾶς ὁ λειτουργῶν
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὓς
ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
42 Ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆ-
μος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δήμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν,
43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκον-
ταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
44 Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχί-
λιοι καὶ διακόσιοι.
45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου
υἱῶν Μεραρὶ, οὓς ἐπεσκέψατο
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
46 Πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι,
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ
τοὺς Λευίτας, κατὰ δήμους καὶ
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκον-
ταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος
πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων, καὶ
τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ μαρτυρίου.
48 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπεσκε-
πέντες, ὀκτακισχίλιοι πεντακό-
σιοι ὀγδοήκοντα.
49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέ-
ψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωυσῆ,
ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐ-
τοί· καὶ ἐπεσκέπησαν, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ
τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν,
καὶ πάντα γονοῤῥυῆ, καὶ πάντα
ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ,
3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυ-
κοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιανοῦσι
τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς
ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς.
4 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ
ἐλάλησε Κύριος Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
6 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λέγων, Ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὅστις ἂν
ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρ-
τιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παρι-
δὼν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἡ
ψυχὴ ἐκείνη,
7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν,
ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν
πλημμέλειαν· τὸ κεφάλαιον, καὶ
τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει
ἐπ' αὐτὸ, καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπ-
λημμέλησεν αὐτῷ.
8 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ
ἀγχιστεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐ-
τῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτὸν,
τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον

Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ ἔσται, πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι' οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται·

10 Καὶ ἑκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν δῷ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδῃ αὐτὸν,

13 Καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ ᾖ μεμιασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ᾖ συνειλημμένη,

14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμίανται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ᾖ μεμιασμένη,

15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ ἄλευρον κρίθινον· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμιμνήσκουσα ἁμαρτίαν.

16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι Κυρίου.

17 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὀστρακίνῳ, καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.

18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.

19 Καὶ ὁρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικὶ, Εἰ μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.

20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὕπανδρος οὖσα, ἢ μεμίανσαι, καὶ ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ, πλὴν τοῦ ἀνδρός σου·

21 Καὶ ὁρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικὶ, Δῴη σε Κύριος ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην.

22 Καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα, καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου· καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ, Γένοιτο, γένοιτο.

23 Καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου.

24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου· καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον τοῦ ἐλεγμοῦ.

25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου, καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον.

26 Καὶ δράξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἀνοίσεται αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν ᾖ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρώμενον, καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν τῷ λαῷ αὐτῆς.

28 Ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ, καὶ καθαρὰ ᾖ, καὶ ἀθῶα ἔσται, καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα.

29 Οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὕπανδρος οὖσα, καὶ μιανθῇ.

30 Ἢ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον,

31 Καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας· καὶ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

ΚΕΦ. ς΄. 6.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὃς ἂν μεγάλως εὔξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἁγνείαν Κυρίῳ,

3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἁγνισθήσεται· καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίεται· καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται· καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται

4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται

5 Πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγνισμοῦ· ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ηὔξατο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τριχὰ κεφαλῆς

6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ· ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυίᾳ οὐκ εἰσελεύσεται

7 Ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς, ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ.

8 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.

9 Ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιαν-

θήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ· καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται.

10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἥμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ἁγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

12 Ἧ ἡγιάσθη Κυρίῳ, τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς· καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν· καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

14 Καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον,

15 Καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν.

16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ.

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῷ τῶν ἀζύμων· καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

18 Καὶ ξυρήσεται ὁ ηὐγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἑφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ, καὶ λάγανον ἄζυμον ἕν, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ηὐγμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ,

20 Καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου· ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ μετὰ ταῦτα, πίεται ὁ ηὐγμένος οἶνον.

21 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἣν ἂν εὔξηται κατὰ νόμον ἁγνείας.

22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

23 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς,

24 Εὐλογήσαι σε Κύριος, καὶ φυλάξαι σε.

25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐλεήσαι σε.

26 Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ δῴη σοι εἰρήνην.

27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ᾗ ἡμέρᾳ συνετέλεσε Μωυσῆς, ὥστε ἀναστῆσαι τὴν σκηνὴν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτά.

2 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς.

3 Καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, ἓξ ἁμάξας λαμπηνικὰς, καὶ δώδεκα βόας· ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων, καὶ μόσχον παρὰ ἑκάστου· καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.

6 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἁμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις.

7 Καὶ τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

9 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὤμων ἀροῦσι.

10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἔχρισεν αὐτὸ, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.

12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδὰβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα.

13 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

14 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

15 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε· τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας

πέντε· τοῦτο δῶρον Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγὰρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ.

19 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

20 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

21 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ.

24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

25 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

26 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

27 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

29 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιὰβ υἱοῦ Χαιλών.

30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

32 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

33 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ.

36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί.

37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

38 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

39 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

40 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

41 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιὴλ υἱοῦ Σουρισαδαί.

42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ῥαγουήλ.

43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

44 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

45 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισὰφ υἱοῦ Ῥαγουήλ.

48 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιοὺδ.

49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

50 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

51 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιοὺδ.

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ.

55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

56 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

57 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιὴλ υἱοῦ Φαδασσούρ.

60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον

ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

62 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

63 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

64 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

65 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί.

66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

68 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

69 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

70 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

71 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί.

72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

74 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

75 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα.

76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὴλ υἱοῦ Ἐχράν.

78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

80 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

81 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας

πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν.

84 Οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα, θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα.

85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων, τὸ τρυβλίον τὸ ἓν, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν, δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι· σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.

86 Θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυΐσκων, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.

87 Πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὁλοκαύτωσιν, μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.

88 Πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου, δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἑξήκοντα, τράγοι ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες ἑξήκοντα ἐνιαύσιοι ἄμωμοι· αὕτη ἡ ἐγκαίνισις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὸ χρίσαι αὐτόν.

89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ, καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀναμέσον τῶν δύο χερουβίμ· καὶ ἐλάλει πρὸς αὐ-

ΚΕΦ. η´. 8.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους, κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι.

3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρών· ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· στερεὰ, χρυσῆ, ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς.

7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν αὐτῶν· περιῤῥανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ· καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.

8 Καὶ λήψονται μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, καὶ τούτου θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ· καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας.

9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευί-

τας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας.

11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.

12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων· καὶ ποιήσεις τὸν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν.

13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου.

14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονταί μοι.

15 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου·

16 Ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἐμοί.

17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ,

18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.

19 Καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.

20 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται, καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια· καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.

22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς.

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας, καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι.

26 Καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακὰς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται· οὕτως ποιήσεις

τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ. 9.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων,

2 Εἶπον, καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ,

3 Τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν, ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιρούς· κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό.

4 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα.

5 Ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

6 Καὶ παρεγίνοντο οἱ ἄνδρες οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτὸν, Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου· μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ;

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, Στῆτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ ὑμῶν.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ

11 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ· τὸ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτὸ, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό.

12 Οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ, καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ· κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό.

13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ, καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔστι, καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ· ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

14 Ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα, καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό· νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ, καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ σκηνὴ, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωΐ.

16 Οὕτως ἐγίνετο διαπαντός· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα.

17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

18 Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

19 Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι.

20 Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι.

21 Καὶ ἔσται ὅταν γίνηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τοπρωῒ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός.

22 Μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν.

23 Ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς· ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς.

3 Καὶ σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραήλ.

5 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς·

6 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι Λίβα· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς Βοῤῥᾶν· σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν.

7 Καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπιεῖτε, καὶ οὐ σημασίᾳ.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξι· καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι Κυρίου, καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν, σαλπιεῖτε ταῖς

σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὁλοκαυτώ-
μασι, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν
σωτηρίων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν
ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευ-
τέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἀνέβη ἡ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου.
12 Καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ Σινᾶ· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.
13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ
φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα πα-
ρεμβολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν
δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυ-
νάμεως αὐτῶν, Ναασσὼν υἱὸς
Ἀμιναδάβ.
15 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ
υἱὸς Σωγάρ.
16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς
Χαιλών.
17 Καὶ καθελοῦσι τὴν σκη-
νὴν, καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν,
καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρὶ, οἱ αἴροντες
τὴν σκηνήν.
18 Καὶ ἐξῆραν τάγμα πα-
ρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει
αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
αὐτῶν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς
Σουρισαδαΐ.
20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Γὰδ, Ἐλισὰφ ὁ τοῦ
Ῥαγουήλ.
21 Καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ
αἴροντες τὰ ἅγια· καὶ στήσουσι
τὴν σκηνὴν ἕως παραγίνωνται.
22 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα πα-
ρεμβολῆς Ἐφραῒμ σὺν δυνάμει
αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐ-
τῶν, Ἐλισαμὰ υἱὸς Σεμιούδ.
23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ ὁ
τοῦ Φαδασσούρ.
24 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν ὁ τοῦ
Γαδεωνί.
25 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα πα-
ρεμβολῆς υἱῶν Δὰν, ἔσχατοι πα-
σῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνά-
μει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
αὐτῶν, Ἀχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμισα-
δαΐ.
26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς
Ἐχράν.
27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Νεφθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς
Αἰνάν.
28 Αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν
Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει
αὐτῶν.
29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὀ-
βὰβ υἱῷ Ῥαγουὴλ τῷ Μαδιανί-
τῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ, Ἐξαίρο-
μεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε
Κύριος, Τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο
μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν,
ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ
Ἰσραήλ.
30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐ
πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν
μου, καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.
31 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐγκαταλί-
πῃς ἡμᾶς, οὗ ἕνεκεν ἦσθα μεθ'
ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν
ἡμῖν πρεσβύτης.

32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε ποιήσομεν.

33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

35 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν, καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε.

36 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν, Ἐπίστρεφε Κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΚΑΙ' ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ· καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.

2 Καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν· καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ.

3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐμπυρισμός· ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου.

4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν· καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα;

5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεὰν, καὶ τοὺς σικύους, καὶ τοὺς πέπονας, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὰ σκόρδα.

6 Νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος· οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

7 Τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου.

8 Καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς, καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυΐᾳ, καὶ ἧψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας· καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου.

9 Καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτὸς, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἤκουσε Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σφόδρα· καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Ἱνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ;

12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς; ὅτι λέγεις μοι, Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν;

26 Ἐπάραι Κύριος τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, καὶ δῴη σοι
εἰρήνην.
27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά
μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

ΚΕΦ. ζ. 7.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ᾗ ἡμέρᾳ συ-
νετέλεσε Μωυσῆς, ὥστε ἀναστῆ-
σαι τὴν σκηνὴν, καὶ ἔχρισεν αὐ-
τὴν, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ
θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ,
καὶ ἡγίασεν αὐτά.
2 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχον-
τες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες
οἴκων πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ
ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεσ-
τηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς.
3 Καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐ-
τῶν ἔναντι Κυρίου, ἓξ ἁμάξας
λαμπηνικὰς, καὶ δώδεκα βόας·
ἅμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων, καὶ
μόσχον παρὰ ἑκάστου· καὶ προ-
σήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, λέγων,
5 Λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσον-
ται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργι-
κὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις,
ἑκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λει-
τουργίαν.
6 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς
ἁμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν
αὐτὰ τοῖς Λευίταις.
7 Καὶ τὰς δύο ἁμάξας καὶ
τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουρ-
γίας αὐτῶν.
8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας
καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς
υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ τὰς λειτουρ-
γίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
9 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ οὐ δέ-
δωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα
τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὤμων
ἀροῦσι.
10 Καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρ-
χοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ
θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ
ἔχρισεν αὐτὸ, καὶ προσήνεγκαν
οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν
ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν,
ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι
τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισ-
μὸν τοῦ θυσιαστηρίου.
12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ,
Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδὰβ, ἄρχων
τῆς φυλῆς Ἰούδα.
13 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον
αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐ-
τοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδο-
μήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκ-
λον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
14 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυ-
σῶν, πλήρη θυμιάματος.
15 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν
ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλο-
καύτωμα.
16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας.
17 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου
δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε· τρά-
γους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας

πέντε· τοῦτο δῶρον Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

18 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγὰρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ.

19 Καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

20 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

21 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

23 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ.

24 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

25 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

26 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

27 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

29 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιὰβ υἱοῦ Χαιλών.

30 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

32 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

33 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ.

36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαΐ.

37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

38 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

39 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

40 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

41 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιὴλ υἱοῦ Σουρισαδαΐ.

42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισὰφ υἱὸς Ραγουήλ.

43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

44 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

45 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισὰφ υἱοῦ Ραγουήλ.

48 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραίμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιοὺδ.

49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

50 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

51 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιοὺδ.

54 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ υἱὸς Φαδασσούρ.

55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

56 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

57 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιὴλ υἱοῦ Φαδασσούρ.

60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.

61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον

ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

62 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

63 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

64 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

65 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί.

66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δὰν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.

67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

68 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

69 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

70 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

71 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί.

72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

74 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

75 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἕνα εἰς ὁλοκαύτωμα.

76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὴλ υἱοῦ Ἐχράν.

78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὁλκὴ αὐτοῦ· φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

80 Θυΐσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

81 Μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὁλοκαύτωμα.

82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας

πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ
Αἰνάν.
84 Οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ
θυσιαστηρίου ᾗ ἡμέρᾳ ἔχρισεν
αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ· τρυβλία ἀργυρᾶ
δώδεκα, φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα,
θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα.
85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκ-
λων, τὸ τρυβλίον τὸ ἓν, καὶ ἑβ-
δομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ
μία· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευ-
ῶν, δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι
σίκλοι· σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ
ἁγίῳ.
86 Θυΐσκαι χρυσαῖ δώδεκα
πλήρεις θυμιάματος· πᾶν τὸ
χρυσίον τῶν θυΐσκων, εἴκοσι καὶ
ἑκατὸν χρυσοῖ.
87 Πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὁλο-
καύτωσιν, μόσχοι δώδεκα, κριοὶ
δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα,
καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπον-
δαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν
δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.
88 Πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν
σωτηρίου, δαμάλεις εἰκοσιτέσσα-
ρες, κριοὶ ἑξήκοντα, τράγοι ἑξήκον-
τα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες ἑξήκοντα
ἐνιαύσιοι ἄμωμοι· αὕτη ἡ ἐγκαί-
νωσις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ τὸ
πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ
μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν.
89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυ-
σῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
λαλῆσαι αὐτῷ, καὶ ἤκουσε τὴν
φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς
αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ
ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρ-
τυρίου, ἀναμέσον τῶν δύο χε-
ρουβίμ· καὶ ἐλάλει πρὸς αὐ-
τόν.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν, καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτὸν, Ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς
λύχνους ἐκ μέρους, κατὰ πρόσω-
πον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπ-
τὰ λύχνοι.
3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρών·
ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους κατὰ πρόσω-
πον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς
λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.
4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς
λυχνίας· στερεὰ, χρυσῆ, ὁ καυ-
λὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς
στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε
τὴν λυχνίαν.
5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
6 Λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέ-
σου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφαγνιεῖς
αὐτούς.
7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς
τὸν ἁγνισμὸν αὐτῶν· περιῤῥανεῖς
αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ· καὶ ἐπε-
λεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα
αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια
αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.
8 Καὶ λήψονται μόσχον ἕνα
ἐκ βοῶν, καὶ τούτου θυσίαν σεμί-
δαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ·
καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λή-
ψῃ περὶ ἁμαρτίας.
9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας
ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραήλ.
10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευί-

τας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθή-
σουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας.
11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς
Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσον-
ται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα
Κυρίου.
12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
τῶν μόσχων· καὶ ποιήσεις τὸν
ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἕνα
εἰς ὁλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλά-
σασθαι περὶ αὐτῶν.
13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας
ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔναντι Ἀαρὼν,
καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναν-
τι Κυρίου.
14 Καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευί-
τας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ
ἔσονταί μοι.
15 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύ-
σονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς, καὶ ἀπο-
δώσεις αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου·
16 Ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι
οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσ-
ραήλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶ-
σαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων
ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐ-
τοὺς ἐμοί.
17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους· ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα
πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπ-
του, ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ,
18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς
Ἰσραήλ.
19 Καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευί-
τας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου
υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔρ-
γα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξιλάσκεσ-
θαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ
οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.
20 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ
περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποί-
ησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
21 Καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται,
καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια· καὶ
ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδο-
μα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο
περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι
αὐτούς.
22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον
οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λει-
τουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν,
καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθὰ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ
τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐ-
τοῖς.
23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν
Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, εἰσελεύσονται
ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου.
25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς
ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουρ-
γίας, καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι.
26 Καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου φυλάσσειν φυλακὰς, ἔργα
δὲ οὐκ ἐργᾶται· οὕτως ποιήσεις

τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς
αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ΄. 9.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ ἐν τῷ
ἔτει τῷ δευτέρῳ, ἐξελθόντων αὐ-
τῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ μη-
νὶ τῷ πρώτῳ, λέγων,
2 Εἶπον, καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱ-
οὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν
αὐτοῦ,
3 Τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς
ἑσπέραν, ποιήσεις αὐτὸ κατὰ
καιρούς· κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ,
καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ
ποιήσεις αὐτό.
4 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα.
5 Ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσ-
καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ· καθὰ συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
6 Καὶ παρεγίνοντο οἱ ἄνδρες
οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀν-
θρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆ-
σαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ· καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυ-
σῆ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι
πρὸς αὐτὸν, Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι
ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου· μὴ οὖν
ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶ-
ρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν
μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ;
8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυ-
σῆς, Στῆτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι
τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ ὑμῶν.
9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ὴλ, λέγων, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος,
ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ
ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακ-
ρὰν ὑμῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑ-
μῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυ-
ρίῳ
11 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν
τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ· τὸ
πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτὸ,
ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρίδων φάγον-
ται αὐτό.
12 Οὐ καταλείψουσιν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ, καὶ ὀστοῦν οὐ
συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ· κατὰ
τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν
αὐτό.
13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθα-
ρὸς ᾖ, καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔσ-
τι, καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ
πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυ-
χὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,
ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγ-
κε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ· ἁ-
μαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος.
14 Ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑ-
μᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν,
καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ,
κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα, καὶ
κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιή-
σει αὐτό· νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν,
καὶ τῷ προσηλύτῳ, καὶ τῷ αὐ-
τόχθονι τῆς γῆς.
15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ
σκηνὴ, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν
σκηνὴν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου·
καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκη-
νῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρωΐ.
16 Οὕτως ἐγίνετο διαπαντός·
ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέ-
ρας, καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα.

17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

18 Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

19 Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι.

20 Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι.

21 Καὶ ἔσται ὅταν γίνηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τοπρωῒ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός.

22 Μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν.

23 Ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς· ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονταί σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς.

3 Καὶ σαλπιεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 Ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραήλ.

5 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς·

6 Καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι Λίβα· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς Βοῤῥᾶν· σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν.

7 Καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπιεῖτε, καὶ οὐ σημασίᾳ.

8 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξι· καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι Κυρίου, καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν, σαλπιεῖτε ταις

σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὁλοκαυτώμασι, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 Καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ.

15 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ.

16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλών.

17 Καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνὴν, καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν, καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρὶ, οἱ αἴροντες τὴν σκηνήν.

18 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.

19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαΐ.

20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ, Ἐλισὰφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.

21 Καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ αἴροντες τὰ ἅγια· καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν ἕως παραγίνωνται.

22 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισαμὰ υἱὸς Σεμιούδ.

23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ ὁ τοῦ Φαδασσούρ.

24 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν, Ἀβιδὰν ὁ τοῦ Γαδεωνί.

25 Καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δὰν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἀχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμισαδαΐ.

26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ, Φαγεὴλ υἱὸς Ἐχράν.

27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.

28 Αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὀβὰβ υἱῷ Ῥαγουὴλ τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ, Ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, Τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραήλ.

30 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου, καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.

31 Καὶ εἶπε, Μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, οὗ ἕνεκεν ἦσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης.

32 Καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε ποιήσομεν.

33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

35 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν, καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε.

36 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν, Ἐπίστρεφε Κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΚΑΙ' ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ· και ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου, καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.

2 Καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν· καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ.

3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐμπυρισμός· ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου.

4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν· καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα;

5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεὰν, καὶ τοὺς σικύους, καὶ τοὺς πέπονας, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὰ σκόρδα.

6 Νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος· οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

7 Τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου.

8 Καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς, καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυΐᾳ, καὶ ἥψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας· καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου.

9 Καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτὸς, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς.

10 Καὶ ἤκουσε Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σφόδρα· καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν.

11 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Ἱνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ;

12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς; ὅτι λέγεις μοι, Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν;

13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παν-
τὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίου-
σιν ἐπ' ἐμοὶ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν
κρέα, ἵνα φάγωμεν.
14 Οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος
φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βα-
ρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.
15 Εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι,
ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὕρη-
κα ἔλεος παρὰ σοὶ, ἵνα μὴ ἴδω
τὴν κάκωσίν μου.
16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα
ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσ-
ραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι
οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄ-
ξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ
μετὰ σοῦ·
17 Καὶ καταβήσομαι, καὶ
λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ ἀφε-
λῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ
σοὶ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς· καὶ
συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν
ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις
αὐτοὺς σὺ μόνος.
18 Καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς, Ἁγνί-
σασθε εἰς αὔριον, καὶ φάγεσθε
κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυ-
ρίου, λέγοντες, Τίς ἡμᾶς ψω-
μιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστιν
ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος
ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε
κρέα.
19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε,
οὐ δὲ δύο, οὐ δὲ πέντε ἡμέρας, οὐ δὲ
δέκα ἡμέρας, οὐ δὲ εἴκοσι ἡμέρας,
20 Ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσ-
θε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτή-
ν ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χο-
εν, ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὅς
ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε
ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες, Ἱνατί
ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου;
21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἑξακό-
σιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς, ἐν
οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ εἶπας,
Κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ
φάγονται μῆνα ἡμερῶν.
22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες
σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέ-
σει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς
θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς,
καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;
23 Καὶ εἶπε Κύριος προς Μω-
υσῆν, Μὴ χεὶρ Κυρίου οὐκ ἐξαρ-
κέσει; ἤδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλή-
ψεταί σε ὁ λόγος μου ἢ οὔ.
24 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς, καὶ
ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥή-
ματα Κυρίου· καὶ συνήγαγεν
ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔσ-
τησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκη-
νῆς.
25 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νε-
φέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν·
καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύμα-
τος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν
ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας
τοὺς πρεσβυτέρους· ὡς δὲ ἐπανε-
παύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι
προσέθεντο.
26 Καὶ κατελείφθησαν δύο
ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα
τῷ ἑνὶ Ἐλδὰδ, καὶ ὄνομα τῷ
δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύ-
σατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗ-
τοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων,
καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνήν·
καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμ-
βολῇ.

27 Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωυσῇ· καὶ εἶπε, λέγων, Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὁ παρεστηκὼς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτὸς, εἶπε, Κύριε Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς.

29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ, Μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

30 Καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς.

32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν· ὁ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους· καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν· καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαὸν, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας· ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν.

35 Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσηρώθ· καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώθ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Μαριὰμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ, ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε.

2 Καὶ εἶπαν, Μὴ Μωυσῇ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.

3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῢς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριὰμ, Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ· καὶ ἐξήλθοσαν ἀμφότεροι.

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι, καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ.

7 Οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι.

8 Στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε

καταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;

9 Καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε.

10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς· καὶ ἰδοὺ Μαριὰμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριὰμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα.

11 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Δέομαι κύριε· μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν.

12 Μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς·

13 Καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Ὁ Θεὸς δέομαί σου· ἴασαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθήτω ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται.

15 Καὶ ἀφωρίσθη Μαριὰμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῇρεν, ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' μετὰ ταῦτα ἐξῇρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

3 Ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν· ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτοὺς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρὰν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, Σαμουὴλ υἱὸς Ζακχούρ.

6 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφὰτ υἱὸς Σουρί.

7 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννη.

8 Τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ.

9 Τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, Αὐσὴ υἱὸς Ναυή.

10 Τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, Φαλτὶ υἱὸς Ῥαφοῦ.

11 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί.

12 Τῆς φυλῆς Ἰωσὴφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδὶ υἱὸς Σουσί.

13 Τῆς φυλῆς Δὰν, Ἀμιὴλ υἱὸς Γαμαλί.

14 Τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, Σαθοὺρ υἱὸς Μιχαήλ.

15 Τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, Ναβὶ υἱὸς Σαβί.

16 Τῆς φυλῆς Γὰδ, Γουδιὴλ υἱὸς Μακχί.

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυὴ, Ἰησοῦν.

18 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν

Χαναὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος,
19 Καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς
ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθή-
μενον ἐπʼ αὐτῆς, εἰ ἰσχυρός ἐσ-
τιν ἢ ἀσθενὴς, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ
πολλοί.
20 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι
ἐγκάθηνται ἐπʼ αὐτῆς, ἢ καλή
ἐστιν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πό-
λεις ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐ-
ταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν ἀτει-
χίστοις.
21 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πίων ἢ
παρειμένη· εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα
ἢ οὔ· καὶ προσκαρτερήσαντες λή-
ψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς·
καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἔαρος, πρό-
δρομοι σταφυλῆς.
22 Καὶ ἀναβάντες κατεσκέ-
ψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
Σὶν ἕως Ῥοὸβ, εἰσπορευομένων
Αἱμάθ.
23 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν
ἔρημον, καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρὼν,
καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν, καὶ Σεσσὶ,
καὶ Θελαμὶ, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ
Χεβρὼν ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη
πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.
24 Καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγ-
γος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο
αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆ-
μα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα
ἐπʼ αὐτοῦ, καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπʼ
ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν,
καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.
25 Καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον
ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος,
διὰ τὸν βότρυν, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖ-
θεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
26 Καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν
κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ
τεσσαράκοντα ἡμέρας.
27 Καὶ πορευθέντες ἦλθον
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν
Κάδης· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
ῥῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ, καὶ
ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς,
28 Καὶ διηγήσαντο αὐτῷ,
καὶ εἶπαν, Ἤλθαμεν εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗ-
τος ὁ καρπὸς αὐτῆς.
29 Ἀλλʼ ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθ-
νος τὸ κατοικοῦν ἐπʼ αὐτῆς, καὶ
πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι με-
γάλαι σφόδρα· καὶ τὴν γενεὰν
Ἐνὰχ ἑωράκαμεν ἐκεῖ.
30 Καὶ Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν
τῇ γῇ τῇ πρὸς Νότον· καὶ ὁ
Χετταῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ
Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμοῤῥαῖος κα-
τοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ὁ Χανα-
ναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν,
καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποτα-
μόν.
31 Καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ
τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ, Οὐχὶ, ἀλλὰ ἀναβάν-
τες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακλη-
ρονομήσομεν αὐτὴν, ὅτι δυνατοὶ
δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς.
32 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συνα-
ναβάντες μετʼ αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐκ
ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνάμεθα
ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσ-
χυρότερον ἡμῶν ἐστι μᾶλλον.
33 Καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν
τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐ-
τὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέ-
γοντες, Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν

αὐτὴν κατασκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις.

34 Καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς γίγαντας, καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ἐνέδωκε φωνήν· καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ,

3 Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, εἰ ἀπεθάνομεν· καὶ ἱνατί Κύριος εἰσάγει ἡμάς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρπαγήν· νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον.

4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, Δῶμεν ἀρχηγὸν, καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον.

5 Καὶ ἔπεσε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυὴ, καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κατασκεψαμένων τὴν γῆν, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,

7 Καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἡ γῆ ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτὴν, ἀγαθή ἐστι σφόδρα σφόδρα.

8 Εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν· γῆ ἥτις ἐστὶ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι.

9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν· ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ φοβηθῆτε αὐτούς.

10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις· καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις, οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς;

12 Πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ, καὶ ἀπολῶ αὐτούς· καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.

13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέ-

ραν, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα.

15 Καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἕνα· καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου, λέγοντες,

16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς, κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

17 Καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς σου Κύριε, ὃν τρόπον εἶπας, λέγων,

18 Κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινὸς, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

19 Ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἵλεως ἐγένου αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.

20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἵλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν.

22 Ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὁρῶντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,

23 Ἦ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἅ ἐστι μετ' ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἴδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακὸν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν· πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με, οὐκ ὄψονται αὐτήν.

24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.

25 Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὔριον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν.

26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

27 Ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.

28 Εἶπον αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος· ἦ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν.

29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν· καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν, καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυζαν ἐπ' ἐμοί·

30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς· ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ,

31 Καὶ τὰ παιδία, ἃ εἴπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πε-
σεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.
33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νε-
μόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαρά-
κοντα ἔτη· καὶ ἀνοίσουσι τὴν
πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ
τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν
γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέ-
ραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψεσθε τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα
ἔτη· καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς
ὀργῆς μου.
35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, Ἦ
μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ
τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνεσ-
ταμένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύ-
τῃ ἐξαναλωθήσονται, καὶ ἐκεῖ
ἀποθανοῦνται.
36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀ-
πέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασ-
θαι τὴν γῆν, καὶ παραγενηθέν-
τες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς
πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι
ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς·
37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι
οἱ κατείπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς
γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι Κυρίου.
38 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ
Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπο-
ρευμένων κατασκέψασθαι τὴν
γῆν.
39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰ
ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας
υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἐπένθησεν ὁ
λαὸς σφόδρα.
40 Καὶ ὀρθρίσαντες τοπρωῒ
ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους, λέγοντες, Ἰδοὺ, οἵδε ἡ-
μεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον
ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.
41 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἱνατί
ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυ-
ρίου; οὐκ εὔοδα ἔσται ὑμῖν.
42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ
ἐστι Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ πε-
σεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν.
43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ
Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν,
καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ, οὗ εἵνε-
κεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες
Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν
ὑμῖν.
44 Καὶ διαβιασάμενοι, ἀνέ-
βησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους·
ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυ-
ρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν
ἐκ τῆς παρεμβολῆς.
45 Καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ
καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος
ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαν-
το αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐ-
τοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ ἀπεστρά-
φησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰ-
σέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοι-
κήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι
ὑμῖν,
3 Καὶ ποιήσεις ὁλοκαυτώμα-
τα Κυρίῳ, ὁλοκάρπωμα ἢ θυ-
σίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ καθ'
ἑκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν
ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυ-

ρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων.

4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ, θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἰφὶ ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.

5 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἲν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἴν.

7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἲν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

8 Ἐὰν δὲ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,

9 Καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἴν.

10 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

11 Οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.

12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἑνὶ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ Κυρίῳ.

15 Νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.

16 Νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ,

19 Καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίῳ, ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν.

20 Ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἅλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτὸν,

21 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,

23 Καθὰ συνέταξε Κύριος

πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξε Κύριος
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν,
24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλ-
μῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀ-
κουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ
συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν
ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσ-
μὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν
τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ
τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
25 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς
περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς,
ὅτι ἀκούσιόν ἐστι· καὶ αὐτοὶ ἤνεγ-
καν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα
Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν
ἀκουσίων αὐτῶν.
26 Καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶ-
σαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ,
καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκει-
μένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ
λαῷ ἀκούσιον.
27 Ἐὰν τε ψυχὴ μία ἁμάρ-
τῃ ἀκουσίως, προσάξει αἶγα μί-
αν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
28 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς
περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασ-
θείσης, καὶ ἁμαρτούσης ἀκου-
σίως ἔναντι Κυρίου, ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτοῦ.
29 Τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ
προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς
ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀ-
κουσίως.
30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν
χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐ-
τοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύ-
των, τὸν Θεὸν οὗτος παροξυνεῖ,
ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,
31 Ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐφαύ-
λισε, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
διεσκέδασεν· ἐκτρίψει ἐκτριβήσε-
ται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία
αὐτῆς ἐν αὐτῇ.
32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εὗρον ἄνδρα
συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων.
33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ
εὑρόντες συλλέγοντα ξύλα τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ.
34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς
φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί
ποιήσωσιν αὐτόν.
35 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων, Θανάτῳ θανα-
τούσθω ὁ ἄνθρωπος· λιθοβολήσα-
τε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγω-
γή.
36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα
ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς· καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν πᾶ-
σα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς
παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ.
37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν, λέγων,
38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Καὶ ποιη-
σάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ
τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐ-
τῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ
ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν
πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον.
39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς
κρασπέδοις, καὶ ὄψεσθε αὐτά·

καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐν-
τολῶν Κυρίου, καὶ ποιήσετε αὐ-
τάς· καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπί-
σω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύ-
ετε ὀπίσω αὐτῶν,
40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ
ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς
μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ
ὑμῶν.
41 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν
ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπ-
του, εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς
Ἰσαὰρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ, καὶ
Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὶ Ἐλι-
ὰβ, καὶ Αὐν υἱὸς Φαλὲθ υἱοῦ
Ῥουβήν.
2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυ-
σῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρ-
χηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι
βουλῆς, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί.
3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπαν, Ἐχέτω
ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάν-
τες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος·
καὶ διατί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν
συναγωγὴν Κυρίου;
4 Καὶ ἀκούσας Μωυσῆς, ἔπε-
σεν ἐπὶ πρόσωπον.
5 Καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορὲ
καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συ-
ναγωγὴν, λέγων, Ἐπέσκεπται
καὶ ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προση-
γάγετο πρὸς ἑαυτόν· καὶ οὓς
ἐξελέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο
πρὸς ἑαυτόν.
6 Τοῦτο ποιήσατε· λάβετε
ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορὲ, καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
7 Καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ,
καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα
ἔναντι Κυρίου αὔριον· καὶ ἔσται
ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται Κύριος, οὗ-
τος ἅγιος· ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ
Λευί.
8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κο-
ρὲ, Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευί.
9 Μὴ μικρόν ἐστι τοῦτο ὑμῖν,
ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ
προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν
λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς
σκηνῆς Κυρίου, καὶ παρίστασ-
θαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεύειν
αὐτοῖς;
10 Καὶ προσηγάγετό σε καὶ
πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς
Λευὶ μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε καὶ
ἱερατεύειν;
11 Οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη
πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Ἀαρὼν τίς
ἐστιν, ὅτι διαγογγύζετε κατ'
αὐτοῦ;
12 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς
καλέσαι Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν
υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν, Οὐκ
ἀναβαίνομεν.
13 Μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι
ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι, ἀποκτεῖναι ἡ-
μᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις
ἡμῶν;
14 Ἄρχων εἶ· καὶ σὺ εἰς γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγα

13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ, λέγοντες, Δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν.

14 Οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

15 Εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὕρηκα ἔλεος παρὰ σοὶ, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κάκωσίν μου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ·

17 Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς· καὶ συναντιλήψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.

18 Καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς, Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον, καὶ φάγεσθε κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα.

19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐ δὲ δύο, οὐ δὲ πέντε ἡμέρας, οὐ δὲ δέκα ἡμέρας, οὐ δὲ εἴκοσι ἡμέρας,

20 Ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες, Ἱνατί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου;

21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἑξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ εἶπας, Κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν.

22 Μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Μὴ χεὶρ Κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γνώσῃ εἰ ἐπικαταλήψεταί σε ὁ λόγος μου ἢ οὔ.

24 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου· καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.

25 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο.

26 Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἑνὶ Ἐλδὰδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνήν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

27 Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωυσῇ· καὶ εἶπε, λέγων, Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὁ παρεστηκὼς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτὸς, εἶπε, Κύριε Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς.

29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῷ, Μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῷ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτούς;

30 Καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.

31 Καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς.

32 Καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν· ὁ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους· καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

33 Τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν· καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαὸν, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

34 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας· ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν.

35 Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσηρώθ· καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσηρώθ.

ΚΕΦ. ιβ΄. 12.

1 ΚΑΙ᾽ ἐλάλησε Μαριὰμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ, ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιόπισσαν ἔλαβε.

2 Καὶ εἶπαν, Μὴ Μωυσῇ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.

3 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῢς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριὰμ, Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

5 Καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ· καὶ ἐξήλθοσαν ἀμφότεροι.

6 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι, καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ.

7 Οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι.

8 Στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἴδει, καὶ οὐ δι᾽ αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε

κἀταλαλῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ;

9 Καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε.

10 Καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς· καὶ ἰδοὺ Μαριὰμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριὰμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα.

11 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, Δέομαι κύριε· μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ᾽ ὅτι ἡμάρτομεν.

12 Μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς.

13 Καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, λέγων, Ὁ Θεὸς δέομαί σου· ἴασαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθήτω ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται.

15 Καὶ ἀφωρίσθη Μαριὰμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.

ΚΕΦ. ιγʹ. 13.

1 ΚΑΙ᾽ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

3 Ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν· ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δήμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτοὺς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαρὰν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι.

5 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχούρ.

6 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφὰτ υἱὸς Σουρί.

7 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ.

8 Τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ.

9 Τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, Αὐσῆ υἱὸς Ναυή.

10 Τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, Φαλτὶ υἱὸς Ῥαφοῦ.

11 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί.

12 Τῆς φυλῆς Ἰωσὴφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδὶ υἱὸς Σουσί.

13 Τῆς φυλῆς Δὰν, Ἀμιὴλ υἱὸς Γαμαλί.

14 Τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, Σαθοὺρ υἱὸς Μιχαήλ.

15 Τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, Ναβὶ υἱὸς Σαβί.

16 Τῆς φυλῆς Γὰδ, Γουδιὴλ υἱὸς Μαχχί.

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸν Αὐσῆ υἱὸν Ναυὴ, Ἰησοῦν.

18 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν

Χαναὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς,
Ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος,
19 Καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς
ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθή-
μενον ἐπ᾽ αὐτῆς, εἰ ἰσχυρός ἐσ-
τιν ἢ ἀσθενὴς, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ
πολλοί.
20 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι
ἐγκάθηνται ἐπ᾽ αὐτῆς, ἢ καλή
ἐστιν ἢ πονηρά· καὶ τίνες αἱ πό-
λεις ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐ-
ταῖς, εἰ ἐν τειχήρεσιν ἢ ἐν ἀτει-
χίστοις.
21 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ πίων ἢ
παρειμένη· εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ δένδρα
ἢ οὔ· καὶ προσκαρτερήσαντες λή-
ψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς·
καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἔαρος, πρό-
δρομοι σταφυλῆς.
22 Καὶ ἀναβάντες κατεσκέ-
ψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
Σὶν ἕως Ῥοὸβ, εἰσπορευομένων
Αἰμάθ.
23 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν
ἔρημον, καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρὼν,
καὶ ἐκεῖ Ἀχιμὰν, καὶ Σεσσὶ,
καὶ Θελαμὶ, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ
Χεβρὼν ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη
πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.
24 Καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγ-
γος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο
αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆ-
μα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα
ἐπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἦραν αὐτὸν ἐπ᾽
ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν,
καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.
25 Καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον
ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος,
διὰ τὸν βότρυν, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖ-
θεν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
26 Καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν
κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ
τεσσαράκοντα ἡμέρας.
27 Καὶ πορευθέντες ἦλθον
πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαρὰν
Κάδης· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
ῥῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ, καὶ
ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς,
28 Καὶ διηγήσαντο αὐτῷ,
καὶ εἶπαν, Ἤλθαμεν εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν
ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ οὗ-
τος ὁ καρπὸς αὐτῆς.
29 Ἀλλ᾽ ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθ-
νος τὸ κατοικοῦν ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ
πόλεις ὀχυραὶ τετειχισμέναι με-
γάλαι σφόδρα· καὶ τὴν γενεὰν
Ἐνὰχ ἑωράκαμεν ἐκεῖ.
30 Καὶ Ἀμαλὴκ κατοικεῖ ἐν
τῇ γῇ τῇ πρὸς Νότον· καὶ ὁ
Χετταῖος, καὶ ὁ Εὑαῖος, καὶ ὁ
Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμοῤῥαῖος κα-
τοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ· καὶ ὁ Χανα-
ναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν,
καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποτα-
μόν.
31 Καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ
τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ, Οὐχὶ, ἀλλὰ ἀναβάν-
τες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακλη-
ρονομήσομεν αὐτὴν, ὅτι δυνατοὶ
δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς.
32 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συνα-
ναβάντες μετ᾽ αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐκ
ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα
ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσ-
χυρότερον ἡμῶν ἐστι μᾶλλον.
33 Καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν
τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐ-
τὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέ-
γοντες, Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν

αὐτὴν κατασκέψασθαι, γῆ κα-
τέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ'
αὐτῆς ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν
ἑωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερ-
μήκεις.
34 Καὶ ἐκεῖ ἑωράκαμεν τοὺς
γίγαντας, καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐ-
τῶν ὡσεὶ ἀκρίδες· ἀλλὰ καὶ οὕ-
τως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ
συναγωγὴ, ἐνέδωκε φωνήν· καὶ
ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα
ἐκείνην.
2 Καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυ-
σῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραήλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς
πᾶσα ἡ συναγωγὴ,
3 Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ,
εἰ ἀπεθάνομεν· καὶ ἱνατί Κύριος
εἰσάγει ἡμάς εἰς τὴν γῆν ταύτην
πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες
ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς
διαρπαγήν· νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν
ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον.
4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ,
Δῶμεν ἀρχηγὸν, καὶ ἀποστρέ-
ψωμεν εἰς Αἴγυπτον.
5 Καὶ ἔπεσε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραήλ.
6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυὴ, καὶ
Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κα-
τασκεψαμένων τὴν γῆν, διέῤῥη-
ξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
7 Καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συ-
ναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγον-
τες, Ἡ γῆ ἣν κατεσκεψάμεθα
αὐτὴν, ἀγαθή ἐστι σφόδρα σφό-
δρα.
8 Εἰ αἱρετίζει ἡμᾶς Κύριος,
εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην,
καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν· γῆ ἥτις
ἐστὶ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι.
9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ
ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ
φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι
κατάβρωμα ἡμῖν ἐστιν· ἀφέστη-
κε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ
Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ φοβηθῆτε αὐ-
τούς.
10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγω-
γὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν
λίθοις· καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη
ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἕως τίνος παροξύνει
με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως τίνος
οὐ πιστεύουσί μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς
σημείοις, οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς;
12 Πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ,
καὶ ἀπολῶ αὐτούς· καὶ ποιήσω
σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου
εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μᾶλ-
λον ἢ τοῦτο.
13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κύριον, Καὶ ἀκούσεται Αἴγυπ-
τος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου
τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν.
14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης
ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ἐν
τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς
κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπτάζῃ Κύριε,
καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ'
αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ
πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέ-

ραν, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν
νύκτα.
15 Καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν
τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἕνα· καὶ
ἐροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασι τὸ
ὄνομά σου, λέγοντες,
16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι
Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦ-
τον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐ-
τοῖς, κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ.
17 Καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς
σου Κύριε, ὃν τρόπον εἶπας, λέ-
γων,
18 Κύριος μακρόθυμος, καὶ
πολυέλεος, καὶ ἀληθινὸς, ἀφαι-
ρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ
ἁμαρτίας, καὶ καθαρισμῷ οὐ
καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἀποδιδοὺς
ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα
ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.
19 Ἄφες τὴν ἁμαρτίαν τῷ
λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καθάπερ ἵλεως ἐγένου αὐ-
τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.
20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἵλεως αὐτοῖς εἰμι κα-
τὰ τὸ ῥῆμά σου.
21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν
τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ
δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν.
22 Ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ
ὁρῶντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ,
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν
με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσή-
κουσαν τῆς φωνῆς μου,
23 Ἦ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν
γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν· ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν
ἅ ἐστι μετ' ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ
οἴδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακὸν, πᾶς
νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω
τὴν γῆν· πάντες δὲ οἱ παροξύν-
αντές με, οὐκ ὄψονται αὐτήν.
24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ,
ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ, καὶ
ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονο-
μήσει αὐτήν.
25 Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χα-
ναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλά-
δι· αὔριον ἐπιστράφητε καὶ ἀπά-
ρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν
θάλασσαν ἐρυθρᾶν.
26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
27 Ἕως τίνος τὴν συναγω-
γὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἃ αὐ-
τοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου,
τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκή-
κοα.
28 Εἶπον αὐτοῖς, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος· ἦ μὴν ὃν τρόπον
λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου,
οὕτω ποιήσω ὑμῖν.
29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πε-
σεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν· καὶ πᾶ-
σα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν, καὶ οἱ κα-
τηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυ-
ζαν ἐπ' ἐμοί·
30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς
τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖ-
ρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ'
αὐτῆς· ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰε-
φοννὴ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ,
31 Καὶ τὰ παιδία, ἃ εἴπατε
ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐ-
τοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ κληρονο-
μήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέσ-
τητε ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.

35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, Ἦ μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνεσταμένῃ ἐπ᾽ ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται.

36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενηθέντες διεγόγγυσαν κατ᾽ αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς·

37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατειπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι Κυρίου.

38 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν.

39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα.

40 Καὶ ὀρθρίσαντες τοπρωῒ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες, Ἰδοὺ, οἵδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.

41 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἱνατί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὔοδα ἔσται ὑμῖν.

42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ ἐστι Κύριος μεθ᾽ ὑμῶν· καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ, οὗ εἵνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν.

44 Καὶ διαβιασάμενοι, ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

45 Καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

ΚΕΦ. ιε´. 15.

1 ΚΑΙ᾽ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν,

3 Καὶ ποιήσεις ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, ὁλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ καθ᾽ ἑκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυ-

ρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων.

4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ, θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἰφὶ ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.

5 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἴν.

7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

8 Ἐὰν δὲ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,

9 Καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἴν.

10 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

11 Οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ, ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.

12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἑνὶ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει ουτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ Κυρίῳ.

15 Νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.

16 Νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἓν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν.

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

18 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ,

19 Καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίῳ, ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν.

20 Ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἅλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτὸν,

21 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,

23 Καθὰ συνέταξε Κύριος

πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

24 Καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.

25 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς, ὅτι ἀκούσιόν ἐστι· καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.

26 Καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον.

27 Ἐάν τε ψυχὴ μία ἁμάρτῃ ἀκουσίως, προσάξει αἶγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας.

28 Καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης, καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι Κυρίου, ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.

29 Τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀκουσίως.

30 Καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν Θεὸν οὗτος παροξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,

31 Ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐφαύλισε, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν· ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων.

33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὑρόντες συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραήλ.

34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν.

35 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος· λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγή.

36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

38 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον.

39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις, καὶ ὄψεσθε αὐτά·

καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, καὶ ποιήσετε αὐτάς· καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν,

40 Ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν.

41 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιϛ΄. 16.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσαὰρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ, καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὶ Ἐλιὰβ, καὶ Αὐν υἱὸς Φαλὲθ υἱοῦ Ῥουβήν.

2 Καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς *σύγκλητοι βουλῆς, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί.

3 Συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπαν, Ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος· καὶ διατί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου;

4 Καὶ ἀκούσας Μωυσῆς, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον.

5 Καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν· καὶ οὓς ἐξελέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς ἑαυτόν.

6 Τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,

7 Καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι Κυρίου αὔριον· καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται Κύριος, οὗτος ἅγιος· ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευί.

8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορὲ, Εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευί.

9 Μὴ μικρόν ἐστι τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεύειν αὐτοῖς;

10 Καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευὶ μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν;

11 Οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν, ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ;

12 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοὺς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀναβαίνομεν.

13 Μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ἡμῶν;

14 Ἄρχων εἶ· καὶ σὺ εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγα

γες ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας· τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας· οὐκ ἀναβαίνομεν.

15 Καὶ ἐβαρυθύμησε Μωυσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς Κύριον, Μὴ πρόσχῃς εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορὲ, Ἁγίασον τὴν συναγωγήν σου, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ αὔριον.

17 Καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα· καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ἀαρών.

19 Καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,

21 Ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ.

22 Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Θεὸς, Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός· εἰ ἄνθρωπος εἷς ἥμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου;

23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

24 Λάλησον τῇ συναγωγῇ, λέγων, Ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορέ.

25 Καὶ ἀνέστη Μωυσῆς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.

26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων, Ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἅπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν ἐστιν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.

27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ κύκλῳ· καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν ἐξῆλθον, καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ.

29 Εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκέ με;

30 Ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα

ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβή-
σονται ζῶντες εἰς ᾅδου, καὶ γνώ-
σεσθε, ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρω-
ποι οὗτοι τὸν Κύριον.
31 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν
πάντας τοὺς λόγους τούτους,
ἐῤῥάγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν.
32 Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ
κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴ-
κους αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς
ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κο-
ρὲ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
33 Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ,
καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς
ᾅδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ
γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς
συναγωγῆς.
34 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκ-
λῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φω-
νῆς αὐτῶν, ὅτι λέγοντες, Μή
ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.
35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ κατέφαγε τοὺς πεντή-
κοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς
προσφέροντας τὸ θυμίαμα.
36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν,
37 Καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν
υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, Ἀνέλεσθε
τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου
τῶν κατακεκαυμένων, καὶ τὸ
πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον
ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ πυρεῖα
38 Τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων
ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, καὶ
ποίησον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς
περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι
προσηνέχθησαν ἔναντι Κυρίου
καὶ ἡγιάσθησαν· καὶ ἐγένοντο εἰς
σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.
39 Καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ
χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κα-
τακεκαυμένοι, καὶ προσέθηκαν
αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ,
40 Μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μη-
δεὶς ἀλλογενὴς, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν, ἐπιθεῖναι
θυμίαμα ἔναντι Κυρίου· καὶ οὐκ
ἔσται ὥσπερ Κορὲ, καὶ ἡ ἐπι-
σύστασις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ αὐτῷ.
41 Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρὼν, λέγοντες, Ὑμεῖς
ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν Κυρίου.
42 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυ-
στρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ ὥρμη-
σαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυ-
ρίου· καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν
ἡ νεφέλη, καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυ-
ρίου.
43 Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου.
44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
45 Ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου
τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ
ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ· καὶ
ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
46 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Ἀαρὼν, Λάβε τὸ πυρεῖον, καὶ
ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυ-
σιαστηρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ
θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε τοτάχος
εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξίλασαι
περὶ αὐτῶν· ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ
προσώπου Κυρίου, ἤρκται θραύειν
τὸν λαόν.
47 Καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθά-
περ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς,

καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἤδη ἐνῆρκτο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

49 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἕνεκεν Κορέ.

50 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

ΚΕΦ. ιζ΄. 17.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον, ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους, καὶ ἑκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου.

3 Καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί· ἔστι γὰρ ῥάβδος μία· κατὰ φυλὴν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.

4 Καὶ θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ.

5 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· καὶ περιελῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν.

6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον· τῷ ἄρχοντι τῷ ἑνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἀναμέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Λευὶ, καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν, καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη, καὶ ἐβλάστησε κάρυα.

9 Καὶ ἐξήνεγκε Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων· καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι.

11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.

12 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα.

13 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου, ἀποθνήσκει· ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν;

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, λέγων, Σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν.

2 Καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ δῆμον τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσάν σοι, καὶ λειτουργείτωσάν σοι· καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

3 Καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς.

4 Καὶ προστεθήσονται πρὸς σὲ, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ.

5 Καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

6 Καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος· καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος, ἀποθανεῖται.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σὲ νόμιμον αἰώνιον.

9 Καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.

10 Ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά· πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά· σὺ καὶ οἱ υἱοί σου· ἅγια ἔσται σοι.

11 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.

12 Πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά.

13 Τὰ πρωτογεννήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς

καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά.

14 Πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, σοὶ ἔσται.

15 Καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ὅσα προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται· ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ.

16 Καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ, ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον· εἴκοσι ὀβολοί εἰσι.

17 Πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ· ἅγιά ἐστι· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

18 Καὶ τὰ κρέα ἔσται σοι, καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος· καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν, σοὶ ἔσται.

19 Πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὰν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου ἐστὶν ἔναντι Κυρίου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.

20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν, Ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

21 Καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

22 Καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.

23 Καὶ λειτουργήσει ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.

24 Ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἐὰν ἀφορίσωσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ· διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς, Ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κλῆρον.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

26 Καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου.

27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἅλω, καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ.

28 Οὕτως ἀφελεῖτε αὐτοὺς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ

δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυ-
ρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ.
29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων
ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ,
ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ
ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ.
30 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν
ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς
Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἅλω,
καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ.
31 Καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ
τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, ὅτι
μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστιν ἀντὶ τῶν
λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκη-
νῇ τοῦ μαρτυρίου.
32 Καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ
ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν
ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὰ
ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβη-
λώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ` ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων,
2 Αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου,
ὅσα συνέταξε Κύριος, λέγων, Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ λα-
βέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυῤῥὰν
ἄμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ
μῶμον, καὶ ᾗ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ'
αὐτὴν ζυγός.
3 Καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς
Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξάξου-
σιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς
εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν
αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.
4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ῥανεῖ
ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος αὐτῆς ἑπτάκις.
5 Καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν
ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ τὸ δέρμα καὶ
τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐ-
τῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατα-
καυθήσεται.
6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον
κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκι-
νον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ
κατακαύματος τῆς δαμάλεως.
7 Καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσεται τὸ σῶ-
μα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦ-
τα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ
ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.
8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν,
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
9 Καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθα-
ρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως,
καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς εἰς τόπον καθαρόν· καὶ ἔσται
τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς
διατήρησιν· ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἅγ-
νισμά ἐστι.
10 Καὶ ὁ συνάγων τὴν σπο-
διὰν τῆς δαμάλεως, πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ἔσται
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προ-
σηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον
αἰώνιον.
11 Ὁ ἁπτόμενος τοῦ τεθνηκό-
τος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου,
ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.
12 Οὗτος ἁγνισθήσεται τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται·

ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.

13 Πᾶς ὁ ἁπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ᾽ αὐτόν· ἀκάθαρτός ἐστιν· ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστι.

14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.

15 Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεῳγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ᾽ αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐστι.

16 Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἅψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται.

17 Καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἁγνισμοῦ, καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ᾽ αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος.

18 Καὶ λήψεται ὕσσωπον, καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος.

19 Καὶ περιῤῥανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

20 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μιανθῇ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ᾽ αὐτόν· ἀκάθαρτός ἐστι.

21 Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιῤῥαίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

22 Καὶ παντὸς οὗ ἐὰν ἅψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται· καὶ ψυχὴ ἡ ἁπτομένη, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

ΚΕΦ. κ΄. 20.

1 ΚΑΙ` ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ, εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριὰμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

2 Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ· καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.

3 Καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.

4 Καὶ ἱνατί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

5 Καὶ ἱνατί τοῦτο; ἀνηγάγε-

τε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον· τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ συκαῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥοαὶ, οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν.

6 Καὶ ἦλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.

7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

8 Λάβε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

9 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ συνέταξε Κύριος.

10 Καὶ ἐξεκκλησίασε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ;

11 Καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἐπάταξε τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δίς· καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἁγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς.

13 Τοῦτο τὸ ὕδωρ Ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραήλ· Σὺ ἐπίστῃ πάντα τὸν μόχθον τὸν εὑρόντα ἡμᾶς.

15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

16 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἀποστείλας ἄγγελον, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ νῦν ἐσμὲν ἐν Κάδης πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου.

17 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων, οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα· οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ, Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.

19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα· ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίωμεν ἐγώ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστι· παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα.

20 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ διελεύσῃ δι' ἐμοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ, καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.

21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ᾽ αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγίνοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὢρ τὸ ὄρος.

23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὢρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς γῆς Ἐδὼμ, λέγων,

24 Προστεθήτω Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρωξύνατέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας.

25 Λάβε τὸν Ἀαρὼν, καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς Ὢρ τὸ ὄρος, ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς.

26 Καὶ ἔκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἔνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ Ἀαρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ.

27 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ὢρ τὸ ὄρος, ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς,

28 Καὶ ἐξέδυσε τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους· καὶ κατέβη Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους.

29 Καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν, καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κα΄. 21.

1 ΚΑΙ᾽ ἤκουσεν ὁ Χανανεὶς βασιλεὺς Ἀρὰδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεὶν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ κατεπρονόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.

2 Καὶ ηὔξατο Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐάν μοι παραδῷς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ.

3 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ παρέδωκε τὸν Χανανεὶν ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἀνάθεμα.

4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν, περιεκύκλωσαν γῆν Ἐδώμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ.

5 Καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ, λέγοντες, Ἱνατί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος, οὐδὲ ὕδωρ· ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαὸν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

7 Καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, ἔλεγον, Ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ σοῦ· εὖξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ὄφιν.

8 Καὶ ηὔξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ποίησον

σεαυτῷ ὄφιν, καὶ θὲς αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται ἐὰν δάκῃ ὄφις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.

9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη.

10 Καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.

11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλγαὶ ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Μωὰβ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου.

12 Καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆραν, καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ.

13 Καὶ ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμοῤῥαίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὅρια Μωὰβ, ἀναμέσον Μωὰβ καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμοῤῥαίου.

14 Διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ, Πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωὸβ ἐφλόγισε, καὶ τοὺς χιμάῤῥους Ἀρνῶν.

15 Καὶ τοὺς χιμάῤῥους κατέστησε κατοικίσαι Ἢρ· καὶ πρόσκειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ.

16 Καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ· τοῦτο φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Συνάγαγε τὸν λαὸν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν.

17 Τότε ᾖσεν Ἰσραὴλ τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος, Ἐξάρχετε αὐτῷ φρέαρ,

18 Ὤρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν· καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναείν,

19 Καὶ ἀπὸ Μανθαναεὶν εἰς Νααλιὴλ, καὶ ἀπὸ Νααλιὴλ εἰς Βαμὼθ, καὶ ἀπὸ Βαμὼθ εἰς Ἰανὴν, ἥ ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωὰβ, ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου, τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου.

20 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἀμοῤῥαίων, λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων,

21 Παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου, τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα· οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν, οὔτε εἰς ἀμπελῶνα·

22 Οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα, ἕως παρέλθωμεν τὰ ὅριά σου.

23 Καὶ οὐκ ἔδωκε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσὰ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας, καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὸκ, ἕως υἱῶν Ἀμμὰν, ὅτι Ἰαζὴρ ὅρια υἱῶν Ἀμμάν ἐστι.

25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ κατῴκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμοῤῥαίων, ἐν Ἐσεβὼν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ.

26 Ἔστι γὰρ Ἐσεβὼν, πόλις Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμοῤῥαίων ἐστίν· καὶ οὗτος ἐπολέμη-

σι βασιλέα Μωὰβ τὸ πρότερον· καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως Ἀρνῶν.

27 Διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταὶ, Ἔλθετε εἰς Ἐσεβὼν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν,

28 Ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἐσεβὼν, φλὸξ ἐκ πόλεως Σηὼν, καὶ κατέφαγεν ἕως Μωὰβ, καὶ κατέπιε στήλας Ἀρνῶν.

29 Οὐαί σοι Μωάβ· ἀπώλου λαὸς Χαμώς, ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων Σηὼν,

30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται, Ἐσεβὼν ἕως Δαιβών· καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ.

31 Κατῴκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμοῤῥαίων.

32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζὴρ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν, καὶ τας κώμας αὐτῆς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες, ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραείν.

34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών.

35 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ᾽ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ.

2 Καὶ ἰδὼν Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμοῤῥαίῳ,

3 Καὶ ἐφοβήθη Μωὰβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν· καὶ προσώχθισε Μωὰβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

4 Καὶ εἶπε Μωὰβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιὰμ, Νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὕτη πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὥσπερ ἐκλείξαι ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.

5 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρὰ, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτὸν, λέγων, Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου.

6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς, ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὓς ἐὰν εὐλογήσῃς σὺ, εὐλόγηνται, καὶ οὓς ἂν καταράσῃ σὺ, κεκατήρανται.

7 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωὰβ, καὶ ἡ γερουσία Μαδιὰμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ, καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλάκ.

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἂν λαλήσῃ Κύριος πρὸς μέ· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωὰβ παρὰ Βαλαάμ.

9 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί;

10 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς τὸν Θεὸν, Βαλὰκ υἱὸς Σεπφὼρ, βασιλεὺς Μωὰβ, ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς μὲ, λέγων,

11 Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κεκάλυφε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου, καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτὸν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτὸν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ, Οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἔστι γὰρ εὐλογημένος.

13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τοπρωῒ, εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλὰκ, Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν, οὐκ ἀφίησί με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν.

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ, ἦλθον πρὸς Βαλὰκ, καὶ εἶπαν, Οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μεθ' ἡμῶν.

15 Καὶ προσέθετο Βαλὰκ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους, καὶ ἐντιμοτέρους τούτων.

16 Καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Τάδε λέγει Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφώρ· Ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρὸς μέ.

17 Ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον.

18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλὰκ, Ἐὰν δῷ μοι Βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου.

19 Καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλῆσαι πρὸς μέ.

20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ καλέσαι σε πάρεισιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σὲ, τοῦτο ποιήσεις.

21 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τοπρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ.

22 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός· καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπά-

ταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῦναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ.

24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὔλαξι τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν.

25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν.

26 Καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.

27 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ, καὶ ἔτυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ.

28 Καὶ ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ, Τί ἐποίησά σοι, ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο;

29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὄνῳ, Ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ, ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε.

30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ, Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί.

31 Ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαὰμ, καὶ ὁρᾷ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, Διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολήν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος, ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο.

33 Καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιεποιησάμην.

34 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου, Ἡμάρτηκα, οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μή σοι ἀρέσει, ἀποστραφήσομαι.

35 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὸς Βαλαὰμ, Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σὲ, τοῦτο φυλάξῃ λαλῆσαι· καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.

36 Καὶ ἀκούσας Βαλὰκ, ὅτι ἥκει Βαλαὰμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωὰβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων.

37 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σὲ καλέσαι σε; διατί οὐκ ἤρχου πρὸς μέ; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαί σε;

38 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Ἰδοὺ ἥκω πρὸς σὲ νῦν· δυνατὸς ἔσομαι λαλῆσαί τι; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω.

39 Καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλὰκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων.

40 Καὶ ἔθυσε Βαλὰκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε

τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ.

41 Καὶ ἐγενήθη πρωΐ· καὶ παραλαβὼν Βαλὰκ τὸν Βαλαὰμ, ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαὰλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. κγ'. 23.

1 ΚΑΙ' εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλὰκ, Οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἑτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριούς.

2 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

3 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ Θεὸς ἐν συναντήσει, καὶ ῥῆμα ὃ ἐάν μοι δείξῃ, ἀναγγελῶ σοι· καὶ παρέστη Βαλὰκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ.

4 Καὶ Βαλαὰμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν· καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν· καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαὰμ, Τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

5 Καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν, Ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλὰκ, οὕτω λαλήσεις.

6 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὁλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ.

7 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν, λέγων, Δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ἰακὼβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ἰσραήλ.

8 Τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος; ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ Θεός;

9 Ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτὸν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν· ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.

10 Τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακὼβ, καὶ τίς ἐξαριθμήσεται δήμους Ἰσραήλ; ἀποθάνοι ἡ ψυχή μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων.

11 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν.

12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι;

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλὰκ, Δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.

14 Καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

15 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλὰκ, Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυ-
σίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπε-
ρωτῆσαι τὸν Θεόν.
16 Καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ
Βαλαὰμ, καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἀ-
ποστράφηθι πρὸς Βαλὰκ, καὶ
τάδε λαλήσεις.
17 Καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐ-
τόν· καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς
ὁλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάν-
τες οἱ ἄρχοντες Μωὰβ μετ' αὐ-
τοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλὰκ, Τί
ἐλάλησε Κύριος;
18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παρα-
βολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀνάστηθι
Βαλὰκ, καὶ ἄκουε, ἐνώτισαι
μάρτυς υἱὸς Σεπφώρ.
19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς
διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώ-
που ἀπειληθῆναι, αὐτὸς εἴπας,
οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ
ἐμμενεῖ;
20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημ-
μαι· εὐλογήσω, καὶ οὐ μὴ ἀποσ-
τρέψω.
21 Οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰα-
κὼβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσ-
ραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ, τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν
αὐτῷ.
22 Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἐξ
Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος
αὐτῷ.
23 Οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν
Ἰακὼβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραήλ·
κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακὼβ,
καὶ τῷ Ἰσραὴλ, τι ἐπιτελέσει ὁ
Θεός;
24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀ-
τήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρω-
θήσεται· οὐ κοιμηθήσεται ἕως φά-
γῃ θήραν, καὶ αἷμα τραυματιῶν
πίεται.
25 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βα-
λαὰμ, Οὔτε κατάραις καταρά-
σῃ μοι αὐτὸν, οὔτε εὐλογῶν μὴ
εὐλογήσῃς αὐτόν.
26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαὰμ,
εἶπε τῷ Βαλὰκ, Οὐκ ἐλάλησά
σοι, λέγων, Τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλή-
σῃ ὁ Θεὸς, τοῦτο ποιήσω;
27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βα-
λαὰμ, Δεῦρο παραλάβω σε εἰς
τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ Θεῷ,
καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖ-
θεν.
28 Καὶ παρέλαβε Βαλὰκ τὸν
Βαλαὰμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φο-
γὼρ, τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρη-
μον.
29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς
Βαλὰκ, Οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπ-
τὰ βωμοὺς, καὶ ἑτοίμασόν μοι
ὧδε ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ
κριούς.
30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθά-
περ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ· καὶ
ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ
τὸν βωμόν.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ' ἰδὼν Βαλαὰμ ὅτι κα-
λόν ἐστιν ἐναντίον Κυρίου εὐλο-
γεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπορεύθη
κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάν-
τησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέστρε-
ψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν
ἔρημον.
2 Καὶ ἐξάρας Βαλαὰμ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καθορᾷ τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ

φυλάς· καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ.

3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεὼρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν,

4 Φησὶν ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὅρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

5 Ὡς καλοὶ οἱ οἶκοί σου Ἰακὼβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ.

6 Ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὡσεὶ σκηναὶ, ἃς ἔπηξε Κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.

7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ὑψωθήσεται ἢ Γὼγ βασιλεία, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ.

8 Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν.

9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλόγηνται· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται.

10 Καὶ ἐθυμώθη Βαλὰκ ἐπὶ Βαλαὰμ, καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαὰμ, Καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο.

11 Νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα, Τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε Κύριος τῆς δόξης.

12 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ, Οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὓς ἀπέστειλας πρός με ἐλάλησα, λέγων,

13 Ἐάν μοι δῷ Βαλὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν παρ' ἐμαυτοῦ· ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ Θεὸς, ταῦτα ἐρῶ.

14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου· δεῦρο, συμβουλεύσω σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

15 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπε, Φησὶ Βαλαὰμ υἱὸς Βεὼρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν,

16 Ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου, καὶ ὅρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ· ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

17 Δείξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν· μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ· καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωὰβ, καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σήθ.

18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ.

19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακὼβ καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πόλεως.

20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλὴκ,

καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλὴκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται.

21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου· καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου,

22 Καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεὼρ νοσσιὰ πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε.

23 Καὶ ἰδὼν τὸν Ὢγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν, Ὢ ὢ, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ Θεός;

24 Καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρῶν Κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσοὺρ, καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται.

25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΚΑΙ' κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττεὶν, καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν,

3 Καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος τῷ Ἰσραήλ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωυσῇ, Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραήλ.

5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ, Ἀποκτείνατε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγώρ.

6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανῖτιν ἐναντίον Μωυσῆ, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 Καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, ἐξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστην ἐν τῇ χειρὶ,

8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, τόν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

11 Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμόν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ζηλῶσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλῳ μου.

12 Οὕτως εἶπον, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης,

13 Καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία, ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

14 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρὶ, υἱὸς Σαλμὼν, ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεών.

15 Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγυίᾳ, Χασβὶ, θυγάτηρ Σοὺρ, ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμὼθ, οἴκου πατριᾶς ἐστι τῶν Μαδιάμ.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων,

17 Ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιηναίοις καὶ πατάξατε αὐτοὺς,

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ, καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιὰμ ἀδελφὴν αὐτῶν, τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογώρ.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, λέγων,

2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ, λέγων,

4 Ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου,

5 Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραήλ· υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν Ἐνὼχ, καὶ δῆμος τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλοὺ, δῆμος τοῦ Φαλλουί.

6 Τῷ Ἀσρὼν, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί· τῷ Χαρμὶ, δῆμος τοῦ Χαρμί.

7 Οὗτοι δῆμοι Ῥουβήν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

8 Καὶ υἱοὶ Φαλλοὺ, Ἐλιάβ.

9 Καὶ υἱοὶ Ἐλιὰβ, Ναμουὴλ, καὶ Δαθὰν, καὶ Ἀβειρών· οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου.

10 Καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορὲ, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ.

11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Συμεὼν, ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεών· τῷ Ναμουὴλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί· τῷ Ἰαμὶν, δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰαχὶν, δῆμος Ἰαχινί·

13 Τῷ Ζαρὰ δῆμος ὁ Ζαραΐ· τῷ Σαοὺλ, δῆμος ὁ Σαουλί.

14 Οὗτοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

15 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἢρ καὶ Αὐνάν· καὶ ἀπέθανεν Ἢρ καὶ Αὐνὰν ἐν γῇ Χαναάν.

16 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σηλὼμ, δῆμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρὲς, δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρὰ, δῆμος ὁ Ζαραΐ.

17 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρὲς, τῷ Ἀσρὼν, δῆμος ὁ Ἀσρωνί· τῷ Ἰαμοὺν, δῆμος ὁ Ἰαμουνί.

18 Οὗτοι δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

19 Καὶ υἱοὶ Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Θωλᾶ, δῆμος ὁ Θωλαΐ· τῷ Φουᾶ, δῆμος ὁ Φουαΐ.

20 Τῷ Ἰασοὺβ, δῆμος ὁ Ἰασουβί· τῷ Σαμρὰμ, δῆμος ὁ Σαμραμί.

21 Οὗτοι δῆμοι Ἰσσάχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

22 Υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαρὲδ, δῆμος ὁ Σαρεδί· τῷ Ἀλλὼν, δῆμος ὁ Ἀλλωνί· τῷ Ἀλλὴλ, δῆμος ὁ Ἀλληλί.

23 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

24 Υἱοὶ Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαφὼν, δῆμος ὁ Σαφωνί· τῷ Ἀγγὶ, δῆμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνὶ, δῆμος ὁ Σουνί·

25 Τῷ Ἀζενὶ, δῆμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδὶ, δῆμος ὁ Ἀδδί·

26 Τῷ Ἀροαδὶ, δῆμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριὴλ, δῆμος ὁ Ἀριηλί.

27 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γὰδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

28 Υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμὶν, δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσοὺ, δῆμος ὁ Ἰεσουΐ· τῷ Βαριὰ, δῆμος ὁ Βαριαΐ.

29 Τῷ Χοβὲρ, δῆμος ὁ Χοβερί· τῷ Μελχιὴλ, δῆμος ὁ Μελχιηλί.

30 Καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσὴρ, Σάρα.

31 Οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

32 Υἱοὶ Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν, Μανασσῆ καὶ Ἐφραίμ.

33 Υἱοὶ Μανασσῆ, τῷ Μαχὶρ, δῆμος ὁ Μαχιρί· καὶ Μαχὶρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ Γαλαάδ, δῆμος ὁ Γαλααδί.

34 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλαάδ· Ἀχιέζερ, δῆμος ὁ Ἀχιεζερί· τῷ Χελὲγ, δῆμος ὁ Χελεγί·

35 Τῷ Ἐσριὴλ, δῆμος ὁ Ἐσριηλί· τῷ Συχὲμ, δῆμος ὁ Συχεμί·

36 Τῷ Συμαὲρ, δῆμος ὁ Συμαερί· καὶ τῷ Ὀφὲρ, δῆμος ὁ Ὀφερί.

37 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ, οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ, ἀλλ᾽ ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ· Μαλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερσά.

38 Οὗτοι δῆμοι Μανασσῆ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

39 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραίμ· τῷ Σουθαλὰ, δῆμος ὁ Σουθαλάν· τῷ Τανὰχ, δῆμος ὁ Ταναχί.

40 Οὗτοι υἱοὶ Σουθαλά· τῷ Ἐδὲν, δῆμος ὁ Ἐδενί.

41 Οὗτοι δῆμοι Ἐφραὶμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιαι· οὗτοι δῆμοι υἱῶν Ἰωσὴφ κατὰ δήμους αὐτῶν.

42 Υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Βαλὲ, δῆμος ὁ Βαλί· τῷ Ἀσυβὴρ, δῆμος ὁ Ἀσυβηρί· τῷ Ἰαχιρὰν, δῆμος ὁ Ἰαχιρανί.

43 Τῷ Σωφὰν, δῆμος ὁ Σωφανί.

44 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλὲ, Ἀδὰρ, καὶ Νοεμάν· τῷ Ἀδὰρ, δῆμος ὁ Ἀδαρί· καὶ τῷ Νοεμὰν, δῆμος ὁ Νοεμανί.

45 Οὗτοι υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

46 Καὶ υἱοὶ Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαμὶ, δῆμος ὁ Σαμεΐ· οὗτοι δῆμοι Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν.

47 Πάντες οἱ δῆμοι Σαμεῒ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

48 Υἱοὶ Νεφθαλὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἀσιὴλ, δῆμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαυνὶ, δῆμος ὁ Γαυνί.

49 Τῷ Ἰεσὲρ, δῆμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλὴμ, δῆμος ὁ Σελλημί.

50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθαλὶ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.

51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

53 Τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων.

54 Τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· ἑκάστῳ καθὼς ἐπισκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

55 Διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι· κατὰ φυλὰς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν.

56 Ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀναμέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων.

57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Γεδσὼν, δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καὰθ, δῆμος ὁ Κααθί· τῷ Μεραρὶ, δῆμος ὁ Μεραρί.

58 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λευί· δῆμος ὁ Λοβενὶ, δῆμος ὁ Χεβρωνὶ, δῆμος ὁ Κορὲ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί· καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ.

59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβὲδ, θυγάτηρ Λευὶ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμρὰμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν, καὶ Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

60 Καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ἀαρὼν, ὅ, τε Ναδὰβ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.

61 Καὶ ἀπέθανε Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

62 Καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραήλ.

63 Καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἳ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

64 Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς, Θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς, πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 ΚΑΙ' προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὀφὲρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχὶρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Μααλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερσὰ,

2 Καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσιν,

3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ· μὴ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.

4 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

6 Ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων,

8 Ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

9 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

10 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν αὐτῷ ἀδελφοὶ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

11 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγ-

γιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐ-
τοῦ, κληρονομῆσαι τὰ αὐτοῦ·
καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ δικαίωμα κρίσεως, καθὰ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ-
το τὸ ὄρος Ναβαῦ, καὶ ἴδε τὴν
γῆν Χαναὰν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει.
13 Καὶ ὄψῃ αὐτὴν, καὶ
προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου
καὶ σὺ, καθὰ προσετέθη Ἀαρὼν
ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει.
14 Διότι παρέβητε τὸ ῥῆμά
μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν, ἐν τῷ ἀν-
τιπίπτειν τὴν συναγωγὴν ἁγιά-
σαι με, οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ
τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν· τοῦτ'
ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας ἐν Κά-
δης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν.
15 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς
Κύριον,
16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ
Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συνα-
γωγῆς ταύτης,
17 Ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις εἰ-
σελεύσεται πρὸ προσώπου αὐ-
τῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς,
καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτοὺς, καὶ
οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου
ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποι-
μήν.
18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων, Λάβε πρὸς
σεαυτὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ, ἄν-
θρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυ-
τῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς
σου ἐπ' αὐτόν.
19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι
Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐντελῇ
αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς,
καὶ ἐντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον
αὐτῶν.
20 Καὶ δώσεις τῆς δόξης σου
ἐπ' αὐτὸν, ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν
αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
21 Καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτή-
σουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δή-
λων ἔναντι Κυρίου· ἐπὶ τῷ στό-
ματι, αὐτοῦ ἐξελεύσονται, καὶ ἐπὶ
τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμο-
θυμαδὸν, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή.
22 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς, καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος· καὶ λα-
βὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ
ἐναντίον πάσης συναγωγῆς,
23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ συνέστησεν
αὐτὸν καθάπερ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, λέγων,
Τὰ δῶρά μου δόματά μου καρ-
πώματά μου εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς μου.
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ταῦ-
τα τὰ καρπώματα ὅσα προσά-
ξετε Κυρίῳ, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους
ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὁλο-
καύτωσιν ἐνδελεχῶς.
4 Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις
τὸ πρωῒ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν

δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν.

5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἰφὶ σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν.

6 Ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

7 Καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἲν τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνί· ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ.

8 Καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν· κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν,

10 Ὁλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὁλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, καὶ κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.

12 Τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἑνί.

13 Δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, θυσίαν ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.

14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἲν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἑνί· καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἲν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἑνί· καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἲν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ οἴνου· τοῦτο τὸ ὁλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

15 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς ποιηθήσεται, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίῳ.

17 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπίκλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.

19 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτά· ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν.

20 Καὶ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.

21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·

23 Πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντὸς τῆς πρωϊνῆς, ὅ ἐστιν ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

24 Ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ἐπὶ τοῦ ὁλο-

καυτώματος τοῦ διαπαντὸς ποιή-
σεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
25 Καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλη-
τὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων,
ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυ-
ρίῳ τῶν ἑβδομάδων, ἐπίκλητος
ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λα-
τρευτὸν οὐ ποιήσετε.
27 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώ-
ματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ,
μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα,
ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώ-
μους.
28 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις
ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ
δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.
29 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ
τῷ ἑνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς· καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
30 Περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασ-
θαι περὶ ὑμῶν· πλὴν τοῦ ὁλοκαυ-
τώματος τοῦ διαπαντός· καὶ τὴν
θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι,
31 Ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ
τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

ΚΕΦ. κθ΄. 29.

1 ΚΑΙ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ,
μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐπίκλητος ἁγία
ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν
οὐ ποιήσετε· ἡμέρα σημασίας ἔσ-
ται ὑμῖν.
2 Καὶ ποιήσετε ὁλοκαυτώμα-
τα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσ-
χον ἕνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμ-
νοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους.
3 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις
ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ
δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.
4 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ
τῷ ἑνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς.
5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ
ὑμῶν·
6 Πλὴν τῶν ὁλοκαυτωμάτων
τῆς νουμηνίας· καὶ αἱ θυσίαι αὐ-
τῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, καὶ
τὸ ὁλοκαύτωμα τὸ διαπαντός·
καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-
δαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται
ὑμῖν· καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσε-
τε.
8 Καὶ προσοίσετε ὁλοκαυτώ-
ματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ,
καρπώματα Κυρίῳ, μόσχον ἐκ
βοῶν ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυ-
σίους ἑπτά· ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν.
9 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις
ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία
δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, καὶ
δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνί.
10 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ
τῷ ἑνὶ, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀμνούς.
11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλάσασθαι περὶ
ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρ-
τίας τῆς ἐξιλάσεως, καὶ ἡ ὁλο-
καύτωσις ἡ διαπαντός· ἡ θυσία
αὐτῆς, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ
τὴν σύγκρισιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
κάρπωμα Κυρίῳ.
12 Καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου
τούτου ἐπίκλητος ἁγία ἔσται
ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ

ποιήσετε· καὶ ἑορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας.

13 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας· ἄμωμοι ἔσονται.

14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἑνὶ, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις· καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἑνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριούς.

15 Δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ, ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἀμνούς.

16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἐννέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους.

27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτὼ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους.

30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ

τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγ-
κρισιν αὐτῶν.
31 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλο-
καυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐ-
τῶν.
32 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσ-
χους ἑπτὰ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώ-
μους.
33 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ
τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγ-
κρισιν αὐτῶν.
34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλο-
καυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐ-
τῶν.
35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
36 Καὶ προσάξετε ὁλοκαυτώ-
ματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας καρπώ-
ματα τῷ Κυρίῳ μόσχον ἕνα,
κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπ-
τὰ ἀμώμους.
37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ
τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ
ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγ-
κρισιν αὐτῶν.
38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα
περὶ ἁμαρτίας· πλὴν τῆς ὁλο-
καυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐ-
τῶν.
39 Ταῦτα ποιήσετε Κυρίῳ ἐν
ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐ-
χῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν,
καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν,
καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν, καὶ τὰς
σπονδὰς ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια
ὑμῶν.

ΚΕΦ. λ'. 30.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.
2 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς
τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξε Κύριος.
3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν
εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ, ἢ ὀμόσῃ
ὅρκον, ἢ ὁρίσηται ὁρισμῷ περὶ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει
τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν
ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
ποιήσει.
4 Ἐὰν δὲ εὔξηται γυνὴ εὐχὴν
Κυρίῳ, ἢ ὁρίσηται ὁρισμὸν ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ
νεότητι αὐτῆς, καὶ ἀκούσῃ ὁ πα-
τὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ
τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς, οὓς ὡρίσατο
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ
παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατὴρ,
καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ
αὐτῆς,
5 Καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ οὓς
ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
μενοῦσιν αὐτῇ·
6 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ
πατὴρ αὐτῆς, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ
πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς
ὁρισμοὺς, οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ
Κύριος καθαριεῖ αὐτὴν, ὅτι ἀνέ-
νευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς.

7 Ἐὰν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χιλίων αὐτῆς, οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,

8 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.

9 Ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.

10 Καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἐὰν εὔξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ.

11 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς, ἢ ὁ ὁρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὅρκου,

12 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὁρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὡρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς.

13 Ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χιλίων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.

14 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὅρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ.

15 Ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἤκουσεν.

16 Ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἤκουσε, καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ.

17 Ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.

ΚΕΦ. λα'. 31.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.

3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας, καὶ παρατάξασθε ἔναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιὰν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῇ Μαδιάν.

4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀποστείλατε παρατάξασθαι.

5 Καὶ ἐξηρίθμησαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν.

6 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιὰν, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ· καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν.

8 Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιὰν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν· καὶ τὸν Εὐὶν, καὶ τὸν Ῥοκὸν, καὶ τὸν Σοὺρ, καὶ τὸν Οὒρ, καὶ τὸν Ῥοβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν· καὶ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιὰν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν· καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν,

10 Καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

12 Καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ τὰ σκῦλα, καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβὼθ Μωάβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

13 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

14 Καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Ἱνατί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ;

16 Αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαὰμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἕνεκεν Φογώρ· καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

17 Καὶ νῦν ἀποκτείνατε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος, ἀποκτείνατε.

18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἥτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.

19 Καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἁπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἁγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν.

20 Καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον, καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας, καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε.

21 Καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου, Τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

22 Πλὴν τοῦ χρυσίου καὶ τοῦ

ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου·

23 Πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύσεται ἐν πυρὶ, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνισμοῦ ἁγνισθήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορεύηται διὰ πυρὸς, διελεύσεται δι' ὕδατος.

24 Καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρισθήσεσθε· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

26 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς.

27 Καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀναμέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἀναμέσον πάσης συναγωγῆς.

28 Καὶ ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων· καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους αὐτῶν λήψεσθε.

29 Καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου.

30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἕνα ἀπὸ πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν· καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.

31 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

32 Καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ προενόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ, ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες·

33 Καὶ βόες, δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες.

34 Καὶ ὄνοι, μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες·

35 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἳ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρὸς, πᾶσαι ψυχαὶ, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες.

36 Καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων, τριακόσιαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.

37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιαι ἑβδομήκοντα πέντε.

38 Καὶ βόες, ἓξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ, δύο καὶ ἑβδομήκοντα.

39 Καὶ ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ, εἷς καὶ ἑξήκοντα.

40 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἑκκαίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ, δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί.

41 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διεῖλε Μωυσῆς
ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμισ-
τῶν.
43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα
ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν
προβάτων, τριακόσιαι καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχί-
λια καὶ πεντακόσια·
44 Καὶ βόες, ἓξ καὶ τριάκον-
τα χιλιάδες·
45 Ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακόσιοι·
46 Καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἓξ
καὶ δέκα χιλιάδες.
47 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ
τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ τὸ ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα,
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν
κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς
Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς
φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυ-
σῇ.
48 Καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυ-
σῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς
τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως,
χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,
καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν,
49 Οἱ παῖδές σου εἰλήφασι
τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν
πολεμιστῶν τῶν παρ᾽ ἡμῖν, καὶ
οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ᾽ αὐτῶν οὐ-
δὲ εἷς.
50 Καὶ προσενηνόχαμεν τὸ
δῶρον Κυρίῳ, ἀνὴρ ὃ εὗρε σκεῦος
χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλ-
λιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξι-
ον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλάσασθαι
περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.
51 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ
Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον
παρ᾽ αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασ-
μένον.
52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυ-
σίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφεῖλον Κυ-
ρίῳ, ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπ-
τακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι
παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ
τῶν ἑκατοντάρχων.
53 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισ-
ταὶ ἐπρονόμευσαν ἕκαστος ἑαυ-
τῷ.
54 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ
Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον
παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ
τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰσήνεγ-
κεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ ἔναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. λβ΄. 32.

1 ΚΑΙ᾽ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς
υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ,
πλῆθος σφόδρα· καὶ ἴδον τὴν
χώραν Ἰαζὴρ, καὶ τὴν χώραν
Γαλαάδ· καὶ ἦν ὁ τόπος, τόπος
κτήνεσι·
2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν
πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεά-
ζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας τῆς συναγωγῆς, λέγον-
τες,
3 Ἀταρὼθ, καὶ Δαιβὼν, καὶ
Ἰαζὴρ, καὶ Ναμρὰ, καὶ Ἐσε-
βὼν, καὶ Ἐλεαλὴ, καὶ Σεβαμὰ,
καὶ Ναβαὺ, καὶ Βαιὰν,
4 Τὴν γῆν ἣν παραδέδωκε Κύ-
ριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς
παισί σου κτήνη ὑπάρχει.
5 Καὶ ἔλεγον, Εἰ εὕρομεν χά-

ριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.

6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν, Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ;

7 Καὶ ἱνατί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;

8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνὴ κατανοῆσαι τὴν γῆν·

9 Καὶ ἀνέβησαν φάραγγα βότρυος, καὶ κατενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς;

10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὤμοσε, λέγων,

11 Εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου,

12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω Κυρίου.

13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· καὶ κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι Κυρίου.

14 Ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραήλ.

15 Ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην.

16 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ, καὶ ἔλεγον, Ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν.

17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

19 Καὶ οὐκέτι κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, Ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλεμον,

21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὁπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἔναντι Κυρίου, ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

22 Καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ ἔσεσθε ἀθῷοι ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀπὸ Ἰσραήλ· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυρίου.

23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως, ἁμαρτήσεσθε ἔναντι Κυρίου· καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά.

24 Καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν, καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν· καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε.

25 Καὶ εἶπαν υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, Οἱ παῖδές σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται.

26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαάδ.

27 Οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος λέγει.

28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ, καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραήλ.

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, Ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει.

30 Ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναὰν, καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν.

31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, λέγοντες, Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσομεν ἡμεῖς.

32 Διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς γῆν Χαναὰν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

33 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσὴφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμοῤῥαίων, καὶ τὴν βασιλείαν Ὢγ βασιλέως τῆς Βασὰν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.

34 Καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν, καὶ τὴν Ἀταρὼθ, καὶ τὴν Ἀροὴρ,

35 Καὶ τὴν Σοφὰρ, καὶ τὴν Ἰαζὴρ, καὶ ὕψωσαν αὐτὰς,

36 Καὶ τὴν Ναμρὰμ, καὶ τὴν Βαιθαρὰν, πόλεις ὀχυρὰς, καὶ ἐπαύλεις προβάτων.

37 Καὶ οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ᾠκοδόμησαν τὴν Ἐσεβὼν, καὶ Ἐλεάλην, καὶ Καριαθὰμ,

38 Καὶ τὴν Βεελμεὼν, περικεκυκλωμένας, καὶ τὴν Σεβαμά· καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἃς ᾠκοδόμησαν.

39 Καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ Γαλαὰδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ.

40 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὴν Γαλαὰδ τῷ Μαχὶρ υἱῷ Μανασσῆ, καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ.

41 Καὶ Ἰαῒρ ὁ τοῦ Μανασσῆ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαΐρ.

42 Καὶ Ναβαῦ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβὼθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ΄. 33.

1 ΚΑΙ' οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

2 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν, διὰ ῥήματος Κυρίου· καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.

3 Ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσῆ τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων.

4 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος.

5 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσῆ, παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.

6 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχὼθ, παρενέβαλον εἰς Βουθὰν, ὅ ἐστι μέρος τι τῆς ἐρήμου.

7 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθὰν, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρὼθ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι Βεελσεπφῶν, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.

8 Καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρὼθ, καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ, καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαις.

9 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν, καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ· καὶ ἐν Αἰλὶμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ.

10 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλὶμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν.

11 Καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σίν.

12 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν, καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥαφακά.

13 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφακὰ, καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰλούς.

14 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλοὺς, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδίν· καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.

15 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαφιδὶν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

16 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐν μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας.

17 Καὶ ἀπῆραν ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀσηρώθ.

18 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἀσηρὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥαθαμᾷ.

19 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαθαμᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν Φαρές.

20 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεμμὼν Φαρὲς, καὶ παρενέβαλον εἰς Λεβωνᾶ.

21 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβῶνα, καὶ παρενέβαλον εἰς Ῥεσσάν.

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεσσὰν, καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ.

23 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ.

24 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφὰρ, καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ.

25 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλώθ.

26 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλὼθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Καταάθ.

27 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Καταὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ.

28 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταρὰθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά.

29 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκὰ, καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ.

30 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ, καὶ παρενέβαλον εἰς Μασουρούθ.

31 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουρούθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναία.

32 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναία, καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ.

33 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγὰδ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐτεβαθά.

34 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐτεβαθὰ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐβρωνά.

35 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνὰ, καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιὼν Γάβερ.

36 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιὼν Γάβερ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σὶν, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Φαράν· αὕτη ἐστὶ Κάδης.

37 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης, καὶ παρενέβαλον εἰς Ὢρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Ἐδώμ.

38 Καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ μηνός.

39 Καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ὢρ τῷ ὄρει.

40 Καὶ ἀκούσας ὁ Χανανὶς βασιλεὺς Ἀρὰδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ Χαναὰν, ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

41 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὢρ τοῦ ὄρους, καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνά.

42 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνὰ, καὶ παρενέβαλον εἰς Φινώ.

43 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινὼ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ.

44 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβὼθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαὶ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωάβ.

45 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαὶ, καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβὼν Γάδ.

46 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβὼν Γὰδ, καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμὼν Δεβλαθαίμ.

47 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμὼν Δεβλαθαὶμ, καὶ παρενέβαλον

ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρὶμ, ἀπέναντι Ναβαῦ.

48 Καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρὶμ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

49 Καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀναμέσον Αἰσιμὼθ, ἕως Βελσᾶ τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.

50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ, λέγων,

51 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.

52 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐξαρεῖτε τὰς σκοπιὰς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ, καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε.

53 Καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ, ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ.

54 Καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν· τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται, κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε.

55 Ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὓς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρεύσουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ᾽ ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε.

56 Καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς, ποιήσω ὑμᾶς.

ΚΕΦ. λδ'. 34.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

2 Ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναὰν σὺν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς.

3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς Λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σὶν ἕως ἐχόμενον Ἐδὼμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς Λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν.

4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ Λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν, καὶ παρελεύσεται Ἐννὰκ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς Λίβα Κάδης τοῦ Βαρνὴ, καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀρὰδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ.

5 Καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάῤῥουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα.

6 Καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ, τοῦτο ἔσται ὑμιν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης.

7 Καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ

ὅρια πρὸς Βοῤῥᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος.

8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένων εἰς Ἐμὰθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ.

9 Καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Διφρωνὰ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναῒν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ Βοῤῥᾶ.

10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναῒν Σεπφαμάρ.

11 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ Σεπφαμὰρ Βηλὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς, καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλὰ ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χενερὲθ ἀπὸ ἀνατολῶν.

12 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἁλυκή· αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ.

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ῥουβὴν, καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ᾽ οἴκους πατριῶν αὐτῶν· καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν.

15 Δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ Νότου κατ᾽ ἀνατολάς.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων,

17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἳ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

18 Καὶ ἄρχοντα ἕνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν.

19 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή.

20 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σεμιούδ.

21 Τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλών.

22 Τῆς φυλῆς Δὰν, ἄρχων Βακχὶρ υἱὸς Ἐγλί.

23 Τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων Ἀνιὴλ υἱὸς Σουφί.

24 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραὶμ, ἄρχων Καμουὴλ υἱὸς Σαβαθάν.

25 Τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἄρχων Ἐλισαφὰν υἱὸς Φαρνάχ.

26 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ, ἄρχων Φαλτιὴλ υἱὸς Ὀζά.

27 Τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ, ἄρχων Ἀχιὼρ υἱὸς Σελεμί.

28 Τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, ἄρχων Φαδαὴλ υἱὸς Ἰαμιούδ.

29 Τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

ΚΕΦ. λε΄. 35.

1 ΚΑΙ` ἐλάλησε Κύριος πρὸς

Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ πα-
ρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ,
λέγων,
2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ὴλ, καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις
ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως
αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν· καὶ τὰ
προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ
αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις.
3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πό-
λεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσ-
ματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν
αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς τετράπο-
σιν αὐτῶν.
4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν
πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς Λευί-
ταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως
καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύ-
κλῳ.
5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πό-
λεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατο-
λὰς δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ
κλίτος τὸ πρὸς Λίβα δισχιλίους
πήχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
θάλασσαν δισχιλίους πήχεις,
καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς Βοῤῥᾶν
δισχιλίους πήχεις· καὶ ἡ πόλις
μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ
ὅμορα τῶν πόλεων.
6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς
Λευίταις, τὰς ἓξ πόλεις τῶν
φυγαδευτηρίων ἃς δώσετε φυ-
γεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ
πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ
δύο πόλεις.
7 Πάσας τὰς πόλεις δώσετε
τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ πόλεις· ταύτας, καὶ τὰ
προάστεια αὐτῶν.
8 Καὶ τὰς πόλεις ἃς δώσετε
ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολ-
λά· καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων,
ἐλάττω· ἕκαστος κατὰ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν κατα-
κληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ
τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις.
9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, λέγων,
10 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ὑ-
μεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς
γῆν Χαναάν.
11 Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐ-
τοῖς πόλεις· φυγαδευτήρια ἔσται
ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν,
πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκου-
σίως.
12 Καὶ ἔσονται αἱ πόλεις
ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγ-
χιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στῇ
ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρί-
σιν.
13 Καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε
τὰς ἓξ πόλεις, φυγαδευτήρια
ἔσονται ὑμῖν.
14 Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς
τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χα-
ναάν.
15 Φυγαδεῖον ἔσται τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύ-
τῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν·
ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυ-
γαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ
πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.
16 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου
πατάξῃ αὐτὸν, καὶ τελευτήσῃ,
φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσ-
θω ὁ φονευτής.
17 Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς
ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πα-
τάξῃ αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, φο-

νευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

18 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής.

19 Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ αὐτόν.

20 Ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν, καὶ ἐπιῤῥίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,

21 Ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτὸν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτής ἐστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι αὐτῷ.

22 Ἐὰν δὲ ἐξάπινα, οὐ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτὸν, ἢ ἐπιῤῥίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος, οὐκ ἐξ ἐνέδρου,

23 Ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδὼς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν·

24 Καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀναμέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα.

25 Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὗ κατέφυγε, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ.

26 Ἐὰν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ,

27 Καὶ εὕρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστιν.

28 Ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικείτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν.

30 Πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν.

31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται.

32 Οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.

33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε· τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξιλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκ-

χυθέντος ἐπ᾽ αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος.

34 Καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ᾽ ἧς κατοικεῖτε ἐπ᾽ αὐτῆς, ἐφ᾽ ἧς ἐγὼ κατασκηνῶ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. λϛ'. 36.

1 ΚΑΙ' προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσὴφ, καὶ ἐλάλησαν ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπαν, Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ τῷ Κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἔσονται ἑνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες· καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλῆρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γίνωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.

4 Ἐὰν δὲ γένηται ἡ ἄφεσις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γίνωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.

5 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου, λέγων, Οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσὴφ λέγουσι.

6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ, λέγων, Οὗ ἀρέσκῃ ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες.

7 Καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ.

9 Καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ᾽ ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.

10 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν θυγατράσι Σαλπαάδ.

11 Καὶ ἐγένοντο Θερσὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μιλχὰ καὶ Νούα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαὰδ, τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν.

12 Ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσὴφ ἐγενήθησαν γυναῖκες· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρο-

νομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δή-
μου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
13 Αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ
ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυ-
σῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ ἐπὶ τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε
Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς
δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς
θαλάσσης ἀναμέσον Φαρὰν Το-
φὸλ, καὶ Λοβὸν, καὶ Αὐλὼν,
καὶ καταχρύσεα.
2 Ἕνδεκα ἡμερῶν ἐκ Χωρὴβ
ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηεὶρ ἕως Κάδης
Βαρνή.
3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσα-
ρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ
μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε
Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσ-
ραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετεί-
λατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς,
4 Μετὰ τὸ πατάξαι Σηὼν
βασιλέα Ἀμοῤῥαίων τὸν κατοι-
κήσαντα ἐν Ἐσεβὼν, καὶ τὸν
Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν τὸν
κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρὼθ καὶ
ἐν Ἐδραΐν,
5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἐν γῇ Μωὰβ, ἤρξατο Μωυσῆς
διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον,
λέγων,
6 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλά-
λησεν ἡμῖν ἐν Χωρὴβ, λέγων,
Ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ.
7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε
ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος
Ἀμοῤῥαίων, καὶ πρὸς πάντας
τοὺς περιοίκους Ἄραβα, εἰς ὄρος
καὶ πεδίον, καὶ πρὸς Λίβα, καὶ
παραλίαν γῆν Χαναναίων, καὶ
Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ
τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφρά-
του.
8 Ἴδετε, παραδέδωκεν ἐνώ-
πιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέν-
τες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν
ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ
Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰα-
κὼβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτῶν μετ' αὐτούς.
9 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οὐ δυνή-
σομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς.
10 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλή-
θυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδού ἐστε σήμε-
ρον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
τῷ πλήθει.
11 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέ-

ρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὶ
χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι
ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.
12 Πῶς δυνήσομαι μόνος φέ-
ρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπό-
στασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας
ὑμῶν;
13 Δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σο-
φοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνε-
τοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ
καταστήσω ἐφ' ὑμῶν ἡγουμένους
ὑμῶν.
14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι, καὶ
εἴπατε, Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλά-
λησας ποιῆσαι.
15 Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄν-
δρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς
ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους,
καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντη-
κοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ
γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κρι-
ταῖς ὑμῶν.
16 Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κρι-
ταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
λέγων, Διακούετε ἀναμέσον τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δι-
καίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνα-
μέσον ἀδελφοῦ, καὶ ἀναμέσον
προσηλύτου αὐτοῦ.
17 Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον
ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ
κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ
ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου,
ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ
τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ'
ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμὲ,
καὶ ἀκούσομαι αὐτό.
18 Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς
λόγους, οὓς ποιήσετε.
19 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρὴβ
ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον
τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν
ἐκείνην, ἣν εἴδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ
Ἀμοῤῥαίου, καθότι ἐνετείλατο
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ
ἤλθομεν ἕως Κάδης Βαρνή.
20 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Ἤλ-
θατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμοῤ-
ῥαίου, ὃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
δίδωσιν ὑμῖν.
21 Ἴδετε, παραδέδωκεν ἡμῖν
Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώ-
που ὑμῶν τὴν γῆν, ἀναβάντες
κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπε
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν
ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ δειλιά-
σητε.
22 Καὶ προσήλθατέ μοι πάν-
τες, καὶ εἴπατε, Ἀποστείλωμεν
ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφο-
δευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ
ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν
τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν
αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσ-
πορευσόμεθα εἰς αὐτάς.
23 Καὶ ἤρεσεν ἐναντίον μου τὸ
ῥῆμα· καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώ-
δεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ
φυλήν.
24 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβη-
σαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἤλθοσαν ἕως
Φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσ-
κόπευσαν αὐτήν.
25 Καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς
γῆς, καὶ κατήνεγκαν πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ἔλεγον, Ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν
ἡμῖν.
26 Καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀνα-
βῆναι, ἀλλ' ἠπειθήσατε τῷ ῥή-
ματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

27 Καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν, καὶ εἴπατε, Διὰ τὸ μισεῖν Κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμοῤῥαίων, ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς.

28 Ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν ὑμῶν, λέγοντες, Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν, καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἑωράκαμεν ἐκεῖ.

29 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Μὴ πτήξητε, μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν.

30 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συνεκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,

31 Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἣν εἴδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμοῤῥαίου· ὡς τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου, ὡς εἴτις τροφοφορήσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

32 Καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν,

33 Ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς, δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.

34 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσε, λέγων,

35 Εἰ ὄψεταί τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,

36 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ, οὗτος ὄψεται αὐτὴν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς Κύριον.

37 Καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος δι' ὑμᾶς, λέγων, Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ.

38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ὁ παρεστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ· αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ἰσραήλ.

39 Καὶ πᾶν παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτὴν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

41 Καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἴπατε, Ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν· καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ συναθροισθέντες ἀναβαίνετε εἰς τὸ ὄρος.

42 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Εἶπον αὐτοῖς, Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου· καὶ παρέ-

βητε τὸ ῥῆμα Κυρίου· καὶ πα-
ραβιασάμενοι, ἀνέβητε εἰς τὸ
ὄρος.
44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος ὁ
κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς
συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν
ὑμᾶς ὡσεὶ ποιήσαισαν αἱ μέλισ-
σαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ
Σηεὶρ ἕως Ἑρμᾶ.
45 Καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν.
46 Καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Κάδης
ἡμέρας πολλὰς, ὅσας ποτὲ ἡμέ-
ρας ἐνεκάθησθε.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ἐπιστραφέντες ἀπήρα-
μεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασ-
σαν ἐρυθρὰν, ὃν τρόπον ἐλάλησε
Κύριος πρὸς μὲ, καὶ ἐκυκλώσα-
μεν τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ ἡμέρας
πολλάς.
2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
3 Ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ
ὄρος τοῦτο· ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ
Βοῤῥᾶν.
4 Καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι, λέ-
γων, Ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ
τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν
Ἡσαῦ, οἳ κατοικοῦσιν ἐν Σηεὶρ,
καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς, καὶ
εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.
5 Μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς
πόλεμον, οὐ γὰρ δῶ ὑμῖν ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα πο-
δὸς, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς
υἱοῖς Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηείρ.
6 Ἀργυρίου βρώματα ἀγορά-
σατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε,
καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ'
αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε.
7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν
χειρῶν σου· διάγνωθι πῶς διῆλ-
θες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ
τὴν φοβερὰν ἐκείνην· ἰδοὺ τεσσα-
ράκοντα ἔτη Κύριος ὁ Θεός σου
μετὰ σοῦ· οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος.
8 Καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελ-
φοὺς ἡμῶν υἱοὺς Ἡσαῦ, τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐν Σηεὶρ, παρὰ τὴν
ὁδὸν τὴν Ἄραβα ἀπὸ Αἰλὼν καὶ
ἀπὸ Γεσιὼν Γάβερ· καὶ ἐπιστρέ-
ψαντες, παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον
Μωάβ.
9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις,
καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς
πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς
γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, τοῖς
γὰρ υἱοῖς Λὼτ δέδωκα τὴν Ἀ-
ροὴρ κληρονομεῖν.
10 Οἱ Ὀμμὶν πρότεροι ἐνεκά-
θηντο ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ
πολὺ καὶ ἰσχύοντες, ὥσπερ οἱ
Ἐνακίμ.
11 Ῥαφαῒν λογισθήσονται καὶ
οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ
οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐ-
τοὺς Ὀμμίν.
12 Καὶ ἐν Σηεὶρ ἐνεκάθητο ὁ
Χοῤῥαῖος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ
Ἡσαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξέ-
τριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῶν· καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐ-
τῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ
τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ,
ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς.
13 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀ-
πάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσ-
θε τὴν φάραγγα Ζαρέτ.

14 Καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρὲτ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῖς.

15 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπεσαν.

16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὰν ἔπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,

17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ, λέγων,

18 Σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὅρια Μωὰβ τὴν Ἀροὴρ,

19 Καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν· μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς, μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμάν σοι ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λὼτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

20 Γῆ Ῥαφαῒν λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῴκουν οἱ Ῥαφαῒν τοπρότερον καὶ οἱ Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζοχομμίν.

21 Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ κατοικοῦσιν ἐν Σηεὶρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χοῤῥαῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

23 Καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδὼθ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξελθόντες ἐκ Καππαδοκίας, ἐξέτριψαν αὐτοὺς, καὶ κατῳκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν.

24 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν· σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

25 Ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται, καὶ ὠδῖνας ἕξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμὼθ πρὸς Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων,

27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου· ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά.

28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ φάγομαι· καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσί·

29 Καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαῦ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεὶρ, καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ· ἕως ἂν παρ-

ἐλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν παρελθεῖν ἡμᾶς δι᾽ αὐτοῦ, ὅτι ἐσκλήρυνε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἰδοὺ ἦργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἔναρξαι κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά.

33 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἑξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν.

35 Πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν, καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν

36 Ἐξ Ἀροὴρ, ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλαάδ· οὐκ ἐγενήθη πόλις ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς· τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.

37 Πλὴν ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμὰν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάῤῥου Ἰαβὸκ, καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

ΚΕΦ. γʹ. 3.

1 ΚΑῚ ἐπιστραφέντες, ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὢγ βασιλεὺς τῆς Βασὰν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραΐμ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτὸν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ ποιήσεις αὐτῷ, ὥσπερ ἐποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβών.

3 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.

4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ᾽ αὐτῶν· ἑξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ βασιλέως Ὢγ ἐν Βασάν.

5 Πᾶσαι πόλεις ὀχυραὶ, τείχη ὑψηλὰ, πύλαι καὶ μοχλοί· πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα·

6 Ἐξωλοθρεύσαμεν, ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σηὼν βασιλέα

Ἐσεβὼν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶ-
σαν πόλιν, ἑξῆς καὶ τὰς γυναῖ-
κας, καὶ τὰ παιδία,
7 Καὶ πάντα τὰ κτήνη· καὶ
τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονο-
μεύσαμεν ἑαυτοῖς.
8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο
βασιλέων τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἳ ἦ-
σαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ
χειμάῤῥου Ἀρνῶν καὶ ἕως Ἀερ-
μών.
9 Οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι
τὸ Ἀερμὼν Σανιὼρ, καὶ ὁ Ἀμοῤ-
ῥαῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ.
10 Πᾶσαι πόλεις Μισὼρ, καὶ
πᾶσα Γαλαὰδ, καὶ πᾶσα Βασὰν
ἕως Ἐλχᾶ καὶ Ἐδραῒμ, πόλεις
βασιλείας τοῦ Ὢγ ἐν τῇ Βασάν.
11 Ὅτι πλὴν Ὢγ βασιλεὺς
Βασὰν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥα-
φαῒν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη
σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ
τῶν υἱῶν Ἀμμάν· ἐννέα πήχεων
τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τεσσάρων
πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει
ἀνδρός.
12 Καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκλη-
ρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστι παρὰ τὸ χεῖ-
λος χειμάῤῥου Ἀρνῶν, καὶ τὸ
ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαάδ· καὶ
τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ
Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ.
13 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
Γαλαὰδ, καὶ πᾶσαν τὴν Βασὰν
βασιλείαν Ὢγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν πε-
ρίχωρον Ἀργὸβ, πᾶσαν Βασὰν
ἐκείνην· γῆ Ῥαφαῒν λογισθήσε-
ται.
14 Καὶ Ἰαῒρ υἱὸς Μανασσῆ
ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀρ-
γὸβ ἕως τῶν ὁρίων Γαργασὶ καὶ
Μαχαθί· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασὰν
Θαυὼθ Ἰαῒρ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.
15 Καὶ τῷ Μαχὶρ ἔδωκα τὴν
Γαλαάδ.
16 Καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ
Γὰδ δέδωκα ὑπὸ τῆς Γαλαὰδ
ἕως χειμάῤῥου Ἀρνῶν, μέσον τοῦ
χειμάῤῥου ὅριον καὶ ἕως τοῦ Ἰα-
βόκ· ὁ χειμάῤῥους ὅριον τοῖς υἱ-
οῖς Ἀμμάν.
17 Καὶ ἡ Ἄραβα καὶ ὁ Ἰορ-
δάνης ὅριον Μαχαναρὲθ, καὶ ἕως
θαλάσσης Ἄραβα, θαλάσσης ἁ-
λυκῆς ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν Φασγὰ
ἀνατολῶν.
18 Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν
γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ· ἐνοπλισά-
μενοι, προπορεύεσθε πρὸ προσώ-
που τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ πᾶς δυνατός.
19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν
καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτή-
νη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη
ὑμῖν, κατοικείτωσαν ἐν ταῖς πό-
λεσιν ὑμῶν, αἷς ἔδωκα ὑμῖν,
20 Ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς
ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κα-
τακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν
γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δί-
δωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἐπαναστραφήσεσθε
ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν.
21 Καὶ τῷ Ἰησοῖ ἐνετειλάμην
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, Οἱ

ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ.

22 Οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐδεήθην Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων,

24 Κύριε Θεὲ, σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου, καὶ τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας σὺ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου;

25 Διαβὰς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον.

26 Καὶ ὑπερεῖδε Κύριος ἐμὲ ἕνεκεν ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἱκανούσθω σοι, μὴ προσθῇς ἔτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον.

27 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ Βοῤῥᾶν καὶ Λίβα καὶ ἀνατολὰς, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

28 Καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτὸν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ἑώρακας.

29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπῃ σύνεγγυς οἴκου Φογώρ.

ΚΕΦ. Δ. 4.

1 ΚΑΙ' νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζῆτε, καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

2 Οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

3 Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγὼρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγὼρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν.

4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.

5 Ἴδετε, δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν.

6 Καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε· ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἂν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα· καὶ ἐροῦ-

σιν, Ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστή-
μων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.
7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ
ἐστιν αὐτῷ Θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς,
ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν
οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα;
8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐσ-
τιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρί-
ματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν
νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώ-
πιον ὑμῶν σήμερον;
9 Πρόσεχε σεαυτῷ, καὶ φύ-
λαξον τὴν ψυχήν σου σφόδρα·
μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς λόγους,
οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου,
καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς
καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου· καὶ συμβιβάσεις
τοὺς υἱούς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
υἱῶν σου,
10 Ἡμέραν ἣν ἔστητε ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρὴβ
τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας· ὅτι εἶ-
πε Κύριος πρὸς μὲ, Ἐκκλησία-
σον πρὸς μὲ τὸν λαὸν, καὶ ἀκου-
σάτωσαν τὰ ῥήματά μου, ὅπως
μάθωσι φοβεῖσθαί με πάσας τὰς
ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδά-
ξουσι.
11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἔστη-
τε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ ὄρος ἐ-
καίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ·
σκότος, γνόφος, θύελλα.
12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνὴν
ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε·
καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἴδετε, ἀλλ' ἢ
φωνήν.
13 Καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν
διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ἐνετείλατο
ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα ῥήματα,
καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλά-
κας λιθίνας.
14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύ-
ριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάξαι
ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις,
ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ
κληρονομῆσαι αὐτήν.
15 Καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἴδετε ὁ-
μοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐν
τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
16 Μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιή-
σητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοί-
ωμα, πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρ-
σενικοῦ ἢ θηλυκοῦ.
17 Ὁμοίωμα παντὸς κτήνους
τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς· ὁμοίωμα
παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέτα-
ται ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
18 Ὁμοίωμα παντὸς ἑρπετοῦ,
ὃ ἕρπει ἐπὶ τῆς γῆς· ὁμοίωμα
παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς
ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
19 Καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον
καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέ-
ρας, καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ
οὐρανοῦ, πλανηθεὶς προσκυνήσῃς
αὐτοῖς, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς,
ἃ ἀπένειμε Κύριος ὁ Θεός σου
αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑπο-
κάτω τοῦ οὐρανοῦ.
20 Ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ Θεὸς,
καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σι-
δηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ
λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ.
21 Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἐθυμώ-
θη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ'

ὑμῶν· καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ
τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, καὶ ἵνα μὴ
εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ
Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.
22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν
τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ διαβαίνω
τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· ὑμεῖς δὲ
διαβαίνετε, καὶ κληρονομήσετε
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ ἐπι-
λάθησθε τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς,
καὶ ἀνομήσητε, καὶ ποιήσητε
ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα
πάντων ὧν συνέταξέ σοι Κύριος ὁ
Θεός σου.
24 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου
πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ, Θεὸς
ζηλωτής.
25 Ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ
υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίση-
τε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνομήσητε,
καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα
παντὸς, καὶ ποιήσητε τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑ-
μῶν παροργίσαι αὐτὸν,
26 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σή-
μερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς
γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι· οὐ-
χὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ'
αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβή-
σεσθε.
27 Καὶ διασπερεῖ Κύριος ὑμᾶς
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατα-
λειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῷ ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰσάξει
Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.
28 Καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς
ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων,
ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄψον-
ται, οὔτε μὴ ἀκούσωσιν, οὔτε μὴ
φάγωσιν, οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι.
29 Καὶ ζητήσετε ἐκεῖ Κύριον
τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ εὑρήσετε αὐ-
τὸν ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλί-
ψει σου.
30 Καὶ εὑρήσουσί σε πάντες οἱ
λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡ-
μερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς
Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσα-
κούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
31 Ὅτι Θεὸς οἰκτίρμων Κύ-
ριος ὁ Θεός σου· οὐκ ἐγκαταλεί-
ψει σε, οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε· οὐκ
ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν
πατέρων σου, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
Κύριος.
32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προ-
τέρας τὰς γενομένας προτέρας
σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν
ὁ Θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ
ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ
γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα
τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο.
33 Εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν
Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέ-
σου τοῦ πυρὸς, ὃν τρόπον ἀκήκο-
ας σὺ καὶ ἔζησας.
34 Εἰ ἐπείρασεν ὁ Θεὸς εἰσελ-
θὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου
ἔθνους ἐν πειρασμῷ, καὶ ἐν ση-
μείοις, καὶ ἐν τέρασι, καὶ ἐν πο-
λέμῳ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ
ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁρά-
μασι μεγάλοις, κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέπον-
τος.
35 Ὥστε εἰδῆσαί σε ὅτι Κύ-

ριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ.

36 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαί σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

37 Διὰ τὸ ἀγαπῆσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ ἐξήγαγέ σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου,

38 Ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερά σου πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

39 Καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ.

40 Καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας.

41 Τότε ἀφώρισε Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου,

42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτήν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται.

43 Τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῷ Γαδδὶ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασὰν τῷ Μανασσῆ.

44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ.

45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

46 Ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγγὺς οἴκου Φογὼρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβὼν, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

47 Καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν Ὢγ βασιλέως τῆς Βασὰν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου,

48 Ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν, ὅ ἐστιν Ἀερμών.

49 Πᾶσαν τὴν Ἄραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαξευτήν.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἄκουε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ, καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά.

2 Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ.

3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἢ πρὸς ὑμᾶς· ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον.

4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

5 Κἀγὼ εἱστήκειν ἀναμέσον Κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγεῖλαί ὑμῖν τὰ ῥήματα Κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρὸς, καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων,

6 Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

7 Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου.

8 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.

9 Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με,

10 Καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

11 Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

12 Φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου.

13 Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·

14 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοὶ, ἵνα ἀναπαύσηται ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, ὥσπερ καὶ σύ.

15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· διὰ τοῦτο συνέταξέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτήν.

16 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

17 Οὐ φονεύσεις.

18 Οὐ μοιχεύσεις.

19 Οὐ κλέψεις.

20 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

21 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ,

οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε πάντα ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

22 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε Κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός· σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκε· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας, καὶ ἔδωκέ μοι.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ, καὶ προσήλθετε πρὸς μὲ πάντες οἱ ἡγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

24 Καὶ ἐλέγετε, Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἴδομεν ὅτι λαλήσει ὁ Θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται.

25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα.

26 Τίς γὰρ σὰρξ ἥτις ἤκουσε φωνὴν Θεοῦ ζῶντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται;

27 Πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς σὲ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν.

28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς μέ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ· ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν.

29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβεῖσθαί με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾖ αὐτοῖς, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι᾽ αἰῶνος;

30 Βάδισον, εἶπον αὐτοῖς, Ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν·

31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σὲ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτοὺς, καὶ ποιείτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.

32 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου· οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ,

33 Κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου, πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ εὖ σοι ᾖ· καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.

ΚΕΦ. ϛ΄. 6.

1 ΚΑΙ͂ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

2 Ἵνα φοβῆσθε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθε πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλο-

μαί σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.

3 Καὶ ἄκουσον Ἰσραὴλ, καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως εὖ σοι ᾖ, καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

4 Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.

5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου.

7 Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανιστάμενος.

8 Καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου.

9 Καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.

10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾠκοδόμησας,

11 Οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς,

12 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

13 Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ.

14 Οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν,

15 Ὅτι ὁ Θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί· μὴ ὀργισθεὶς θυμῷ Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ, ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ πειρασμῷ.

17 Φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι.

18 Καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γίνηται, καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν,

19 Ἐκδιῶξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ

σε ὁ υἱός σου αὔριον, λέγων, Τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν;

21 Καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου, Οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραὼ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν,

23 Καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα· φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον.

25 Καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΕΑ'Ν δὲ εἰσάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, καὶ ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἀμοῤῥαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν·

2 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτούς· ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς· οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτοὺς,

3 Οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου.

4 Ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις· καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει σε τοτάχος.

5 Ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί.

6 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· καὶ σὲ προείλετο Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

7 Οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλετο Κύριος ὑμᾶς, καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς· ὑμεῖς γάρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾷν Κύριον ὑμᾶς, καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου.

9 Καὶ γνώσῃ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος Θεός· Θεὸς πιστὸς, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεάς.

10 Καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι· κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς.

11 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν.

12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσητε τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξητε καὶ ποιήσητε αὐτὰ, καὶ διαφυλάξει Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

13 Καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι.

14 Εὐλογητὸς ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη· οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος, οὐδὲ στεῖρα, καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου.

15 Καὶ περιελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηρὰς, ἃς ἑώρακας, καὶ ὅσα ἔγνως, οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

16 Καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν, ἃ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν· ὅτι σκῶλον τοῦτό ἐστι σοί.

17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου, Ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγὼ, πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς;

18 Οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς· μνείᾳ μνησθήσῃ, ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις·

19 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου, οὕτω ποιήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς αὐτοὺς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ.

21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ, Θεὸς μέγας καὶ κραταιός.

22 Καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρόν· οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοτάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

23 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσητε αὐτούς.

24 Καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς.

25 Τὰ γλυπτὰ τῶν Θεῶν αὐτῶν καύσετε πυρί· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον, οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν οὐ λήψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίσῃς δι' αὐτὸ, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί.

26 Καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθεμα ἔσῃ ὥσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς, καὶ βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΠΑ'ΣΑΣ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

2 Καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἢ οὔ.

3 Καὶ ἐκάκωσέ σε, καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ μάννα, ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου· ἵνα ἀναγγείλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ· οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

5 Καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὡς εἴτις ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου παιδεύσει σε.

6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν.

7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, οὗ χείμαῤῥοι ὑδάτων, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων.

8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαῖ, ῥοαί· γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος.

9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεηθήσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδέν· γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν.

10 Καὶ φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δέδωκέ σοι.

11 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ

μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

12 Μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς,

13 Καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι, καὶ πάντων ὅσων σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι,

14 Ὑψωθῇς τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·

15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφις δάκνων, καὶ σκορπίος καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ· τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος·

16 Τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ᾔδεις σὺ, καὶ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε, καὶ ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου.

17 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην.

18 Καὶ μνησθήσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.

19 Καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε.

20 Καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολεῖσθε, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

ΚΕΦ. Θ. 9.

1 ΑΚΟΥΕ Ἰσραήλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομῆσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ,

2 Λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐνὰκ, οὓς σὺ οἶσθα, καὶ σὺ ἀκήκοας, Τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνάκ;

3 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου οὗτος προπορεύσεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ καταναλίσκον ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος.

4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι Κύριον τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου σου, λέγων, Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσήγαγέ με Κύριος κληρονομῆσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.

5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην

σου, οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων, Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ.

6 Καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομῆσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.

7 Μνήσθητι, μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον.

8 Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωξύνατε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος ἐφ᾽ ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς,

9 Ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς, καὶ κατεγινόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον.

10 Καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ᾽ αὐταῖς ἐγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας.

11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἀνάστηθι, κατάβηθι τοτάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, λέγων, Λελάληκα πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δὶς, λέγων, Ἑώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι.

14 Καὶ νῦν ἔασόν με ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.

15 Καὶ ἐπιστρέψας, κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσί μου.

16 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτὸν, καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν·

17 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν, ἔῤῥιψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν.

18 Καὶ ἐδεήθην ἐναντίον Κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν

ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ παροξῦναι αὐτόν.

19 Καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ.

20 Καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

21 Καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτὸν, καὶ κατέκαυσα αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ συνέκοψα αὐτὸν καταλέσας σφόδρα ἕως ἐγένετο λεπτὸν, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς, καὶ ἔῤῥιψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάῤῥουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους.

22 Καὶ ἐν τῷ ἐμπυρισμῷ, καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον.

23 Καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης Βαρνὴ, λέγων, Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

24 Ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν.

25 Καὶ ἐδεήθην ἔναντι Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἐδεήθην· εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς.

26 Καὶ ηὐξάμην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπα, Κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἐλυτρώσω, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

27 Μνήσθητι Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν θεραπόντων σου, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὰ ἀσεβήματα, καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν.

28 Μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες, Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς, ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτεῖναι αὐτούς.

29 Καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κλῆρός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην.

2 Καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις ἃς συνέτρι-

ψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰς εἰς
τὴν κιβωτόν.
3 Καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ
ξύλων ἀσήπτων, καὶ ἐλάξευσα
τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρῶ-
ται, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ
αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσί
μου.
4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλά-
κας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώ-
την τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλά-
λησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ
ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς, καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς Κύριος ἐμοί.
5 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην
ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνέβαλον τὰς
πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποί-
ησα· καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνε-
τείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν
ἐκ Βηρὼθ υἱῶν Ἰακὶμ Μισαδαΐ·
ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν, καὶ ἐτά-
φη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
7 Ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδ-
γάδ· καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἐτε-
βαθᾶ, γῆ χείμαῤῥοι ὑδάτων.
8 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέ-
στειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν
Λευὶ, αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς δια-
θήκης Κυρίου, παρεστάναι ἔναντι
Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσ-
θαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς
Λευίταις μερὶς καὶ κλῆρος ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς
κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐ-
τῷ.
10 Κἀγὼ εἱστήκειν ἐν τῷ ὄρει
τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσ-
σαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσήκουσε
Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος
ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Βάδιζε, ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λα-
οῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν
καὶ κληρονομείτωσαν τὴν γῆν,
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
δοῦναι αὐτοῖς.
12 Καὶ νῦν Ἰσραὴλ, τί Κύριος
ὁ Θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ,
ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θε-
όν σου, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾷν
αὐτὸν, καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου,
13 Φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ δι-
καιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐν-
τέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ
σοι ᾖ;
14 Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐσ-
τὶν ἐν αὐτῇ.
15 Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν
προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐ-
τοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα
αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν ταύτην.
16 Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν
τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε.
17 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑ-
μῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ
Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέ-
γας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς,
ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ-
δὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον.

18 Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.

19 Καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον, προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

20 Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ.

21 Οὗτος καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ ἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

22 Ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

2 Καὶ γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἴδασιν οὐδὲ ἴδοσαν τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν,

3 Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

4 Καὶ ὅσα ἐποίησε τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν, καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς Κύριος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας,

5 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

6 Καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν υἱοῖς Ἐλιὰβ υἱοῦ Ῥουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραήλ.

7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν ἐν ὑμῖν σήμερον.

8 Καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα ζῆτε, καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

9 Ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, οὐχ ὥσπερ γῆ Αἰγύπτου ἐστὶν, ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν, ὅταν

σπείρωσι τὸν σπόρον, καὶ ποτίζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν, ὡσεὶ κῆπον λαχανείας.

11 Ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδεινὴ, ἐκ τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ.

12 Γῆ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διαπαντὸς, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

13 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·

14 Καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸν οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου.

15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου· καὶ φαγὼν, καὶ ἐμπλησθεὶς,

16 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου, καὶ παραβῆτε, καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

17 Καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν, καὶ συσχῇ τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἔσται ὑετὸς, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν.

18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν.

19 Καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καθημένου σου ἐν οἴκῳ, καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ, καὶ καθεύδοντός σου, καὶ διανισταμένου σου.

20 Καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν,

21 Ἵνα μακροημερεύσητε, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ,

23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὅριά σου.

25 Οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· καὶ τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπὶ

πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν.

27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον·

28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἴδατε.

29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὴν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζὶν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβάλ.

30 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναὰν, τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς;

31 Ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσελθόντες κληρονομῆσαι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ.

32 Καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς.

2 Ἀπωλείᾳ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτοὺς, ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν, καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέως.

3 Καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.

4 Οὐ ποιήσετε οὕτω Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

5 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεύσεσθε ἐκεῖ.

6 Καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἑκούσια ὑμῶν, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν, καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν.

7 Καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὗ ἐὰν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα ὑμεῖς, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

8 Οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον, ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

9 Οὐ γὰρ ἥκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

10 Καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας.

11 Καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται, Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον· τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα ἂν εὔξησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

12 Καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν.

13 Πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὁλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἴδῃς.

14 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

15 Ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις, καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

16 Πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ, ὡς ὕδωρ.

17 Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἂν εὔξησθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου.

18 Ἀλλ' ἢ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν· καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὗ ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου.

19 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς, Φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα.

21 Ἐὰν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύ-

ιος ὁ Θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν δῷ ὁ Θεός σοι, ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσί σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.

22 Ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται.

23 Πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχή· οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν.

24 Οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

25 Οὐ φαγῇ αὐτὸ, ἵνα εὖ σοι γίνηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σὲ, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

26 Πλὴν τὰ ἅγιά σου ἐὰν γίνηταί σοι, καὶ τὰς εὐχάς σου λαβὼν ἥξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

27 Καὶ ποιήσεις τὰ ὁλοκαυτώματά σου, τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ.

28 Φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι, ἵνα εὖ σοι γίνηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

29 Ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,

30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, λέγων, Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω κἀγώ.

31 Οὐ ποιήσεις οὕτω τῷ Θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα Κυρίου ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

32 Πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ, οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΕΑ'Ν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνύπνιον, καὶ δῷ σοι σημεῖον ἢ τέρας,

2 Καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σὲ, λέγων, Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε,

3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει Κύριος ὁ Θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν

ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

4 Ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε, καὶ τοῦτον φοβηθήσεσθε, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε, καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.

5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος, ἀποθανεῖται· ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαί σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφανιεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

6 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγάτηρ, ἢ ἡ γυνή σου ἡ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου, λάθρα λέγων, Βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου,

7 Ἀπὸ τῶν Θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ᾽ ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,

8 Οὐ συνθελήσεις αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ᾽ αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ᾽ αὐτῷ, οὐδ᾽ οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν.

9 Ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ᾽ αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτὸν, καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ.

10 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει ποιῆσαι ἔτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

12 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ, λεγόντων,

13 Ἐξήλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν, λέγοντες, Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ᾔδειτε,

14 Καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις, καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν·

15 Ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

16 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι.

17 Καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρί σου, ἵνα ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ

σε, καὶ πληθυνῇ σε, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου,

18 Ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

ΚΕΦ. ιδ΄. 14.

1 ΥΙΟΙ' ἐστε Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ.

2 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καί σε ἐξελέξατο Κύριος ὁ Θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.

4 Ταῦτα κτήνη ἃ φάγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἀμνὸν ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν.

5 Ἔλαφον, καὶ δορκάδα, καὶ πύγαργον, ὄρυγα, καὶ καμηλοπάρδαλιν.

6 Πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὁπλὴν, καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.

7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὁπλὰς, καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας· τὸν κάμηλον, καὶ δασύποδα, καὶ χοιρογρύλλιον· ὅτι ἀνάγουσι μηρυκισμὸν, καὶ ὁπλὴν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστι.

8 Καὶ τὸν ὗν, ὅτι διχηλεῖ ὁπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστῆρας ὁπλῆς, καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἅψεσθε.

9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ ὕδατι, πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες, φάγεσθε.

10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε· ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστι.

11 Πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε.

12 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν ἀετὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἁλιαίετον,

13 Καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἴκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,

15 Καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λάρον,

16 Καὶ ἐρωδιὸν, καὶ κύκνον, καὶ ἶβιν,

17 Καὶ καταράκτην, καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἔποπα, καὶ νυκτικόρακα,

18 Καὶ πελεκᾶνα, καὶ χαραδριὸν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ πορφυρίωνα, καὶ νυκτερίδα.

19 Πάντα τὰ ἑρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἀκάθαρτά ἐστιν ὑμῖν· οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν.

20 Πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε.

21 Πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε· τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου δοθήσεται καὶ φάγεται, ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ, ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ

σου· οὐχ ἑψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

22 Δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γεννήματος τοῦ σπέρματός σου, τὸ γέννημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν.

23 Καὶ φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.

24 Ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ δύνῃ ἀναφέρειν αὐτὰ, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου,

25 Καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου, καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσί σου, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν.

26 Καὶ δώσεις ἀργύριον ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἢ ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα, ἢ ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχή σου, καὶ φαγῇ ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου,

27 Καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.

28 Μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσί σου.

29 Καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις οἷς ἐὰν ποιῇς.

ΚΕΦ. ιέ. 15.

1 ΔΙ' ἑπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεσιν.

2 Καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως· ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις· ἐπικέκληται γὰρ ἄφεσις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

3 Τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾖ σοι παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφεσιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου.

4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομεῖν σε αὐτήν.

5 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,

6 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε ὃν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.

7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐν-
δεὴς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ
τῶν πόλεών σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύ-
ριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ
ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου,
οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξεις τὴν χεῖρά
σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ
ἐπιδεομένου.
8 Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖ-
ράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δα-
νειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθό-
τι ἐνδεεῖται.
9 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένη-
ται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ
σου ἀνόμημα, λέγων, Ἐγγίζει
τὸ ἔτος τὸ ἕβδομον, ἔτος τῆς
ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσηται ὁ
ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου
τῷ ἐπιδεομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐ-
τῷ, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ
πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ
ἁμαρτία μεγάλη.
10 Διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ
δάνειον δανειεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέε-
ται, καθότι ἐνδεεῖται· καὶ οὐ
λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόν-
τος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός
σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ ἐν
πᾶσιν οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά
σου.
11 Οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεὴς
ἀπὸ τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγώ
σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα
τοῦτο, λέγων, Ἀνοίγων ἀνοίξεις
τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου
τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ
ἐπὶ τῆς γῆς σου.
12 Ἐὰν δὲ πραθῇ σοι ὁ ἀδελ-
φός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία,
δουλεύσει σοι ἓξ ἔτη, καὶ τῷ ἑβ-
δόμῳ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύ-
θερον ἀπὸ σοῦ.
13 Ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃς
αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ
ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν.
14 Ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν
ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ ἀπὸ
τοῦ σίτου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου
σου· καθὰ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ
Θεός σου, δώσεις αὐτῷ.
15 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης
ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐλυ-
τρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου
ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλ-
λομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
16 Ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σὲ,
Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι
ἠγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου,
ὅτι εὖ ἐστιν αὐτῷ παρὰ σοί·
17 Καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον, καὶ
τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς
τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὴν παιδίσκην
σου ὡσαύτως ποιήσεις.
18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον
σου ἐξαποστελλομένων αὐτῶν
ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον
μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ
σοι ἓξ ἔτη· καὶ εὐλογήσει σε Κύ-
ριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν
ποιῇς.
19 Πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν
τεχθῇ ἐν ταῖς βουσί σου, καὶ ἐν
τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικὰ
ἁγιάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐκ
ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ
σου, καὶ οὐ μὴ κείρῃς τὰ πρωτό-
τοκα τῶν προβάτων σου.
20 Ἔναντι Κυρίου φαγῇ αὐ-
τὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ
τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύ-

ριος ὁ Θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

21 Ἐὰν δὲ ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλὸν, μῶμον πονηρὸν, οὐ θύσεις αὐτὸ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτό· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ, καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

23 Πλὴν αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΦΥΛΑΞΑΙ τὸν μῆνα τῶν νέων, καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός.

2 Καὶ θύσεις τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζύμην· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.

4 Οὐκ ὀφθήσεταί σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθήσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ἐὰν θύσῃς τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ πρωΐ.

5 Οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

6 Ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου, ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ ἑψήσεις καὶ ὀπτήσεις καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτόν· καὶ ἀποστραφήσῃ τοπρωΐ, καὶ ἐλεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου.

8 Ἓξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτὴ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται ψυχῇ.

9 Ἑπτὰ ἑβδομάδας ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ· ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν, ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας.

10 Καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἡ χείρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῷ Κύριος ὁ Θεός σου.

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανὸς, καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτὸν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

12 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἐγένου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας.

13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις

σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἅλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου.

14 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανὸς, καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.

15 Ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου αὐτῷ, ἐὰν δὲ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί σου, καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραινόμενος.

16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται αὐτὸν Κύριος· ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου κενός.

17 Ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι.

18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κατὰ φυλὰς, καὶ κρινοῦσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν.

19 Οὐκ ἐκκλινοῦσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων.

20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος· πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.

22 Οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησε Κύριος ὁ Θεός σου.

ΚΕΦ. ιζ΄. 17.

1 ΟΥ' θύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστίν.

2 Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

3 Καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ, ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσέταξέ σοι,

4 Καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραήλ·

5 Καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.

6 Ἐπὶ δυσὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθανεῖται· ὁ ἀποθνήσκων οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἑνὶ μάρτυρι.

7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώταις θανα-

πᾶσαι αὐτὸν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσεως, καὶ ἀναμέσον ἁφὴ ἁφῆς, καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖ,

9 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν, ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν.

10 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἂν ἀναγγείλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι.

11 Κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί σοι, ποιήσεις· οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσί σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.

12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ, ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾖ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ.

13 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐκ ἀσεβήσει ἔτι.

14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτὴν, καὶ εἴπῃς, Καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου·

15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεὸς αὐτόν· ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα· οὐ δυνήσῃ καταστῆσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστί.

16 Διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον· ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι.

17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα.

18 Καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψει αὐτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν,

19 Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν·

20 Ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ὅπως ἂν μακροχρονίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΟΥ'Κ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ὅλῃ φυλῇ Λευὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ Ἰσραήλ· καρπώματα Κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά.

2 Κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

3 Καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐάν τε μόσχον, ἐάν τε πρόβατον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ, καὶ τὰ σιαγόνια, καὶ τὸ ἔνυστρον,

4 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου· καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ·

5 Ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, παρεστάναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

6 Ἐὰν δὲ παραγίνηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, οὗ αὐτὸς παροικεῖ, καθ' ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται,

7 Λειτουργήσει τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

8 Μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν.

9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.

10 Οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμενος μαντείαν, κληδονιζόμενος, καὶ οἰωνιζόμενος,

11 Φαρμακὸς ἐπαείδων ἐπαοιδὴν, ἐγγαστρίμυθος, καὶ τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς.

12 Ἔστι γὰρ βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα· ἕνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.

13 Τέλειος ἔσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτοὺς, οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται· καί σοι οὐχ οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου.

15 Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμὲ, ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

16 Κατὰ πάντα ὅσα ᾐτήσω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, λέγοντες, Οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν.

17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,

Ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ.

18 Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥσπερ σέ· καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ.

19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.

20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι Θεῶν ἑτέρων, ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος.

21 Ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;

22 Ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκεῖνος τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ μὴ γένηται, καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος, ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος· οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ἘΑ'Ν δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεὸς δίδωσί σοι τὴν γῆν καὶ κατακληρονομήσητε αὐτοὺς, καὶ κατοικήσητε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν,

2 Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

3 Στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν, καὶ τριμεριεῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονευτῇ.

4 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ, καὶ ζήσεται, ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδὼς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς καὶ τρίτης.

5 Καὶ ὃς ἐὰν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ ζήσεται.

6 Ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, ἐὰν μακροτέρα ᾖ ἡ ὁδὸς, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχήν· καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης.

7 Διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων, Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ.

8 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῷ σοι Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου,

9 Ἐὰν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ

πάσας τὰς ἡμέρας· προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας.

10 Καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος.

11 Ἐὰν δὲ γίνηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτὸν, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,

12 Καὶ ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθανεῖται.

13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὖ σοι ἔσται.

14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον, ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ᾗ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

15 Οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτημα, καὶ κατὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἣν ἐὰν ἁμάρτῃ· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων, στήσεται πᾶν ῥῆμα.

16 Ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου, καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,

17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι, οἷς ἐστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία, ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων, καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν, οἳ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

18 Καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα, ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

19 Καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδός.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΕΑ'Ν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς, λαλήσει τῷ λαῷ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτοὺς,

3 Ἄκουε Ἰσραήλ· ὑμεῖς προσπορεύεσθε σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

4 Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν, συνεκπολεμῆσαι ὑμῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν διασῶσαι ὑμᾶς.

5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν, λέγοντες, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν, καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν.

6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.

7 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήστευται γυναῖκα, καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν.

8 Καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλῆσαι πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἐροῦσι, Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ ἡ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαὸν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ.

10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτοὺς μετ' εἰρήνης.

11 Ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι, καὶ ἀνοίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου.

12 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι, καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθιεῖς αὐτὴν,

13 Ἕως ἂν παραδῷ σοι αὐτὴν Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,

14 Πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς· καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

15 Οὕτω ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὔσας σου σφόδρα, οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν·

16 Οὐ ζωγρήσετε πᾶν ἐμπνέον,

17 Ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτοὺς, τὸν Χετταῖον, καὶ Ἀμοῤῥαῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεός σου,

18 Ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐ-

τῶν, καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

19 Ἐὰν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς, ἐπιβαλεῖν ἐπ᾿ αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ᾿ ἢ ἀπ᾿ αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα;

20 Ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστι, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

ΚΕΦ. κά. 21.

1 ἘΑ΄Ν δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὼς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἴδασι τὸν πατάξαντα,

2 Ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου·

3 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἴργασται, καὶ ἥτις οὐχ εἵλκυσε ζυγὸν,

4 Καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.

5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ Θεὸς παρεστηκέναι αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία, καὶ πᾶσα ἁφή.

6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι·

7 Καὶ ἀποκριθέντες, ἐροῦσιν, Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑωράκασιν.

8 Ἵλεως γίνου τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὓς ἐλυτρώσω Κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραήλ· καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

9 Σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

10 Ἐὰν δὲ ἐξελθὼν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῷ σοι Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομεύσῃς τὴν προνομὴν αὐτῶν,

11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἴδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα,

12 Καὶ εἰσάξῃς αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχιεῖς αὐτὴν,

13 Καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ᾿ αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου,

καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή.

14 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτὴν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν, καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν.

15 Ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἠγαπημένη, καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἠγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης,

16 Καὶ ἔσται ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κατακληρονομῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἠγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον,

17 Ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὑρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτοκεῖα.

18 Ἐὰν δέ τινι ᾖ υἱὸς ἀπειθὴς καὶ ἐρεθιστὴς, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,

19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου·

20 Καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν, Ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ.

21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται.

22 Ἐὰν δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτία, κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσητε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,

23 Οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΜΗ' ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ, πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ, ὑπερίδῃς αὐτά· ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.

2 Ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίζῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ, μηδὲ ἐπίστῃ αὐτὸν, συνάξεις αὐτὸν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.

3 Οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ' αὐτοῦ καὶ εὕρῃς, οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν.

4 Οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδῃς αὐτοὺς, ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ.

5 Οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικὶ, οὐδὲ μὴ ἐνδύσηται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα.

6 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσιᾷ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νοσσοῖς ἢ ὠοῖς, καὶ ἡ μήτηρ θάλπῃ ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὠῶν, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων.

7 Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδία λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος γένῃ.

8 Ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα, καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἐὰν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου.

10 Οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

11 Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ.

12 Στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς.

13 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτὴν,

14 Καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν, καὶ λέγῃ, Τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα, καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὕρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια·

15 Καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην.

16 Καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ, Τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτὴν

17 Νῦν οὗτος, ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, λέγων, Οὐχ εὕρηκα τῇ θυγατρί σου παρθένια· καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρός μου· καὶ ἀναπτύξουσι τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως.

18 Καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν,

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους, καὶ δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον.

20 Ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος, καὶ μὴ εὑρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι,

21 Καὶ ἐξάξουσι τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον

τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

22 Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνῳκισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραήλ.

23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ, καὶ εὑρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς,

24 Ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανοῦνται· τὴν νεᾶνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει· καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ᾽ αὐτῆς μόνον·

26 Καὶ τῇ νεάνιδι οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα θανάτου· ὡς εἴ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον, καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο,

27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτήν· ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἡ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ.

28 Ἐὰν δέ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνήστευται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς, καὶ εὑρεθῇ,

29 Δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ᾽ αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ, ἀνθ᾽ ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον.

30 Οὐ λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ΟΥ᾽Κ εἰσελεύσεται θλαδίας, οὐδὲ ἀποκεκομμένος, εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

3 Οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλαὰμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταρᾶσθαί σε.

5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ· καὶ μετέστρεψε Κύριος ὁ Θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου.

6 Οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτ

ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεᾷ τρίτῃ εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου.

9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ.

10 Ἐὰν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἑσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

12 Καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω.

13 Καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου· καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου·

14 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ.

15 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστίθεταί σοι παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.

16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὗ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ· οὐ θλίψεις αὐτόν.

17 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

18 Οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης, οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμφότερα.

19 Οὐκ ἐκτοκιεῖς τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου, καὶ τόκον βρωμάτων, καὶ τόκον παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν ἐκδανείσῃς.

20 Τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκιεῖς, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκιεῖς, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

21 Ἐὰν δὲ εὔξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτὴν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει Κύριος ὁ Θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

22 Ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὔξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία.

23 Τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ηὔξω Κυρίῳ τῷ Θεῷ δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΕΑ'Ν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσί σου στάχυς, καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλῃς ἐπ' ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου.

2 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ σταφυλὴν, ὅσον ψυχήν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβάλῃς.

3 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα, καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,

4 Καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ,

5 Καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα,

6 Οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι βδέλυγμά ἐστιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

7 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἀθῷος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐνιαυτὸν ἕνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν.

8 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.

9 Ἐὰν δὲ ἁλῷ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

10 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἁφῇ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.

11 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριὰμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

12 Ἐὰν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὁτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ.

13 Ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω.

14 Ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ.

15 Ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσει σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

16 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου.

17 Αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

18 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται.

19 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας· οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας.

20 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

21 Ἐὰν δὲ ἀμήσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

22 Ἐὰν δὲ ἐλαιολογῇς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

23 Ἐὰν δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται,

24 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ἘΑ'Ν δὲ γίνηται ἀντιλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον, καὶ καταγνῶσι τοῦ ἀσεβοῦς·

2 Καὶ ἔσται, ἐὰν ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν· οὐ προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.

4 Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.

5 Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν, καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, καὶ συνοικήσει αὐτῇ.

6 Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραήλ.

7. Ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν, καὶ ἐρεῖ, Οὐ θέλει ὁ

ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου.

8 Καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ· καὶ στὰς εἴπῃ, Οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν.

9 Καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας, καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ, Οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραήλ.

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.

11 Ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτὸν, καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,

12 Ἀποκόψεις τὴν χεῖρα· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ.

13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν.

14 Οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν.

15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

16 Ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον.

17 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

18 Πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας· καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν Θεόν.

19 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ΚΑΙ' ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτὴν,

2 Καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ Θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ἀναγγέλλω σήμερον Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου,

ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.

4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρῴκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολύ.

6 Καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά·

7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν.

8 Καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι.

9 Καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀφήσεις αὐτὸ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ προσκυνήσεις ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,

11 Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἡ οἰκία σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί.

12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ εὐφρανθήσονται.

13 Καὶ ἐρεῖς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, Ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐντολὰς ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρῆλθον τὴν ἐντολήν σου, καὶ οὐκ ἐπελαθόμην.

14 Καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ᾽ αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ᾽ αὐτῶν τῷ τεθνηκότι, ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι.

15 Κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ Κύριος ὁ Θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα· καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

17 Τὸν Θεὸν εἵλου σήμερον εἶναί σου Θεὸν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

18 Καὶ Κύριος εἵλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον, καθάπερ εἶπε, φυλάττειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ,

19 Καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δοξαστὸν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 ΚΑΙ` προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ, λέγων, Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

2 Καὶ ἔσται ᾗ ἂν ἡμέρᾳ διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ.

3 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἡνίκα ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου σοί.

4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, στήσετε τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν ὄρει Γαιβὰλ, καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ.

5 Καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων· οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδηρον·

6 Λίθους ὁλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

7 Καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου· καὶ φαγῆ, καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐφρανθήσῃ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

8 Καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραήλ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου,

10 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

11 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων,

12 Οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ἰωσὴφ, καὶ Βενιαμίν.

13 Καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβὰλ, Ῥουβὴν, Γὰδ, καὶ Ἀσὴρ, Ζαβουλὼν, Δὰν, καὶ Νεφθαλί.

14 Καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν

οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ
μεγάλῃ,
15 Ἐπικατάρατος ἄνθρωπος
ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χω-
νευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον
χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θήσει αὐτὸ
ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς
ὁ λαὸς, ἐροῦσι, Γένοιτο.
16 Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμά-
ζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐ-
τοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γέ-
νοιτο.
17 Ἐπικατάρατος ὁ μετατι-
θεὶς ὅρια τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσι
πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.
18 Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν
τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαὸς, Γένοιτο.
19 Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκ-
κλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρ-
φανοῦ καὶ χήρας· καὶ ἐροῦσι πᾶς
ὁ λαὸς, Γένοιτο.
20 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώ-
μενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκά-
λυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.
21 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώ-
μενος μετὰ παντὸς κτήνους· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.
22 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώ-
μενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ
μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ
λαὸς, Γένοιτο.
23 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώ-
μενος μετὰ νύμφης αὐτοῦ· καὶ
ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο· ἐπι-
κατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ
τῆς ἀδελφῆς τῆς γυναικὸς αὐ-
τοῦ· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαὸς, Γέ-
νοιτο.
24 Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων
τὸν πλησίον δόλῳ· καὶ ἐροῦσι
πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο.
25 Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λά-
βῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵμα-
τος ἀθώου· καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λα-
ὸς, Γένοιτο.
26 Ἐπικατάρατος πᾶς ἄν-
θρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι
τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου
ποιῆσαι αὐτούς· καὶ ἐροῦσι πᾶς
ὁ λαὸς, Γένοιτο.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΚΑΙ' ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκού-
σῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας
τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐν-
τέλλομαί σοι σήμερον, καὶ δώ-
σει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπε-
ράνω ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς
γῆς,
2 Καὶ ἥξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι
αἱ εὐλογίαι αὗται, καὶ εὑρήσου-
σί σε· ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φω-
νῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
3 Εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει,
καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ.
4 Εὐλογημένα τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννή-
ματα τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βου-
κόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποί-
μνια τῶν προβάτων σου.
5 Εὐλογημέναι αἱ ἀποθῆ-
καί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμ-
ματά σου.
6 Εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσ-
πορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος
σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.
7 Παραδῴη Κύριος ὁ Θεός σου
τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστη-
κότας σοι συντετριμμένους πρὸ

προσώπου σου· ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύ-
σονται πρὸς σὲ, καὶ ἐν ἑπτὰ
ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου
σου.
8 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ
τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιείοις
σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπι-
βάλης τὴν χεῖρά σου, ἐπὶ τῆς
γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδω-
σί σοι.
9 Ἀναστήσαι σε Κύριος ἑαυ-
τῷ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε
τοῖς πατράσι σου· ἐὰν ἀκούσῃς
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ,
10 Καὶ ὄψονταί σε πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικέκληταί σοι, καὶ φο-
βηθήσονταί σε.
11 Καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ
Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκ-
γόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ
τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου,
καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς
σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί
σοι.
12 Ἀνοίξαι σοὶ Κύριος τὸν
θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν, τὸν
οὐρανὸν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ
γῇ σου ἐπὶ καιροῦ· εὐλογῆσαι
πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς σὺ δὲ
οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν
πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσι.
13 Καταστήσαι σε Κύριος ὁ
Θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς
οὐρὰν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ
οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω· ἐὰν ἀκούσῃς
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον
φυλάσσειν,
14 Οὐ παραβήσῃ ἀπὸ πασῶν
τῶν ἐντολῶν, ὧν ἐγὼ ἐντέλλο-
μαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀρισ-
τερὰ, πορεύεσθαι ὀπίσω Θεῶν
ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς.
15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσα-
κούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι πάσας
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον, καὶ
ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κα-
τάραι αὗται, καὶ καταλήψον-
ταί σε.
16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πό-
λει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν
ἀγρῷ.
17 Ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆ-
καί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμ-
ματά σου.
18 Ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννή-
ματα τῆς γῆς σου, τὰ Βουκόλια
τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια
τῶν προβάτων σου.
19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ
εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ ἐπικατά-
ρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί
σε.
20 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ
σὲ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν
καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ
ἐὰν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, ἕως
ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν
ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πο-
νηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι
ἐγκατέλιπές με.
21 Προσκολλῆσαι Κύριος εἰς
σὲ τὸν θάνατον, ἕως ἂν ἐξαναλώ-
σῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσ-

πορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

22 Πατάξαι σε Κύριος ἐν ἀπορίᾳ, καὶ πυρετῷ, καὶ ῥίγει, καὶ ἐρεθισμῷ, καὶ ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ τῇ ὤχρᾳ, καὶ καταδιώξονταί σε ἕως ἂν ἀπολέσωσί σε.

23 Καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ.

24 Δώῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν ὑετὸν τῆς γῆς σου κονιορτὸν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει.

25 Δώῃ σε Κύριος ἐπὶ κοπὴν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν· ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἔσῃ διασπορὰ ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς.

26 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.

27 Πατάξαι σε Κύριος ἕλκει Αἰγυπτίῳ εἰς τὴν ἕδραν, καὶ ψώρᾳ ἀγρίᾳ, καὶ κνήφῃ, ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι.

28 Πατάξαι σε Κύριος παραπληξίᾳ, καὶ ἀορασίᾳ, καὶ ἐκστάσει διανοίας.

29 Καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὡσεί τις ψηλαφήσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδούς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος, καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.

30 Γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτήν· οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν.

31 Ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεταί σοι· τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.

32 Οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομέναι ἔθνει ἑτέρῳ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου βλέψονται σφακελίζοντες εἰς αὐτὰ, οὐκ ἰσχύσει ἡ χείρ σου.

33 Τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου, καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι· καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας.

34 Καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἃ βλέψῃ.

35 Πατάξαι σε Κύριος ἐν ἕλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναί σε ἀπὸ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

36 Ἀπαγάγοι Κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτὸν, ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις.

37 Καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγήματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε Κύριος ἐκεῖ.

38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδίον, καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς.

39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ οἶνον οὐ πίεσαι,

οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ.

40 Ἐλαῖαι ἔσονταί σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρίσῃ, ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου.

41 Υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται, ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

42 Πάντα τὰ ξύλινά σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη.

43 Ὁ προσήλυτος ὅς ἐστιν ἐν σοὶ, ἀναβήσεται ἄνω ἄνω, σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω.

44 Οὗτος δανιεῖ σοι, σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς· οὗτος ἔσται κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά.

45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται, καὶ καταδιώξονταί σε, καὶ καταλήψονταί σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε, ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι.

46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος,

47 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων.

48 Καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ Κύριος ἐπὶ σὲ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν δίψει, καὶ ἐν γυμνότητι, καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

49 Ἐπάξει ἐπὶ σὲ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

50 Ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ, ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου, καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει.

51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε,

52 Καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς πόλεσί σου· ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρὰ, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου· καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἷς ἔδωκέ σοι.

53 Καὶ φαγῇ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα υἱῶν σου καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέ σοι, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου.

54 Ὁ ἁπαλὸς ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα, ἃ ἂν καταλειφθῇ αὐτῷ·

55 Ὥστε δοῦναι ἑνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ᾗ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου.

56 Καὶ ἡ ἁπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ, ἧς οὐχὶ πεῖραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἁπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς,

57 Καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ᾗ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν ταῖς πόλεσί σου,

58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, ΚΥ'ΡΙΟΝ τὸν ΘΕΟ'Ν σου.

59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστὰς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς.

60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοί.

61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σὲ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.

62 Καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

63 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς, καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

64 Καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου.

65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει τοῦ ποδός σου· καὶ δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἑτέραν ἀπειθοῦσαν, καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς, καὶ τηκομένην ψυχήν.

66 Καὶ ἔσται ἡ ζωή σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου.

67 Τὸ πρωῒ ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα; καὶ τὸ ἑσπέρας ἐρεῖς, Πῶς ἂν γένοιτο πρωΐ; ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ.

68 Καὶ ἀποστρέψει σε Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπα, Οὐ προσθήσῃ ἔτι ἰδεῖν αὐτήν· καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ

τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος.

ΚΕΦ. κθ. 29.

1 ΟΥ̓ΤΟΙ οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωὰβ, πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρήβ.

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

3 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα.

4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι, καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὦτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

5 Καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν.

6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐγώ.

7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου· καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβὼν, καὶ Ὢγ βασιλεὺς Βασὰν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ.

8 Καὶ ἐπατάξαμεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γαδδὶ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

9 Καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε.

10 Ὑμεῖς ἑστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν, καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσραήλ.

11 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν, καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,

12 Παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ Θεός σου διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον·

13 Ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαὸν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου Θεὸς, ὃν τρόπον εἶπέ σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

14 Καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀρὰν ταύτην,

15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς μὴ οὖσι μεθ' ὑμῶν ὧδε σήμερον.

16 Ὅτι ὑμεῖς οἴδατε πῶς κατῳκήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε.

17 Καὶ ἴδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἅ ἐστι παρ' αὐτοῖς.

18 Μή τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ, τινὸς ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, πορευθέντες λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων· μή τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ·

19 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Ὅσιά μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον·

20 Οὐ μὴ θελήσει ὁ Θεὸς εὐϊλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργὴ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ· καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης, αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

21 Καὶ διαστελεῖ αὐτὸν Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.

22 Καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἑτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν, οἳ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς, ἃς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτὴν,

23 Θεῖον καὶ ἅλα κατακεκαυμένον· πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν πᾶν χλωρόν· ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωΐμ, ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ·

24 Καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη, Διατί ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος;

25 Καὶ ἐροῦσιν, Ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

26 Καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἠπίσταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς·

27 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.

28 Καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὡσεὶ νῦν.

29 Τὰ κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

ΚΕΦ. λ΄. 30.

1 ΚΑΙ' ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἐὰν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ,

2 Καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ

τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ ἐλεήσει σε, καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ·

4 Ἐὰν ᾖ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν λήψεταί σε Κύριος ὁ Θεός σου.

5 Καὶ εἰσάξει σε ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου· καὶ κληρονομήσεις αὐτὴν, καὶ εὖ σε ποιήσει, καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.

6 Καὶ περικαθαριεῖ Κύριος τὴν καρδίαν σου, καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σύ.

7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἳ ἐδίωξάν σε.

8 Καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον.

9 Καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου·

10 Ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου· ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστιν.

12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ, λέγων, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτὴν, καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιήσομεν;

13 Οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ, λέγων, Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτὴν, καὶ ἀκουστὴν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτὴν, καὶ ποιήσομεν;

14 Ἐγγύς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ταῖς χερσί σου ποιεῖν αὐτό.

15 Ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.

16 Ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε, καὶ

πολλοὶ ἔσεσθε, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

17 Καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου, καὶ μὴ εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθεὶς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς,

18 Ἀναγγέλλω σοι σήμερον, ὅτι ἀπωλείᾳ ἀπολεῖσθε, καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

19 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· ἔκλεξαι τὴν ζωὴν σὺ, ἵνα ζήσῃς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου,

20 Ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἡ ζωή σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἁβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ δοῦναι αὐτοῖς.

ΚΕΦ. λα΄. 31.

1 ΚΑῚ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι· Κύριος δὲ εἶπε πρὸς μὲ, Οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, οὗτος ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.

4 Καὶ ποιήσει Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὢγ δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι ἐξωλόθρευσεν αὐτούς,

5 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὑμῖν· καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν.

6 Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσῃς, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μή σε ἀνῇ, οὔτε μή σε ἐγκαταλίπῃ.

7 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ, Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς.

8 Καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μή σε ἐγκαταλίπῃ· μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλία.

9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέ-

γων, Μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας,

11 Ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν,

12 Ἐκκλησιάσας τὸν λαὸν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵν' ἀκούσωσι, καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

13 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἳ οὐκ οἴδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον Ἰησοῦν, καὶ στῆτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ· καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔστη ὁ στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορνεύσει ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ καταλείψουσί με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

17 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα· καὶ εὑρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις· καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Διότι οὐκ ἔστι Κύριος ὁ Θεός μου ἐν ἐμοὶ, εὕροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.

18 Ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους.

19 Καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηταί μοι ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.

20 Εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ φάγονται, καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι, καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους, καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνοῦσί με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην μου.

21 Καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ

ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα· οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὧδε σήμερον, πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

22 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

23 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν, Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.

24 Ἡνίκα δὲ συνετέλεσε Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,

25 Καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, λέγων,

26 Λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου, θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον,

27 Ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου, καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμερον, παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν· πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;

28 Ἐκκλησιάσατε πρὸς μὲ τοὺς φυλάρχους ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν, καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν, καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ διαμαρτύρομαι αὐτοῖς τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

29 Οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε, καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου, παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. λβ'. 32.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος. Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

2 Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

3 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

4 Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, κρίσεις· Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία· δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.

5 Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη,

6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ

σοφός; οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;

7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεῶν γενεαῖς· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι.

8 Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδὰμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ.

9 Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

10 Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

11 Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε· διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

12 Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος.

13 Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν· ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

14 Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιεν οἶνον.

15 Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

16 Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις· ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με.

17 Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

18 Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

19 Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε· καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων,

20 Καὶ εἶπεν, Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

21 Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

22 Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω· καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

23 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συμπολεμήσω εἰς αὐτούς.

24 Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆν.

25 Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων, φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

26 Εἶπα, Διασπερῶ αὐτοὺς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν, Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

28 Ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.

29 Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

30 Πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;

31 Ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

32 Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας· σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς.

33 Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν.

36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους,

37 Καὶ εἶπε Κύριος, Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς,

38 Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.

39 Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτείνω, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

40 Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τὴν δεξιάν μου· καὶ ἐρῶ, Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα,

41 Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

42 Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.

43 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ· εὐ-

φράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ, ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται· καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει· καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

44 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

45 Καὶ ἐξετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραήλ.

46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον· ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

47 Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν· ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι.

48 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λέγων,

49 Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρὶμ, τοῦτο ὄρος Ναβαῦ ὅ ἐστιν ἐν γῇ Μωὰβ κατὰ πρόσωπον Ἱεριχὼ, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναὰν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,

50 Καὶ τελεύτα ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὢρ τῷ ὄρει, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ·

51 Ὅτι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σὶν, διότι οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

52 Ἀπέναντι ὄψει τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

ΚΕΦ. λγ΄. 33.

1 ΚΑΙ' αὕτη ἡ εὐλογία, ἣν ηὐλόγησε Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σινὰ ἥκει, καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεὶρ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαρὰν, σὺν μυριάσι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου· καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσί· καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ

4 Νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.

5 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἠγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραήλ.

6 Ζήτω Ῥουβὴν, καὶ μὴ ἀποθανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.

7 Καὶ αὕτη Ἰούδα· εἰσάκουσον Κύριε φωνῆς Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔλθοις ἄν· αἱ

χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτῷ,
καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσῃ.
8 Καὶ τῷ Λευὶ εἶπε, Δότε
Λευὶ δήλους αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν
αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ, ὃν ἐπεί-
ρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ· ἐλοιδόρη-
σαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας·
9 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ
μητρὶ, Οὐχ ἑώρακά σε, καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω· ἐφύ-
λαξε τὰ λόγιά σου, καὶ τὴν δια-
θήκην σου διετήρησε.
10 Δηλώσουσι τὰ δικαιώμα-
τά σου τῷ Ἰακὼβ, καὶ τὸν νό-
μον σου τῷ Ἰσραήλ· ἐπιθήσουσι
θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διαπαντὸς
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.
11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσ-
χὺν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον ὀσ-
φὺν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐ-
τῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ
ἀναστήτωσαν.
12 Καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν,
Ἠγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασ-
κηνώσει πεποιθὼς, καὶ ὁ Θεὸς
σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡ-
μέρας, καὶ ἀναμέσον τῶν ὤμων
αὐτοῦ κατέπαυσε.
13 Καὶ τῷ Ἰωσὴφ εἶπεν, Ἀπ'
εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ,
ἀπὸ ὡρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου,
καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν,
14 Καὶ καθ' ὥραν γεννημά-
των ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συ-
νόδων μηνῶν,
15 Ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρ-
χῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν
ἀενάων,
16 Καὶ καθ' ὥραν γῆς πλη-
ρώσεως· καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέν-
τι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κε-
φαλὴν Ἰωσὴφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς
δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς.
17 Πρωτότοκος ταύρου τὸ
κάλλος αὐτοῦ· κέρατα μονοκέ-
ρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐ-
τοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα, ἕως ἀπ'
ἄκρου γῆς· αὗται μυριάδες Ἐφ-
ραὶμ, καὶ αὗται χιλιάδες Μα-
νασσῆ.
18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν,
Εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἐξοδίᾳ
σου, καὶ Ἰσσάχαρ ἐν τοῖς σκη-
νώμασιν αὐτοῦ.
19 Ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι· καὶ
ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε
ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι
πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε,
καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοι-
κούντων.
20 Καὶ τῷ Γὰδ εἶπεν, Εὐλο-
γημένος ἐμπλατύνων Γάδ· ὡς
λέων ἀνεπαύσατο, συντρίψας
βραχίονα καὶ ἄρχοντα.
21 Καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ,
ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων
συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λα-
ῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε,
καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραήλ.
22 Καὶ τῷ Δὰν εἶπε, Δὰν
σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπηδήσε-
ται ἐκ τοῦ Βασάν.
23 Καὶ τῷ Νεφθαλὶ εἶπε,
Νεφθαλὶ πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ
ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ Κυ-
ρίου· θάλασσαν καὶ Λίβα κλη-
ρονομήσει·
24 Καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν, Εὐ-
λογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ·
καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτοῦ· βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα
αὐτοῦ.

25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται· ὡς αἱ ἡμέραι σου, ἡ ἰσχύς σου.

26 Οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ Θεὸς τοῦ ἠγαπημένου, ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.

27 Καὶ σκεπάσει σε Θεοῦ ἀρχὴ, καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀενάων· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν, λέγων, Ἀπόλοιο.

28 Καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακὼβ, ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ· καὶ ὁ οὐρανός σοι συννεφὴς δρόσῳ.

29 Μακάριος σὺ Ἰσραήλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου, καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

ΚΕΦ. λδ'. 34.

1 ΚΑΙ' ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφὴν Φασγὰ, ἥ ἐστιν ἐπὶ προσώπου Ἱεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δὰν,

2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλὶ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης,

3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περίχωρα Ἱεριχὼ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Αὕτη ἡ γῆ ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, λέγων, Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

5 Καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ οἰκέτης Κυρίου ἐν γῇ Μωὰβ διὰ ῥήματος Κυρίου.

6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαῖ ἐγγὺς οἴκου Φογώρ· καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾷν αὐτόν· οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελώνια αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ τριάκοντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ.

9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ.

10 Καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,

11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραὼ, καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

12 Τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἔναντι παντὸς Ἰσραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ, εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ, λέγων,

2 Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε· νῦν οὖν ἀναστὰς, διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς.

3 Πᾶς ὁ τόπος, ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτὸν, ὃν τρόπον εἴρηκα τῷ Μωυσῇ·

4 Τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης· ἀφ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν.

5 Οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε, οὐδ' ὑπερόψομαί σε.

6 Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, σὺ γὰρ ἀποδιελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς.

7 Ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου· καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ, ἵνα συνῇς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσῃς.

8 Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα· τότε εὐοδωθήσῃ, καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδούς σου, καὶ τότε συνήσεις.

9 Ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς, μηδὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ.

10 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ, λέγων,

11 Εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ, λέγοντες, Ἑτοιμάζεσθε ἐπισιτισμὸν, ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

12 Καὶ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γὰδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς,

13 Μνήσθητε τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, λέγων, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.

14 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικείτωσαν ἐν τῇ γῇ, ᾗ ἔδωκεν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὔζωνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν

ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων· καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς,

15 Ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου.

16 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν, Πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ ἡμῖν, ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευσόμεθα.

17 Κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ, ἀκουσόμεθά σου· πλὴν ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ.

18 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω· ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι, λέγων, Ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχώ· καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι εἰσήλθοσαν εἰς Ἱεριχώ· καὶ εἰσήλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ᾗ ὄνομα Ῥαάβ· καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ.

2 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἱεριχὼ, λέγοντες, Εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχὼ, καὶ εἶπε πρὸς Ῥαὰβ, λέγων, Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασι.

4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας, ἔκρυψεν αὐτούς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα, Εἰσεληλύθασι πρός με οἱ ἄνδρες.

5 Ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται· καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς.

6 Αὕτη δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυψεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος.

7 Καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη.

8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτοὺς, αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐπίσταμαι ὅτι δέδωκεν ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν· ἐπιπέπτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων,

οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὢγ, οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς.

11 Καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

12 Καὶ νῦν ὀμόσατέ μοι Κύριον τὸν Θεὸν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.

13 Καὶ ζωγρήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, τὴν μητέρα μου, καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου.

14 Καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες, Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον· καὶ αὐτὴ εἶπεν, Ὡς ἂν παραδῷ Κύριος ἡμῖν τὴν πόλιν, ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

15 Καὶ κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος.

16 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε, μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.

17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες, Ἀθῷοι ἐσμὲν τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ.

18 Ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς· τὸν δὲ πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου.

19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ· καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα.

20 Ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῷοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν.

22 Καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ὀρεινὴν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς, καὶ οὐχ εὕροσαν.

23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι, καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.

24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, Ὅτι παραδέδωκε Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπτηχε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' ὤρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωῒ, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Σαττὶν,

καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι.

2 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς,

3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ, λέγοντες, Ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἴροντας αὐτὴν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν, καὶ πορεύσεσθε ὀπίσω αὐτῆς.

4 Ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε· μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπίστησθε τὴν ὁδὸν, ἣν πορεύσεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας.

5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ, Ἁγνίσασθε εἰς αὔριον, ὅτι αὔριον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά.

6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν, Ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶσιν ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ.

8 Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων, Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε,

9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προσαγάγετε ὧδε, καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

10 Ἐν τούτῳ γνώσεσθε, ὅτι Θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον.

11 Ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην.

12 Προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς.

13 Καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται.

14 Καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦρασαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ.

15 Ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου· ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν·

16 Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα, θάλασσαν ἁλὸς, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ.

17 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ' ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,

2 Παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς,

3 Σύνταξον αὐτοῖς· καὶ ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἑτοίμους δώδεκα λίθους, καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς, θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὗ ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα.

4 Καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς,

5 Εἶπεν αὐτοῖς, Προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου Κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον, ἀράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

6 Ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός· ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν;

7 Καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου, λέγων, Ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαινεν αὐτόν· καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος.

8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ· καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ.

9 Ἔστησε δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἕως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο Κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ· καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς, καὶ διέβησαν.

11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν.

12 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς.

13 Τετρακισμύριοι εὔζωνοι εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἱεριχὼ πόλιν.

14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξησε Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντὸς γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν, ὥσπερ Μωυσῆν, ὅσον χρόνον ἔζη.

15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,

16 Ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσι, λέγων, Ἔκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.

18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπῖδος.

19 Καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ.

20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους, οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλοις,

21 Λέγων, Ὅταν ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες, Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;

22 Ἀναγγείλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον,

23 Ἀποξηράναντος Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, μέχρις οὗ διέβησαν· καθάπερ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕως παρήλθομεν.

24 Ὅπως γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου ἰσχυρά ἐστι, καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβησθε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ ἔργῳ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτοὺς, καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι, καὶ κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

2 Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου.

3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους, καὶ

περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου, Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν.

4 Ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου,

5 Πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοῦς· τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαβδαρίτιδι.

6 Διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, οἷς καὶ διώρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὓς Ἰησοῦς περιέτεμε, διὰ τὸ αὐτοὺς γεγεννῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους.

8 Περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθησαν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ, Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφεῖλον τὸν ὀνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Γάλγαλα.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ᾽ ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἱεριχὼ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ.

11 Καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα.

12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχὼ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ, Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων;

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα.

15 Καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ;

16 Καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ᾽ ᾧ νῦν ἕστηκας ἐπ᾽ αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΚΑΙ' Ἱεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς, οὐδὲ εἰσεπορεύετο.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν σοι τὴν Ἱεριχὼ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ.

3 Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ.

4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσητε

τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα,

5 Καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν.

6 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγων, Παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν· καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου.

7 Καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπακολουθείτω.

9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σαλπίζοντες.

10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς, λέγων, Μὴ βοᾶτε, μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε.

11 Καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τοπρωῒ, καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου.

13 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὄπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι,

14 Καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἑξάκις ἐγγύθεν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν· οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.

15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κεκράξατε, παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.

17 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ Κυρίῳ σαβαώθ· πλὴν Ῥαὰβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτὴν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.

18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς.

19 Καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος, ἅγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται.

20 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σαλπίγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ· καὶ

ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν.

21 Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου, καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι ῥομφαίας.

22 Καὶ τοῖς δυσὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν, εἶπεν Ἰησοῦς, Εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ.

23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν, εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξηγάγοσαν Ῥαὰβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ· καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐν πυρισμῷ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ· πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι.

25 Καὶ Ῥαὰβ τὴν πόρνην, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν ἐζώγρησεν Ἰησοῦς, καὶ κατῴκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν Ἱεριχώ.

26 Καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου, λέγων, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὀζὰν ὁ ἐκ Βαιθήλ· ἐν τῷ Ἀβιρὼν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς.

27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην, καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἔλαβεν Ἄχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρὰ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαὶ, ἥ ἐστι κατὰ Βαιθὴλ, λέγων, Κατασκέψασθε τὴν Γαί· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαί.

3 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν, Μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαὸς, ἀλλ' ὡσεὶ δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γάρ εἰσι.

4 Καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν Γαί.

5 Καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαὶ εἰς τριακονταὲξ ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς

ἀπὸ τῆς πύλης, καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς· καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ.

6 Καὶ διέῤῥηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ· καὶ ἐπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

7 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Δέομαι Κύριε· ἱνατί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Ἀμοῤῥαίῳ, ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατῳκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην.

8 Καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ;

9 Καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, περικυκλώσουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα;

10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἀνάστηθι, ἱνατί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου;

11 Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην πρὸς αὐτοὺς, κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν.

12 Καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· αὐχένα ὑποστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα· οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

13 Ἀναστὰς ἁγίασον τὸν λαὸν, καὶ εἶπον ἁγιασθῆναι εἰσαύριον· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Τὸ ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν· οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν.

14 Καὶ συναχθήσεσθε πάντες τοπρωῒ κατὰ φυλὰς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατὰ δήμους· καὶ τὸν δῆμον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' οἶκον· καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' ἄνδρα.

15 Καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῇ, κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ· ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην Κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραήλ.

16 Καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς, καὶ προσήγαγε τὸν λαὸν κατὰ φυλάς· καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα.

17 Καὶ προσήχθη κατὰ δήμους, καὶ ἐνεδείχθη δῆμος Ζαραΐ.

18 Καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, καὶ ἐνεδείχθη Ἄχαρ υἱὸς Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά.

19 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἄχαρ, Δὸς δόξαν σήμερον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀνάγγειλόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ.

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄχαρ τῷ Ἰησοῖ, καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ

Ἰσραήλ· οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα.

21 Εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην, καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν πεντήκοντα διδράχμων, καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον· καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου, καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν.

22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.

23 Καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι Κυρίου.

24 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἄχαρ υἱὸν Ζαρὰ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχὼρ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ.

25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἄχαρ, Τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε Κύριος, καθὰ καὶ σήμερον, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ,

26 Καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν· καὶ ἐπαύσατο Κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχὼρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς, καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαὶ, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.

2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαὶ, ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἱεριχὼ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ· κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί· ἐπέλεξε δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός·

4 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, Ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἔσεσθε πάντες ἕτοιμοι.

5 Καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν· καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαὶ εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρώην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

6 Καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἐροῦσι, Φεύ-

γουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν.
7 Ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν.
8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν.
9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἔνεδραν· καὶ ἐνεκάθισαν ἀναμέσον Βαιθὴλ καὶ ἀναμέσον Γαὶ, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί.
10 Καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τοπρωῒ, ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί.
11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν· καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν·
12 Καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης.
14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαὶ, ἔσπευσε καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἐστιν ὀπίσω τῆς πόλεως.
15 Καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
16 Καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως.
17 Οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαὶ, ὃς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραήλ· καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἠνεῳγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραήλ.
18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαισῷ τῷ ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτήν· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν.
19 Καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαισὸν ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ εἰσήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατελάβοντο αὐτήν· καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρί.
20 Καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκ ἔτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε.
21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ μεταβαλλόμενοι, ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί.
22 Καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν· καὶ ἐγενήθησαν ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα.
23 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν.
24 Καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαὶ, καὶ τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς

καταβάσεως, οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαὶ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας.

25 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί.

27 Πλὴν τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα, ἃ ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ.

28 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρί· χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

29 Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου· καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς, καὶ καθείλοσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον· καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. θ΄. 9.

1 ΩΣ δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Χαναναῖοι, καὶ οἱ Φερεζαῖοι, καὶ οἱ Εὐαῖοι, καὶ οἱ Ἀμοῤῥαῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι,

2 Συνῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες.

30 Τότε ᾠκοδόμησεν Ἰησοῦς θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαιβάλ·

31 Καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θεράπων Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, θυσιαστήριον λίθων ὁλοκλήρων, ἐφ' οὓς οὐκ ἐπεβλήθη σίδηρος· καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὁλοκαυτώματα Κυρίῳ, καὶ θυσίαν σωτηρίου.

32 Καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον νόμον Μωυσῆ ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν, καὶ οἱ δικασταὶ, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι· καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἳ ἦσαν ἥμισυ πλησίον ὄρους Γαριζὶν, καὶ οἳ ἦσαν ἥμισυ πλησίον ὄρους Γαιβὰλ, καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θεράπων Κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις.

34 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ.

35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων

ὧν ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ Ἰη-
σοῖ, ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ
ὦτα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυ-
ναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς
προσηλύτοις τοῖς προσπορευομέ-
νοις τῷ Ἰσραήλ.

3 Καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβα-
ὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησε
Κύριος τῇ Ἱεριχὼ καὶ τῇ Γαί.

4 Καὶ ἐποίησαν καί γε αὐτοὶ
μετὰ πανουργίας· καὶ ἐλθόντες
ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο·
καὶ λαβόντες σάκκους παλαιοὺς
ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἀσκοὺς
οἴνου παλαιοὺς καὶ κατεῤῥωγό-
τας ἀποδεδεμένους,

5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδη-
μάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια
αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελ-
ματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν,
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπα-
λαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν, καὶ ὁ
ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξη-
ρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος.

6 Καὶ ἦλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν
εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς
Γάλγαλα, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰη-
σοῦν καὶ Ἰσραὴλ, Ἐκ γῆς μακ-
ρόθεν ἥκαμεν· καὶ νῦν διάθεσθε
ἡμῖν διαθήκην.

7 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
πρὸς τὸν Χοῤῥαῖον, Ὅρα μὴ ἐν
ἐμοὶ κατοικεῖς· καὶ πῶς σοι δια-
θῶμαι διαθήκην;

8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, Οἰ-
κέται σου ἐσμέν· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς Ἰησοῦς, Πόθεν ἐστὲ, καὶ
πόθεν παραγεγόνατε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἐκ γῆς μακ-
ρόθεν σφόδρα ἥκασιν οἱ παῖδές
σου ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου· ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰ-
γύπτῳ,

10 Καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βα-
σιλεῦσι τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἳ ἦσαν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν
βασιλεῖ τῶν Ἀμοῤῥαίων, καὶ τῷ
Ὢγ βασιλεῖ τῆς Βασὰν, ὃς κα-
τῴκει ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν.

11 Καὶ ἀκούσαντες εἶπαν
πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν ἡμῶν, λέγοντες, Λάβετε
ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν,
καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐ-
τῶν, καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτοὺς, Οἰ-
κέται σου ἐσμὲν, καὶ νῦν διάθεσθε
ἡμῖν τὴν διαθήκην.

12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς
ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι
πρὸς ὑμᾶς· νῦν δὲ ἐξηράνθησαν,
καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι.

13 Καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ
οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς,
καὶ οὗτοι ἐῤῥώγασι· καὶ τὰ ἱμά-
τια ἡμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα
ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς
πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα.

14 Καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες
τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν, καὶ Κύ-
ριον οὐκ ἐπηρώτησαν.

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς
αὐτοὺς εἰρήνην, καὶ διέθεντο πρὸς
αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι
αὐτούς· καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ
ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς
αὐτοὺς διαθήκην, ἤκουσαν ὅτι
ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσι, καὶ ὅτι ἐν
αὐτοῖς κατοικοῦσι.

17 Καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Κεφιρὰ καὶ Βηρὼτ, καὶ πόλεις Ἰαρίν.

18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραήλ· καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι.

19 Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ, Ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἅψασθαι αὐτῶν.

20 Τοῦτο ποιήσομεν, ζωγρῆσαι αὐτοὺς, καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὅρκον, ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς.

21 Ζήσονται, καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες.

22 Καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Διατί παρελογίσασθέ με, λέγοντες, Μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐσμὲν σφόδρα· ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν ἡμῖν;

23 Καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε· οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐξ ὑμῶν δοῦλος, οὐδὲ ξυλοκόπος, οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ Θεῷ μου.

24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες, Ἀνηγγέλη ἡμῖν ὅσα συνέταξε Κύριος ὁ Θεός σου Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν, ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε ἡμῖν.

26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως· καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἀνεῖλον αὐτούς.

27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΩΣ δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαὶ, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτὴν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν Γαὶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι ηὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν σφόδρα· ᾔδει γὰρ ὅτι πόλις μεγάλη Γαβαὼν, ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί.

3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζὲκ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Ἐ-

λὰμ βασιλέα Χεβρὼν, καὶ πρὸς Φιδὼν βασιλέα Ἱεριμοὺθ, καὶ πρὸς Ἰεφθᾶ βασιλέα Λαχὶς, καὶ πρὸς Δαβὶν βασιλέα Ὀδολλὰμ, λέγων,

4 Δεῦτε, ἀνάβητε πρὸς μὲ, καὶ βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαών· ηὐτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαίων, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, καὶ βασιλεὺς Χεβρὼν, καὶ βασιλεὺς Ἱεριμοὺθ, καὶ βασιλεὺς Λαχὶς, καὶ βασιλεὺς Ὀδολλὰμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν· καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαὼν, καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν.

6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα, λέγοντες, Μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου· ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τοτάχος, καὶ βοήθησον ἡμῖν, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς· ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινήν.

7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ, πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς· οὐχ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν.

9 Καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω, ὅλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγάλων.

10 Καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς Κύριος συντρίψει μεγάλῃ ἐν Γαβαών· καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὡρωνὶν, καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκὰ καὶ ἕως Μακηδά.

11 Ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὡρωνὶν, καὶ Κύριος ἐπέῤῥιψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκά· καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης, ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ.

12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον, ᾗ ἡμέρᾳ παρέδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀμοῤῥαῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν, καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλών.

13 Καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς.

14 Καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακοῦσαι Θεὸν ἀνθρώπου, ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραήλ.

16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι, καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδά.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Εὕρηνται οἱ πέντε βα-

σιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπη-
λαίῳ τῷ ἐν Μακηδά.
18 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Κυλίσα-
τε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπη-
λαίου, καὶ καταστήσατε ἄνδρας
φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς.
19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἑστήκατε,
καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐ-
ραγίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφῆτε
εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν·
παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡ-
μῶν.
20 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυ-
σεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ
κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγά-
λην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ
οἱ διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς·
21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ
λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακηδὰ
ὑγιεῖς· καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐδεὶς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ
αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, Ἀνοί-
ξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἐξαγάγε-
τε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους
ἐκ τοῦ σπηλαίου.
23 Καὶ ἐξηγάγοσαν τοὺς πέν-
τε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου,
τὸν βασιλέα Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τὸν βασιλέα Χεβρὼν, καὶ τὸν
βασιλέα Ἱεριμοὺθ, καὶ τὸν βα-
σιλέα Λαχὶς, καὶ τὸν βασιλέα
Ὀδολλάμ.
24 Καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς
πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν
Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς
ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς
συμπορευομένους αὐτῷ, λέγων
αὐτοῖς, Προπορεύεσθε καὶ ἐπί-
θετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς
τραχήλους αὐτῶν· καὶ προσελ-
θόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐ-
τῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐ-
τῶν.
25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐ-
τοὺς, Μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς, μηδὲ
δειλιάσητε, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύ-
ετε, ὅτι οὕτω ποιήσει Κύριος πᾶ-
σι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς
καταπολεμεῖτε αὐτούς.
26 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς
ἐπὶ πέντε ξύλων· καὶ ἦσαν κρε-
μάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέ-
ρας.
27 Καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου
δυσμὰς, ἐνετείλατο Ἰησοῦς, καὶ
καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων,
καὶ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπή-
λαιον, εἰς ὃ κατεφύγοσαν ἐκεῖ,
καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ
σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέ-
ρας.
28 Καὶ τὴν Μακηδὰ ἐλάβο-
σαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφό-
νευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους,
καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ
ἦν ἐν αὐτῇ· καὶ οὐ κατελείφθη
οὐδεὶς ἐν αὐτῇ διασεσωσμένος καὶ
διαπεφευγώς· καὶ ἐποίησαν τῷ
βασιλεῖ Μακηδὰ, ὃν τρόπον
ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἱεριχώ.
29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μα-
κηδὰ εἰς Λεβνὰ, καὶ ἐπολιόρκει
Λεβνά.
30 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύ-
ριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ· καὶ ἔλα-
βον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐ-
τῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στό-
ματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν

αὐτῇ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐ-
τῇ διασεσωσμένος καὶ διαπεφευ-
γώς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ
αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ
βασιλεῖ Ἱεριχώ.
31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ
Λεβνὰ εἰς Λαχὶς, καὶ περιεκά-
θισεν αὐτὴν, καὶ ἐπολιόρκει αὐ-
τήν.
32 Καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν
Λαχὶς εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραήλ·
καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐφόνευσαν αὐ-
τὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξω-
λόθρευσαν αὐτὴν, ὃν τρόπον
ἐποίησαν τὴν Λεβνά.
33 Τότε ἀνέβη Ἐλὰμ βασι-
λεὺς Γαζὲρ βοηθήσων τῇ Λαχίς·
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν
στόματι ξίφους, καὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆ-
ναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπε-
φευγότα.
34 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λα-
χὶς εἰς Ὀδολλὰμ, καὶ περιεκά-
θισεν αὐτὴν καὶ ἐξεπολιόρκησεν
αὐτήν.
35 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύ-
ριος ἐν χειρὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξί-
φους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ
ἐφόνευσαν, ὃν τρόπον ἐποίησαν
τῇ Λαχίς.
36 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς
Χεβρὼν, καὶ περιεκάθισεν αὐτήν.
37 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ πᾶν τὸ ἐμπ-
νέον ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ· οὐκ ἦν δια-
σεσωσμένος· ὃν τρόπον ἐποίησαν
τὴν Ὀδολλὰμ, ἐξωλόθρευσαν αὐ-
τὴν, καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ.
38 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἰς Δαβίρ· καὶ
περικαθίσαντες αὐτὴν,
39 Ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν
βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευ-
σαν αὐτὴν, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν
αὐτῇ, καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ
οὐδένα διασεσωσμένον· ὃν τρόπον
ἐποίησαν τῇ Χεβρὼν καὶ τῷ βα-
σιλεῖ αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν τῇ
Δαβὶρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς.
40 Καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶ-
σαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς, καὶ τὴν
Ναγὲβ, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν
Ἀσηδὼθ, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐ-
τῆς· οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσω-
σμένον· καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς
ἐξωλόθρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλα-
το Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
41 Ἀπὸ Κάδης Βαρνῆ ἕως
Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσὸμ ἕως τῆς
Γαβαών.
42 Καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς
αὐτῶν, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπά-
ταξεν Ἰησοῦς εἰσάπαξ· ὅτι Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ συνεπολέμει
τῷ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΩΣ δὲ ἤκουσεν Ἰαβὶς βα-
σιλεὺς Ἀσὼρ, ἀπέστειλε πρὸς
Ἰωβὰβ βασιλέα Μαρὼν, καὶ
πρὸς βασιλέα Συμεὼν, καὶ πρὸς
βασιλέα Ἀζίφ,
2 Καὶ πρὸς βασιλεῖς τοὺς κα-
τὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν

ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἄραβα ἀπέναντι Κενερὼθ, καὶ εἰς τὸ πεδίον, καὶ εἰς Φεναεδδὼρ,

3 Καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ εἰς τοὺς παραλίους Ἀμοῤῥαίους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ Φερεζαίους, καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμὼν εἰς γῆν Μασσύμα.

4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει, καὶ ἵπποι καὶ ἅρματα πολλὰ σφόδρα.

5 Καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγίνοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρὼν πολεμῆσαι τὸν Ἰσραήλ.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὔριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ· τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις, καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί.

7 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρὼν ἐξάπινα· καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ.

8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὑποχειρίους Ἰσραήλ· καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης, καὶ ἕως Μασερὼν, καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσὼχ κατ' ἀνατολάς· καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσωσμένον.

9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος· τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε, καὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν ἐνέπρησε πυρί.

10 Καὶ ἐπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατελάβετο Ἀσὼρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἦν δὲ Ἀσὼρ τοπρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων.

11 Καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει, καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον· καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

12 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς, καὶ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους· καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς, ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

13 Ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραήλ· πλὴν Ἀσὼρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραήλ.

14 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι ξίφους, ἕως ἀπώλεσεν αὐτοὺς, οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον.

15 Ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ· καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν, καὶ πᾶσαν

τὴν γῆν Ναγὲβ, καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Γοσὸμ, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ
τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ τὸ ὄρος
Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ταπεινὰ τὰ
πρὸς τῷ ὄρει
17 Ἀπὸ ὄρους Χελχὰ, καὶ ὃ
προσαναβαίνει εἰς Σηεὶρ, καὶ ἕως
Βαλαγὰδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ Λι-
βάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών·
καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
ἔλαβε, καὶ ἀνεῖλε, καὶ ἀπέκ-
τεινε.
18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίη-
σεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς
τούτους τὸν πόλεμον.
19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ
ἔλαβεν Ἰσραήλ· πάντα ἐλάβοσαν
ἐν πολέμῳ.
20 Ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο
κατισχῦσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν
συναντᾷν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσ-
ραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως
μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος, ἀλλ' ἵνα
ἐξολοθρευθῶσιν, ὃν τρόπον εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν.
21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλόθρευσε
τοὺς Ἐνακὶμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐκ
Χεβρὼν, καὶ ἐκ Δαβὶρ, καὶ ἐξ
Ἀναβὼθ, καὶ ἐκ παντὸς γένους
Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ παντὸς ὄρους
Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν·
καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς.
22 Οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνα-
κὶμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλ-
λὰ πλὴν ἐν Γάζῃ, καὶ ἐν Γὲθ,
καὶ ἐν Ἀσελδὼ κατελείφθη.
23 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν
τὴν γῆν, καθότι ἐνετείλατο Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσ-
ραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς
αὐτῶν· καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πο-
λεμουμένη.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, οὓς ἀνεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν
αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος
Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμὼν,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἄραβα ἀπ'
ἀνατολῶν.
2 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀ-
μοῤῥαίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἐσεβὼν,
κυριεύων ἀπὸ Ἀρνῶν, ἥ ἐστιν ἐν
τῇ φάραγγι κατὰ μέρος τῆς
φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς
Γαλαὰδ ἕως Ἰαβὸκ, ὅρια υἱῶν
Ἀμμών.
3 Καὶ Ἄραβα ἕως τῆς θα-
λάσσης Χενερὲθ κατ' ἀνατολὰς,
καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἄραβα,
θάλασσαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσειμὼθ,
ἀπὸ Θαιμὰν τὴν ὑπὸ Ἀσηδὼθ
Φασγά.
4 Καὶ Ὢγ βασιλεὺς Βασὰν
ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ
κατοικῶν ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν
Ἐδραΐν,
5 Ἄρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερμὼν
καὶ ἀπὸ Σεχχαὶ, καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Βασὰν ἕως ὁρίων Γεργεσὶ,
καὶ τὴν Μαχὶ, καὶ τὸ ἥμισυ
Γαλαὰδ ὁρίων Σηὼν βασιλέως
Ἐσεβών.
6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπάταξαν αὐτούς·
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν
κληρονομίᾳ Ῥουβὴν, καὶ Γὰδ,
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν
Ἀμοῤῥαίων, οὓς ἀνεῖλεν Ἰησοῦς
καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν
Βαλαγὰδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λι-
βάνου, καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελχὰ
ἀναβαινόντων εἰς Σηείρ· καὶ ἔδω-
κεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς
Ἰσραὴλ κληρονομεῖν κατὰ κλῆ-
ρον αὐτῶν
8 Ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῷ πε-
δίῳ, καὶ ἐν Ἄραβα, καὶ ἐν Ἀση-
δὼθ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ Να-
γὲβ, τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἀ-
μοῤῥαῖον, καὶ τὸν Χαναναῖον, καὶ
τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον,
καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον.
9 Τὸν βασιλέα Ἱεριχὼ, καὶ
τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ, ἥ ἐστι
πλησίον Βαιθὴλ,
10 Βασιλέα Ἱερουσαλὴμ, βα-
σιλέα Χεβρὼν,
11 Βασιλέα Ἱεριμοὺθ, βασιλέα
Λαχὶς,
12 Βασιλέα Αἰλὰμ, βασιλέα
Γαζὲρ,
13 Βασιλέα Δαβὶρ, βασιλέα
Γαδὲρ,
14 Βασιλέα Ἑρμὰθ, βασιλέα
Ἀδὲρ,
15 Βασιλέα Λεβνὰ, βασιλέα
Ὀδολλὰμ, βασιλέα Ἠλὰθ, βα-
σιλέα Ταφοὺτ, βασιλέα Ὀφὲρ,
βασιλέα Ὀφὲκ τῆς Ἀρὼκ, βα-
σιλέα Ἀσὼμ, βασιλέα Συμοὼν,
βασιλέα Μαμβρὼθ, βασιλέα Ἀ-
ζὶφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα
Ζαχὰκ, βασιλέα Μαρεδὼθ, βα-
σιλέα Ἰεκὸμ τοῦ Χερμὲλ,
23 Βασιλέα Ὀδολλὰμ τοῦ
Φεννεαλδὼρ, βασιλέα Γεῒ τῆς
Γαλιλαίας,
24 Βασιλέα Θερσά· πάντες
οὗτοι βασιλεῖς εἰκοσιεννέα.

ΚΕΦ. ιγ´. 13.

1 ΚΑἸ Ἰησοῦς πρεσβύτερος
προβεβηκὼς τῶν ἡμερῶν· καὶ εἶ-
πε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, Σὺ προ-
βέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ
ὑπολέλειπται πολλὴ εἰς κληρο-
νομίαν.
2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ καταλε-
λειμμένη· ὅρια Φυλιστιεὶμ, ὁ Γε-
σιρὶ, καὶ ὁ Χαναναῖος,
3 Ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κα-
τὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν
ὁρίων Ἀκκαρὼν ἐξ εὐωνύμων τῶν
Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς
πέντε σατραπείαις τῶν Φυλισ-
τιεὶμ, τῷ Γαζαίῳ, καὶ τῷ Ἀζω-
τίῳ, καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ· καὶ
τῷ Γεθθαίῳ, καὶ τῷ Ἀκκαρω-
νίτῃ, καὶ τῷ Εὐαίῳ,
4 Ἐκ Θαιμὰν καὶ πάσῃ γῇ
Χαναὰν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ
Σιδώνιοι ἕως Ἀφὲκ, ἕως τῶν ὁρί-
ων τῶν Ἀμοῤῥαίων,
5 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιὰθ
Φυλιστιεὶμ, καὶ πάντα τὸν Λί-
βανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἀπὸ
Γαλγὰλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμὼν
ἕως τῆς εἰσόδου Ἐμὰθ,
6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν
ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς Μασε-
ρὲθ Μεμφωμαὶμ, πάντας τοὺς
Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύ-
σω ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· ἀλ-
λὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ
Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον σοὶ ἐνετειλά-
μην.
7 Καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν
ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα

φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.

8 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁριεῖ· ταῖς δυσὶ φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ,

8 Τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γὰδ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,

9 Ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάῤῥου Ἀρνῶν· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβάν·

10 Πάσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλέως Ἀμοῤῥαίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἐσεβὼν ἕως τῶν ὁρίων υἱῶν Ἀμμῶν·

11 Καὶ τὴν Γαλααδίτιδα, καὶ τὰ ὅρια Γεσιρὶ, καὶ τοὺς Μαχατὶ, πᾶν ὄρος Ἀερμὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Βασανῖτιν ἕως Ἀχά·

12 Πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ὢγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρὼθ καὶ ἐν Ἐδραΐν· οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς, καὶ ἐξωλόθρευσε.

13 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ, καὶ τὸν Μαχατὶ, καὶ τὸν Χαναναῖον· καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

14 Πλὴν τῆς φυλῆς Λευὶ οὐκ ἐδόθη κληρονομία· Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος· καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς, ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροὴρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνῶν· καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ

17 Ἕως Ἐσεβὼν, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὔσας ἐν τῇ Μισὼρ, καὶ Δαιβὼν, καὶ Βαιμὼν Βαὰλ, καὶ οἴκου Μεελβὼθ,

18 Καὶ Βασὰν, καὶ Βακεδμὼθ, καὶ Μαιφαὰδ,

19 Καὶ Καριαθαὶμ, καὶ Σεβαμὰ, καὶ Σεραδὰ, καὶ Σιὼν ἐν τῷ ὄρει Ἐνὰβ,

20 Καὶ Βαιθφογὼρ, καὶ Ἀσηδὼθ Φασγὰ, καὶ Βαιτθασινὼθ,

21 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Μισὼρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμοῤῥαίων, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιὰμ, καὶ τὸν Εὐὶ, καὶ τὸν Ῥοβὸκ, καὶ τὸν Σοὺρ, καὶ τὸν Οὒρ, καὶ τὸν Ῥοβὲ ἄρχοντα, ἔναρα Σιὼν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών.

22 Καὶ τὸν Βαλαὰμ τὸν τοῦ Βαιὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ.

23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ῥουβὴν, Ἰορδάνης ὅριον· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.

24 Ἔδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱ-
οῖς Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν.
25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐ-
τῶν Ἰαζήρ· πᾶσαι πόλεις Γα-
λαὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ γῆς υἱῶν
Ἀμμῶν ἕως Ἄραβα, ἥ ἐστι κα-
τὰ πρόσωπον Ἀράδ.
26 Καὶ ἀπὸ Ἐσεβὼν ἕως Ἀ-
ραβὼθ κατὰ τὴν Μασσηφὰ, καὶ
Βοτανὶμ, καὶ Μαὰν ἕως τῶν ὁρί-
ων Δαιβὼν,
27 Καὶ Ἐναδὼμ καὶ Ὀθαρ-
γαῒ καὶ Βαινθαναβρὰ καὶ Σοκ-
χωθὰ καὶ Σαφὰν καὶ τὴν λοι-
πὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως
Ἐσεβών· καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ ἕως
μέρους τῆς θαλάσσης Χενερὲθ πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν.
28 Αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν
Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν καὶ
κατὰ πόλεις αὐτῶν· κατὰ δή-
μους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν,
ὅτι ἐγενήθη κατὰ δήμους αὐτῶν
αἱ πόλεις αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαύ-
λεις αὐτῶν.
29 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ ἡ-
μίσει φυλῆς Μανασσῆ κατὰ δή-
μους αὐτῶν.
30 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐ-
τῶν ἀπὸ Μαὰν, καὶ πᾶσα βα-
σιλεία Βασὰν, καὶ πᾶσα βασι-
λεία Ὢγ βασιλέως τῆς Βασὰν,
καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαῒρ, αἵ
εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἑξήκοντα
πόλεις.
31 Καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γα-
λαάδ· καὶ ἐν Ἀσταρὼθ, καὶ ἐν
Ἐδραῒν πόλεις βασιλείας Ὢγ
ἐν τῇ Βασανίτιδι, τοῖς υἱοῖς Μά-
χὶρ υἱοῖς Μανασσῆ, καὶ τοῖς ἡ-
μίσεσιν υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασ-
σῆ, κατὰ δήμους αὐτῶν.
32 Οὗτοι οὓς κατεκληρονόμη-
σε Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἐν Ἀραβὼθ Μωὰβ ἐν τῷ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ
ἀπ' ἀνατολῶν.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' οὗτοι οἱ κατακληρο-
νομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ
γῇ Χαναὰν, οἷς κατεκληρονόμη-
σαν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς,
καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ
ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
2 Κατὰ κλήρους ἐκληρονόμη-
σαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος
ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς,
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς ἀπὸ τοῦ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
3 Καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδω-
κε κλῆρον ἐν αὐτοῖς,
4 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ δύο
φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ·
καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῇ
τοῖς Λευίταις, ἀλλ' ἢ πόλεις κα-
τοικεῖν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐ-
τῶν τοῖς κτήνεσι, καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν.
5 Ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐμέρισαν τὴν
γῆν.
6 Καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ
Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλγάλ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ
τοῦ Ἰεφονὴ ὁ Κενεζαῖος, Σὺ ἐπίσ-
τῃ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ

περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης Βαρνῆ.

7 Τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ Θεοῦ ἐκ Κάδης Βαρνῆ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν· καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ.

8 Οἱ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.

9 Καὶ ὤμοσε Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγων, Ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης, σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

10 Καὶ νῦν διέθρεψέ με Κύριος ὃν τρόπον εἶπε· τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν· καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν.

11 Ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων, ὡσεὶ ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον.

12 Καὶ νῦν αἰτοῦμαί σε τὸ ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· νῦν δὲ οἱ Ἐνακὶμ ἐκεῖ εἰσι, πόλεις ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι· ἐὰν οὖν Κύριος μετ' ἐμοῦ ᾖ, ἐξολοθρεύσω αὐτούς, ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε Χεβρὼν τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ υἱῷ Κενὲζ ἐν κλήρῳ.

14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρὼν τῷ Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφονῆ τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

15 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρὼν ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀργόβ, μητρόπολις τῶν Ἐνακὶμ αὕτη· καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Κάδης πρὸς Λίβα.

2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Λιβὸς ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἁλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ Λίβα.

3 Καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβίν· καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενὰ, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ Λιβὸς ἐπὶ Κάδης Βαρνῆ· καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρὼν, καὶ προσαναβαίνει εἰς Σάραδα· καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Κάδης,

4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σελμωνὰν, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγγος Αἰγύπτου· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν· τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ Λιβός.

5 Καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἁλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τὰ ὅρια αὐ-

τῶν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λο-
φιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ
μέρους τοῦ Ἰορδάνου
6 Ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαι-
θαγλαάμ· καὶ παραπορεύεται
ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ
προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον
Βαιὼν υἱοῦ Ῥουβήν.
7 Καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια
ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος
Ἀχὼρ, καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλ-
γὰλ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι τῆς προσ-
βάσεως Ἀδαμμὶν, ἥ ἐστι κατὰ
Λίβα τῇ φάραγγι, καὶ διεκβάλ-
λει ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς τοῦ
ἡλίου· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος
πηγὴ Ῥωγήλ.
8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς
φάραγγα Ἐννὸμ ἐπὶ νώτου τοῦ
Ἰεβοῦς ἀπὸ Λιβός· αὕτη ἐστὶν
Ἱερουσαλήμ· καὶ διεκβάλλει τὰ
ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους, ἥ ἐστι
κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἐν-
νὸμ πρὸς θαλάσσης, ἥ ἐστιν ἐκ
μέρους γῆς Ῥαφαῒν ἐπὶ Βοῤῥᾶ.
9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον ἀπὸ
κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕ-
δατος Ναφθὼ, καὶ διεκβάλλει εἰς
τὸ ὄρος Ἐφρών· καὶ ἄξει τὸ ὅριον
εἰς Βαάλ· αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰα-
ρείμ.
10 Καὶ περιελεύσεται ὅριον
ἀπὸ Βαὰλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσὰρ ἐπὶ
νώτου πόλιν Ἰαρὶν ἀπὸ Βοῤῥᾶ·
αὕτη ἐστὶ Χασλών· καὶ κατα-
βήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ
παρελεύσεται ἐπὶ Λίβα.
11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον
κατὰ νώτου Ἀκκαρὼν ἐπὶ Βοῤ-
ῥᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς
Σοκχὼθ, καὶ παρελεύσεται ὅρια
ἐπὶ Λίβα, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ
Λεβνὰ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν
ὁρίων ἐπὶ θάλασσαν· καὶ τὰ ὅρια
αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης, ἡ θάλασ-
σα ἡ μεγάλη ὁριεῖ.
12 Ταῦτα τὰ ὅρια υἱῶν Ἰούδα
κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν.
13 Καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῆ
ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰούδα
διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πό-
λιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν Ἐνάκ·
αὕτη ἐστὶ Χεβρών.
14 Καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκεῖθεν
Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονὴ τοὺς τρεῖς
υἱοὺς Ἐνὰκ, τὸν Σουσὶ καὶ Θο-
λαμὶ καὶ τὸν Ἀχιμᾶ.
15 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χάλεβ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ·
τὸ δὲ ὄνομα Δαβὶρ ἦν τὸ πρότε-
ρον πόλις Γραμμάτων.
16 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὃς ἂν
λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν πόλιν τῶν
Γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς,
δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγατέ-
ρα μου εἰς γυναῖκα.
17 Καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιὴλ
υἱὸς Χενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ· καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσχὰν θυγα-
τέρα αὐτοῦ γυναῖκα.
18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπο-
ρεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύ-
σατο αὐτῷ, λέγουσα, Αἰτήσομαι
τὸν πατέρα μου ἀγρόν· καὶ ἐβόη-
σεν ἐκ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπεν αὐτῇ
Χάλεβ, Τί ἐστί σοι;
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δός μοι
εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγὲβ δέ-
δωκάς με· δός μοι τὴν Βοτθανίς·
καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν Γοναιθλὰν
τὴν ἄνω καὶ τὴν Γοναιθλὰν τὴν
κάτω.

20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς
υἱῶν Ἰούδα.
21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐ-
τῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν
Ἰούδα ἐφ' ὁρίων Ἐδὼμ ἐπὶ τῆς
ἐρήμου, καὶ Βαισελεὴλ, καὶ Ἀ-
ρὰ, καὶ Ἀσὼρ,
22 Καὶ Ἰκὰμ, καὶ Ῥεγμὰ,
καὶ Ἀρουὴλ,
23 Καὶ Κάδης, καὶ Ἀσοριω-
ναὶν, καὶ Μαινὰμ,
24 Καὶ Βαλμαινὰν, καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν,
25 Καὶ αἱ πόλεις Ἀσερὼν,
αὕτη Ἀσὼρ,
26 Καὶ Σὴν, καὶ Σαλμαὰ,
καὶ Μωλαδᾶ,
27 Καὶ Σερὶ, καὶ Βαιφαλὰθ,
28 Καὶ Χολασεωλὰ, καὶ Βηρ-
σαβεέ· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ
αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν,
29 Βαλὰ, καὶ Βακὼκ, καὶ
Ἀσὸμ,
30 Καὶ Ἐλβωυδὰδ, καὶ Βαι-
θὴλ, καὶ Ἑρμὰ,
31 Καὶ Σεκελὰκ, καὶ Μαχα-
ρὶμ, καὶ Σεθεννὰκ,
32 Καὶ Λαβὼς, καὶ Σαλὴ,
καὶ Ἐρωμώθ· πόλεις εἰκοσιεννέα,
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
33 Ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταὼλ,
καὶ Ῥάα, καὶ Ἄσσα,
34 Καὶ Ῥάμεν, καὶ Τανὼ, καὶ
Ἰλουθὼθ, καὶ Μαιανὶ,
35 Καὶ Ἰερμοὺθ, καὶ Ὀδολ-
λὰμ, καὶ Μεμβρὰ, καὶ Σαωχὼ,
καὶ Ἰαζηκὰ,
36 Καὶ Σακαρὶμ, καὶ Γάδη-
ρα, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς· πό-
λεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶ-
μαι αὐτῶν,
37 Σεννὰ, καὶ Ἀδασὰν, καὶ
Μαγαδαλγὰδ,
38 Καὶ Δαλὰδ, καὶ Μασφὰ,
καὶ Ἰαχαρεὴλ,
39 Καὶ Βασηδὼθ, καὶ Ἰδιαδα-
λέα,
40 Καὶ Χαβρὰ, καὶ Μαχὲς,
καὶ Μααχὼς,
41 Καὶ Γεδδὼρ, καὶ Βαγα-
δὴλ, καὶ Νωμὰν, καὶ Μαχηδάν·
πόλεις ἑκκαίδεκα, καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν,
42 Λεβνὰ, καὶ Ἰθὰκ, καὶ Ἀ-
νὼχ,
43 Καὶ Ἰανὰ, καὶ Νασὶβ,
44 Καὶ Κειλὰμ, καὶ Ἀκιεζὶ,
καὶ Κεζὶβ, καὶ Βαθησὰρ, καὶ
Αἰλώμ· πόλεις δέκα, καὶ αἱ κῶ-
μαι αὐτῶν·
45 Ἀκκάρων, καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν,
46 Ἀπὸ Ἀκκάρων Γεμνά· καὶ
πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ πλησίον Ἀση-
δώθ· καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
47 Ἀσιεδὼθ, καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς,
Γάζα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ
ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάῤ-
ῥου Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ
μεγάλη διορίζει·
48 Καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμὶρ,
καὶ Ἰεθὲρ, καὶ Σωχὰ,
49 Καὶ Ῥεννὰ, καὶ πόλις
Γραμμάτων, αὕτη Δαβὶρ,
50 Καὶ Ἀνὼν, καὶ Ἒς, καὶ
Μὰν, καὶ Αἰσὰμ,
51 Καὶ Γοσὸμ, καὶ Χαλοὺ,
καὶ Χαννὰ, καὶ Γηλώμ· πόλεις
ἕνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
52 Αἰρὶμ, καὶ Ῥεμνὰ, καὶ
Σομὰ,

53 Καὶ Ἰεμαῒν, καὶ Βαιθα-
χοὺ, καὶ Φακουὰ,
54 Καὶ Εὐμὰ, καὶ πόλις Ἀρ-
βὸκ, αὕτη ἐστὶ Χιβρὼν, καὶ Σω-
ραίθ· πόλεις ἐννέα, καὶ αἱ ἐπαύ-
λεις αὐτῶν,
55 Μαὼρ, καὶ Χερμὴλ, καὶ
Ὀζὴβ, καὶ Ἰτὰν,
56 Καὶ Ἰαριὴλ, καὶ Ἀρικὰμ,
καὶ Ζακαναῒμ,
57 Καὶ Γαβαὰ, Θαμναθά·
πόλεις ἐννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐ-
τῶν,
58 Αἰλουὰ, καὶ Βηθσοὺρ, καὶ
Γεδδὼν,
59 Καὶ Μαγαρὼθ, καὶ Βαι-
θανὰμ, καὶ Θεκούμ· πόλεις ἕξ,
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν,
60 Θεκὼ, καὶ Ἐφραθὰ, αὕτη
ἐστὶ Βαιθλεὲμ, καὶ Φαγὼρ, καὶ
Αἰτὰν, καὶ Κουλὸν, καὶ Τατὰμ,
καὶ Θωβὴς, καὶ Καρὲμ, καὶ
Γαλὲμ, καὶ Θεθὴρ, καὶ Μανοχώ·
πόλεις ἕνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐ-
τῶν, Καριαθβαὰλ, αὕτη ἡ πόλις
Ἰαρὶμ, καὶ Σωθηβᾶ· πόλεις δύο,
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.
61 Καὶ Βαδδαργὶς, καὶ Θα-
ραβαὰμ, καὶ Αἰνὼν,
62 Καὶ Αἰοχιοζὰ, καὶ [illegible]φ-
λαζὼν, καὶ αἱ πόλεις Σαδὼν,
καὶ Ἀγκάδης· πόλεις ἑπτὰ, καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῶν.
63 Καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκει
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἠδυνήθη-
σαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἀπολέσαι αὐ-
τούς· καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰεβου-
σαῖοι ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡ-
μέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν
Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου τοῦ
κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν·
καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἱεριχὼ εἰς
τὴν ὀρεινὴν, τὴν ἔρημον, εἰς Βαι-
θὴλ Λουζά.
2 Καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθὴλ,
καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια
τοῦ Ἀχαταρωθί.
3 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν
θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὅρια Ἀπταλὶμ
ἕως τῶν ὁρίων Βαιθωρὼν τὴν κά-
τω, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν
ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
4 Καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ
Ἰωσὴφ, Ἐφραῒμ καὶ Μανασσῆ.
5 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Ἐ-
φραῒμ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ
ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας
αὐτῶν ἀπ᾽ ἀνατολῶν Ἀταρὼθ,
καὶ Ἐρὼκ ἕως Βαιθωρὼν τὴν ἄ-
νω, καὶ Γαζαρά.
6 Καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ
τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμὼν ἀπὸ
Βοῤῥᾶ Θερμᾶ· περιελεύσεται ἐπ᾽
ἀνατολὰς εἰς Θηνασὰ, καὶ Σέλ-
λης, καὶ παρελεύσεται ἀπ᾽ ἀνα-
τολῶν εἰς Ἰανωκὰ,
7 Καὶ εἰς Μαχὼ, καὶ Ἀτα-
ρὼθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· καὶ
ἐλεύσεται ἐπὶ Ἱεριχὼ, καὶ διεκ-
βαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην.
8 Καὶ ἀπὸ Τάφου πορεύσεται
τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελ-
κανά· καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐ-
τῶν ἐπὶ θάλασσαν· αὕτη ἡ κλη-
ρονομία φυλῆς Ἐφραῒμ κατὰ
δήμους αὐτῶν.
9 Καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖ-
σαι τοῖς υἱοῖς Ἐφραῒμ ἀναμέσον
τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασσῆ,
πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν.

10 Καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Ἐφραΐμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ· καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Ἐφραΐμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζὲρ ἐξεκέντησαν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσὴφ, τῷ Μαχὶρ πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ πολεμιστὴς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι.

2 Καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν· τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ, καὶ τοῖς υἱοῖς Κελὲζ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιὴλ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συχὲμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρὶμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ὀφέρ· οὗτοι ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν.

3 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ· Μααλὰ, καὶ Νουὰ, καὶ Ἐγλὰ, καὶ Μελχὰ, καὶ Θερσά.

4 Καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, λέγουσαι, Ὁ Θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος Κυρίου κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ἀνάσσα, καὶ πεδίον Λαβὲκ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ, ἥ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου·

6 Ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς καταλελειμμένοις.

7 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Μανασσῆ Δηλανὰθ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἀνὰθ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσὶβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθώθ.

8 Τῷ Μανασσῇ ἔσται· καὶ Θαφὲθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραΐμ.

9 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγγα Καρανὰ ἐπὶ Λίβα κατὰ φάραγγα Ἰαριὴλ τερέμινθος τῷ Ἐφραΐμ ἀναμέσον πόλεως Μανασσῆ· καὶ ὅρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν Βοῤῥᾶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα

10 Ἀπὸ Λιβὸς τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ Βοῤῥᾶν Μανασσῆ· καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ Ἀσὴβ συνάψουσιν ἐπὶ Βοῤῥᾶν, καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν.

11 Καὶ ἔσται Μανασσῇ ἐν Ἰσσάχαρ καὶ ἐν Ἀσὴρ Βαιθσὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δὼρ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦν-

τας Μαγεδδὼ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Μαφετὰ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.

12 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολοθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξωλόθρευσαν.

14 Ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες, Διατί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἕνα, καὶ σχοίνισμα ἕν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολύς εἰμι, καὶ ὁ Θεὸς εὐλόγησέ με.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν, καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ.

16 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραΐμ· καὶ ἵππος ἐπίλεκτος, καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσὰν, καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.

17 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσὴφ, Εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἷς.

18 Ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι, ὅτι δρυμός ἐστι, καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν, καὶ ἔσται σοι· καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν Χαναναῖον, ὅτι ἵππος ἐπίλεκτος αὐτῷ ἐστι· σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΚΑΙ' ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ, καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν.

2 Καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἳ οὐκ ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί.

3 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομῆσαι τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

4 Δότε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραψάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν.

5 Καὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας· Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὅριον ἀπὸ Λιβὸς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ Βοῤῥᾶ.

6 Ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, καὶ ἐνέγκατε ὧδε πρὸς μὲ, καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Οὐ γάρ ἐστι μερὶς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν· ἱερατεία γὰρ Κυρίου μερὶς αὐτοῦ· καὶ Γὰδ καὶ Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

8 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν· καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν,

λέγων, Πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε πρός με, καὶ ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου ἐν Σηλώ.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν· καὶ εἴδοσαν αὐτὴν, καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις, ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν.

10 Καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλὼ ἔναντι Κυρίου.

11 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐξῆλθεν ὅρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

12 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ νώτου Ἱεριχὼ ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος ἡ Μαβδαρῖτις Βαιθών.

13 Καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζὰ ἐπὶ νώτου Λουζὰ ἀπὸ Λιβὸς αὐτῆς· αὕτη ἐστὶ Βαιθήλ· καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Μααταρὼβ Ὀρὲχ ἐπὶ τὴν ὀρεινὴν, ἥ ἐστι πρὸς Λίβα Βαιθωρὼν ἡ κάτω.

14 Καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ Λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρὼν Λίβα· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριὰθ Βαάλ· αὕτη ἐστὶ Καριαθιαρὶν, πόλις υἱῶν Ἰούδα· τοῦτό ἐστι τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν.

15 Καὶ μέρος τὸ πρὸς Λίβα ἀπὸ μέρους Καριὰθ Βαάλ· καὶ διελεύσεται ὅρια εἰς Γασὶν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθώ.

16 Καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους, τοῦτό ἐστι κατὰ πρόσωπον νάπης Σοννὰμ, ὅ ἐστιν ἐκ μέρους Ἐμὲκ Ῥαφαὶν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ καταβήσεται Γαίεννα ἐπὶ νῶτον Ἰεβουσαὶ ἀπὸ Λιβός· καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγήλ.

17 Καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμύς·

18 Καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλὼθ, ἥ ἐστιν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αἰθαμίν· καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱῶν Ῥουβήν· καὶ διελεύσεται κατὰ νώτου Βαιθάραβα ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ καταβήσεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ νῶτον θάλασσαν ἀπὸ Βοῤῥᾶ·

19 Καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν ἁλῶν ἐπὶ Βοῤῥᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Λιβός· ταῦτα τὰ ὅριά ἐστιν ἀπὸ Λιβός.

20 Καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν, τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμους.

21 Καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους αὐτῶν, Ἱεριχὼ, καὶ Βεθεγαιὼ, καὶ Ἀμεκασὶς,

22 Καὶ Βαιθαβαρὰ, καὶ Σαρὰ, καὶ Βησανὰ,

23 Καὶ Αἰεὶν, καὶ Φαρὰ, καὶ Ἐφραθὰ,

24 Καὶ Καραφὰ, καὶ Κεφι-

ρὰ, καὶ Μονὶ, καὶ Γαβαὰ, πό-
λεις δώδεκα· καὶ αἱ κῶμαι αὐ-
τῶν,
25 Γαβαὼν, καὶ Ῥαμὰ, καὶ
Βηρωθὰ,
26 Καὶ Μασσημὰ, καὶ Μιρὼν,
καὶ Ἀμωκὴ,
27 Καὶ Φιρὰ, καὶ Καφὰν,
καὶ Νακὰν, καὶ Σεληκὰν, καὶ
Θαρεηλὰ,
28 Καὶ Ἰηβοὺς· αὕτη ἐστὶν
Ἱερουσαλὴμ· καὶ Γαβαὼθ, Ἰα-
ρὶμ, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν· αὕτη ἡ κληρονο-
μία υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δήμους
αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ' ἐξῆλθεν ὁ δεύτερος
κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεών· καὶ
ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν
ἀναμέσον κλήρων υἱῶν Ἰούδα.
2 Καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐ-
τῶν Βηρσαβεὲ, καὶ Σαμαὰ, καὶ
Καλαδὰμ,
3 Καὶ Ἀρσωλὰ, καὶ Βωλὰ,
καὶ Ἰασὸν,
4 Καὶ Ἐρθουλὰ, καὶ Βουλὰ,
καὶ Ἑρμὰ,
5 Καὶ Σικελὰκ, καὶ Βαιθμα-
χερὲβ, καὶ Σαρσουσὶν,
6 Καὶ Βαθαρὼθ, καὶ οἱ ἀγροὶ
αὐτῶν· πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν.
7 Ἐρεμμὼν, καὶ Θαλχὰ,
καὶ Ἰεθὲρ, καὶ Ἀσάν· πόλεις
τέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐ-
τῶν
8 Κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν
ἕως Βαλὲκ πορευομένων Βαμὲθ
κατὰ Λίβα· αὕτη ἡ κληρονομία
φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ δήμους
αὐτῶν.
9 Ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα
ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμε-
ὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἱῶν
Ἰούδα μείζων τῶν αὐτῶν· καὶ
ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν
μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν.
10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ
τρίτος τῷ Ζαβουλὼν κατὰ δή-
μους αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια τῆς
κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσεδεκγω-
λὰ ὅρια αὐτῶν,
11 Ἡ θάλασσα καὶ Μαγελ-
δὰ, καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθάραβα
εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Ἰεκμάν.
12 Καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδ-
δοὺκ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν
Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελω-
θαὶθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβι-
ρὼθ, καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ
Φαγγαί.
13 Καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται
ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ
Γεβερὲ ἐπὶ πόλιν Κατασὶμ, καὶ
διελεύσεται ἐπὶ Ῥεμμωνὰ Μα-
θαραοζά.
14 Καὶ περιελεύσεται ὅρια
ἐπὶ Βοῤῥᾶν ἐπὶ Ἀμὼθ, καὶ ἔσται
ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφα-
ὴλ,
15 Καὶ Κατανὰθ, καὶ Να-
βαὰλ, καὶ Συμοὼν, καὶ Ἱεριχὼ,
καὶ Βαιθμάν.
16 Αὕτη ἡ κληρονομία τῆς
φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ δή-
μους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶ-
μαι αὐτῶν.
17 Καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἐξῆλθεν
ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος.
18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐ-

τῶν Ἰαζὴλ, καὶ Χασαλὼθ, καὶ
Σουνὰμ,
19 Καὶ Ἀγὶν, καὶ Σιωνὰ,
καὶ Ῥεηρὼθ,
20 Καὶ Ἀναχερὶθ, καὶ Δα-
βιρὼν, καὶ Κισὼν, καὶ Ῥεβὲς,
21 Καὶ Ῥεμμὰς, καὶ Ἰεὼν,
καὶ Τομμὰν, καὶ Αἰμαρὲκ, καὶ
Βηρσαφής.
22 Καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ
Γαιθβὼρ, καὶ ἐπὶ Σαλὶμ κατὰ
θάλασσαν, καὶ Βαιθσαμύς· καὶ
ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων
ὁ Ἰορδάνης.
23 Αὕτη ἡ κληρονομία φυ-
λῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν.
24 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ
πέμπτος Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν.
25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐ-
τῶν Ἐξελεκὲθ, καὶ Ἀλὲφ, καὶ
Βαιθὲκ, καὶ Κεὰφ,
26 Καὶ Ἐλιμελὲχ, καὶ Ἀ-
μιὴλ, καὶ Μαασά· καὶ συνά-
ψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θά-
λασσαν, καὶ τῷ Σιὼν, καὶ Λα-
βανάθ.
27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ἡλίου καὶ Βαιθεγενὲθ, καὶ
συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐκ-
γαΐ, καὶ Φθαιὴλ κατὰ Βοῤῥᾶν,
καὶ εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαι-
βαιθμὲ, καὶ Ἰναὴλ, καὶ διελεύ-
σεται εἰς Χωβαμασομὲλ,
28 Καὶ Ἐλβὼν, καὶ Ῥαὰβ,
καὶ Ἐμεμαὼν, καὶ Κανθὰν ἕως
Σιδῶνος τῆς μεγάλης.
29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια
εἰς Ῥαμὰ, καὶ ἕως πηγῆς Μασ-
φασσὰτ, καὶ τῶν Τυρίων· καὶ
ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασὶφ,
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ
θάλασσα, καὶ Ἀπολὲβ, καὶ
Ἐχοζὸβ,
30 Καὶ Ἀρχὸβ, καὶ Ἀφὲκ,
καὶ Ῥααῦ.
31 Αὕτη ἡ κληρονομία φυ-
λῆς υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν.
32 Καὶ τῷ Νεφθαλὶ ἐξῆλθεν ὁ
κλῆρος ὁ ἕκτος.
33 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐ-
τῶν Μοολὰμ, καὶ Μωλὰ, καὶ
Βεσεμιὶν, καὶ Ἀρμὶ, καὶ Ναβὲκ,
καὶ Ἰεφθαμαὶ, ἕως Δωδάμ· καὶ
ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ Ἰορ-
δάνης.
34 Καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια
ἐπὶ θάλασσαν ἐν Ἀθθαβὼρ, καὶ
διελεύσεται ἐκεῖθεν, Ἰακανὰ, καὶ
συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ Νό-
του, καὶ Ἀσὴρ συνάψει κατὰ
θάλασσαν, καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου.
35 Καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις
τῶν Τυρίων, Τύρος, καὶ Ὠμα-
θαδακὲθ, καὶ Κενερὲθ,
36 Καὶ Ἀρμαὲθ, καὶ Ἀραὴλ,
καὶ Ἀσὼρ,
37 Καὶ Κάδες, καὶ Ἀσσαρὶ,
καὶ πηγὴ Ἀσὸρ,
38 Καὶ Κερωὲ, καὶ Μεγα-
λααρὶμ, καὶ Βαιθθαμὲ, καὶ
Θεσσαμύς.
39 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς
υἱῶν Νεφθαλί.
40 Καὶ τῷ Δὰν ἐξῆλθεν ὁ
κλῆρος ὁ ἕβδομος.
41 Καὶ ἐγενήθη τα ὅρια αὐ-
τῶν Σαραὰθ, καὶ Ἀσὰ, καὶ πό-
λεις Σαμμαύς,

42 Καὶ Σαλαμὶν, καὶ Ἀμμὼν, καὶ Σιλαθὰ,
43 Καὶ Ἐλὼν, καὶ Θαμναθὰ, καὶ Ἀκκαρὼν,
44 Καὶ Ἀλκαθὰ, καὶ Βεγεθὼν, καὶ Γεβιελὰν,
45 Καὶ Ἀζὼρ, καὶ Βαναιβακὰτ, καὶ Γεθρεμμὼν,
46 Καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἱεράκων ὅριον πλησίον Ἰόππης.
47 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δὰν κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δὰν τὸν Ἀμοῤῥαῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει· καὶ οὐκ εἴων αὐτοὺς οἱ Ἀμοῤῥαῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὅριον τῆς μερίδος αὐτῶν.
48 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν, καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχὶς, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ κατῴκησαν αὐτὴν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάν· καὶ ὁ Ἀμοῤῥαῖος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼμ καὶ ἐν Σαλαμίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραῒμ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.
49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὅριον αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κλῆρον τῷ Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυῆ ἐν αὐτοῖς
50 Διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ᾐτήσατο, Θαμνασαρὰχ, ἥ ἐστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ· καὶ ᾠκοδόμησε τὴν πόλιν, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ.
54 Αὗται αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλὼ, ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοῖ, λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.
3 Φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως· καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
4 Καὶ διέστειλε τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλὶ, καὶ Συχὲμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραῒμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβὸκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰούδα.
5 Καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκε Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ.
6 Αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ

ἐν αὐτοῖς, καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

ΚΕΦ. κα΄. 21.

1 ΚΑΙ᾿ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ·

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλὼ ἐν γῇ Χαναὰν, λέγοντες, Ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν.

3 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος Κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ Καάθ· καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν κληρωτὶ πόλεις δεκατρεῖς.

5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καὰθ καταλελειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραῒμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα.

6 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασὰν πόλεις δεκατρεῖς.

7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα.

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, κληρωτί.

9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὶν τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἐπεκλήθησαν

10 Τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν υἱῶν Λευὶ, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κλῆρος.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβὸκ μητρόπολιν τῶν Ἐνάκ· αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῷ ὄρει Ἰούδα· τὰ δὲ περισπόρια κύκλῳ αὐτῆς,

12 Καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννὴ ἐν κατασχέσει.

13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι, τὴν Χεβρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ· καὶ τὴν Λεμνὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ·

14 Καὶ τὴν Αἰλὼμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Τεμὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

15 Καὶ τὴν Γελλὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Δαβὶρ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

16 Καὶ Ἀσὰ, καὶ τὰ ἀφωρισ-

μένα αὐτῇ· καὶ Τανὺ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Βαιθσαμὺς, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις ἐννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων.

17 Καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, τὴν Γαβαὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Γαθὲθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

18 Καὶ Ἀναθὼθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Γάμαλα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.

19 Πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων, δεκατρεῖς.

20 Καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς Λευίταις τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν.

21 Ἀπὸ φυλῆς Ἐφραΐμ· καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος, τὴν Συχὲμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Γάζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

22 Καὶ Βαιθωρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.

23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν, τὴν Ἐλκωθαὶμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Γεθεδὰν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

24 Καὶ Αἰλὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Γεθερεμμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.

25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, τὴν Ταναὰχ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Ἰεβαθὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις δύο.

26 Πᾶσαι πόλεις δέκα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολελειμμένοις.

27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασι, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Βοσορὰν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις δύο.

28 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσάχαρ, τὴν Κισὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Δεββὰ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

29 Καὶ τὴν Ῥεμμὰθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Πηγὴν γραμμάτων, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.

30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Βασελλὰν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Δαββὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ·

31 Καὶ Χελκὰτ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Ῥαὰβ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις τέσσαρες.

32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ τὴν Νεμμὰθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· καὶ Θεμμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις τρεῖς.

33 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς.

34 Καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, τὴν Μαὰν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν Κάδης, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς·

35 Καὶ Σελλὰ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πόλεις τρεῖς.

36 Καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος, τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὴν Μισὼ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν Ἰαζὴρ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· Καὶ τὴν Δεκμὼν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν Μαφὰ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πόλεις τέσσαρες.

37 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γὰδ, τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος, καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· τὴν Καμὶν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν Ἐσβὼν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· καὶ τὴν Ἰαζὴρ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς· πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες.

38 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευί· καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αἱ πόλεις δεκαδύο.

39 Πᾶσαι πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, τεσσαρακοντακτὼ πόλεις,

40 Καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων, πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσι ταύταις· καὶ συνετέλεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας τὴν γῆν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μερίδα τῷ Ἰησοῖ διὰ πρόσταγμα Κυρίου· ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ᾐτήσατο· τὴν Θαμνασαχὰρ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ᾠκοδόμησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν, καὶ ᾤκησεν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Θαμνασαχάρ.

41 Καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν· καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν, καὶ κατῴκησαν ἐν αὐτῇ.

42 Καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς Κύριος κυκλόθεν, καθότι ὤμοσε τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ ἀντέστη οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκε Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν, ὧν ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πάντα παρεγένετο.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΤΟ'ΤΕ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν, καὶ τοὺς υἱοὺς Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ,

2 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, καὶ

ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν.

3 Οὐκ ἐγκαταλελοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας πλείους· ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

4 Νῦν δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς· νῦν οὖν ἀποστραφέντες, ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

5 Ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου· ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

7 Καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν· καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς.

8 Καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ σίδηρον, καὶ ἱματισμὸν πολὺν διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλὼ ἐν γῇ Χαναὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

10 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν.

11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων, Ἰδοὺ ᾠκοδομήκασιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὁρίων γῆς Χαναὰν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσραήλ.

12 Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ, ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμῆσαι αὐτούς.

13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τόν τε Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως,

14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ· ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου

πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραήλ· ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσι χιλίαρχοι Ἰσραήλ.

15 Καὶ παρεγίνοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ, καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαάδ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες,

16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου, Τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη, ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ Κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν, ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου;

17 Μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἁμάρτημα Φογὼρ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης; καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

18 Καὶ ὑμεῖς ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου· καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ Κυρίου, καὶ αὔριον ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή.

19 Καὶ νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως, οὗ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρονομήσετε ἐν ἡμῖν· καὶ μὴ ἀπὸ Θεοῦ ἀποστάται γενήθητε, καὶ ὑμεῖς μηδ' ἀπόστητε ἀπὸ Κυρίου, διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

20 Οὐκ ἰδοὺ Ἄχαρ ὁ τοῦ Ζαρᾶ πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος εἷς αὐτὸς ἀπέθανε τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ.

21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ, λέγοντες,

22 Ὁ Θεὸς Θεὸς Κύριός ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς Θεὸς αὐτὸς οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσεται· εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι τοῦ Κυρίου, μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

23 Καὶ εἰ ᾠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὁλοκαυτωμάτων, ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἐκζητήσει.

24 Ἀλλ' ἕνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο, λέγοντες, Ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν, Τί ὑμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ;

25 Καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς Κυρίου· καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται Κύριον.

26 Καὶ εἴπαμεν ποιῆσαι οὕτω, τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν,

27 Ἀλλ' ἵνα ᾖ τοῦτο μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς, τοῦ λατρεύειν λατρεί-

αν Κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ, ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν· καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὔριον, Οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς Κυρίου.

28 Καὶ εἴπαμεν, Ἐὰν γίνηταί ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς, ἢ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὔριον, καὶ ἐροῦσιν, Ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριόν ἐστιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον ἡμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν.

29 Μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ Κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασι, καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου, πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ὅ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

30 Καὶ ἀκούσας Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἳ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ, τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤρεσεν αὐτοῖς.

31 Καὶ εἶπε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, Σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ᾽ ἡμῶν Κύριος, διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν, καὶ ὅτι ἐῤῥύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίου.

32 Καὶ ἀπέστρεψε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλαὰδ εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους.

33 Καὶ ἤρεσε τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ· καὶ κατῴκησαν ἐπ᾽ αὐτῆς.

34 Καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσους φυλῆς Μανασσῆ, καὶ εἶπεν, Ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀναμέσον αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐστι.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκὼς ταῖς ἡμέραις.

2 Καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις.

3 Ὑμεῖς δὲ ἑωράκατε ὅσα

ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν.

4 Ἴδετε ὅτι ἐπέῤῥιφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐξωλόθρευσα, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου.

5 Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ἕως ἂν ἀπόλωνται· καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑμῖν.

6 Κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα,

7 Ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα· καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, οὐδὲ μὴ λατρεύσητε, οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

8 Ἀλλὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε, καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά· καὶ οὐδεὶς ἀντέστη κατενώπιον ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

10 Εἷς ὑμῶν ἐδίωξε χιλίους, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ εἶπεν ἡμῖν.

11 Καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾷν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

12 Ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτοὺς, καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,

13 Γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ Κύριος τοῦ ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας, καὶ εἰς σκάνδαλα, καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν, καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ τῆς γῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

14 Ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, διότι οὐκ ἔπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἥκει πρὸς ἡμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ, ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οὕτως ἐπάξει Κύριος ὁ Θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς ἔδωκε Κύριος ὑμῖν,

16 Ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν, ἣν ἐνετείλατο ἡμῖν, καὶ πορευθέντες λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κδʹ. 24.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαὸν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Πέραν τοῦ ποταμοῦ παρῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπαρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ πατὴρ Ναχὼρ, καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις.

3 Καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὡδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα,

4 Καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ· καὶ ἔδωκα τῷ Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεὶρ κληρονομῆσαι αὐτῷ· καὶ Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταιόν· καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι.

5 Καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς.

6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν· καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν.

7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον· καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς· καὶ εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους.

8 Καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμοῤῥαίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν· καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.

9 Καὶ ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ἡμῖν.

10 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπολέσαι σε· καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς.

11 Καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἱεριχὼ ὁ Ἀμοῤῥαῖος, καὶ ὁ Χαναναῖος, καὶ ὁ Φερεζαῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Γεργεσαῖος· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.

12 Καὶ ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν· καὶ ἐξαπέσ-

πειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου.

13 Καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ᾠκοδομήκατε, καὶ κατῳκίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς, ἔδεσθε.

14 Καὶ νῦν φοβήθητε Κύριον, καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ περιέλεσθε τοὺς Θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ.

15 Εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν Κυρίῳ, ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν, τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμοῤῥαίων, ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν· ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν Κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε, Μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις.

17 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς Θεός ἐστιν· αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν.

18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμοῤῥαῖον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν Κυρίῳ· οὗτος γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐστι.

19 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαὸν, Οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν Κυρίῳ, ὅτι ὁ Θεὸς ἅγιός ἐστι· καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν.

20 Ἡνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε Κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις· καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς.

21 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Οὐχὶ, ἀλλὰ Κυρίῳ λατρεύσομεν.

22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαὸν, Μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε Κυρίῳ λατρεύειν αὐτῷ.

23 Καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς Θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν, Κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα.

25 Καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλὼ ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

26 Καὶ ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου.

27 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαὸν, Ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐ-

τῷ ὑπὸ Κυρίου· ὅτι ἐλάλησε
πρὸς ὑμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος
ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν
ψεύσησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.
28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς
τὸν λαὸν, καὶ ἐπορεύθησαν ἕκασ-
τος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
31 Καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ
τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυ-
σαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ
ὅσοι εἴδοσαν πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ.
29 Καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα
καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ
δοῦλος Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.
30 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς
τοῖς ὁρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν
Θαμνασαρὰχ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφ-
ραῒμ ἀπὸ Βοῤῥᾶ τοῦ ὄρους τοῦ
Γαλαάδ· ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐ-
τοῦ εἰς τὸ μνῆμα εἰς ὃ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς
πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις, ὅτε
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου,
καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος·
καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας.

32 Καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωσὴφ ἀνή-
γαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπ-
του, καὶ κατώρυξαν ἐν Σικίμοις,
ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτή-
σατο Ἰακὼβ παρὰ τῶν Ἀμοῤ-
ῥαίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικί-
μοις ἀμνάδων ἑκατὸν, καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν Ἰωσὴφ ἐν μερίδι.
33 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα
καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν ὁ ἀρ-
χιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη
ἐν Γαβαὰρ Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐ-
τοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
τῷ Ἐφραῒμ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κι-
βωτὸν τοῦ Θεοῦ, περιεφέρεσαν ἐν
ἑαυτοῖς· καὶ Φινεὲς ἱεράτευσεν
ἀντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ ἕως ἀπέθανε, καὶ κατωρύγη
ἐν Γαβαὰρ τῇ ἑαυτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἀπήλθοσαν ἕκαστος εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν
ἑαυτῶν πόλιν· καὶ ἐσέβοντο οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρτην, καὶ
Ἀσταρὼθ, καὶ τοὺς Θεοὺς τῶν
ἐθνῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν· καὶ πα-
ρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας
Ἐγλὼμ τῷ βασιλεῖ Μωὰβ, καὶ
ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκ-
τώ.

ΚΡΙΤΑΙ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ, καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς;

2 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ἀναβήσεται· ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

3 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι κἀγὼ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου· καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεών.

4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας· καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζὲκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

5 Καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζὲκ ἐν τῇ Βεζὲκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτόν· καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.

6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζὲκ καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐλάβοσαν αὐτὸν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζὲκ, Ἑβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι, ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ Θεός· καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν Νότον καὶ τὴν πεδινήν.

10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών· καὶ ἐξῆλθε Χεβρὼν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρὼν τὸ πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ· καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσσὶ καὶ Ἀχιμὰν καὶ Θολμὶ γεννήματα τοῦ Ἐνάκ.

11 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβὶρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσεφὲρ, πόλις Γραμμάτων.

12 Καὶ εἶπε Χάλεβ, Ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν Γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτὴν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχὰ θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.

13 Καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχὰ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς, καὶ ἐπέσεισεν αὐτὴν Γοθονιὴλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν· καὶ ἐγόγγυζε καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, Εἰς γῆν Νότου ἐκδέδοσαί με· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, Τί ἐστί σοι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀσχὰ, Δός δή μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Νότου ἐκδέδοσαί με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετεώρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.

16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθὸρ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν ουσαν ἐν τῷ Νότῳ Ἰούδα, ἥ ἐστιν ἐπὶ καταβάσεως Ἀρὰδ, καὶ κατῴκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ.

17 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφὲθ, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Ἀνάθεμα.

18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν οὐδὲ τὰ ὅρια αὐτῆς, τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

19 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα· καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς.

20 Καὶ ἔδωκαν τῷ Χάλεβ τὴν Χεβρὼν, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς· καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ἐνάκ.

21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν· καὶ κατῴκησεν ὁ Ἰεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσὴφ καί γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ· καὶ Κύριος ἦν μετ᾽ αὐτῶν.

23 Καὶ παρενέβαλον, καὶ κατεσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά.

24 Καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν· καὶ εἶπον αὐτῷ, Δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον, καὶ ποιήσομεν μετὰ σου ἔλεος.

25 Καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως· καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας· τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν.

26 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττίν· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

27 Καὶ οὐκ ἐξῆρε Μανασσῆ τὴν Βαιθσὰν, ἥ ἐστι Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Θανὰκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δὼρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλὰκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδὼ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς,

οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαὰμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· καὶ ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν.

29 Καὶ Ἐφραῒμ οὐκ ἐξῆρε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ· καὶ κατῴκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζὲρ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον.

30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Κέδρων, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανά· καὶ κατῴκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον.

31 Καὶ Ἀσὴρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχὼ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δὼρ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαλὰφ, τὸν Ἀσχαζὶ, καὶ τὸν Χεβδὰ, καὶ τὸν Ναῒ, καὶ τὸν Ἐρεώ.

32 Καὶ κατῴκησεν ὁ Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν.

33 Καὶ Νεφθαλὶ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ· καὶ κατῴκησε Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν· οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ τὴν Βαιθενὲθ, ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.

34 Καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμοῤῥαῖος τοὺς υἱοὺς Δὰν εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα.

35 Καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμοῤῥαῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακώδει, ἐν ᾧ αἱ ἄρκτοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες, ἐν τῷ Μυρσινῶνι, καὶ ἐν Θαλαβίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσὴφ ἐπὶ τὸν Ἀμοῤῥαῖον, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον.

36 Καὶ τὸ ὅριον τοῦ Ἀμοῤῥαίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ἀνέβη ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ Γαλγὰλ ἐπὶ τὸν κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ εἶπα, Οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε.

3 Κἀγὼ εἶπον, Οὐ μὴ ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχὰς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον.

4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ

ἄγγελος Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.

5 Καὶ ἐπωνόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμῶνες· καὶ ἐθυσίασαν ἐκεῖ τῷ Κυρίῳ.

6 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαὸν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν.

7 Καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐμακροημέρευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα ὅσα ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραήλ.

8 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δοῦλος Κυρίου, υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.

9 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὁρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρὲς, ἐν ὄρει Ἐφραῒμ ἀπὸ Βοῤῥᾶ τοῦ ὄρους Γαάς.

10 Καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν· καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτοὺς, οἳ οὐκ ἔγνωσαν τὸν Κύριον, καί γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ.

12 Καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν Θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς· καὶ παρώργισαν τὸν Κύριον,

13 Καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βαὰλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις.

14 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων, καὶ κατεπρονόμευσαν αὐτούς· καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

15 Ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο· καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα.

16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς· καί γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν,

17 Ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς· καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακούειν τῶν λόγων Κυρίου· οὐκ ἐποίησαν οὕτω.

18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς.

19 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησ-

κεν ὁ κριτὴς, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς· οὐκ ἀπέῤῥιψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς.

20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπεν, Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,

21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐν τῇ γῇ· καὶ ἀφῆκε

22 Τοῦ πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ἢ οὔ.

23 Καὶ ἀφήσει Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΚΑΙ᾽ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν.

2 Πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν αὐτά.

3 Τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Σιδώνιον, καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμὼν ἕως Λαβωεμάθ.

4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γνῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς Κυρίου· ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

5 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου, καὶ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμοῤῥαίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου.

6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου· καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι.

8 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαὶμ ἔτη ὀκτώ.

9 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς, τὸν Γοθονιὴλ υἱὸν Κενὲζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν.

10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ

παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
τὸν Χουσαρσαθαὶμ βασιλέα Συ-
ρίας ποταμῶν· καὶ ἐκραταιώθη
χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσα-
θαίμ.

11 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη
τεσσαράκοντα· καὶ ἀπέθανε Γο-
θονιὴλ υἱὸς Κενέζ.

12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος τὸν
Ἐγλὼμ βασιλέα Μωὰβ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ, διὰ τὸ πεποιηκέναι αὐ-
τοὺς τὸ πονηρὸν ἔναντι Κυρίου.

13 Καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυ-
τὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν
καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκλη-
ρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων.

14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωὰβ
ἔτη δεκαοκτώ.

15 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρεν
αὐτοῖς σωτῆρα, τὸν Ἀὼδ υἱὸν
Γηρὰ υἱὸν τοῦ Ἰεμενὶ ἄνδρα ἀμ-
φοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐ-
τοῦ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωάβ.

16 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀὼδ
μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς
τὸ μῆκος αὐτῆς· καὶ περιεζώσα-
το αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ
τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν.

17 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ προσή-
νεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλὼμ βα-
σιλεῖ Μωάβ· καὶ Ἐγλὼμ ἀνὴρ
ἀστεῖος σφόδρα.

18 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνε-
τέλεσεν Ἀὼδ προσφέρων τὰ δῶ-
ρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέρον-
τας τὰ δῶρα,

19 Καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν
ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ
τῆς Γαλγάλ· καὶ εἶπεν Ἀὼδ,
Λόγος μοι κρύφιος πρὸς σὲ βα-
σιλεῦ· καὶ εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς
αὐτὸν, Σιώπα· καὶ ἐξαπέστειλεν
ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεσ-
τῶτας ἐπ' αὐτόν.

20 Καὶ Ἀὼδ εἰσῆλθε πρὸς
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ
ὑπερῴῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ
μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἀὼδ, Λό-
γος Θεοῦ μοι πρὸς σὲ βασιλεῦ·
καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐ-
γλὼμ ἐγγὺς αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνα-
στῆναι αὐτὸν, καὶ ἐξέτεινεν Ἀὼδ
τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ,
καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπά-
νωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξι-
οῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ
κοιλίᾳ αὐτοῦ,

22 Καὶ ἐπεισήνεγκε καί γε
τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογὸς,
καὶ ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ
τῆς φλογὸς, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε
τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας
αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀὼδ τὴν
προστάδα· καὶ ἐξῆλθε τοὺς δια-
τεταγμένους, καὶ ἀπέκλεισε τὰς
θύρας τοῦ ὑπερῴου κατ' αὐτοῦ,
καὶ ἐσφήνωσε.

24 Καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε· καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ εἰσῆλθον καὶ εἶδον,
καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερῴου
ἐσφηνωμέναι· καὶ εἶπαν, Μήποτε
ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ
ταμιείῳ τῷ θερινῷ;

25 Καὶ ὑπέμειναν ἕως ᾐσχύ-
νοντο· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοί-
γων τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου· καὶ

ἔλαβον τὴν κλεῖδα, καὶ ἤνοιξαν· καὶ ἰδοὺ ὁ Κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς.

26 Καὶ Ἀὼδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς παρῆλθε τὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη εἰς Σεειρωθά.

27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀὼδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ, καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Κατάβητε ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωὰβ ἐν χειρὶ ἡμῶν· καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωὰβ, καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι.

29 Καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωὰβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, πᾶν λιπαρὸν, καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνήρ.

30 Καὶ ἐνετράπη Μωὰβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη· καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Ἀὼδ ἕως οὗ ἀπέθανε.

31 Καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγὰρ υἱὸς Διναχ, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε καί γε αὐτὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀὼδ ἀπέθανε.

2 Καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναὰν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατακράτος εἴκοσι ἔτη.

4 Καὶ Δεββῶρα γυνὴ προφῆτις γυνὴ Λαφιδὼθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

5 Καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββῶρα ἀναμέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀναμέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν.

6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββῶρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαρὰκ υἱὸν Ἀβινεὲμ ἐκ Κάδης Νεφθαλὶ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ σοι; καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος Θαβὼρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν,

7 Καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισῶν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβὶν, καὶ τὰ ἅρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς σου.

8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαρὰκ, Ἐὰν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ,

πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευθῇς, οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ εὐοδοῖ Κύριος τὸν ἄγγελον μετ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἶπε, Πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ· πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνέστη Δεββῶρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαρὰκ ἐκ Κάδης.

10 Καὶ ἐβόησε Βαρὰκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν Νεφθαλὶ ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἀνέβη Δεββῶρα μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ Χαβὲρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ Μωυσῆ· καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων, ἥ ἐστιν ἐχόμενα Κεδές.

12 Καὶ ἀνηγγέλη Σισάρα, ὅτι ἀνέβη Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ εἰς ὄρος Θαβώρ.

13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἅρματα σιδηρᾶ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισῶν.

14 Καὶ εἶπε Δεββῶρα πρὸς Βαρὰκ, Ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ χειρί σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου· καὶ κατέβη Βαρὰκ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβὼρ, καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐξέστησε Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη Σισάρα ἐπάνωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

16 Καὶ Βαρὰκ διώκων ὀπίσω τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισὼθ τῶν ἐθνῶν· καὶ ἔπεσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας· οὐ κατελείφθη ἕως ἑνός.

17 Καὶ Σισάρα ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβὲρ ἑταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι εἰρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσὼρ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Χαβὲρ τοῦ Κιναίου.

18 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν Σισάρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἔκκλινον Κύριέ μου, ἔκκλινον πρός με, μὴ φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν· καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ.

19 Καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτὴν, Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος, καὶ ἐπότισεν αὐτὸν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα, Στῆθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρός σε, καὶ ἐρωτήσῃ σε, καὶ εἴπῃ, Εἰ ἔστιν ὧδε ἀνήρ; καὶ ἐρεῖς, Οὐκ ἔστι.

21 Καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς, καὶ ἔθηκε τὴν σφῦραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς

αὐτὸν ἐν κρυφῇ, καὶ ἔπηξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς ἐξεστὼς ἐσκοτώθη, καὶ ἀπέθανε.

22 Καὶ ἰδοὺ Βαρὰκ διώκων τὸν Σισάρα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δεῦρο καὶ δείξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐῤῥιμμένος νεκρὸς, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐτρόπωσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔμπροσθεν υἱῶν Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναάν.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ΚΑΙ` ᾖσαν Δεββῶρα καὶ Βαρὰκ υἱὸς Ἀβινεὲμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες,

2 Ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑκουσιασθῆναι λαὸν, εὐλογεῖτε Κύριον.

3 Ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσασθε σατράπαι· ᾄσομαι ἐγώ εἰμι τῷ Κυρίῳ ἐγώ εἰμι, ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ.

4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηεὶρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἀγροῦ Ἐδὼμ, γῆ ἐσείσθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξε δρόσους, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ.

5 Ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου Ἐλωῒ, τοῦτο Σινὰ ἀπὸ προσώπου Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγὰρ υἱοῦ Ἀνὰθ ἐν ἡμέραις Ἰαὴλ, ἐξέλιπον ὁδοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραποὺς, ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένας.

7 Ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραὴλ, ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνέστη Δεββῶρα, ἕως οὗ ἀνέστη μήτηρ ἐν Ἰσραήλ.

8 Ἐξελέξαντο Θεοὺς καινοὺς, τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων· θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραὴλ,

9 Ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραήλ· οἱ ἑκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε Κύριον.

10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου, καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοὺς συνέδρων ἐφ᾽ ὁδῷ, διηγεῖσθε

11 Ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀναμέσον ὑδρευομένων· ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας· Κύριε δικαιοσύνας αὔξησον ἐν Ἰσραήλ· τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς Κυρίου.

12 Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, Δεββῶρα· ἐξεγείρου, ἐξεγείρου, λάλησον ᾠδήν· ἀνάστα Βαρὰκ, καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου, υἱὸς Ἀβινεέμ.

13 Τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς· λαὸς Κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς ἐξ ἐμοῦ.

14 Ἐφραῒμ ἐξεῤῥίζωσεν αὐ

τοὺς ἐν τῷ Ἀμαλὴκ, ὀπίσω σου
Βενιαμὶν ἐν τοῖς λαοῖς σου· ἐν
ἐμοὶ Μαχὶρ κατέβησαν ἐξερευ-
νῶντες· καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἕλ-
κοντες ἐν ῥάβδῳ διηγήσεως γραμ-
ματέως.
15 Καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσάχαρ
μετὰ Δεββώρας καὶ Βαράκ· οὕ-
τω Βαρὰκ ἐν κοιλάσιν ἀπέστει-
λεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς με-
ρίδας Ῥουβὴν, μεγάλοι ἐξικνού-
μενοι καρδίαν.
16 Εἰς τί ἐκάθισαν ἀναμέσον
τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι συρισ-
μοῦ ἀγελῶν εἰς διαιρέσεις Ῥου-
βήν; μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας.
17 Γαλαάδ· ἐν τῷ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου οὗ ἐσκήνωσε· καὶ Δὰν
εἰς τί παροικεῖ πλοίοις; Ἀσὴρ
ἐκάθισε παραλίαν θαλασσῶν, καὶ
ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει.
18 Ζαβουλὼν λαὸς ὠνείδισε
ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ
Νεφθαλὶ ἐπὶ ὕψη ἀγροῦ ἦλθον
αὐτῶν.
19 Βασιλεῖς παρετάξαντο,
τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χα-
ναὰν ἐν Θανaὰχ ἐπὶ ὕδατι Μα-
γεδδὼ, δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλα-
βον.
20 Ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο
οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων αὐτῶν πα-
ρετάξαντο μετὰ Σισάρα.
21 Χειμάῤῥους Κισῶν ἐξέσυρεν
αὐτοὺς, χειμάῤῥους ἀρχαίων,
χειμάῤῥους Κισῶν· καταπατήσει
αὐτὸν ψυχή μου δυνατή.
22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρ-
ναι ἵππου, σπουδῇ ἔσπευσαν ἰσ-
χυροὶ αὐτοῦ
23 Καταρᾶσθαι Μηρὼζ, εἶπεν
ἄγγελος Κυρίου, Καταρᾶσθε·
ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν
αὐτὴν, ὅτι οὐκ ἤλθοσαν εἰς βοή-
θειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν δυ-
νατοῖς.
24 Εὐλογηθείη ἐν γυναιξὶν
Ἰαὴλ γυνὴ Χαβὲρ τοῦ Κιναίου,
ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλο-
γηθείη.
25 Ὕδωρ ᾔτησε, γάλα ἔδω-
κεν ἐν λεκάνῃ· ὑπερεχόντων προσ-
ήνεγκε βούτυρον.
26 Χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς
πάσσαλον ἐξέτεινε, καὶ δεξιὰν
αὐτῆς εἰς σφύραν κοπιώντων, καὶ
ἐσφυροκόπησε Σισάρα, διήλασε
κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε,
διήλασε κρόταφον αὐτοῦ.
27 Ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐ-
τῆς κατεκυλίσθη· ἔπεσε.καὶ ἐκοι-
μήθη ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς,
κατακλιθεὶς ἔπεσε, καθὼς κα-
τεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθείς.
28 Διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψε
μήτηρ Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξι-
κοῦ, Διότι ᾐσχύνθη ἅρμα αὐτοῦ;
διότι ἐχρόνισαν πόδες ἁρμάτων
αὐτοῦ;
29 Αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς
ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὴν, καὶ
αὐτὴ ἀπέστρεψε λόγους αὐτῆς
ἑαυτῇ,
30 Οὐχ εὑρήσουσιν αὐτὸν δια-
μερίζοντα σκῦλα; οἰκτίρμων οἰκ-
τειρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός· σκῦ-
λα βαμμάτων τῷ Σισάρᾳ, σκῦ-
λα βαμμάτων ποικιλίας, βάμ-
ματα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ τρα-
χήλῳ αὐτοῦ σκῦλα.
31 Οὕτως ἀπόλοιντο πάντες
οἱ ἐχθροί σου, Κύριε· καὶ οἱ ἀγα-
πῶντες αὐτὸν, ὡς ἔξοδος ἡλίου ἐν
δυνάμει αὐτοῦ.

32 Καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΚΑΙ` ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Μαδιὰμ ἑπτὰ ἔτη.

2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ Μαδιὰμ ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ τὰς τρυμαλιὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ τὰ σπήλαια, καὶ τὰ κρεμαστά.

3 Καὶ ἐγίνετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς,

4 Καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς, καὶ διέφθειρον τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν· καὶ οὐ κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον.

5 Ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς ἀκρὶς εἰς πλῆθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειρον αὐτήν.

6 Καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

7 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ.

8 Καὶ ἐξαπέστειλε Κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν·

9 Καὶ ἐῤῥυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν· καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν.

10 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς Θεοὺς τοῦ Ἀμοῤῥαίου, ἐν οἷς ὑμεῖς κάθησθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου.

11 Καὶ ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ ἐν γῇ Ἰωὰς πατρὸς τοῦ Ἐσδρί· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιάμ.

12 Καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Κύριος μετὰ σοῦ, ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων.

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν, Ἐν ἐμοὶ, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες, Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἐξέῤῥιψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ.

14 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε, Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γε-

δεὼν, Ἐν ἐμοὶ, Κύριέ μου, ἐν τίνι
σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς
μου ἠσθένησεν ἐν Μανασσῆ, καὶ
ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ
πατρός μου.
16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος Κυρίου, Κύριος ἔσται
μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μα-
διὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα.
17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδε-
ὼν, Εἰ δὴ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμε-
ρον πᾶν ὅ, τι ἐλάλησας μετ' ἐ-
μοῦ,
18 Μὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν ἕως
τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ ἐξοί-
σω τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν
σου· καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι καθί-
σομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.
19 Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ
ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφὶ
ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα
ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζω-
μὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξ-
ήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ
τὴν τερέμινθον, καὶ προσήγγισε.
20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὰ κρέα
καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ θὲς πρὸς τὴν
πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν
ἐχόμενα ἔκχει· καὶ ἐποίησεν οὕ-
τως.
21 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος
Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο
τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων· καὶ
ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ
κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀ-
ζύμους· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου
ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγ-
γελος Κυρίου οὗτός ἐστι· καὶ
εἶπε Γεδεὼν, Ἆ ἆ, Κύριέ μου
Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυ-
ρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος,
Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀ-
ποθάνῃς.
24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδε-
ὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐπεκάλεσεν αὐτῷ, Εἰρήνη Κυ-
ρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι
αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ πατρὸς
τοῦ Ἐσδρί.
25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος,
Λάβε τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὅς
ἐστι τῷ πατρί σου, καὶ μόσχον
δεύτερον ἑπταετῆ, καὶ καθελεῖς
τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ ὅ ἐστι
τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ
ἐπ' αὐτὸ ὀλοθρεύσεις.
26 Καὶ οἰκοδομήσεις θυσιασ-
τήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου
ἐπὶ κορυφὴν Μαωζὶ τούτου ἐν τῇ
παρατάξει· καὶ λήψῃ τὸν μόσ-
χον τὸν δεύτερον, καὶ ἀνοίσεις
ὁλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις
τοῦ ἄλσους, οὗ ἐξολοθρεύσεις.
27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα
ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ,
καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη
ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πό-
λεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ
ἐποίησε νυκτός.
28 Καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως τοπρωΐ· καὶ ἰδοὺ
καθῄρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐ-
τῷ ὠλόθρευτο· καὶ εἶδον τὸν μόσ-

χον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ῳκοδομημένον.

29 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωὰς, Ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου, καὶ ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ.

31 Καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἳ ἐπανέστησαν αὐτῷ, Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάσηται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρωΐ· εἰ Θεός ἐστι, δικαζέσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων, Δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθῃρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

33 Καὶ πᾶσα Μαδιὰμ, καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τοαυτὸ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.

34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ ἐβόησεν Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ.

35 Καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ, καὶ ἐν Ἀσὴρ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφθαλί· καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας,

37 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας.

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὤρθρισε τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος.

39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, πειράσω δὴ καί γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.

40 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' ὤρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτός ἐστι Γεδεὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀρὰδ· καὶ παρεμβολὴ Μαδιὰμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἀπὸ Γαβααθαμωραὶ ἐν κοιλάδι.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιὰμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μή ποτε καυχήσηται Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ, λέγων, Ἡ χείρ μου ἔσωσέ με.

διὼν, Ἐν ἐμοὶ, Κύριέ μου, ἐν τίνι
σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς
μου ἠσθένησεν ἐν Μανασσῆ, καὶ
ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ
πατρός μου.
16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος Κυρίου, Κύριος ἔσται
μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μα-
διὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα.
17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδε-
ὼν, Εἰ δὴ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλ-
μοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμε-
ρον πᾶν ὅ, τι ἐλάλησας μετ' ἐ-
μοῦ,
18 Μὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν ἕως
τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ ἐξοί-
σω τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν
σου· καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι καθί-
σομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.
19 Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ
ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφὶ
ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα
ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζω-
μὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξ-
ήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ
τὴν τερέμινθον, καὶ προσήγγισε.
20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος τοῦ Θεοῦ, Λάβε τὰ κρέα
καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ θὲς πρὸς τὴν
πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν
ἐχόμενα ἔκχει· καὶ ἐποίησεν οὕ-
τως.
21 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος
Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο
τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων· καὶ
ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ
κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀ-
ζύμους· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου
ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
22 Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγ-
γελος Κυρίου οὗτός ἐστι· καὶ
εἶπε Γεδεὼν, Ἃ ἆ, Κύριέ μου
Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον Κυ-
ρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος,
Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀ-
ποθάνῃς.
24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδε-
ὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐπεκάλεσεν αὐτῷ, Εἰρήνη Κυ-
ρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι
αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ πατρὸς
τοῦ Ἐσδρί.
25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος,
Λάβε τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὅς
ἐστι τῷ πατρί σου, καὶ μόσχον
δεύτερον ἑπταετῆ, καὶ καθελεῖς
τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ ὅ ἐστι
τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ
ἐπ' αὐτὸ ὀλοθρεύσεις.
26 Καὶ οἰκοδομήσεις θυσιασ-
τήριον τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου
ἐπὶ κορυφὴν Μαωζὶ τούτου ἐν τῇ
παρατάξει· καὶ λήψῃ τὸν μόσ-
χον τὸν δεύτερον, καὶ ἀνοίσεις
ὁλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις
τοῦ ἄλσους, οὗ ἐξολοθρεύσεις.
27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα
ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ,
καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε
πρὸς αὐτὸν Κύριος· καὶ ἐγενήθη
ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πό-
λεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ
ἐποίησε νυκτός.
28 Καὶ ὤρθρισαν οἱ ἄνδρες
τῆς πόλεως τοπρωΐ· καὶ ἰδοὺ
καθῄρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐ-
τῷ ὠλόθρευτο· καὶ εἶδον τὸν μόσ-

χον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον.

29 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο.

30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωὰς, Ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου, καὶ ἀποθανέτω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ.

31 Καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἳ ἐπανέστησαν αὐτῷ, Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάσηται αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρωΐ· εἰ Θεός ἐστι, δικαζέσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων, Δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ.

33 Καὶ πᾶσα Μαδιὰμ, καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ.

34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ ἐβόησεν Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ.

35 Καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ, καὶ ἐν Ἀσὴρ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφθαλί· καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν.

36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Εἰ σὺ σώζεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας,

37 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἅλωνι· ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας.

38 Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὤρθρισε τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος.

39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεὸν, Μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, πειράσω δὴ καί γε ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος.

40 Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ ὤρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτός ἐστι Γεδεὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀράδ· καὶ παρεμβολὴ Μαδιὰμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἀπὸ Γαβααθαμωραὶ ἐν κοιλάδι.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναί με τὴν Μαδιὰμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μή ποτε καυχήσηται Ἰσραὴλ ἐπ᾽ ἐμὲ, λέγων, Ἡ χείρ μου ἔσωσέ με.

3 Καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λέγων, Τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλός; ἐπιστραφέτω καὶ ἐκχωρείτω ἀπὸ ὄρους Γαλαάδ· καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Ἔτι ὁ λαὸς πολύς ἐστι· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σὲ, οὗτος πορεύσεται σὺν σοὶ, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί· καὶ πᾶς ὃν ἂν εἴπω πρὸς σὲ, οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ.

5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας· καὶ πᾶς ὃς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.

6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν, τριακόσιοι ἄνδρες· καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεὼν, Ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψασι σώσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιὰμ ἐν χειρί σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν· καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσε· καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιὰμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος, Ἀνάστα, κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρί σου.

10 Καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαρὰ τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολὴν,

11 Καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσι, καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ· καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρὰ τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα, οἳ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

12 Καὶ Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλὴκ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἀκρὶς εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χείλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος.

13 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιὰμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν, καὶ ἔπεσε, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνή.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωὰς ἀνδρὸς Ἰσραήλ· παρέδωκεν

ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιὰμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε Κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιάμ.

16 Καὶ διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς, καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων, καὶ ὑδρίας κενὰς, καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις,

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε, καὶ οὕτω ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕτω ποιήσετε.

18 Καὶ σαλπιῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπιεῖτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐρεῖτε, Τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεών.

19 Καὶ εἰσῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης· καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας, καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

20 Καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας, καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν· καὶ ἀνέκραξαν, Ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεών.

21 Καὶ ἔστησεν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολὴ, καὶ ἐσήμαναν, καὶ ἔφυγον.

22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίναις· καὶ ἔθηκε Κύριος τὴν ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ.

23 Καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεὶδ Ταγαραγαθὰ Ἀβελμεουλὰ ἐπὶ Ταβάθ· καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ, καὶ ἀπὸ Ἀσὴρ, καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιάμ.

24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ ὄρει Ἐφραῒμ, λέγων, Κατάβητε εἰς συνάντησιν Μαδιὰμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἐφραῒμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρὰ καὶ τὸν Ἰορδάνην.

25 Καὶ συνελάβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιὰμ, καὶ τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρὴβ ἐν Σοὺρ Ὠρὴβ, καὶ τὸν Ζὴβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ· καὶ κατεδίωξαν τὴν Μαδιάμ· καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραῒμ, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο

ἐποίησας ἡμῖν, τοῦ μὴ καλέσαι
ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασ-
θαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο
πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς.
2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί
ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐ-
χὶ κρείττων ἐπιφυλλὶς Ἐφραῒμ
ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ;
3 Ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε
Κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιὰμ,
τὸν Ὠρὴβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί
ἠδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε
ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν
λόγον τοῦτον.
4 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν
Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ
τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
πεινῶντες καὶ διώκοντες.
5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκ-
χὼθ, Δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφὴν
τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσί μου,
ὅτι ἐκλείπουσι, καὶ ἰδοὺ ἐγώ εἰμι
διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ
Σαλμανὰ βασιλέων Μαδιάμ.
6 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκ-
χὼθ, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλ-
μανὰ νῦν ἐν χειρί σου, ὅτι δώσο-
μεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;
7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Διὰ τοῦ-
το ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεὲ
καὶ τὸν Σαλμανὰ ἐν χειρί μου,
καὶ ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας
ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρή-
μου, καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ.
8 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φα-
νουὴλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς
ὡσαύτως· καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ ἄνδρες Φανουὴλ ὃν τρόπον ἀ-
πεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ.
9 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄν-
δρας Φανουὴλ, Ἐν ἐπιστροφῇ μου
μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν
πύργον τοῦτον.
10 Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ
ἐν Καρκὰρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ
αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέν-
τε χιλιάδες, πάντες οἱ καταλε-
λειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβο-
λῆς ἀλλοφύλων· καὶ οἱ πεπτω-
κότες, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες
ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν.
11 Καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν
σκηνούντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνα-
τολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ·
καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν,
καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιθυῖα.
12 Καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ
Σαλμανά· καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω
αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο
βασιλεῖς Μαδιὰμ τὸν Ζεβεὲ καὶ
τὸν Σαλμανὰ, καὶ πᾶσαν τὴν
παρεμβολὴν ἐξέστησε.
13 Καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν
υἱὸς Ἰωὰς ἀπὸ τῆς παρατάξεως
ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως
Ἀρές.
14 Καὶ συνέλαβε παιδάριον
ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχὼθ, καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτόν· καὶ ἔγραψε
πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόν-
των Σοκχὼθ καὶ τῶν πρεσβυτέ-
ρων αὐτῶν, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπ-
τὰ ἄνδρας.
15 Καὶ παρεγένετο Γεδεὼν
πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχὼθ,
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλ-
μανὰ, ἐν οἷς ὠνειδίσατέ με, λέ-
γοντες, Μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλ-
μανὰ νῦν ἐν χειρί σου, ὅτι δώσο-
μεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς ἐκλεί-
πουσιν ἄρτους;
16 Καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέ-
ρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάν-

θαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκηνὶμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
17 Καὶ τὸν πύργον Φανουὴλ κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.
18 Καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, Ποῦ οἱ ἄνδρες, οὓς ἀπεκτείνατε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν, Ὡς σὺ, ὡς αὐτοὶ, εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως.
19 Καὶ εἶπε Γεδεὼν, Ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν· ζῇ Κύριος· εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς.
20 Καὶ εἶπεν Ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, Ἀναστὰς, ἀπόκτεινον αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν.
21 Καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, Ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου· καὶ ἀνέστη Γεδεὼν, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά· καὶ ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν.
22 Καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν, Κύριε, ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ.
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν, Οὐκ ἄρξω ἐγὼ, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.
24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν, Αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν αἴτημα, καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ· ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμαηλῖται.
25 Καὶ εἶπαν, Διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ.
26 Καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ᾔτησε, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοὶ, πάρεξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιὰμ, καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν.
27 Καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεὼν εἰς Ἐφὼδ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Ἐφραθά· καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ· καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον.
28 Καὶ συνεστάλη Μαδιὰμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθηκαν ἆραι κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεών.
29 Καὶ ἐπορεύθη Ἱεροβάαλ υἱὸς Ἰωὰς, καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ.
30 Καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἑβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ.
31 Καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχὲμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καί γε αὐτὴ υἱὸν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα Ἀβιμέλεχ.
32 Καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωὰς ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ἰωὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθὰ Ἀβὶ Ἐσδρί.

33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεὼν, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ, καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς Θεόν.

34 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν.

35 Καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἱεροβάαλ, αὐτός ἐστι Γεδεὼν, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. θ΄. 9.

1 ΚΑΙ᾽ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἱεροβάαλ εἰς Συχὲμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ, λέγων,

2 Λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ, Τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας υἱοὺς Ἱεροβάαλ, ἢ κυριεύειν ὑμῶν ἄνδρα ἕνα; καὶ μνήσθητε ὅτι ὀστοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι.

3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχὲμ πάντας τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν, Ἀδελφός ἡμῶν ἐστι.

4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβερίθ· καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἄνδρας κενοὺς καὶ δειλοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ.

5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἐφραθὰ, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ υἱοὺς Ἱεροβάαλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα· καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ υἱὸς Ἱεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη.

6 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικίμων, καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλὼ, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὑρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις.

7 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζὶν, καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ Θεός.

8 Πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ᾽ ἑαυτὰ βασιλέα, καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ, Βασίλευσον ἐφ᾽ ἡμῶν.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία, Μὴ ἀπολείψασα τὴν πιότητά μου, ἐν ᾗ δοξάσουσι τὸν Θεὸν ἄνδρες, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;

10 Καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ, Δεῦρο, βασίλευσον ἐφ᾽ ἡμῶν.

11 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκῆ, Μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γεννήματά μου τὰ ἀγαθὰ, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;

12 Καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον, Δεῦρο, βασίλευσον ἐφ᾽ ἡμῶν.

13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος, Μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνόν μου τὸν εὐφραίνοντα Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων;

14 Καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ, Δεῦρο σὺ, βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν.

15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα, Εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ Βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε, ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου· καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

16 Καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,

17 Ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἐξέῤῥιψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας, καὶ ἐῤῥύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ·

18 Καὶ ὑμεῖς ἐπανίστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνατε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἕνα, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστι·

19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθείητε ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθείη καί γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν·

20 Εἰ δὲ οὔ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ, καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλώ· καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλὼ, καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ.

21 Καὶ ἔφυγεν Ἰωάθαμ καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιὴρ, καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

22 Καὶ ἦρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη.

23 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων· καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ,

24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν Ἱεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν· ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

25 Καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ.

26 Καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρῆλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων.

27 Καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν, καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν Ἑλλουλίμ· καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ.

28 Καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς Ἰω-

βὴλ, Τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ, καὶ
τίς ἐστιν υἱὸς Συχὲμ, ὅτι δου-
λεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἱερο-
βάαλ, καὶ Ζεβοὺλ ἐπίσκοπος
αὐτοῦ, δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς
ἀνδράσιν Ἐμμὼρ πατρὸς Συχέμ;
καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ
ἡμεῖς;

29 Καὶ τίς δῴη τὸν λαὸν τοῦ-
τον ἐν χειρί μου; καὶ μεταστή-
σω τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ πρὸς
αὐτὸν, Πλήθυνον τὴν δύναμίν σου
καὶ ἔξελθε.

30 Καὶ ἤκουσε Ζεβοὺλ ἄρχων
τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ
υἱοῦ Ἰωβὴλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ
αὐτός.

31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ, λέ-
γων, Ἰδοὺ Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς
Συχὲμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικά-
θηνται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ.

32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτὸς,
καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνέ-
δρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ.

33 Καὶ ἔσται τοπρωΐ· ἅμα
τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀρθριεῖς
καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ
ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐ-
τοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σὲ, καὶ
ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ
χείρ σου.

34 Καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκ-
τὸς, καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχὲμ
τέτρασιν ἀρχαῖς.

35 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰω-
βὴλ, καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς
πύλης τῆς πόλεως· καὶ ἀνέστη
Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐ-
τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου.

36 Καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ
τὸν λαὸν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβοὺλ,
Ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν
κεφαλῶν τῶν ὀρέων· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Ζεβοὺλ, Τὴν σκιὰν
τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας.

37 Καὶ προσέθετο ἔτι Γαὰλ
τοῦ λαλῆσαι, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ
λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασ-
σαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ
τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχε-
ται δι' ὁδοῦ Ἠλὼν Μαωνενίμ.

38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζε-
βοὺλ, Καὶ ποῦ ἐστι τὸ στόμα
σου ὡς ἐλάλησας, Τίς ἐστιν Ἀ-
βιμέλεχ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ;
μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν ἐξουδέ-
νωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παρά-
ταξαι αὐτῷ.

39 Καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον
ἀνδρῶν Συχὲμ, καὶ παρετάξατο
πρὸς Ἀβιμέλεχ.

40 Καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀβιμέ-
λεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον τραυματίαι
πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύ-
λης.

41 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν
Ἀρημά· καὶ ἐξέβαλε Ζεβοὺλ τὸν
Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ.

42 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον
καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγ-
ρὸν, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβιμέ-
λεχ.

43 Καὶ ἔλαβε τὸν λαὸν, καὶ
διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχὰς,
καὶ ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ· καὶ εἶδε,
καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

44 Καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἀρ-

χηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν,
καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς
πύλης τῆς πόλεως· καὶ αἱ δύο
ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς
ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἐπάταξαν αὐ-
τούς.
45 Καὶ Ἀβιμέλεχ παρετάσ-
σετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην, καὶ κατελάβετο τὴν
πόλιν, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐ-
τῇ ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν κα-
θεῖλε, καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας.
46 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄν-
δρες πύργου Συχὶμ, καὶ ἦλθον
εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβερίθ.
47 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβι-
μέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες
οἱ ἄνδρες πύργου Συχίμ.
48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς
ὄρος Σελμὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέ-
λεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ, καὶ ἔκοψε κλάδον ξύλου,
καὶ ἦρε, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων
αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ'
αὐτοῦ, Ὃ εἴδετέ με ποιοῦντα,
ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ.
49 Καὶ ἔκοψαν καί γε ἀνὴρ
κλάδον πᾶς ἀνὴρ, καὶ ἐπορεύθη-
σαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέ-
θηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ
ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέ-
λευσιν ἐν πυρί· καὶ ἀπέθανον καί
γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σι-
κίμων, ὡσεὶ χίλιοι ἄνδρες καὶ
γυναῖκες.
50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ
ἐκ Βαιθηλβερὶθ, καὶ παρενέβαλεν
ἐν Θήβης, καὶ κατέλαβεν αὐ-
τήν.
51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν
μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον
ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυ-
ναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν
ἔξωθεν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ
τὸ δῶμα τοῦ πύργου.
52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως
τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο
αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ
ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ
ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρί.
53 Καὶ ἔῤῥιψε γυνὴ μία κλάσ-
μα ἐπιμύλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀ-
βιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον
αὐτοῦ.
54 Καὶ ἐβόησε ταχὺ πρὸς τὸ
παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐ-
τοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σπάσον
τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν
με, μή ποτε εἴπωσι, Γυνὴ ἀπέκ-
τεινεν αὐτόν· καὶ ἐξεκέντησεν αὐ-
τὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέ-
θανε.
55 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι
ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ· καὶ ἐπο-
ρεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐ-
τοῦ.
56 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Θεὸς
τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐ-
ποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀποκ-
τεῖναι τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ.
57 Καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ἀνδρῶν Συχὶμ ἐπέστρεψεν ὁ
Θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ
ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα
Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἱεροβάαλ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΑΙ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέ-
λεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ, Θω-
λὰ υἱὸς Φουὰ, υἱὸς πατραδέλφου
αὐτοῦ, ἀνὴρ Ἰσσάχαρ· καὶ αὐ-

τὸς ᾤκει ἐν Σαμὶρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ.

2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ.

3 Καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῒρ ὁ Γαλαὰδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι δύο ἔτη.

4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους· καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς· καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῒρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλαάδ.

5 Καὶ ἀπέθανεν Ἰαῒρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνών.

6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλὶμ, καὶ ταῖς Ἀσταρὼθ, καὶ τοῖς θεοῖς Ἀρὰμ, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος, καὶ τοῖς θεοῖς Μωὰβ, καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιῒμ, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν Κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ.

7 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιῒμ, καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμών.

8 Καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα ἔτη, τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρὶ τοῦ ἐν Γαλαάδ.

9 Καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν τὸν Ἰορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ἰούδαν, καὶ Βενιαμὶν, καὶ πρὸς Ἐφραῒμ· καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

10 Καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, λέγοντες, Ἡμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Θεὸν, καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἀπὸ Φυλιστιῒμ,

12 Καὶ Σιδωνίων, καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ Μαδιὰμ, οἳ ἔθλιψαν ὑμᾶς; καὶ ἐβοήσατε πρὸς μὲ, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν;

13 Καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με, καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς.

14 Πορεύεσθε, καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς Θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν.

15 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, Ἡμάρτομεν, ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλὴν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

16 Καὶ ἐξέκλιναν τοὺς Θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τῷ Κυρίῳ μόνῳ· καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλαάδ· καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ.

18 Καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλαὰδ, ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς

υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ;

ΚΕΦ. ια΄. 11.

1 ΚΑΙ' Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἣ ἐγέννησε τῷ Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε.

2 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλαὰδ αὐτῷ υἱούς· καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθάε, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας σύ.

3 Καὶ ἔφυγεν Ἰεφθάε ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Τώβ· καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθάε ἄνδρες κενοὶ, καὶ ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν μετὰ Ἰσραὴλ,

5 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθάε ἀπὸ τῆς γῆς Τὼβ,

6 Καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθάε, Δεῦρο καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἀρχηγὸν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμών.

7 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαὰδ, Οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν; καὶ διατί ἤλθατε πρὸς με νῦν ἡνίκα χρῄζετε;

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε, Διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σὲ, καὶ πορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἔσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαάδ.

9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλαὰδ, Εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ παραδῷ αὐτοὺς Κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα.

10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε, Κύριος ἔστω ἀκούων ἀναμέσον ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν.

11 Καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαὰδ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν· καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, λέγων, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, ὅτι ἦλθες πρὸς μὲ τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου;

13 Καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάε, Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβὸκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι.

14 Καὶ προσέθηκεν ἔτι Ἰεφθάε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμών.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὕτω λέγει Ἰεφθάε, Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωὰβ, καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμὼν,

16 Ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σὶφ, καὶ ἦλθεν εἰς Κάδης.

17 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ, λέγων, Παρελεύσομαι δὴ ἐν τῇ γῇ σου· καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδώμ· καί γε πρὸς βασιλέα Μωὰβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ εὐδόκησε· καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης,

18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ· καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωὰβ, καὶ παρενέβαλεν ἐν πέραν Ἀρνὼν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωὰβ, ὅτι Ἀρνὼν ὅριον Μωάβ.

19 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ Ἀμοῤῥαίου βασιλέα Ἐσεβὼν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ, Παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.

20 Καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ· καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασὰ, καὶ παρετάξατο πρὸς Ἰσραήλ.

21 Καὶ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν· καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἀμοῤῥαίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην

22 Ἀπὸ Ἀρνὼν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὸκ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου.

23 Καὶ νῦν Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῇρε τὸν Ἀμοῤῥαῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν;

24 Οὐχὶ ἃ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμὼς ὁ Θεός σου, αὐτὰ κληρονομήσεις· καὶ τοὺς πάντας οὓς ἐξῇρε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτοὺς κληρονομήσομεν;

25 Καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλὰκ υἱὸν Σεπφὼρ βασιλέως Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ, ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτὸν,

26 Ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Ἐσεβὼν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν γῇ Ἀροὴρ καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην, τριακόσια ἔτη; καὶ διατί οὐκ ἐῤῥύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ;

27 Καὶ νῦν ἐγώ εἰμι οὐχ ἡμαρτόν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί· κρίναι Κύριος ὁ κρίνων σήμερον ἀναμέσον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον υἱῶν Ἀμμών.

28 Καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν τῶν λόγων Ἰεφθάε, ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν.

29 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθάε πνεῦμα Κυρίου, καὶ παρῆλθε τὸν Γαλαὰδ, καὶ τὸν Μανασσῆ, καὶ παρῆλθε τὴν σκοπιὰν Γαλαὰδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών.

30 Καὶ ηὔξατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐὰν διδοὺς δῷς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρί μου,

31 Καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθη ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ, ἀνοίσω αὐτὸν ὁλοκαύτωμα.

32 Καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροὴρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνὼν ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις, καὶ ἕως Ἐβελχαρμὶμ πληγὴν μεγάλην σφόδρα· καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ.

34 Καὶ ἦλθεν Ἰεφθάε εἰς Μασσηφὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς· καὶ αὕτη ἦν μονογενὴς αὐτῷ· οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ.

35 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἆ ἆ, θυγάτηρ μου, ταραχῇ ἐτάραξάς με, καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταράχῳ μου, καὶ ἐγώ εἰμι ἤνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς Κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι.

36 Ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάτερ, ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς Κύριον; ποίησόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου, ἐν τῷ ποιῆσαί σοι Κύριον ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών.

37 Καὶ ἥδε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, Ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον· ἔασόν με δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθένιά μου ἐγώ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου.

38 Καὶ εἶπε, Πορεύου· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας· καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθένια αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη.

39 Καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς· καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ηὔξατο· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραήλ.

40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ ἐβόησεν ἀνὴρ Ἐφραΐμ, καὶ παρῆλθαν εἰς Βοῤῥᾶν, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε, Διατί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθάε, Ἀνὴρ μαχητὴς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν σφόδρα· καὶ ἐβόησα ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

3 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτὴρ, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχήν μου ἐν χειρί μου, καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς

Κύριος ἐν χειρί μου· καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί;

4 Καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς ἄνδρας Γαλαὰδ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ· καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ, Ὑμεῖς Γαλαὰδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ.

5 Καὶ προκατελάβετο Γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζόμενοι Ἐφραΐμ, Διαβῶμεν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλαὰδ, Μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν, Οὔ.

6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Εἶπον δὴ στάχυς· καὶ οὐ κατεύθυνε τοῦ λαλῆσαι οὕτως· καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες.

7 Καὶ ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἓξ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλαάδ.

8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισσὰν ἀπὸ Βηθλεέμ.

9 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ, καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη.

10 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισσὰν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλεέμ.

11 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη.

12 Καὶ ἀπέθανεν Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλὼμ ἐν γῇ Ζαβουλών.

13 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλὴλ ὁ Φαραθωνίτης.

14 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ, καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.

15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλὴλ ὁ Φαραθωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθὼν ἐν γῇ Ἐφραΐμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμαλήκ.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' προσέθηκαν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιὶμ τεσσαράκοντα ἔτη.

2 Καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανὶ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτικτε.

3 Καὶ ὤφθη ἄγγελος [illegible]ρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶ[illegible]ρὸς αὐτὴν, Ἰδοὺ σὺ στεῖρα κα[illegible] τοκας, καὶ συλλήψῃ υἱὸ[illegible]

4 Καὶ νῦν φύλαξαι [illegible] πίῃς οἶνον καὶ μέθυ[illegible] φάγῃς πᾶν ἀκάθαρ[illegible]

5 Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γασ[illegible] καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι Ναζὶρ Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας· καὶ

αὐτὸς ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ χειρὸς Φυλιστιΐμ.
6 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα,
Ἄνθρωπος Θεοῦ ἦλθε πρὸς μὲ,
καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου
Θεοῦ, φοβερὸν σφόδρα· καὶ οὐκ
ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν ἐστὶ, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ
μοι.
7 Καὶ εἶπέ μοι, Ἰδοὺ σὺ ἐν
γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ
νῦν μὴ πίῃς οἶνον καὶ μέθυσμα,
καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον,
ὅτι Θεοῦ ἅγιον ἔσται τὸ παιδά-
ριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας
θανάτου αὐτοῦ.
8 Καὶ προσηύξατο Μανωὲ
πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ
Κύριε Ἀδωναῒ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ
Θεοῦ ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ
ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασά-
τω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παι-
δίῳ τῷ τικτομένῳ.
9 Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς
φωνῆς Μανωὲ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγ-
γελος τοῦ Θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν
γυναῖκα· καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν
ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς.
10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ
ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰ-
δοὺ ὦπται πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ ὃς
ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ.
11 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναικὸς αὐ-
τοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ,
ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα;
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος, Ἐγώ.
12 Καὶ εἶπε Μανωὲ, Νῦν ἐλεύ-
σεται ὁ λόγος· τίς ἔσται κρίσις
τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ;
13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυ-
ρίου πρὸς Μανωὲ, Ἀπὸ πάντων
ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα,
φυλάξεται.
14 Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται
ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου, οὐ φάγε-
ται, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα μὴ
πιέτω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ
φαγέτω, πάντα ὅσα ἐνετειλάμην
αὐτῇ, φυλάξεται.
15 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν
ἄγγελον Κυρίου, Κατάσχωμεν
ὧδέ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν
σου ἔριφον αἰγῶν.
16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυ-
ρίου πρὸς Μανωὲ, Ἐὰν κατά-
σχῃς, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρ-
των σου· καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὁλο-
καύτωμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοίσεις
αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωὲ, ὅτι
ἄγγελος Κυρίου αὐτός.
17 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν
ἄγγελον Κυρίου, Τί τὸ ὄνομά
σοι, ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου, καὶ
δοξάσομέν σε;
18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
Κυρίου, Εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ
ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυ-
μαστόν.
19 Καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔρι-
φον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν,
καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν
τῷ Κυρίῳ· καὶ διεχώρισε ποιῆ-
σαι, καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ βλέποντες.
20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆ-
ναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυ-
σιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἀνέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ

φλογί· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.
21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ
ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς
Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μανωὲ, ὅτι
ἄγγελος Κυρίου οὗτος.
22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, Θανάτῳ ἀπο-
θανούμεθα, ὅτι Θεὸν εἴδομεν.
23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ, Εἰ ἤθελεν ὁ Κύριος θανα-
τῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ
χειρὸς ἡμῶν ὁλοκαύτωμα καὶ
θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν
ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς και-
ρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦ-
τα.
24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν,
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Σαμψών· καὶ ἡδρύνθη τὸ παι-
δάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύ-
ριος.
25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυ-
ρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν
παρεμβολῇ Δὰν, καὶ ἀναμέσον
Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαόλ.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' κατέβη Σαμψὼν εἰς
Θαμναθὰ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν
Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
τῶν ἀλλοφύλων.
2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε
τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ
αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Γυναῖκα ἑώρα-
κα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγα-
τέρων Φυλιστιΐμ, καὶ νῦν λά-
βετε αὐτήν μοι εἰς γυναῖκα.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Μὴ
οὐκ εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν
σου, καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου
γυνὴ, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυ-
ναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν
ἀπεριτμήτων; καὶ εἶπε Σαμψὼν
πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ταύτην
λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφ-
θαλμοῖς μου.
4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι
παρὰ Κυρίου ἐστὶν, ὅτι ἐκδίκη-
σιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύ-
λων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ
ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσ-
ραήλ.
5 Καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἰς Θαμναθά· καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ
ἀμπελῶνος Θαμναθὰ, καὶ ἰδοὺ
σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς
συνάντησιν αὐτοῦ.
6 Καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦ-
μα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐ-
τὸν ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν,
καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τοῦ· καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πα-
τρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ,
ὃ ἐποίησε.
7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλη-
σαν τῇ γυναικὶ, καὶ ηὐ[illegible] ἐν
ὀφθαλμοῖς Σαμψών.
8 Καὶ ὑπέστρεψε μεθ' ἡμ[illegible]
λαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἐξέκλινεν [illegible]
τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος, καὶ [illegible]
συναγωγὴ μελισσῶν ἐν [illegible]
ματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι.
9 Καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας
αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος
καὶ ἐσθίων· καὶ ἐπορεύθη πρὸς
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν
μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐ-

τοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ μέλι.

10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψὼν πότον ἡμέρας ἑπτὰ, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητοὺς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε. αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων.

13 Καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων· καὶ εἶπαν αὐτῷ, Προβάλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος, καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ· καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψὼν, Ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μή ποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί· ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε;

16 Καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψὼν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε, Πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψὼν, Εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπήγγειλα, σοὶ ἀπαγγείλω;

17 Καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνώχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, Τί γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου.

19 Καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα· καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψὼν, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψὼν ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφιλίασε.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν, καὶ εἶπεν, Εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον.

καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν.

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, λέγων, Εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἑνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δή σοι ἀντὶ αὐτῆς.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Ἠθῴωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν.

4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν, καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησε,

5 Καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσι, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἅλωνος καὶ ἕως σταχύων ὀρθῶν, καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας.

6 Καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι, Τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν, Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνὶ, ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρί.

7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι ἦ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπάσω.

8 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἠτάμ.

9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰούδα, καὶ ἐξεῤῥίφησαν ἐν Λεχί.

10 Καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα, Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Δῆσαι τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.

11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἠτὰμ, καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψὼν, Οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν; καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δῆσαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Ὀμόσατέ μοι μή ποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.

13 Καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες, Οὐχὶ, ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν σε, καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε· καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης,

14 Καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν, καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου· καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στυππίον ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρί· καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ.

15 Καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου ἐξεῤῥιμμένην, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν,

καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους
ἄνδρας.
16 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἐν
σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειψα
αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ
ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας.
17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο
λαλῶν, καὶ ἔῤῥιψε τὴν σιαγόνα
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκά-
λεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ἀναίρεσις
σιαγόνος.
18 Καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ
ἔκλαυσε πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε,
Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου
τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύ-
την, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δί-
ψει, καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν
ἀπεριτμήτων;
19 Καὶ ἔῤῥηξεν ὁ Θεὸς τὸν
λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι, καὶ
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε·
καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐ-
τοῦ καὶ ἔζησε· διὰ τοῦτο ἐκλήθη
τὸ ὄνομα αὐτῆς, Πηγὴ τοῦ ἐπι-
καλουμένου, ἥ ἐστιν ἐν σιαγόνι,
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν
ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑΙ' ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς
Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα
πόρνην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.
2 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαί-
οις, λέγοντες, Ἥκει Σαμψὼν
ὧδε· καὶ ἐκύκλωσαν, καὶ ἐνήδρευ-
σαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· καὶ ἐκώ-
φευσαν ὅλην τὴν νύκτα, λέγον-
τες, Ἕως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ
φονεύσωμεν αὐτόν.
3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως
μεσονυκτίου, καὶ ἀνέστη ἐν ἡμί-
σει τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπελάβετο
τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πό-
λεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ
ἀνεβάσταξεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχ-
λῷ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ·
καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβ-
ρὼν, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ.
4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο,
καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλσω-
ρήχ· καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδά.
5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν
οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
εἶπαν αὐτῇ, Ἀπάτησον αὐτὸν,
καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ
μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα
αὐτῷ, καὶ δήσομεν αὐτὸν τοῦ
ταπεινῶσαι αὐτόν· καὶ ἡμεῖς δώ-
σομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκα-
τὸν ἀργυρίου.
6 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς
Σαμψὼν, Ἀπάγγειλον δή μοι
ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη,
καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινω-
θῆναί σε.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σαμ-
ψὼν, Ἐὰν δήσωσί με ἐν ἑπτὰ
νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις,
καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς
τῶν ἀνθρώπων.
8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρ-
χοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ
νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας,
καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς.
9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθη-
το ἐν τῷ ταμιείῳ· καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών·
καὶ διέσπασε τὰς νευρὰς ὡς εἴ
τις ἀποσπάσοι στρέμμα στυπ-
πίου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυ-

ρὸς, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς
αὐτοῦ.
10 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς
Σαμψὼν, Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με,
καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ·
νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δε-
θήσῃ.
11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἐὰν
δεσμεύοντες δήσωσί με ἐν καλω-
δίοις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν
αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ
ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.
12 Καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ καλώ-
δια καινὰ, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν
αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ ταμείου· καὶ εἶπεν, Ἀλλό-
φυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ διέ-
σπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐ-
τοῦ ὡσεὶ σπαρτίον.
13 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς
Σαμψὼν, Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με,
καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ·
ἀνάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἐὰν ὑφά-
νῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφα-
λῆς μου σὺν τῷ διάσματι, καὶ
ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν
τοῖχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν
ἀνθρώπων ἀσθενής.
14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσ-
θαι αὐτὸν, καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ
τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, καὶ ὕφανεν ἐν τῷ διάσμα-
τι, καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς
τὸν τοῖχον, καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυ-
λοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσ-
θη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ
ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσ-
ματος ἐκ τοῦ τοίχου.
15 Καὶ εἶπε πρὸς Σαμψὼν
Δαλιδὰ, Πῶς λέγεις, ἠγάπηκά
σε, καὶ ἡ καρδία σου οὐκ ἔστι
μετ᾽ ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνη-
σάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι
ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη.
16 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἐξέθλιψεν
αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας
τὰς ἡμέρας, καὶ ἐστενοχώρησεν
αὐτὸν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως
τοῦ ἀποθανεῖν.
17 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶ-
σαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ, Σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ
τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἅγιος
Θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μη-
τρός μου· ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι, ἀ-
ποστήσεται ἀπ᾽ ἐμοῦ ἡ ἰσχύς
μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι
ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι.
18 Καὶ εἶδε Δαλιδὰ, ὅτι ἀ-
πήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρ-
δίαν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ
ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλ-
λοφύλων, λέγουσα, Ἀνάβητε ἔτι
τὸ ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ
μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ·
καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρ-
χοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνή-
νεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν
αὐτῶν.
19 Καὶ ἐκοίμισε Δαλιδὰ τὸν
Σαμψὼν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς·
καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα, καὶ ἐξύρησε
τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι
αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐ-
τοῦ ἀπ᾽ αὐτοῦ.
20 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ, Ἀλλό-
φυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξυπ-
νίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν, Ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ
καὶ ἅπαξ, καὶ ἐκτιναχθήσομαι·
καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος
ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν, καὶ ἐπέδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου.

22 Καὶ ἤρξατο θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο.

23 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν, Ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.

24 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν.

25 Καὶ ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐῤῥάπιζον αὐτὸν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν κιόνων.

26 Καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, Ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς.

27 Καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψών.

28 Καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἀδωναῒ Κύριε μνήσθητι δή μου, καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο Θεὲ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις.

29 Καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἱστήκει. καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐκράτησεν ἕνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἕνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ.

30 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

31 Καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτόν· καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας.

2 Καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ,

Οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ, καί με ἠράσω, καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί μου, Ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἁγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.

4 Καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία.

5 Καὶ ὁ οἶκος Μιχαία αὐτῷ οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐποίησεν ἐφὼδ καὶ θεραφίν· καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἑνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ δήμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῴκει ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρῃ τόπῳ· καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ ἕως οἴκου Μιχαία τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας, Πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Λευίτης εἰμὶ ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρω τόπῳ.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας, Κάθου μετ' ἐμοῦ, καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν, καὶ στολὴν ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου.

11 Καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης, καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρί· καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία.

13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ με Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία.

2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως, ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς, Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν· καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραῒμ ἕως οἴκου Μιχαία· καὶ ηὐλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ.

3 Ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ· καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τίς ἤνεγκέ σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε;

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας, καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα.

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ ἦλθον εἰς Λαισά· καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι, ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροὺς, καὶ μακράν εἰσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον.

8 Καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, Τί ὑμεῖς κάθησθε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτοὺς, ὅτι εἴδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν.

10 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν· τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ.

11 Καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δὰν ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη παρατάξεως.

12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαρὶμ ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, παρεμβολὴ Δὰν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαρίμ.

13 Καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισὰ, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, Ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐφὼδ καὶ θεραφὶν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ νῦν γνῶτε ὅ, τι ποιήσετε.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου, εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην.

16 Καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ ἱερεὺς ἑστώς.

18 Καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφὼδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ

τὸ χωνευτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς, Τί ὑμεῖς ποιεῖτε;

19 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Κώφευσον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου, καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ γένου ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναί σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς, ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραήλ;

20 Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφοὺδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

21 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν.

22 Αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία, καὶ ἰδοὺ Μιχαίας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν, καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δάν.

23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δὰν τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ, Τί ἐστί σοι, ὅτι ἐβόησας;

24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ὅτι τὸ γλυπτόν μου, ὃ ἐποίησα, ἐλάβετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἐπορεύθητε· καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς μὲ, Τί κράζεις;

25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δὰν, Μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν, μή ποτε συναντήσωσιν ὑμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ, καὶ προσθήσουσι ψυχήν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου.

26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν εἰς ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε Μιχαίας, ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δὰν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας, καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαισὰ, ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ,

28 Καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος, ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου· καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ῥαάβ· καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν, καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ,

29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δὰν, ἐν ὀνόματι Δὰν πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἦν Οὐλαμαῒς ὄνομα τῆς πόλεως τοπρότερον.

30 Καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δὰν τὸ γλυπτόν· καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μανασσῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δὰν ἕως ἡμέρας τῆς ἀποικίας τῆς γῆς.

31 Καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τὸ γλυπτὸν ὃ ἐποίησε Μιχαίας, πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ· καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιθ΄. 19.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖ-

κα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰού-
δα.
2 Καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε
παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐ-
τῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἦν
ἐκεῖ ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων.
3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ
λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς, τοῦ
ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ· καὶ νεα-
νίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ζεῦ-
γος ὄνων· ἡ δὲ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς· καὶ εἶδεν
αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ
ηὐφράνθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.
4 Καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ γαμ-
βρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος,
καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον,
καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ.
5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τετάρτῃ, καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ
καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι, καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ, Στήρι-
σον τὴν καρδίαν σου ψωμῷ ἄρ-
του, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε.
6 Καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον
οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον· καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς
τὸν ἄνδρα, Ἄγε δὴ αὐλίσθητι,
καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου.
7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πο-
ρεύεσθαι αὐτός· καὶ ἐβιάσατο αὐ-
τὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε
καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
8 Καὶ ὤρθρισε τοπρωῒ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ πορευθῆ-
ναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεά-
νιδος, Στήρισον δὴ τὴν καρδίαν
σου, καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι
τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον οἱ δύο.
9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πο-
ρευθῆναι αὐτὸς, καὶ ἡ παλλακὴ
αὐτοῦ, καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ
πατὴρ τῆς νεάνιδος, Ἰδοὺ δὴ ἠσ-
θένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν·
αὐλίσθητι ὧδε, καὶ ἀγαθυνθήσε-
ται ἡ καρδία σου, καὶ ὀρθριεῖτε
αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν, καὶ πορεύσῃ
εἰς τὸ σκήνωμά σου.
10 Καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ
αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπ-
ῆλθε, καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι
Ἰεβοὺς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπι-
σεσαγμένων, καὶ ἡ παλλακὴ
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
11 Καὶ ἦλθοσαν ἕως Ἰεβούς·
καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα,
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύ-
ριον αὐτοῦ, Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλί-
νωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσὶ ταύ-
την, καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ.
12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ, Οὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς
πόλιν ἀλλοτρίαν, ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν
ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ὧδε, καὶ παρ-
ελευσόμεθα ἕως Γαβαά.
13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ,
Δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἑνὶ τῶν τό-
πων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γα-
βαᾷ ἢ ἐν Ῥαμᾷ.
14 Καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύ-
θησαν, καὶ ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος
ἐχόμενα τῆς Γαβαὰ, ἥ ἐστιν ἐν
τῷ Βενιαμίν.
15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσ-
ελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαᾷ·
καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ

φλογί· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· τότε ἔγνω Μανωὲ, ὅτι ἄγγελος Κυρίου οὗτος.

22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Θανάτῳ ἀποθανούμεθα, ὅτι Θεὸν εἴδομεν.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Εἰ ἤθελεν ὁ Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα.

24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σαμψών· καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος.

25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δὰν, καὶ ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαόλ.

ΚΕΦ. ιδ΄. 14.

1 ΚΑΙ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθὰ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Γυναῖκα ἑώρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιΐμ, καὶ νῦν λάβετε αὐτήν μοι εἰς γυναῖκα.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Μὴ οὐκ εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνὴ, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμήτων; καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ταύτην λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

4 Καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστὶν, ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραήλ.

5 Καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθά· καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθὰ, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρυόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἥλατο ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν ὡσεὶ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὃ ἐποίησε.

7 Καὶ κατέβησαν καὶ ἐ[illegible]λησαν τῇ γυναικὶ, καὶ ηὐ[illegible] ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψών.

8 Καὶ ὑπέστρεψε μεθ' ἡμ[illegible] λαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἐξέκλινεν [illegible] τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος, κα[illegible] συναγωγὴ μελισσῶν ἐν [illegible]ματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι.

9 Καὶ ἐξεῖλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων· καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐ-

τοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξεῖλε τὸ μέλι.

10 Καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψὼν πότον ἡμέρας ἑπτὰ, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητοὺς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὕρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων.

13 Καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων· καὶ εἶπαν αὐτῷ, Προβάλου τὸ πρόβλημά σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό.

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος, καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ· καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψὼν, Ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἀπαγγειλάτω σοι τὸ πρόβλημα, μή ποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρί· ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε;

16 Καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψὼν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε, Πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλάς μοι αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψὼν, Εἰ τῷ πατρί μου καὶ τῇ μητρί μου οὐκ ἀπήγγειλα, σοὶ ἀπαγγείλω;

17 Καὶ ἔκλαυσε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι παρηνόχλησεν αὐτῷ· καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

18 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, Τί γλυκύτερον μέλιτος, καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου, οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου.

19 Καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγείλασι τὸ πρόβλημα· καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψὼν, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψὼν ἑνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφιλίασε.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν, καὶ εἶπεν, Εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον.

καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτῆς εἰσελθεῖν.
2 Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς,
λέγων, Εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας
αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἑνὶ τῶν
ἐκ τῶν φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ
ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα ἀγαθω-
τέρα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δή σοι
ἀντὶ αὐτῆς.
3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν,
Ἠθώωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλ-
λοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐ-
τῶν πονηρίαν.
4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν, καὶ
συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας,
καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέσ-
τρεψε κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ
ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον
τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησε,
5 Καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς
λαμπάσι, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν
τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἅλωνος καὶ ἕως
σταχύων ὀρθῶν, καὶ ἕως ἀμπε-
λῶνος καὶ ἐλαίας.
6 Καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι,
Τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν,
Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνὶ,
ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φί-
λων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλ-
λόφυλοι, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν,
καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν πυρί.
7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν,
Ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην,
ὅτι ἢ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν, καὶ
ἔσχατον κοπάσω.
8 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνή-
μην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην·
καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυ-
μαλιᾷ τῆς πέτρας Ἠτάμ.
9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι,
καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰούδα, καὶ
ἐξεῤῥίφησαν ἐν Λεχί.
10 Καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα, Εἰς
τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον
οἱ ἀλλόφυλοι, Δῆσαι τὸν Σαμ-
ψὼν ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐ-
τῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν.
11 Καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι
ἀπὸ Ἰούδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν
πέτρας Ἠτὰμ, καὶ εἶπαν πρὸς
Σαμψὼν, Οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύ-
ουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν; καὶ
τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς Σαμψὼν, Ὃν τρόπον
ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐ-
τοῖς.
12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δῆσαί
σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν
χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς Σαμψὼν, Ὀμόσατέ μοι μή
ποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς.
13 Καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες,
Οὐχὶ, ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν
σε, καὶ παραδώσωμέν σε ἐν χειρὶ
αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώ-
σωμέν σε· καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν
δυσὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ ἀνή-
νεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας
ἐκείνης,
14 Καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνος·
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν,
καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐ-
τοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦ-
μα Κυρίου· καὶ ἐγενήθη τὰ κα-
λώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ
ὡσεὶ στυππίον ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυ-
ρί· καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ
ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ.
15 Καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου
ἐξεῤῥιμμένην, καὶ ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν,

καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας.

16 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειψα αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας.

17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ ἔῤῥιψε τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ἀναίρεσις σιαγόνος.

18 Καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἔκλαυσε πρὸς Κύριον, καὶ εἶπε, Σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει, καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων;

19 Καὶ ἔῤῥηξεν ὁ Θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε· καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησε· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου, ἥ ἐστιν ἐν σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ις'. 16.

1 ΚΑΙ' ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

2 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις, λέγοντες, Ἥκει Σαμψὼν ὧδε· καὶ ἐκύκλωσαν, καὶ ἐνήδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα, λέγοντες, Ἕως διαφαύσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ φονεύσωμεν αὐτόν.

3 Καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου, καὶ ἀνίστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ ἀνεβάσταξεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Χεβρὼν, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο, καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλσωρήχ· καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδά.

5 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν αὐτῇ, Ἀπάτησον αὐτὸν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ δήσομεν αὐτὸν τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν· καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου.

6 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν, Ἀπάγγειλον δή μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Σαμψὼν, Ἐὰν δήσωσί με ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευρὰς ὑγρὰς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς.

9 Καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμιείῳ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ διέσπασε τὰς νευρὰς ὡς εἴ τις ἀποσπάσοι στρέμμα στυππίου ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυ-

ρὸς, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν, Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ· νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἐὰν δεσμεύοντες δήσωσί με ἐν καλωδίοις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων.

12 Καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ καλώδια καινὰ, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμιείου· καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ σπαρτίον.

13 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν, Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς μὲ ψευδῆ· ἀνάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι, καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν, καὶ ἔλαβε Δαλιδὰ τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὕφανεν ἐν τῷ διάσματι, καὶ ἔπηξε τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ εἶπεν, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου.

15 Καὶ εἶπε πρὸς Σαμψὼν Δαλιδὰ, Πῶς λέγεις, ἠγάπηκά σε, καὶ ἡ καρδία σου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη.

16 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτὸν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν.

17 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἅγιος Θεοῦ ἐγώ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρός μου· ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι, ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι.

18 Καὶ εἶδε Δαλιδὰ, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων, λέγουσα, Ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐκοίμισε Δαλιδὰ τὸν Σαμψὼν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα, καὶ ἐξύρησε τὰς ἑπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπε Δαλιδὰ, Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καὶ ἐκτιναχθήσομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος ἀπέστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν, καὶ ἐπέδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου.

22 Καὶ ἤρξατο θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο.

23 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγὼν θεῷ αὐτῶν, καὶ εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν, Ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψὼν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν.

24 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν.

25 Καὶ ὅτε ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐῤῥάπιζον αὐτὸν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν κιόνων.

26 Καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, Ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς.

27 Καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψών.

28 Καὶ ἔκλαυσε Σαμψὼν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Ἀδωναῒ Κύριε μνήσθητι δή μου, καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο Θεὲ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις.

29 Καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἱστήκει. καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐκράτησεν ἕνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἕνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ.

30 Καὶ εἶπε Σαμψὼν, Ἀποθανέτω ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐβάσταζεν ἐν ἰσχύϊ· καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ· καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

31 Καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτόν· καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἐσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας.

2 Καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ,

Οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ, καί με ἠράσω, καὶ προσεῖπας ἐν ὠσί μου, Ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοί, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ Κυρίῳ.

3 Καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Ἁγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ Κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.

4 Καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαία.

5 Καὶ ὁ οἶκος Μιχαία αὐτῷ οἶκος Θεοῦ· καὶ ἐποίησεν ἐφὼδ καὶ θεραφίν· καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἑνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

7 Καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεὲμ δήμου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῴκει ἐκεῖ.

8 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρῃ τόπῳ· καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ ἕως οἴκου Μιχαία τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας, Πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Λευίτης εἰμὶ ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἐὰν εὕρω τόπῳ.

10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας, Κάθου μετ' ἐμοῦ, καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν, καὶ στολὴν ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζωήν σου.

11 Καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης, καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρί· καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἷς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία.

13 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία.

2 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δήμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυνάμεως, ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ τοῦ κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς, Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν· καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Ἐφραῒμ ἕως οἴκου Μιχαία· καὶ ηὐλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ

3 Ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ· καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τίς ἤνεγκέ σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε;

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας, καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα.

5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ Θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐοδωθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ.

7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ ἦλθον εἰς Λαισά· καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι, ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἢ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροὺς, καὶ μακράν εἰσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον.

8 Καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἐσθαὸλ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, Τί ὑμεῖς κάθησθε;

9 Καὶ εἶπαν, Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτοὺς, ὅτι εἴδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομῆσαι τὴν γῆν.

10 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθητε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλατεῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν· τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ.

11 Καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δὰν ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἐσθαὸλ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐζωσμένοι σκεύη παρατάξεως.

12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαρὶμ ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, παρεμβολὴ Δὰν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ ὀπίσω Καριαθιαρίμ.

13 Καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία.

14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισὰ, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, Ἔγνωτε ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐφὼδ καὶ θεραφὶν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ νῦν γνῶτε ὅ, τι ποιήσετε.

15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου, εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην.

16 Καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης, οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν.

17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ ἱερεὺς ἑστώς.

18 Καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ ἐφὼδ καὶ τὸ θεραφὶν καὶ

τὸ χωνευτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς ὁ ἱερεὺς, Τί ὑμεῖς ποιεῖτε ;
19 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Κώφευ-
σον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ
στόμα σου, καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν,
καὶ γίνου ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ
εἰς ἱερέα· μὴ ἀγαθὸν εἶναί σε ἱε-
ρέα οἴκου ἀνδρὸς ἑνὸς, ἢ γενέσθαι
σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆ-
μον Ἰσραήλ;
20 Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία
τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ ἐφοὺδ
καὶ τὸ θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν
καὶ τὸ χωνευτὸν, καὶ ἦλθεν ἐν
μέσῳ τοῦ λαοῦ.
21 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπ-
ῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα
καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος
ἔμπροσθεν αὐτῶν.
22 Αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴ-
κου Μιχαία, καὶ ἰδοὺ Μιχαίας
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόη-
σαν, καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱ-
οὺς Δάν.
23 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ
Δὰν τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶ-
παν τῷ Μιχαίᾳ, Τί ἐστί σοι, ὅτι
ἐβόησας ;
24 Καὶ εἶπε Μιχαίας, Ὅτι τὸ
γλυπτόν μου, ὃ ἐποίησα, ἐλά-
βετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἐπορεύ-
θητε· καὶ τί μοι ἔτι ; καὶ τί τοῦ-
το λέγετε πρός με, Τί κράζεις ;
25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ
υἱοὶ Δὰν, Μὴ ἀκουσθήτω δὴ φω-
νή σου μεθ' ἡμῶν, μή ποτε συν-
αντήσωσιν ὑμῖν ἄνδρες πικροὶ
ψυχῇ, καὶ προσθήσουσι ψυχήν
σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου
σου.
26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
Δὰν εἰς ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε Μι-
χαίας, ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν
ὑπὲρ αὐτόν· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ.
27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δὰν ἔλαβον ὃ
ἐποίησε Μιχαίας, καὶ τὸν ἱερέα
ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαι-
σὰ, ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ
πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι· καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομ-
φαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν
ἐν πυρὶ,
28 Καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος, ὅτι
μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων, καὶ
λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ
ἀνθρώπου· καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κοι-
λάδι τοῦ οἴκου Ῥαάβ· καὶ ᾠκο-
δόμησαν τὴν πόλιν, καὶ κατεσ-
κήνωσαν ἐν αὐτῇ,
29 Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα
τῆς πόλεως Δὰν, ἐν ὀνόματι Δὰν
πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη τῷ
Ἰσραήλ· καὶ ἦν Οὐλαμαῒς ὄνομα
τῆς πόλεως τοπρότερον.
30 Καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ
Δὰν τὸ γλυπτόν· καὶ Ἰωνάθαν
υἱὸς Γηρσὼν υἱὸς Μανασσῆ αὐτὸς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ
φυλῇ Δὰν ἕως ἡμέρας τῆς ἀποι-
κίας τῆς γῆς.
31 Καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τὸ
γλυπτὸν ὃ ἐποίησε Μιχαίας,
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος
τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ· καὶ ἐγένε-
το ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ
ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης
παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Ἐ-
φραῒμ, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖ-

κα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰού-
δα.
2 Καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε
παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐ-
τῆς εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἦν
ἐκεῖ ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων.
3 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ
λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς, τοῦ
ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ· καὶ νεα-
νίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ζεῦ-
γος ὄνων· ἡ δὲ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς· καὶ εἶδεν
αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ
ηὐφράνθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ.
4 Καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὁ γαμ-
βρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος,
καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον,
καὶ ηὐλίσθησαν ἐκεῖ.
5 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τετάρτῃ, καὶ ὤρθρισαν τοπρωῒ
καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι, καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ, Στήρι-
σον τὴν καρδίαν σου ψωμῷ ἄρ-
του, καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε.
6 Καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον
οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον· καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς
τὸν ἄνδρα, Ἄγε δὴ αὐλίσθητι,
καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου.
7 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πο-
ρεύεσθαι αὐτός· καὶ ἐβιάσατο αὐ-
τὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισε
καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
8 Καὶ ὤρθρισε τοπρωῒ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ πορευθῆ-
ναι· καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεά-
νιδος, Στήρισον δὴ τὴν καρδίαν
σου, καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι
τὴν ἡμέραν· καὶ ἔφαγον οἱ δύο.
9 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πο-
ρευθῆναι αὐτὸς, καὶ ἡ παλλακὴ
αὐτοῦ, καὶ ὁ νεανίας αὐτοῦ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ
πατὴρ τῆς νεάνιδος, Ἰδοὺ δὴ ἠσ-
θένησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν·
αὐλίσθητι ὧδε, καὶ ἀγαθυνθήσε-
ται ἡ καρδία σου, καὶ ὀρθριεῖτε
αὔριον εἰς ὁδὸν ὑμῶν, καὶ πορεύσῃ
εἰς τὸ σκήνωμά σου.
10 Καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ
αὐλισθῆναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπ-
ῆλθε, καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι
Ἰεβοὺς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὄνων ἐπι-
σεσαγμένων, καὶ ἡ παλλακὴ
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
11 Καὶ ἦλθοσαν ἕως Ἰεβούς·
καὶ ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα,
καὶ εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύ-
ριον αὐτοῦ, Δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλί-
νωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσὶ ταύ-
την, καὶ αὐλισθῶμεν ἐν αὐτῇ.
12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ, Οὐκ ἐκκλινοῦμεν εἰς
πόλιν ἀλλοτρίαν, ἐν ᾗ οὐκ ἔστιν
ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ὧδε, καὶ παρ-
ελευσόμεθα ἕως Γαβαά.
13 Καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ,
Δεῦρο καὶ ἐγγίσωμεν ἑνὶ τῶν τό-
πων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γα-
βαᾷ ἢ ἐν Ῥαμᾷ.
14 Καὶ παρῆλθον καὶ ἐπορεύ-
θησαν, καὶ ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος
ἐχόμενα τῆς Γαβαὰ, ἥ ἐστιν ἐν
τῷ Βενιαμίν.
15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσ-
ελθεῖν αὐλισθῆναι ἐν Γαβαᾷ·
καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ

πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι.

16 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐν Γαβαᾶ, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμίν.

17 Καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε τὸν ὁδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης, Ποῦ πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ;

18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως μηρῶν ὄρους Ἐφραΐμ· ἐκεῖθεν ἐγώ εἰμι, καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν.

19 Καί γε ἄχυρα καὶ χορτάσματά ἐστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνός ἐστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκῃ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παίδων σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος.

20 Καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτης, Εἰρήνη σοι· πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ.

21 Καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

22 Αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν· καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην, λέγοντες, Ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν.

23 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου, καὶ εἶπε, Μὴ ἀδελφοὶ, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

24 Ἴδε ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ· ἐξάξω αὐτὰς, καὶ ταπεινώσατε αὐτὰς, καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης.

25 Καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω· καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῒ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς ἀνέβη τοπρωΐ.

26 Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον, καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, ἕως οὗ διέφαυσε.

27 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τοπρωῒ, καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά· καὶ ἔλα-

βεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ.

30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν, Οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἑώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς αὕτη· θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ' αὐτὴν, καὶ λαλήσατε.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ γῆ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφά.

2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἕλκοντες ῥομφαίαν.

3 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά· καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Λαλήσατε, ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης, ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν, Εἰς Γαβαὰ τῆς Βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακή μου τοῦ αὐλισθῆναι,

5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαὰ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός· ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι, καὶ τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανε.

6 Καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακήν μου, καὶ ἐμέλισα αὐτὴν, καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραήλ· ὅτι ἐποίησαν ζέμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραήλ.

7 Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ, δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ.

8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς, λέγοντες, Οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαᾷ· ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ.

10 Πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα, ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραήλ.

11 Καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς.

12 Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμὶν, λέγοντες, Τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν;

13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαὰ, καὶ θανατώσομεν αὐτοὺς, καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραήλ· καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

14 Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραήλ.

15 Καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἕλκων ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαὰ,

16 Οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι· πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα, καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες.

17 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμὶν, τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως.

18 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ Θεῷ· καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμίν; καὶ εἶπε Κύριος, Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφηγούμενος.

19 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοπρωῒ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαά.

20 Καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμὶν, καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαά.

21 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ἀπὸ τῆς Γαβαὰ, καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν.

22 Καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ.

23 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν ἐν Κυρίῳ, λέγοντες, Εἰ προσθῶμεν ἐγγίσαι εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος, Ἀνάβητε πρὸς αὐτούς.

24 Καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

25 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν· πάντες οὗτοι ἕλκοντες ῥομφαίαν.

26 Καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ· καὶ ἔκλαυσαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας

27 Ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,

28 Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ, λέγοντες, Εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος, Ἀνάβητε, αὔριον δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ὑμῶν.

29 Καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔνεδρα τῇ Γαβαὰ κύκλῳ.

30 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ συνῆψαν
πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ
ἅπαξ.
31 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενια-
μὶν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐξεκενώθησαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ
ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ
τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ
ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἥ ἐστι μία ἀναβαί-
νουσα εἰς Βαιθὴλ, καὶ μία εἰς
Γαβαὰ ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα
ἄνδρας ἐν Ἰσραήλ.
32 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν
Πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ
πρῶτον· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶ-
παν, Φύγωμεν, καὶ ἐκκενώσω-
μεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως
εἰς τὰς ὁδούς· καὶ ἐποίησαν οὕ-
τω.
33 Καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ συνῆψαν
ἐν Βάαλ Θαμάρ· καὶ τὸ ἔνεδρον
Ἰσραὴλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ ἀπὸ Μαρααγαβέ.
34 Καὶ ἦλθον ἐξεναντίας Γα-
βαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκ-
λεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραήλ· καὶ
παράταξις βαρεῖα· καὶ αὐτοὶ οὐκ
ἔγνωσαν, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ
κακία.
35 Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν
Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ
τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ
ἑκατὸν ἄνδρας· πάντες οὗτοι εἷλ-
κον ῥομφαίαν.
36 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν
ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ
Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι
ἤλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν
ἐπὶ τῇ Γαβαᾷ.
37 Καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχω-
ρῆσαι, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη· καὶ
ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαὰ, καὶ
ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον, καὶ ἐπάτα-
ξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομ-
φαίας.
38 Καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς
μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσση-
μον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως.
39 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον
τὴν Γαβαὰ, καὶ ἔστησαν ἐν τῇ
παρατάξει· καὶ Βενιαμὶν ἤρξατο
πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀν-
δράσιν Ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἄν-
δρας· ὅτι εἶπαν, Πάλιν πτώσει
πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ
παράταξις ἡ πρώτη.
40 Καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη
ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς
στύλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλεψε
Βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ
ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως ἕως
οὐρανοῦ.
41 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρε-
ψε· καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βεν-
ιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν
ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία.
42 Καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον
υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς
ἐρήμου, καὶ ἔφυγον· καὶ ἡ πα-
ράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐ-
τοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν.
43 Καὶ κατέκοπτον τὸν Βεν-
ιαμὶν, καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ
Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀ-
πέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἡλίου.

44 Καὶ ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν· οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.

45 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμών· καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἄνδρας· καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως Γεδᾶν, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας.

46 Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενιαμὶν, εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως.

47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμὼν ἑξακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμὼν τέσσαρας μῆνας.

48 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλὰ καὶ ἕως κτήνους, καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὑρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις· καὶ τὰς πόλεις τὰς εὑρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΚΑΙ' οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφὰθ, λέγοντες, Ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμὶν εἰς γυναῖκα.

2 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν.

3 Καὶ εἶπαν, Εἰς τί Κύριε Θεὲ Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη, τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν;

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ὤρθρισεν ὁ λαὸς, καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ τελείας.

5 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ ὅρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφὰθ, λέγοντες, Θανάτῳ θανατωθήσεται.

6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Ἐξεκόπη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραήλ.

7 Τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας.

8 Καὶ εἶπαν, Τίς εἷς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβεῖς Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

9 Καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβὶς Γαλαάδ.

10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγοντες,

Πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς
οἰκοῦντας Ἰαβεὶς Γαλαὰδ ἐν στό-
ματι ῥομφαίας.
11 Καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν
ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν
κοίτην ἄρσενος, ἀναθεματιεῖτε·
τὰς δὲ παρθένους, περιποιήσεσθε·
καὶ ἐποίησαν οὕτως.
12 Καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων
Ἰαβεὶς Γαλαὰδ, τετρακοσίας
νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ
ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσε-
νος, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰς εἰς τὴν
παρεμβολὴν εἰς Σηλὼμ τὴν ἐν
γῇ Χαναάν.
13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ
συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς
τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ πέτρᾳ
Ῥεμμὼν, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς
εἰς εἰρήνην.
14 Καὶ ἐπέστρεψε Βενιαμὶν
πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας ἃς
ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων
Ἰαβὶς Γαλαάδ· καὶ ἤρεσεν αὐ-
τοῖς οὕτω.
15 Καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ
τῷ Βενιαμὶν, ὅτι ἐποίησε Κύριος
διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραήλ.
16 Καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι
τῆς συναγωγῆς, Τί ποιήσωμεν
τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι
ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὶν γυνή.
17 Καὶ εἶπαν, Κληρονομία
διασωζομένων τῶν Βενιαμίν· καὶ
οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ
Ἰσραὴλ,
18 Ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα
δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν
θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ἐπι-
κατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ
Βενιαμίν.
19 Καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ
Κυρίου ἐν Σηλὼμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς
ἡμέρας, ἥ ἐστιν ἀπὸ Βοῤῥᾶ τῆς
Βαιθὴλ, κατ' ἀνατολὰς ἡλίου
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης
ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συχὲμ, καὶ ἀ-
πὸ Νότου τῆς Λεβωνᾶ.
20 Καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς
Βενιαμὶν, λέγοντες, Πορεύεσθε
καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶ-
σι,
21 Καὶ ὄψεσθε, καὶ ἰδοὺ, ἐὰν
ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰ-
κούντων Σηλὼ χορεύειν ἐν τοῖς
χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν
ἀμπελώνων, καὶ ἁρπάσατε αὐ-
τοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυ-
γατέρων Σηλὼμ, καὶ πορεύεσθε
εἰς γῆν Βενιαμίν.
22 Καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ
πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ
ἐροῦμεν αὐτοῖς, Ἔλεος ποιήσατε
ἡμῖν αὐτὰς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν
ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρα-
τάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε
αὐτοῖς, ὡς κλῆρος πλημμελή-
σατε.
23 Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ
Βενιαμίν· καὶ ἔλαβον γυναῖκας
εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χο-
ρευουσῶν ὧν ἥρπασαν· καὶ ἐπο-
ρεύθησαν, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· καὶ ᾠ-
κοδόμησαν τὰς πόλεις, καὶ ἐκά-
θισαν ἐν αὐταῖς.
24 Καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς
συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν

ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ.
25 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ·
ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐ-
ποίει.

ΡΟΥΘ.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΚΑΙ᾽ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς
κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ
γῇ· καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βη-
θλεὲμ Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν
ἀγρῷ Μωὰβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλι-
μέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ
αὐτοῦ Νωεμὶν, καὶ ὄνομα τοῖς
δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν, καὶ
Χελαιὼν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεὲμ
τῆς Ἰούδα· καὶ ἤλθοσαν εἰς ἀ-
γρὸν Μωὰβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ.
3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ
ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμὶν, καὶ κατε-
λείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐ-
τῆς.
4 Καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυ-
ναῖκας Μωαβίτιδας· ὄνομα τῇ
μιᾷ, Ὀρφά· καὶ ὄνομα τῇ δευτέ-
ρᾳ, Ῥούθ· καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ
ὡς δέκα ἔτη.
5 Καὶ ἀπέθανεν καί γε ἀμ-
φότεροι Μααλὼν καὶ Χελαιών·
καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ
ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν δύο
υἱῶν αὐτῆς.
6 Καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ
δύο νύμφαι αὐτῆς, καὶ ἀπέστρε-
ψαν ἐξ ἀγροῦ Μωὰβ, ὅτι ἤκου-
σεν ἐν ἀγρῷ Μωὰβ ὅτι ἐπέσκεπ-
ται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, δοῦ-
ναι αὐτοῖς ἄρτους.
7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου
οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι
αὐτῆς μετ᾽ αὐτῆς· καὶ ἐπορεύ-
οντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι
εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.
8 Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ
νύμφαις αὐτῆς, Πορεύεσθε δὴ,
ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον
μητρὸς αὐτῆς· ποιήσαι Κύριος
μεθ᾽ ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιή-
σατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ
μετ᾽ ἐμοῦ.
9 Δῴη Κύριος ὑμῖν καὶ εὕροι-
τε ἀνάπαυσιν ἑκάστη ἐν οἴκῳ
ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν
αὐτάς· καὶ ἐπῇραν τὴν φωνὴν
αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.
10 Καὶ εἶπαν αὐτῇ, Μετὰ
σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν
σου.
11 Καὶ εἶπε Νωεμὶν, Ἐπιστρά-
φητε δὴ θυγατέρες μου· καὶ
ἱνατί πορεύεσθε μετ᾽ ἐμοῦ; μὴ
ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου,
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας;
12 Ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες
μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶ-
ναι ἀνδρί· ὅτι εἶπα, Ὅτι ἐστί
μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναί με
ἀνδρί· καὶ τέξομαι υἱούς.
13 Μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως

οὗ ἁδρυνθῶσιν; ἢ αὐταῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί; μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

14 Καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς· Ῥοὺθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.

15 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥούθ, Ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς Θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.

16 Εἶπε δὲ Ῥούθ, Μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε, ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου, ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῇς, πορεύσομαι, καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς, αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου, Θεός μου·

17 Καὶ οὗ ἐὰν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι· τάδε ποιήσαι μοι Κύριος, καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18 Ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ᾽ αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.

19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ᾽ αὐταῖς, καὶ εἶπον, Εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμίν;

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς, Μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμίν· καλέσατέ με πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα.

21 Ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἱνατί καλεῖτέ με Νωεμίν, καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσέ με;

22 Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ῥοὺθ ἡ Μωαβῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ· αὗται δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλεὲμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΚΑΙ τῇ Νωεμὶν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ.

2 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ ἡ Μωαβῖτις πρὸς Νωεμίν, Πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρόν, καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· εἶπε δὲ αὐτῇ, Πορεύου, θύγατερ.

3 Καὶ ἐπορεύθη· καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθε τῶν θεριζόντων· καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοὸζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ.

4 Καὶ ἰδοὺ Βοὸζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεέμ, καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι, Κύριος μεθ᾽ ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῷ, Εὐλογήσαι σε Κύριος.

5 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, Τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη;

6 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοὺς θερίζοντας,

καὶ εἶπεν, Ἡ παῖς ἡ Μωαβῖτις ἐστὶν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ.

7 Καὶ εἶπε, Συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὄπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρωΐθεν καὶ ἕως ἑσπέρας οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν.

8 Καὶ εἶπε Βοὸζ πρὸς Ῥοὺθ, Οὐκ ἤκουσας θύγατερ; μὴ πορευθῇς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρῳ· καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντεῦθεν, ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου.

9 Οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἐὰν θερίζωσι, καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου· καὶ ὅτι διψήσεις καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη, καὶ πίεσαι ὅθεν ἐὰν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια.

10 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγνῶναί με, καὶ ἐγώ εἰμι ξένη;

11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὸζ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου· καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου, καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης.

12 Ἀποτίσαι Κύριος τὴν ἐργασίαν σου· γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.

13 Ἡ δὲ εἶπεν, Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με· καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὸζ, Ἤδη ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων, καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει· καὶ ἐκάθισε Ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων· καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοὸζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε.

15 Καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν· καὶ ἐνετείλατο Βοὸζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Καί γε ἀναμέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ καταισχύνητε αὐτήν.

16 Καὶ βαστάζοντες βαστάσατε αὐτῇ, καί γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων, καὶ φάγεται, καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ.

17 Καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐῤῥάβδισεν ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν.

18 Καὶ ἦρε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξε· καὶ ἐξενέγκασα Ῥοὺθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας; εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος· καὶ ἀνήγγειλε Ῥοὺθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ εἶπε, Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον, Βοόζ.

20 Εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς, Εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων· καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν, Ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν ἐστι.

21 Καὶ εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς, Καί γε ὅτι εἶπε πρὸς μὲ, Μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητὸν ὃς ὑπάρχει μοι.

22 Καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ τὴν νύμφην αὐτῆς, Ἀγαθὸν θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ.

23 Καὶ προσεκολλήθη Ῥοὺθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοὸζ τοῦ συλλέγειν, ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑῚ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· εἶπε δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς, Θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν, ἵνα εὖ γένηταί σοι;

2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὸζ γνώριμος ἡμῶν, οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί.

3 Σὺ δὲ λούσῃ, καὶ ἀλείψῃ, καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σὲ, καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἅλω· μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις.

5 Εἶπε δὲ Ῥοὺθ πρὸς αὐτὴν, Πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ποιήσω.

6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἅλω, καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.

7 Καὶ ἔφαγε Βοὸζ καὶ ἔπιε, καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθεν ἐν κρυφῇ, καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

9 Εἶπε δὲ, Τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ῥοὺθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ.

10 Καὶ εἶπε Βοὸζ, Εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἶται πτωχὸς εἴτοι πλούσιος.

11 Καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ, πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ.

12 Καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχισ-

τεὺς ἐγώ εἰμι· καί γε ἐστὶν ἀγ-
χιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ.
13 Αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ
ἔσται τοπρωῒ ἐὰν ἀγχιστεύσῃ
σε, ἀγαθόν· ἀγχιστευέτω· ἐὰν
δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε,
ἀγχιστεύσω σε ἐγώ· ζῇ Κύριος·
κοιμήθητι ἕως τοπρωΐ.
14 Καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ ἕως πρωΐ· ἡ δὲ ἀνέστη
πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν
πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βοὸζ,
Μὴ γνωσθήτω, ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς
τὸν ἅλω.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Φέρε τὸ
περίζωμα τὸ ἐπάνω σου· καὶ
ἐκράτησεν αὐτὸ, καὶ ἐμέτρησεν
ἓξ κριθῶν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐ-
τὴν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πό-
λιν.
16 Καὶ Ῥοὺθ εἰσῆλθε πρὸς
τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν
αὐτῇ, Θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐ-
τῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ
ἀνήρ.
17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τὰ ἓξ
τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι
εἶπε πρὸς μὲ, Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ
πρὸς τὴν πενθεράν σου.
18 Ἡ δὲ εἶπε, Κάθου θύγα-
τερ, ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς
οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ
ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελεσθῇ
τὸ ῥῆμα σήμερον.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ` Βοὸζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν
πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ
ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο,
ὃν ἐλάλησε Βοόζ· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Βοὸζ, Ἐκκλίνας κάθισον
ὧδε κρύφιε· καὶ ἐξέκλινε καὶ
ἐκάθισε.
2 Καὶ ἔλαβε Βοὸζ δέκα ἄν-
δρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς
πόλεως, καὶ εἶπε, Καθίσατε ὧδε·
καὶ ἐκάθισαν.
3 Καὶ εἶπε Βοὸζ τῷ ἀγχισ-
τεῖ, Τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἥ ἐστι
τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέ-
λεχ, ἣ δέδοται Νωεμὶν, τῇ ἐπι-
στρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωὰβ,
4 Κἀγὼ εἶπα, Ἀποκαλύψω
τὸ οὖς σου λέγων, Κτῆσαι ἐναν-
τίον τῶν καθημένων, καὶ ἐναν-
τίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ
μου· εἰ ἀγχιστεύεις, ἀγχίστευε·
εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις, ἀνάγγει-
λόν μοι, καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐκ
ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦ-
σαι, κἀγώ εἰμι μετὰ σέ· ὁ δὲ
εἶπεν, Ἐγώ εἰμι, ἀγχιστεύσω.
5 Καὶ εἶπε Βοὸζ, Ἐν ἡμέρᾳ
τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ
χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ῥοὺθ
τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ
τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασ-
θαί σε δεῖ, ὥστε ἀναστῆσαι τὸ
ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ.
6 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς, Οὐ
δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ,
μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονο-
μίαν μου· ἀγχίστευσον σεαυτῷ
τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυ-
νήσομαι ἀγχιστεῦσαι.
7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμ-
προσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν
ἀγχιστείαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλ-
λαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λό-
γον· καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπό-
δημα αὐτοῦ, καὶ ἐδίδου τῷ πλη-
σίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν

ἀγχιστείαν αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραήλ.

8 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοὸζ, Κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Βοὸζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἐλιμέλεχ, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιὼν καὶ τῷ Μααλὼν ἐκ χειρὸς Νωεμίν.

10 Καί γε Ῥοὺθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.

11 Καὶ εἴποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ, Μάρτυρες· καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἴποσαν, Δῴη Κύριος τὴν γυναῖκά σου, τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου, ὡς Ῥαχὴλ καὶ ὡς Λίαν, αἳ ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθᾷ, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεέμ.

12 Καὶ γένοιτο οἶκός σου, ὡς οἶκος Φαρὲς, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδᾳ, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.

13 Καὶ ἔλαβε Βοὸζ τὴν Ῥοὺθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραήλ.

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν, καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε, ἔτεκεν αὐτὸν, ἥ ἐστιν ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς.

16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον, καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.

17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα, λέγουσαι, Ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμίν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὠβήδ· οὗτος πατὴρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ.

18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρές. Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ.

19 Ἐσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ.

20 Καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

21 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοόζ· καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ·

22 Καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄.

ΚΕΦ. α΄. 1.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἐξ Ἀρμαθαὶμ Σιφὰ, ἐξ ὄρους Ἐφραῒμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανὰ υἱὸς Ἰερεμιὴλ υἱοῦ Ἠλιοὺ υἱοῦ Θοκὶ ἐν Νασὶβ Ἐφραῒμ.

2 Καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ παιδία· καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον.

3 Καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σαβαὼθ εἰς Σηλώμ· καὶ ἐκεῖ Ἠλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἐλκανὰ, καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας.

5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἐλκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς,

6 Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.

7 Οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.

8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ ἐγὼ, κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἐστί σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἱνατί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἱνατί τύπτει σε ἡ καρδία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;

9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλὼμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ Κυρίου.

10 Καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε.

11 Καὶ ηὔξατο εὐχὴν Κυρίῳ, λέγουσα, Ἀδωναῒ Κύριε ἐλωὲ σαβαὼθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου, καὶ μνησθῇς μου, καὶ δῷς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

12 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.

13 Καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἠλὶ εἰς μεθύουσαν.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἠλὶ, Ἕως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνόν σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ κύριε· γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκχέω τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον Κυρίου.

16 Μὴ δῷς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν.

17 Καὶ ἀπεκρίθη Ἠλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πορεύου εἰς εἰρήνην· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δῴη σοι πᾶν αἴτημά σου, ὃ ἠτήσω παρ' αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι.

19 Καὶ ὀρθρίζουσι τοπρωῒ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαὶμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ συνέλαβε.

20 Καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν, Ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ σαβαὼθ ᾐτησάμην αὐτόν.

21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ.

22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, Ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτὸ, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό· ἀλλὰ στῆσαι Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου· καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.

24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἰφὶ σεμιδάλεως, καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Σηλὼμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν.

25 Καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον· καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἠλὶ,

26 Καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριε· ζῇ ἡ ψυχή σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς Κύριον.

27 Ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην· καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ᾐτησάμην παρ' αὐτοῦ.

28 Κἀγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ

Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ αὐτὸς, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν,

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΕΣΤΕΡΕΩΘΗ ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

3 Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά· μὴ ἐξελθέτω μεγαλοῤῥημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

4 Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

5 Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.

7 Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

8 Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν, καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς·

9 Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.

10 Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος· μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ· καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου,

11 Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἠλὶ τοῦ ἱερέως.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἠλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον.

13 Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ θύοντος· καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,

14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς· κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ.

15 Καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι, Δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ

ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος.
16 Καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων, Θυμιαθήτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ εἶπεν, Οὐχί· ὅτι νῦν δώσεις· καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς.
17 Καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν Κυρίου.
18 Καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον ἐφοὺδ βάδ.
19 Καὶ διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν κατὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.
20 Καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων, Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
21 Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς, καὶ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον Κυρίου.
22 Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ·
23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἱνατί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου;
24 Μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ ἀκούω· μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν Θεῷ.
25 Ἐὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτῃ, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς.
26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων.
27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον τοῦ πατρός σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραὼ,
28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμιᾷν θυμίαμα, καὶ αἴρειν ἐφούδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν.
29 Καὶ ἱνατί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου;
30 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Εἶπα, Ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησι Κύριος,

Μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

31 Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου·

32 Καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας.

33 Καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καταῤῥεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.

34 Καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου, Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι.

35 Καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστὸν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει· καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστὸν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας.

36 Καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου, ἥξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου, λέγων, Παράῤῥιψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ᾿ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἡλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν.

3 Καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ, οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος, Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε.

6 Καὶ προσέθετο Κύριος, καὶ ἐκάλεσε, Σαμουὴλ Σαμουήλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν, Οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε.

7 Καὶ Σαμουὴλ πρὶν γνῶναι Θεὸν, καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου.

8 Καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ ἐσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον.

9 Καὶ εἶπεν, Ἀνάστρεφε, κάθευδε τέκνον· καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε, καὶ ἐρεῖς, Λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου· καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἦλθε Κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σα-

μουὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ, ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.

12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω.

13 Καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς.

14 Καὶ οὐδ᾽ οὕτως· ὤμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ, Εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος.

15 Καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωῒ, καὶ ὤρθρισε τοπρωῒ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὅρασιν.

16 Καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουὴλ, Σαμουὴλ τέκνον· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ.

17 Καὶ εἶπε, Τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ· τάδε ποιήσαι σοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὠσί σου.

18 Καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλὶ, Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.

19 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ἦν Κύριος μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

20 Καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ.

21 Καὶ προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλὼμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ· καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ᾽ ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων· καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

ΚΕΦ. δ΄. 4.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενίζερ· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ.

2 Καὶ παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.

3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, Κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλὼμ, καὶ ἐξελθέτω ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ, καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν

κιβωτὸν Κυρίου καθημένου χε-
ρουβίμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ
Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὀφνὶ
καὶ Φινεές.
5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κι-
βωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρεμβο-
λὴν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ
φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.
6 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι
τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλ-
λόφυλοι, Τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγά-
λη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν
Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κι-
βωτὸς Κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρ-
εμβολήν.
7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ εἶπον, Οὗτοι οἱ θεοὶ ἥ-
κασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρ-
εμβολήν.
8 Οὐαὶ ἡμῖν, ἐξελοῦ ἡμᾶς
Κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοι-
αύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην· οὐαὶ ἡ-
μῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χει-
ρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τού-
των; οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες
τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ,
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
9 Κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς
ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δου-
λεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς
ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς
ἄνδρας, καὶ πολεμήσατε αὐτούς.
10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς·
καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ
ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα αὐ-
τοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη
σφόδρα· καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ
τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ
ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ
Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὀφνὶ καὶ Φινεές.
12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖ-
ος ἐκ τῆς παρατάξεως, καὶ ἦλ-
θεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥω-
γότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ.
13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ
ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην
σκοπεύων τὴν ὁδὸν, ὅτι ἦν καρ-
δία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ ἄνθρω-
πος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀ-
παγγεῖλαι· καὶ ἀνεβόησεν ἡ πό-
λις.
14 Καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν φω-
νὴν τῆς βοῆς, καὶ εἶπε, Τίς ἡ
φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ
ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε; καὶ
ἀπήγγειλε τῷ Ἡλί.
15 Καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα
ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπ-
ανέστησαν, καὶ οὐκ ἐπέβλεπε.
16 Καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδρά-
σι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ, Τίς
ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; καὶ ὁ
ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς
Ἡλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι
ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, κἀ-
γὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως
σήμερον· καὶ εἶπεν Ἡλὶ, Τί τὸ
γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον;
17 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδά-
ριον, καὶ εἶπε, Πέφευγεν ἀνὴρ
Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύ-
λων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγά-
λη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ
υἱοί σου τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβω-
τὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.
18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη
τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπε-
σεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχό-
μενος τῆς πύλης, καὶ συνετρίβη
ὁ νῶτος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν, ὅτι

πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσι ἔτη.

19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεὲς συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν, καὶ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς·

20 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει· καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.

21 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαιβαρχαβὼθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

22 Καὶ εἶπαν, Ἀπῴκισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενεζὲρ εἰς Ἄζωτον.

2 Καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγὼν, καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγών.

3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι, καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγών· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν Δαγὼν, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους, καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν, τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς.

4 Καὶ ἐγένετο ὅτι ὤρθρισαν τοπρωῒ, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου· καὶ κεφαλὴ Δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφὶθ ἕκαστοι, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ῥάχις Δαγὼν ὑπελείφθη.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγὼν, καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγὼν, ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγὼν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι.

6 Καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον, καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν, Ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν Θεὸν ἡμῶν.

8 Καὶ ἀποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς, καὶ λέγουσι, Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖοι, Μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ

Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ μετῆλθε
κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ εἰς
Γέθ.
9 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ με-
τελθεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ
Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέ-
γας σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τοὺς
ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τοὺς εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν· καὶ
ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἕδ-
ρας.
10 Καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλω-
να· καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβω-
τὸς Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ
ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται, λέγον-
τες, Τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβω-
τὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς
θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡ-
μῶν;
11 Καὶ ἐξαποστέλλουσι καὶ
συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ εἶπον, Ἐξαποσ-
τείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ καθισάτω εἰς τὸν
τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώ-
σῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν·
12 Ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν
ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς
εἰσῆλθε κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσραὴλ
ἐκεῖ· καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀπο-
θανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἕδ-
ρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς
πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΚΑΙ' ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ
τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ μῆνας,
καὶ ἐξέζεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.
2 Καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι
τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ
τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν, λέγοντες,
Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ Κυ-
ρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀ-
ποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τό-
πον αὐτῆς.
3 Καὶ εἶπαν, Εἰ ἐξαποστέλ-
λετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης
Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὴ ἐξα-
ποστείλητε αὐτὴν κενὴν, ἀλλὰ
ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς
βασάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ
ἐξιλασθήσεται ὑμῖν· μὴ οὐκ ἀπο-
στῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν;
4 Καὶ λέγουσι, Τί τὸ τῆς βα-
σάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶ-
παν,
5 Κατὰ ἀριθμὸν τῶν σατρα-
πῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας
χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν
καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ
λαῷ, καὶ μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα
τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόν-
των τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυ-
ρίῳ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
τῶν Θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς
γῆς ὑμῶν.
6 Καὶ ἱνατί βαρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴ-
γυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν
αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐ-
τοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ
ἀπῆλθον;
7 Καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιή-
σατε ἅμαξαν καινὴν, καὶ δύο
βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν
τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βόας
ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε
τὰ τέκνα ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς
οἶκον.
8 Καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτὸν,

καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς· καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν, καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν, καὶ ἀπελεύσεσθε,

9 Καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται μετὰ Βαιθσαμὺς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ ἐὰν μὴ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἧπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

10 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτω· καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας, καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον·

11 Καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα ἐργὰβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς.

12 Καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμὺς, ἐν τρίβῳ ἑνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμύς.

13 Καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὺς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι· καὶ ἦραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν Κυρίου, καὶ ηὐφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς.

14 Καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸν ἐν Βαιθσαμὺς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν· καὶ σχίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἁμάξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ.

15 Καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ θέμα ἐργὰβ μετ' αὐτῆς, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου· καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.

16 Καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

17 Καὶ αὗται αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ Κυρίῳ· τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γὲθ μίαν, τῆς Ἀκκαρὼν μίαν.

18 Καὶ μῦς οἱ χρυσοῖ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίτου.

19 Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμὺς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν· καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα.

20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμὺς, Τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀ-

ναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἀφ᾽ ἡμῶν;

21 Καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαρὶμ, λέγοντες, Ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου, κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

ΚΕΦ. Ζ΄. 7.

1 ΚΑΙ᾽ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρὶμ, καὶ ἀνάγουσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου· καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.

2 Καὶ ἐγενήθη ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαρὶμ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι· καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων, Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

4 Καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση Ἀσταρὼθ, καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφὰθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφὰθ, καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν, Ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ.

7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφάθ· καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Σαμουὴλ, Μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ᾽ ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾷν πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος.

10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν· καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.

11 Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηφὰθ, καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ.

12 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λίθον ἕνα, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον

Μασσηφὰθ καὶ ἀναμέσον τῆς
παλαιᾶς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἀβενέζερ, λίθος τοῦ βοη-
θοῦ· καὶ εἶπεν, Ἕως ἐνταῦθα
ἐβοήθησεν ἡμῖν Κύριος.
13 Καὶ ἐταπείνωσε Κύριος
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προσέ-
θεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὅριον Ἰσ-
ραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου
ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς
ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.
14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις
ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν
αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκά-
λωνος ἕως Ἀζόβ· καὶ τὸ ὅριον
Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλ-
λοφύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέ-
σον Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον τοῦ
Ἀμοῤῥαίου.
15 Καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ τὸν
Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς αὐτοῦ.
16 Καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυ-
τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ἐκύκλου Βαι-
θὴλ καὶ τὴν Γαλγαλὰ καὶ τὴν
Μασσηφάθ· καὶ ἐδίκαζε τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις
τούτοις.
17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς
Ἀρμαθαὶμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος
αὐτοῦ· καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσι-
αστήριον τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ή. 8.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὡς ἐγήρασε
Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσρα-
ήλ.
2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος
Ἰωὴλ, καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου
Ἀβιὰ, δικασταὶ ἐν Βηρσαβεέ.
3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλιν-
αν ὀπίσω τῆς συντελείας, καὶ ἐ-
λάμβανον δῶρα, καὶ ἐξέκλινον
δικαιώματα.
4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες
Ἰσραὴλ, καὶ παραγίνονται εἰς
Ἀρμαθαὶμ πρὸς Σαμουὴλ,
5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ σὺ
γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου οὐ
πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ
νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασι-
λέα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη.
6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφ-
θαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν, Δὸς
ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς· καὶ
προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύ-
ριον.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σα-
μουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ
λαοῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί σοι, ὅτι
οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ
ἐξουθενήκασι τοῦ μὴ βασιλεύειν
ἐπ' αὐτῶν.
8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα,
ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγ-
κατέλιπόν με, καὶ ἐδούλευον θε-
οῖς ἑτέροις· οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι
καὶ σοί.
9 Καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς
αὐτῶν· πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμε-
νος διαμαρτύρῃ αὐτοῖς, καὶ ἀ-
παγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα
τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ'
αὐτούς.
10 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ

ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαὸν
τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βα-
σιλέα.
11 Καὶ εἶπε, Τοῦτο ἔσται τὸ
δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βα-
σιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑ-
μῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐ-
τοὺς ἐν ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν
ἱππεῦσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχον-
τας τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ,
12 Καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ
ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους,
καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ
τρυγᾷν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ
ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ,
καὶ σκεύη ἁρμάτων αὐτοῦ.
13 Καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
λήψεται εἰς μυρεψοὺς, καὶ εἰς
μαγειρίσσας, καὶ εἰς πισσούσας.
14 Καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν,
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ
τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγα-
θοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς
δούλοις ἑαυτοῦ.
15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀπο-
δεκατώσει, καὶ δώσει τοῖς εὐνού-
χοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις αὐ-
τοῦ.
16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν,
καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ
βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ, καὶ
τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ
ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ.
17 Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀ-
ποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε
αὐτῷ δοῦλοι.
18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑ-
μῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ
οὐκ ἐπακούσεται Κύριος ὑμῶν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα.
19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς
ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν
αὐτῷ, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ βασιλεὺς
ἔσται ἐφ' ἡμᾶς,
20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς κα-
θὰ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει
ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξε-
λεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ
πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν.
21 Καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάν-
τας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα
Κυρίου.
22 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σα-
μουὴλ, Ἄκουε τῆς φωνῆς αὐ-
τῶν, καὶ βασίλευσον αὐτοῖς βα-
σιλέα· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
ἄνδρας Ἰσραὴλ, Ἀποτρεχέτω
ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμὶν,
καὶ ὄνομα αὐτῷ Κὶς, υἱὸς Ἀβιὴλ,
υἱοῦ Ἰαρὲδ, υἱοῦ Βαχὶρ, υἱοῦ Ἀ-
φὲκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναίου, ἀνὴρ
δυνατός.
2 Καὶ τούτῳ υἱὸς, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σαοὺλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ
ἀγαθὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑπε-
ρωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ
πᾶσαν τὴν γῆν.
3 Καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κὶς
πατρὸς Σαούλ· καὶ εἶπε Κὶς
πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λά-
βε μετὰ σεαυτοῦ ἓν τῶν παιδα-
ρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθη-
τε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.
4 Καὶ διῆλθον δι' ὄρους Ἐ-

φραῒμ, καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σελχὰ, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλὶμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμὶν, καὶ οὐχ εὗρον.

5 Αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σὶφ, καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνεὶς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους, φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον, Ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος, πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, Καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα· καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.

8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.

9 Καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾷν τὸν Θεὸν, Δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν, ὁ Βλέπων.

10 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ Θεοῦ.

11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς, Εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ Βλέπων;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, Ἔστιν· ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἥκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾷ.

13 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτόν.

14 Καὶ ἀναβαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ.

15 Καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὠτίον Σαμουὴλ ἡμέρᾳ μιᾷ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ, λέγων,

16 Ὡς ὁ καιρὸς, αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμὶν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ

λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοὴ αὐτῶν πρὸς μέ.

17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι, Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

18 Καὶ προσήγαγε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, Ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ Βλέποντος.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμᾶ, καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρωῒ, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.

20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυιῶν σήμερον τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὕρηνται· καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ Ἰσραήλ; οὐ σοὶ, καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου;

21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγώ εἰμι τοῦ μικροῦ σκήπτρου φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπτρου Βενιαμίν; καὶ ἱνατί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;

22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν.

23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί.

24 Καὶ ἥψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαοὺλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ, Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειταί σοι παρὰ τοὺς ἄλλους, ἀπόκνιζε· καὶ ἔφαγε Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.

26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, λέγων, Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως ἔξω.

27 Αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαοὺλ, Εἶπον τῷ νεανίσκῳ, καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν· καὶ σὺ στῆθι ὡς σήμερον, καὶ ἄκουσον ῥῆμα Θεοῦ.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Οὐχὶ κέχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραήλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ· καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα.

2 Ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ῥαχὴλ ἐν τῷ

ὅρει Βενιαμὶν ἁλλομένους μεγάλα· καὶ ἐροῦσί σοι, Εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἐδαψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, λέγων, Τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;

3 Καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν, καὶ ἐπέκεινα ἥξεις ἕως τῆς δρυὸς Θαβὼρ, καὶ εὑρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν Θεὸν εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἴροντα τρία αἰγίδια, καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων, καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου.

4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ Θεοῦ, οὗ ἐστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων· ἐκεῖ Νασὶβ ὁ ἀλλόφυλος· καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ τύμπανον, καὶ αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες.

6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.

7 Καὶ ἔσται ὅταν ἥξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.

8 Καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγὰλ, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικάς· ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις.

9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

10 Καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνὸν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἥλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

12 Καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν, καὶ εἶπε, Καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν, Ἦ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν.

14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν, Ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἴδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶ, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ.

15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ, Ἀπάγγειλον δή μοι τί εἶπέ σοι Σαμουήλ;

16 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι· τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ.

18 Καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Τάδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς.

19 Καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν Θεὸν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν.

20 Καὶ προσήγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραὴλ, καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν.

21 Καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμὶν εἰς φυλὰς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς· καὶ ἐζήτει αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρίσκετο.

22 Καὶ ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ, Εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι.

23 Καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.

24 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, Εἰ ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπαν, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

25 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως· καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

26 Καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἥψατο Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαούλ.

27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, Τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ· καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην, Διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι.

2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης, Ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιὸν, καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραήλ.

3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς, Ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾖ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαοὺλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ· καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν.

5 Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τοπρωῒ ἐξ ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαοὺλ, Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς.

6 Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα.

7 Καὶ ἔλαβε δύο βόας, καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων, Ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουὴλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσὶν αὐτοῦ· καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς.

8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βιζὲκ ἐν Βαμᾷ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις, Τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, Αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβὶς, καὶ εὐφράνθησαν.

10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην, Αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον, καὶ ἔθετο Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχὰς, καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη καὶ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.

12 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Τίς ὁ εἴπας ὅτι Σαοὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς.

13 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραήλ.

14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Πορευθῶμεν εἰς Γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.

15 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλοις· καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἴπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα,

2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν· κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι,

καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μόσχον τίνος εἴληφα, ἢ ὄνον τίνος εἴληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.

4 Καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ, Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν.

5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν χειρί μου οὐδέν· καὶ εἶπαν, Μάρτυς.

6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

7 Καὶ νῦν κατάστητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην Κυρίου, ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

8 Ὡς εἰσῆλθεν Ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

9 Καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσὼρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωὰβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς.

10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ ἔλεγον, Ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον, καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι.

11 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἱεροβάαλ, καὶ τὸν Βαρὰκ, καὶ τὸν Ἰεφθάε, καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατῳκεῖτε πεποιθότες.

12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἴπατε, Οὐχὶ, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν.

13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε· καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.

14 Ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσητε αὐτῷ, καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου πορευόμενοι.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ

Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν.

16 Καὶ νῦν κατάστητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

17 Οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν· καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον Κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

18 Καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν Κύριον· καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ.

19 Καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ, Πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.

20 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν, Μὴ φοβεῖσθε· ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν.

21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν, καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν.

22 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν.

23 Καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν·

24 Πλὴν φοβεῖσθε τὸν Κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν.

25 Καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

2 ΚΑΙ' ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραήλ· καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμὰς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθὴλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαοὺλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων, Ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι.

4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων, Πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασὶβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ᾐσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.

5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραὴλ

τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων,
καὶ ἓξ χιλιάδες ἱππέων, καὶ
λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν
θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀνα-
βαίνουσι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν
Μαχμὰς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρὼν
κατὰ Νότου.
6 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι
στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐ-
τὸν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς
σπηλαίοις, καὶ ἐν ταῖς μάν-
δραις, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ
ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκ-
κοις.
7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβη-
σαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ
καὶ Γαλαάδ· καὶ Σαοὺλ ἔτι ἦν
ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ.
8 Καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας
τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουὴλ,
καὶ οὐ παρεγίνετο Σαμουὴλ εἰς
Γάλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς
αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
9 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Προσα-
γάγετε ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτω-
σιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε
τὴν ὁλοκαύτωσιν.
10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλε-
σεν ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν,
καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται· καὶ
ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐ-
τῷ εὐλογῆσαι αὐτόν.
11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Τί
πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ,
Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ παρεγίνου
ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν
ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συν-
ήχθησαν εἰς Μαχμὰς,
12 Καὶ εἶπα, Νῦν καταβή-
σονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς μὲ εἰς
Γάλγαλα, καὶ τοῦ προσώπου
τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθην· καὶ ἐνε-
κρατευσάμην, καὶ ἀνήνεγκα τὴν
ὁλοκαύτωσιν.
13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Μεματαίωταί σοι, ὅτι
οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου,
ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος, ὡς νῦν
ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν
σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος.
14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ
στήσεταί σοι, καὶ ζητήσει Κύ-
ριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ· καὶ ἐντελεῖται
Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας
ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.
15 Καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ
ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγάλων· καὶ τὸ
κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη
ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπί-
σω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ·
αὐτῶν παραγινομένων ἐκ Γαλ-
γάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ
ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν
εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακο-
σίους ἄνδρας.
16 Καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν
υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρε-
θέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν
Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ ἔκλαιον,
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλή-
κεισαν ἐν Μαχμάς.
17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ
ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς·
ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν
Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ.
18 Καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπι-
βλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρών· καὶ ἡ
ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν
Γαβεὲ τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαὶ
τὴν Σαβίμ.

19 Καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ.

20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ.

21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεύη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή.

22 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχμὰς, καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν· καὶ εὑρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ, Δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε.

2 Καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδὼν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὼβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλὼμ αἴρων ἐφοὺδ· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

4 Καὶ ἀναμέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου, καὶ ὀδοὺς πέτρας ἐκ τούτου· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βασὲς, καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννά.

5 Ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐρχομένῳ Μαχμὰς, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ Νότου ἐρχομένῳ Γαβαί.

6 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ, Δεῦρο, διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀπεριτμήτων τούτων, εἴτι ποιήσαι Κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, Ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδία σου ἐκκλίνῃ· ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία σου καρδία μου.

8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς αὐτούς.

9 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν· καὶ στησόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς.

10 Ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.

11 Καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι, Ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν, οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσὰβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν, Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα· καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου.

15 Καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ἐν ἀγρῷ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσὰβ, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ Κυρίου.

16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, Ἐπισκέψασθε δὴ, καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ εὑρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ Ἀχιᾷ, Προσάγαγε τὸ ἐφούδ· ὅτι αὐτὸς ἦρε τὸ ἐφοὺδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραήλ.

19 Καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, Συνάγαγε τὰς χεῖράς σου.

20 Καὶ ἀνέβη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου· καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

21 Καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν.

22 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ, καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον· καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραήλ· καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὴν Βαμώθ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν.

23 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῒμ.

24 Καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-

νη, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ, λέγων,
Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς
φάγεται ἄρτον ἕως ἑσπέρας· καὶ
ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ
οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου
καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.
25 Καὶ Ἰάαλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ.
26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς
τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ
στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς
τὸν ὅρκον Κυρίου.
27 Καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει
ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος,
καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ
λαοῦ, καὶ εἶπεν, Ὁρκίσας ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου, λέγων,
Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς
φάγεται ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξελύθη ὁ λαός.
29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν, καὶ
εἶπεν, Ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου
τὴν γῆν· ἴδε, διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχύ τι
τοῦ μέλιτος τούτου.
30 Ἀλλ' ὅτι ἔφαγεν ἔσθων
σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκύλων τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι νῦν
ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἡ ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις.
31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν
Μαχμάς· καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς
σφόδρα.
32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ
σκῦλα· καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βουκόλια, καὶ τέκνα
βοῶν, καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.
33 Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ,
λέγοντες, Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ
Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ αἵματι·
καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἐκ Γεθθαὶμ
κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν.
34 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἴπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ· καὶ
σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ
ἁμάρτητε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν
σὺν τῷ αἵματι· καὶ προσῆγεν ὁ
λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ.
35 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαοὺλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο
ἤρξατο Σαοὺλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
36 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν
νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφαύσῃ ἡμέρα, καὶ
μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα· καὶ εἶπαν, Πᾶν τὸ ἀγαθὸν
ἐνώπιόν σου ποίει· καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς
τὸν Θεόν.
37 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ τὸν
Θεὸν, Εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραήλ; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

38 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.

39 Ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ.

40 Καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, Τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει.

41 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δήλους· καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσιότητα· καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαοὺλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε.

42 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Βάλλετε ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου· ὃν ἂν κατακληρώσηται Κύριος, ἀποθανέτω· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, Οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ κατεκράτησε Σαοὺλ τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν.

43 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω.

44 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον.

45 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαοὺλ, Εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραήλ; ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε.

46 Καὶ ἀνέβη Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀλλοφύλων· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.

47 Καὶ Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν, κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωὰβ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ, καὶ εἰς τὸν Βαιθαιὼρ, καὶ εἰς βασιλέα Σουβὰ, καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους· οὗ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο.

48 Καὶ ἐποίησε δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλήκ· καὶ ἐξείλετο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν.

49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαοὺλ Ἰωνάθαν, καὶ Ἰεσσιοὺ, καὶ Μελχισά· καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μερὸβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ.

50 Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐ-

τοῦ Ἀχινοὸμ, θυγάτηρ Ἀχιμάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ Ἀβεννὴρ, υἱὸς Νὴρ υἱοῦ οἰκείου Σαούλ.

51 Καὶ Κὶς πατὴρ Σαοὺλ, καὶ Νὴρ πατὴρ Ἀβεννὴρ υἱὸς Ἰαμὶν, υἱοῦ Ἀβιήλ.

52 Καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαούλ· καὶ ἰδὼν Σαοὺλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν, καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, Ἐμὲ ἀπέστειλε Κύριος χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς Κυρίου.

2 Τάδε εἶπε Κύριος σαβαὼθ, Νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου.

3 Καὶ νῦν πορεύου, καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου.

4 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.

5 Καὶ ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλὴκ, καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ.

6 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον, Ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ.

7 Καὶ ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐιλὰτ ἕως Σοὺρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου.

8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν καὶ Ἱερὶμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.

9 Καὶ περιεποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκολίων, καὶ τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν ἀμπελώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.

10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων,

11 Παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὄπισθέ μου, καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε· καὶ ἠθύμησε Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.

12 Καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τοπρωΐ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σα-

οὺλ, λέγοντες, Ἥκει Σαμουὴλ
εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν
αὐτῷ χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ
ἅρμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλγα-
λα πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
ἀνέφερεν ὁλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ,
τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγ-
κεν ἐξ Ἀμαλήκ.
13 Καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ
πρὸς Σαούλ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
Σαοὺλ, Εὐλογητὸς σὺ τῷ Κυ-
ρίῳ· ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε
Κύριος.
14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Καὶ
τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου
ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ φωνὴ τῶν
βοῶν ἣν ἐγὼ ἀκούω;
15 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἐξ Ἀ-
μαλὴκ ἤνεγκα αὐτὰ, ἃ περιε-
ποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα
τοῦ ποιμνίου, καὶ τῶν βοῶν, ὅπως
τυθῇ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ
λοιπὰ ἐξωλόθρευσα.
16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Ἄνες, καὶ ἀπαγγελῶ
σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ
τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λά-
λησον.
17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκήπτρου
φυλῆς Ἰσραήλ; καὶ ἔχρισέ σε
Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.
18 Καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος
ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι, Πορεύθητι,
καὶ ἐξολόθρευσον· ἀνελεῖς τοὺς
ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμὲ, τὸν Ἀ-
μαλὴκ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς
ἕως συντελέσῃς αὐτούς.
19 Καὶ ἱνατί οὐκ ἤκουσας
φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὥρμησας
τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα, καὶ
ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυ-
ρίου;
20 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σα-
μουὴλ, Διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς
φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθην
τῇ ὁδῷ ᾗ ἀπέστειλέ με Κύριος,
καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα
Ἀμαλὴκ, καὶ τὸν Ἀμαλὴκ ἐξω-
λόθρευσα.
21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν
σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια
τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρεύματος,
θῦσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
ἐν Γαλγάλοις.
22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Εἰ
θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώμα-
τα καὶ θυσίας, ὡς τὸ ἀκοῦσαι
φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ
θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ ἐπακρόασις
ὑπὲρ στέαρ κριῶν.
23 Ὅτι ἁμαρτία οἰώνισμά ἐσ-
τιν, ὀδύνην καὶ πόνους θεραφὶν
ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ
ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε
Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσ-
ραήλ.
24 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σα-
μουὴλ, Ἡμάρτηκα, ὅτι παρέβην
τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά
σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν, καὶ
ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν.
25 Καὶ νῦν ἆρον δὴ τὸ ἁμάρ-
τημά μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ'
ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου.
26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Σαοὺλ, Οὐκ ἀναστρέψω μετὰ
σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα
Κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε Κύριος
τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσ-
ραήλ.
27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ

τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελ-
θεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ τοῦ
πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ,
καὶ διέῤῥηξεν αὐτό.
28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σα-
μουὴλ, Διέῤῥηξε Κύριος τὴν βα-
σιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χει-
ρός σου σήμερον, καὶ δώσει αὐ-
τὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ
ὑπὲρ σέ.
29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ
εἰς δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ
μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός
ἐστι τοῦ μετανοῆσαι αὐτός.
30 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἡμάρτη-
κα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον
λαοῦ μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ'
ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου.
31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ
ὀπίσω Σαοὺλ, καὶ προσεκύνησε
τῷ Κυρίῳ.
32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Προσ-
αγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασι-
λέα Ἀμαλήκ· καὶ προσῆλθε
πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ
εἶπεν Ἀγὰγ, Εἰ οὕτω πικρὸς ὁ
θάνατος.
33 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς
Ἀγὰγ, Καθότι ἠτέκνωσε γυναῖ-
κας ἡ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκ-
νωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ
σου· καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν
Ἀγὰγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλ-
γάλ.
34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς
Ἀρμαθαίμ· καὶ Σαοὺλ ἀνέβη
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά.
35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σα-
μουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέ-
ρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει
Σαμουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ Κύριο
μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸ
Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. ις'. 16.

1 ΚΑΙ' εἶπε Κύριος πρὸς Σα-
μουὴλ, Ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ
Σαοὺλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν.
μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλῆ-
σον τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ
δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ
ἕως Βηθλεὲμ, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα.
2 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Πῶς
πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαοὺλ,
καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ εἶπε Κύ-
ριος, Δάμαλιν βοῶν λάβε ἐν τῇ
χειρί σου, καὶ ἐρεῖς, Θῦσαι τῷ
Κυρίῳ ἥκω.
3 Καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς
τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ
ποιήσεις· καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπω
πρὸς σέ.
4 Καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάν-
τα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος·
καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεὲμ, καὶ ἐξέ-
στησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πό-
λεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ, καὶ
εἶπαν, Ἡ εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου ὁ
Βλέπων;
5 Καὶ εἶπεν, Εἰρήνη· θῦσαι τῷ
Κυρίῳ ἥκω· ἁγιάσθητε καὶ εὐ-
φράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον· καὶ
ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς
τὴν θυσίαν.
6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι
αὐτοὺς, καὶ εἶδε τὸν Ἐλιὰβ, καὶ
εἶπεν, Ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου
χριστὸς αὐτοῦ.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σα

μουὴλ, Μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέψεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ Θεός· ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον Σαμουήλ· καὶ εἶπεν, Οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ Θεός.

9 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμά· καὶ εἶπε, Καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.

10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἐκλελοίπασι τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν, Ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ, Ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτὸν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυῤῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ, Ἀνάστα καὶ χρῖσον τὸν Δαυὶδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός.

13 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω· καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ.

14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου.

15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε.

16 Εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ, καὶ ψαλῇ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.

17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε δή μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς μέ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην, καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμὸν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετὸς, καὶ πολεμιστὴς, καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων, Ἀπόστειλον πρὸς μὲ τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου.

20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ ἄρτων, καὶ ἀσκὸν οἴνου, καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαούλ.

21 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα· καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.

22 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαὶ, λέγων, Παριστάσ-

θω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι
εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι
πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ
ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν,
καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἀνέψυχε Σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν αὐ-
τῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρόν.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' συνάγουσιν ἀλλόφυλοι
τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πό-
λεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκ-
χὼθ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμ-
βάλλουσιν ἀναμέσον Σοκχὼθ,
καὶ ἀναμέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέν.
2 Καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες
Ἰσραὴλ συνάγονται, καὶ παρεμ-
βάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ,
καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον
ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων.
3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἵστανται
ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσ-
ραὴλ ἵσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐν-
ταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον
αὐτῶν.
4 Καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς
ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλο-
φύλων, Γολιὰθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ
Γὲθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πή-
χεων καὶ σπιθαμῆς.
5 Καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἁ-
λυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς· καὶ
ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ,
πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ
καὶ σιδήρου.
6 Καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπὶ
τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπὶς
χαλκῆ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐ-
τοῦ.
7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος
αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων,
καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων
σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἴρων τὰ
ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐ-
τοῦ.
8 Καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς
τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς, Τί ἐκπορεύεσθε πα-
ρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας
ἡμῶν; οὐκ ἐγώ εἰμι ἀλλόφυλος,
καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαούλ;
ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ
καταβήτω πρός μέ.
9 Καὶ ἐὰν δυνηθῇ πολεμῆσαι
πρὸς μὲ, καὶ ἐὰν πατάξῃ με,
καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους·
ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω
αὐτὸν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους,
καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.
10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος,
Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράτα-
ξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μο-
νομαχήσομεν ἀμφότεροι.
11 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλ-
λοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν
καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σα-
οὺλ, Μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία
τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦ-
λός σου πορεύσεται καὶ πολεμή-
σει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.
33 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν
Δαυὶδ, Οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι
πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολε-
μεῖν μετ' αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ
σὺ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστὴς
ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σα-
οὺλ, Ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου

τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ·
καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων, καὶ ἡ
ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον
ἐκ τῆς ἀγέλης,
35 Καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω
αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτὸν, καὶ
ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐ-
τοῦ· καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμὲ,
καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανά-
τωσα αὐτόν.
36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν
ἄρκον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου, καὶ
ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμη-
τος ὡς ἓν τούτων· οὐχὶ πορεύσο-
μαι καὶ πατάξω αὐτὸν, καὶ ἀ-
φελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραήλ;
διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος,
ὃς ὠνείδισε παράταξιν Θεοῦ ζῶν-
τος;
37 Κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ
χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς
τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξελεῖταί με
ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ
ἀπεριτμήτου τούτου· καὶ εἶπε
Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Πορεύου, καὶ
ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ.
38 Καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν
Δαυὶδ μανδύαν, καὶ τὴν περικε-
φαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ,
39 Καὶ ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν
ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μαν-
δύου αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασε περι-
πατήσας ἅπαξ καὶ δίς· καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, Οὐ μὴ δύνω-
μαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ
πεπείραμαι· καὶ ἀφαιροῦσιν αὐ-
τὰ ἀπ' αὐτοῦ.
40 Καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν
αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους
λείους ἐκ τοῦ χειμάῤῥου, καὶ ἔ-
θετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποι-
μενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλο-
γὴν, καὶ σφενδόνη αὐτοῦ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσῆλθε πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
42 Καὶ εἶδε Γολιὰθ τὸν Δα-
υὶδ, καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν· ὅτι
αὐτὸς ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς
πυῤῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλ-
μῶν.
43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος
πρὸς Δαυὶδ, Ὡσεὶ κύων ἐγώ εἰ-
μι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ
καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐ-
χὶ, ἀλλ' ἢ χείρων κυνός· καὶ κα-
τηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυ-
ὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.
44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος
πρὸς Δαυὶδ, Δεῦρο πρὸς μὲ, καὶ
δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πε-
τεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτή-
νεσι τῆς γῆς.
45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν
ἀλλόφυλον, Σὺ ἔρχῃ πρὸς μὲ ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν
ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς
σὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ σα-
βαὼθ παρατάξεως Ἰσραὴλ, ἣν
ὠνείδισας
46 Σήμερον, καὶ ἀποκλείσει
σε Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά
μου, καὶ ἀποκτενῶ σε, καὶ ἀφε-
λῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ σοῦ,
καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ
κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων
ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετει-
νοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς· καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ
γῆ, ὅτι ἐστὶ Θεὸς ἐν Ἰσραήλ.

47 Καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυίδ.

49 Καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κάδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἕνα, καὶ ἐσφενδόνησε, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδυ ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

51 Καὶ ἔδραμε Δαυίδ, καὶ ἐπέστη ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγον.

52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γὲθ, καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος· καὶ ἔπεσον τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γὲθ, καὶ ἕως Ἀκκαρών.

53 Καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.

54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιη΄. 18.

6 ΚΑΙ᾽ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν χαρμοσύνῃ, καὶ ἐν κυμβάλοις.

7 Καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες, καὶ ἔλεγον, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ.

8 Καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ εἶπε, Τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας.

12 Καὶ ἐφοβήθη Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυίδ,

13 Καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλίαρχον· καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ἦν μετ᾽ αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

16 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυίδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.

20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ τὸν Δαυίδ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, καὶ ηὐθύνθη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ Σαοὺλ χεὶρ ἀλλοφύλων.

22 Καὶ ἐνετείλατο Σαοὺλ τοῖς

παισὶν αὐτοῦ, λέγων, Λαλήσατε
ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυὶδ, λέγον-
τες, Ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς,
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀ-
γαπῶσί σε, καὶ σὺ ἐπιγάμβρευ-
σον τῷ βασιλεῖ.
23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες
Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ
ῥήματα ταῦτα· καὶ εἶπε Δαυὶδ,
Εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ; κἀγὼ
ἀνὴρ ταπεινὸς, καὶ οὐχὶ ἔνδοξος.
24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες
Σαοὺλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα, ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.
25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Τάδε ἐ-
ρεῖτε τῷ Δαυὶδ, Οὐ βούλεται ὁ
βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν
ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων
ἐκδικῆσαι ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως·
καὶ Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν
αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύ-
λων.
26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ
παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα, καὶ ηὐθύνθη ὁ λό-
γος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμ-
βρεῦσαι τῷ βασιλεῖ.
27 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ
ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλ-
λοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας· καὶ ἀ-
νήνεγκε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν,
καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασι-
λεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελ-
χὸλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς
γυναῖκα.
28 Καὶ εἶδε Σαοὺλ ὅτι Κύριος
μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
ἠγάπα αὐτόν.
29 Καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσ-
θαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ᾿ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς
Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.
2 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ
ᾑρεῖτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα· καὶ ἀ-
πήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ,
λέγων, Σαοὺλ ζητεῖ θανατῶσαί
σε· φύλαξαι οὖν αὔριον πρωῒ, καὶ
κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῇ.
3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ
στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός
μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν ἦς ἐκεῖ· καὶ
ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν
πατέρα μου, καὶ ὄψομαι ὅ, τι
ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι.
4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν πε-
ρὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν
πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Μὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασι-
λεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου Δαυὶδ,
ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σὲ, καὶ
τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφό-
δρα.
5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπά-
ταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίη-
σε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην,
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, καὶ ἐχά-
ρησαν· καὶ ἱνατί ἁμαρτάνεις εἰς
αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν Δαυ-
ὶδ δωρεάν;
6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φω-
νῆς Ἰωνάθαν· καὶ ὤμοσε Σαοὺλ,
λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖ-
ται.
7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν
Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ
εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ

πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐ-
τοῦ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέ-
ραν.
8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος
γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ, καὶ κα-
τίσχυσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν
ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφό-
δρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου
αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ
πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς
ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.
10 Καὶ ἐζήτει Σαοὺλ πατά-
ξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυίδ· καὶ ἀ-
πέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαούλ·
καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖ-
χον· καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ
διεσώθη.
11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ
ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλά-
ξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν
πρωΐ· καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ
Μελχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα,
Ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν
σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὔ-
ριον θανατωθήσῃ.
12 Καὶ κατάγει ἡ Μελχὸλ
τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ
ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται.
13 Καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὸλ τὰ
κενοτάφια, καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν
κλίνην, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν ἔθε-
το πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκά-
λυψεν αὐτὰ ἱματίῳ.
14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγ-
γέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ
λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν.
15 Καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν
Δαυὶδ, λέγων, Ἀγάγετε αὐτὸν
ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς μὲ τοῦ θα-
νατῶσαι αὐτόν.
16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι,
καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς
κλίνης, καὶ ἧπαρ τῶν αἰγῶν
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.
17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελ-
χὸλ, Ἱνατί οὕτως παρελογίσω
με, καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν
μου, καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελ-
χὸλ τῷ Σαοὺλ, αὐτὸς εἶπεν,
Ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θα-
νατώσω σε.
18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διε-
σώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σα-
μουὴλ εἰς Ἀρμαθαὶμ, καὶ ἀπαγ
γέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίη-
σεν αὐτῷ Σαούλ· καὶ ἐπορεύθ
Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθι-
σαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ.
19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ,
λέγοντες, Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰ
ἐν Ῥαμᾷ.
20 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγ
γέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶ-
δον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφη-
τῶν, καὶ Σαμουὴλ εἱστήκει κα
θεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη
ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ
πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προφητεύου-
σι.
21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ,
καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέ-
ρους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐ-
τοί· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀπο-
στεῖλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ
ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί.
22 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ,
καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρ-
μαθαὶμ, καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ
φρέατος τοῦ ἅλω τοῦ ἐν τῷ Σε-

φὶ, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, Ποῦ Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ; καὶ εἶπαν, Ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ.

23 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ· καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ.

24 Καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· διὰ τοῦτο ἔλεγον, Εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ, καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχήν μου;

2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα, ἢ μικρὸν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου· καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο.

3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε, Γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε, Μὴ γνῶναι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου.

4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τί ποιήσω σοι;

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς με, καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης.

6 Καὶ ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς, Παραιτούμενος παρῃτήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ φυλῇ.

7 Ἐὰν τάδε εἴπῃ, Ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.

8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ δούλου σου, ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σὺ, καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἱνατί οὕτως εἰσάγεις με;

9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Μηδαμῶς σοι· ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐὰν μὴ ᾖ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, Τίς ἀπαγγείλῃ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;

11 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, Πορεύου, καὶ μένε εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς

Δαυὶδ, Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα
μοῦ ὡς ἂν ὁ καιρὸς, τρισσῶς,
καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ περὶ Δαυὶδ,
καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σὲ εἰς
ἀγρὸν,

13 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ
Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσθείη, ὅτι
ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ, καὶ
ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον σου, καὶ
ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ
εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος με-
τὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πα-
τρός μου.

14 Καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μου ζῶν-
τος, καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐ-
μοῦ· καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,

15 Οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ
τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος·
καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον
τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ
τοῦ προσώπου τῆς γῆς, εὑρεθῆναι
τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ
οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζητῆσαι Κύ-
ριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυίδ.

17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνά-
θαν ὀμόσαι τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἠγά-
πησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐ-
τόν.

18 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, Αὔ-
ριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπήσῃ,
ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.

19 Καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισ-
κέψῃ καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον
σου οὗ κρυβῇς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ
ἐργὰβ ἐκεῖνο.

20 Καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς
σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων
εἰς τὴν Ἀματταρί.

21 Καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ
παιδάριον, λέγων, Δεῦρο, εὑρέ
μοι τὴν σχίζαν.

22 Ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παι-
δαρίῳ, Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ
καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν· παραγί-
νου, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ οὐκ ἔστι
λόγος, ζῇ Κύριος· ἐὰν τάδε εἴπω
τῷ νεανίσκῳ, Ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐπέκεινα· πορεύου, ὅτι
ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.

23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσα-
μεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ Κύριος μάρ-
τυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως
αἰῶνος.

24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν
ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν,
καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν
τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

25 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κα-
θέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ
ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον,
καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ
ἐκάθισεν Ἀβεννὴρ ἐκ πλαγίων
Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος
Δαυίδ.

26 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἴρηκε,
Σύμπτωμα φαίνεται, μὴ κα-
θαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισ-
ται.

27 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον
τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ,
καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυ-
ίδ· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνά-
θαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Τί ὅτι οὐ
παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ
ἐχθὲς, καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τρά-
πεζαν;

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ
Σαοὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Παρή-
τηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς

Βηθλεὲμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι,

29 Καὶ εἶπεν, Ἐξαπόστειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρὸς μὲ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διαβήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο οὐ παραγίγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

30 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου;

31 Ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ, Ἱνατί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκε;

33 Καὶ ἐπῆρε Σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.

34 Καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυίδ, ὅτι συνετέλεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. –

35 Καὶ ἐγενήθη πρωῒ, καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρὸν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ᾽ αὐτοῦ.

36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, Δράμε, εὑρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίζῃ, καὶ παρήγαγεν αὐτήν.

37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν· καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν, Ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα.

38 Καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων, Ταχύνας σπεῦσον, καὶ μὴ στῇς· καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεγκε τὰς σχίζας πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ.

39 Καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθὲν, πάρεξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυίδ.

40 Καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, Πορεύου, εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν.

41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ ἀργὰβ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρὶς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης.

42 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὀμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι

ἐν ὀνόματι Κυρίου, λέγοντες, Κύριος ἔσται μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός μου, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΚΑΙ` ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ;

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, Ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι, Μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαί σοι· καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ, Θεοῦ πίστις φελλανὶ μαεμωνί.

3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὑρεθέν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοί εἰσιν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάριά ἐστι πλὴν ἀπὸ γυναικὸς, καὶ φάγεται.

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι, ἀλλ' ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ᾗ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς.

7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἓν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαρὰν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαούλ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ, Ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδήν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, Ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλᾶ· καὶ αὕτη ἐνειλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή· δός μοι αὐτήν.

10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαούλ· καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ.

11 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτὸν, Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι, Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν

χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

12 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ.

13 Καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σίελα αὐτοῦ κατέῤῥει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπίληπτον, ἱνατί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρός μέ;

15 Μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρός μέ; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

ΚΕΦ. κβʹ. 22.

1 ΚΑΙ` ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ, καὶ διεσώθη, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ καταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ.

2 Καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ᾽ αὐτῶν ἡγούμενος, καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.

3 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφὰθ τῆς Μωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωὰβ, Γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ, ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ Θεός.

4 Καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωὰβ, καὶ κατῴκουν μετ᾽ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.

5 Καὶ εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ, Μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ· πορεύου, καὶ ἥξεις εἰς γῆν Ἰούδα· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίκ.

6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἔγνωσται Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ῥαμᾷ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ.

7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παιδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ, Ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμὶν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους,

8 Ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ᾽ ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

9 Καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαοὺλ, καὶ εἶπεν, Ἑώ-

ρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα.

10 Καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ.

11 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτὼβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβᾶ· καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα.

12 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἄκουε δὴ υἱὲ Ἀχιτώβ· καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ, λάλει κύριε.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ, Ἱνατί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ, δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾷν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ, θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη;

14 Καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς, καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου, καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου;

15 Ἦ σήμερον ἦργμαι ἐρωτᾷν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς· μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν, ἢ μέγα.

16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ, Θανάτῳ ἀποθανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου.

17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτὸν, Προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτὸς, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου· καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου.

18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ, Ἐπιστρέφου σὺ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἴροντας ἐφοὺδ.

19 Καὶ τὴν Νομβᾶ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχου, καὶ ὄνου, καὶ προβάτου.

20 Καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Ἀχιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτὼβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυίδ.

21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ, Ἤδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγώ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρός σου.

23 Κάθου μετ' ἐμοῦ· μὴ φοβοῦ, ὅτι οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυ-

χῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ᾿ ἐμοί.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ΚΑΙ᾿ ἀπηγγέλη τῷ Δαυ-
ὶδ, λέγοντες, Ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι
πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεϊλὰ, καὶ
αὐτοὶ διαρπάζουσι, καταπατοῦ-
σι τοὺς ἅλω.
2 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ
τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ πορευθῶ,
καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους
τούτους; καὶ εἶπε Κύριος, Πο-
ρεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλ-
λοφύλοις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν
Κεϊλά.
3 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ
Δαυὶδ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἡμεῖς
ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβού-
μεθα, καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευ-
θῶμεν εἰς Κεϊλὰ, εἰς τὰ σκῦ-
λα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσό-
μεθα;
4 Καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἔτι
ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ
ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ, Ἀνάστηθι καὶ κατά-
βηθι εἰς Κεϊλὰ, ὅτι ἐγὼ παρα-
δίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖ-
ράς σου.
5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ᾿ αὐτοῦ εἰς Κειλὰ,
καὶ ἐπολέμησε τοῖς ἀλλοφύλοις·
καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ,
καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν,
καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν
μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς
κατοικοῦντας Κεϊλά.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν
Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχιμέλεχ πρὸς
Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ
εἰς Κεϊλὰ κατέβη ἔχων ἐφοὺδ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ,
ὅτι ἥκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεϊλά· καὶ
εἶπε Σαοὺλ, Πέπρακεν αὐτὸν ὁ
Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι
ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πό-
λιν θυρῶν καὶ μοχλῶν.
8 Καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ
παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς
πόλεμον εἰς Κεϊλὰ, συνέχειν τὸν
Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ.
9 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι οὐ
παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ
τὴν κακίαν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, Προσάγαγε
τὸ ἐφοὺδ Κυρίου.
10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Κύριε ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν
ὁ δοῦλός σου, ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ
ἐλθεῖν ἐπὶ Κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν
πόλιν δι᾿ ἐμέ.
11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ
νῦν εἰ καταβήσεται Σαοὺλ κα-
θὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου; Κύριε
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγειλον τῷ
δούλῳ σου· καὶ εἶπε Κύριος, Ἀ-
ποκλεισθήσεται.
13 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ᾿ αὐτοῦ ὡς τετρα-
κόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεϊλὰ,
καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἐὰν ἐπορεύον-
το· καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη,
ὅτι διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεϊλὰ,
καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν.
14 Καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασερὲμ
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ
ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει
Ζὶφ, ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμώδει· καὶ
ἐζήτει αὐτὸν Σαοὺλ πάσας τὰς
ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν
Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

15 Καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυΐδ· καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμώδει ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ.

16 Καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινὴν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ,

17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι εἰς δεύτερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως.

18 Καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμώδους πρὸς Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνὸν, λέγοντες, Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελᾶ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦ;

20 Καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν, καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ, Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ.

22 Πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοιμάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, μή ποτε πανουργεύσηται.

23 Καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰούδα.

24 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαούλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦ.

25 Καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαών· καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαών.

26 Καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ· καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς.

27 Καὶ πρὸς Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων, Σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν.

28 Καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ' ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐνγαδδί.

2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύ-

λων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί.

3 Καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδδαιέμ.

4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον· καὶ Σαοὺλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὲ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος τοῦ Σαοὺλ λαθραίως.

6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν, ὅτι ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ Κυρίου, ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν, ὅτι χριστὸς Κυρίου ἐστὶν οὗτος.

8 Καὶ ἔπεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θῦσαι τὸν Σαούλ· καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη τὴν ὁδόν.

9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ, λέγων, Κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, Ἱνατί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ, λεγόντων, Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου;

11 Ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖναί σε, καὶ ἐφεισάμην σου, καὶ εἶπα, Οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι.

12 Καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σου ἐν τῇ χειρί μου, ἐγὼ ἀφῄρηκα τὸ πτερύγιον, καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε· καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σὲ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν.

13 Δικάσαι Κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι με Κύριος ἐκ σοῦ· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ,

14 Καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία· Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.

15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σύ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος, καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός;

16 Γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν

καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
ἀναμέσον σου, ἴδοι Κύριος καὶ
κρίναι τὴν κρίσιν μου, καὶ δικά-
σαι μοι ἐκ χειρός σου.
17 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε
Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν
πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ,
Ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ;
καὶ ἦρε Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ,
καὶ ἔκλαυσε.
18 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυ-
ὶδ, Δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμὲ, ὅτι σὺ
ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ
ἀνταπέδωκά σοι κακά.
19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι
σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ,
ὡς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖ-
ράς σου σήμερον, καὶ οὐκ ἀπέκ-
τεινάς με.
20 Καὶ ὅτι εἰ εὕροι τις τὸν
ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκ-
πέμψοι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ
Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ,
καθὼς πεποίηκας σήμερον.
21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω,
ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ
στήσεται ἐν χειρί σου ἡ βασιλεία
Ἰσραήλ.
22 Καὶ νῦν ὄμοσόν μοι ἐν Κυ-
ρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ
σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀ-
φανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴ-
κου τοῦ πατρός μου.
23 Καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ
Σαούλ· καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν
Μεσσερὰ στενήν.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΚΑΙ' ἀπέθανε Σαμουὴλ,
καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ,
καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπ-
τουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν
Ἀρμαθαίμ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ,
καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μα-
ών.
2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μα-
ὼν, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ
Καρμήλῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας
σφόδρα· καὶ τούτῳ ποίμνια τρισ-
χίλια, καὶ αἶγες χίλιαι· καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον
αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ.
3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νά-
βαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐ-
τοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἴ-
δει σφόδρα· καὶ ὁ ἄνθρωπος σκλη-
ρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι,
καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.
4 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμή-
λιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.
5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα
παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρί-
οις, Ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ
ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρω-
τήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου εἰς εἰρήνην,
6 Καὶ ἐρεῖτε τάδε· εἰς ὥρας
καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου,
καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα.
7 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι
κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ
ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς, καὶ
οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐθὲν
πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν
ἐν Καρμήλῳ.
8 Ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου,
καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι· καὶ εὑρέ-
τωσαν τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν

ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ᾽ ἡμέραν ἀγαθὴν ἥκομεν· δὸς δὴ ὃ ἐὰν εὕρῃ ἡ χείρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυΐδ.

9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυΐδ· καὶ ἀνεπήδησε,

10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυΐδ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ Δαυΐδ, καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσί;

12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυΐδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυΐδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Καὶ εἶπε Δαυΐδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ, Ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυΐδ, ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες· καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἓν τῶν παιδαρίων, λέγων, Ἰδοὺ Δαυΐδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ᾽ αὐτῶν.

15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽ αὐτοῖς.

16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽ αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον.

17 Καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμὸς, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.

18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους, καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφὶ ἀλφίτου, καὶ γόμορ ἓν σταφίδος, καὶ διακοσίας παλάθας, καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους.

19 Καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε.

20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκυίης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους, καὶ ἰδοὺ Δαυΐδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς.

21 Καὶ Δαυΐδ εἶπεν, Ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθὲν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

22 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυΐδ καὶ τάδε προσθείη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρωῒ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον.

23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυΐδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπή-

δησεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔπεσεν
ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν
24 Ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν, Ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ
ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δού-
λη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ
ἄκουσον λόγων τῆς δούλης σου.
25 Μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου
καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον
τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ
ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ'
αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ
εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου
ἃ ἀπέστειλας.
26 Καὶ νῦν κύριέ μου, ζῇ Κύ-
ριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, καθὼς
ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν
εἰς αἷμα ἀθῶον, καὶ σώζειν τὴν
χεῖρά σου σοί· καὶ νῦν γένοιντο
ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ
ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά.
27 Καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογί-
αν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη
σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις
τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι
τῷ κυρίῳ μου.
28 Ἆρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς
δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει
Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πισ-
τὸν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ
Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ
εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε.
29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος
καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν
ψυχήν σου, καὶ ἔσται ψυχὴ κυ-
ρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς
ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ
ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις
ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.
30 Καὶ ἔσται ὅτι ποιήσῃ Κύ-
ριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα
ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐν-
τελεῖταί σοι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ἰσραὴλ,
31 Καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο
βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ
κυρίῳ μου, ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον
δωρεὰν, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ
μου αὐτῷ· καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος
τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς
δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβι-
γαίᾳ, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμε-
ρον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν
μοι,
33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος
σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀπο-
κωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ
μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι
χεῖρά μου ἐμοί.
34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ Θε-
ὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκώλυσέ με
σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι
εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου
εἰς ἀπάντησίν μοι, τότε εἶπα,
Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ
ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς
τοῖχον.
35 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χει-
ρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερεν αὐτῷ,
καὶ εἶπεν αὐτῇ, Ἀνάβηθι εἰς εἰ-
ρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκου-
σα τῆς φωνῆς σου, καὶ ᾑρέτισα
τὸ πρόσωπόν σου.
36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία
πρὸς Νάβαλ· καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πό-
τος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς πότος βα-
σιλέως· καὶ ἡ καρδία Νάβαλ
ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν· καὶ αὐτὸς με-
θύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγ-

γγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέ-
γα ἕως φωτὸς τοῦ πρωΐ.
37 Καὶ ἐγένετο πρωΐ, ὡς ἐξέ-
νηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀ-
πήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα· καὶ ἐναπέθανεν ἡ
καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐ-
τὸς γίνεται ὡς λίθος.
38 Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡ-
μέραι, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν
Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.
39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ εἶ-
πεν, Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκ-
ρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου
ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς
κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ
ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ
ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν
αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.
40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ
πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον,
καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ, λέγοντες,
Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ,
λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
41 Καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύ-
νησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον,
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς
παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παί-
δων σου.
42 Καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία, καὶ
ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε
κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ
ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυ-
ὶδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖ-
κα.
43 Καὶ τὴν Ἀχινάαμ ἔλαβε
Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραὲλ, καὶ ἀμφότε-
ραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες.
44 Καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖ-
κα Δαυὶδ τῷ Φαλτὶ υἱῷ Ἀμὶς
τῷ ἐκ Ῥεμμᾶ.

ΚΕΦ. κϛ΄. 26.

1 ΚΑἸ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ
τῆς αὐχμώδους πρὸς τὸν Σαοὺλ
εἰς τὸν βουνὸν, λέγοντες, Ἰδοὺ
Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν
τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ, κατὰ πρό-
σωπον τοῦ Ἰεσσιμοῦ.
2 Καὶ ἀνέστη Σαοὺλ, καὶ κα-
τέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζὶφ, καὶ
μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀν-
δρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν
τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ.
3 Καὶ παρενέβαλε Σαοὺλ ἐν
τῷ βουνῷ τῷ Ἐχελὰ τῷ ἐπὶ
προσώπου τοῦ Ἰεσσιμοῦ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἥκει
Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρη-
μον.
4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κα-
τασκόπους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει
Σαοὺλ ἕτοιμος ἐκ Κεϊλά.
5 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα,
καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον
οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαοὺλ, καὶ ἐκεῖ
Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτη-
γος αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ ἐκάθευδεν
ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμ-
βεβληκὼς κύκλῳ αὐτοῦ.
6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ
εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετ-
ταῖον, καὶ πρὸς Ἀβεσσὰ υἱὸν
Σαρουίας ἀδελφὸν Ἰωὰβ, λέγων,
Τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς
Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ
εἶπεν Ἀβεσσὰ, Ἐγὼ εἰσελεύσο-
μαι μετὰ σοῦ.
7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ

Ἀβεσσὰ εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα· καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδε κύκλῳ αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ πρὸς Δαυὶδ, Ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.

9 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ, Μὴ ταπεινώσῃς αὐτὸν, ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται;

10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ζῇ Κύριος, ἐὰν μὴ Κύριος παίσῃ αὐτὸν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ.

11 Μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτούς.

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν.

14 Καὶ προσεκαλέσατο Δαυὶδ τὸν λαὸν, καὶ τῷ Ἀβεννὴρ ἐλάλησε, λέγων, Οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπε, Τίς εἶ σὺ ὁ καλῶν;

15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννὴρ, Οὐκ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς, ὡς σὺ, ἐν Ἰσραήλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα.

16 Καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς, οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος, ποῦ ἐστι τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ;

17 Καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἡ φωνή σου αὕτη, τέκνον Δαυίδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ.

18 Καὶ εἶπεν, Ἱνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα; καὶ τί εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα;

19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ ὁ Θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμὲ, ὀσφρανθείη θυσία σου· καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐστηρίχθαι ἐν κληρονομίᾳ Κυρίου, λέγοντες, Πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις.

20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά

μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξεναντίας προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχήν μου, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι.

21 Καὶ εἶπε Σαοὺλ, Ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε, ἀνθ' ὧν ἔντιμος ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα.

22 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· διελθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό·

23 Καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ· ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου.

24 Καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχή σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ σκεπάσαι με, καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως.

25 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ, Εὐλογημένος σὺ τέκνον· καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυνάμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κζ'. 27.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαούλ· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμὰχ βασιλέα Γέθ.

3 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχοῦς, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.

4 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γὲθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς, Εἰ δὴ εὕρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἀγρὸν, καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἱνατί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;

6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελὰκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων, τέσσαρας μῆνας.

8 Καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψοὺρ τετειχισμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν, καὶ
οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα ἢ γυναῖκα·
καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βου-
κόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους
καὶ ἱματισμὸν, καὶ ἀνέστρεψαν
καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς.
10 Καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
Δαυὶδ, Ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμε-
ρον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγ-
χοῦς, Κατὰ Νότον τῆς Ἰουδαίας
καὶ κατὰ Νότον Ἰεσμεγὰ καὶ
κατὰ Νότον τοῦ Κενεζί.
11 Καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα
οὐκ ἐζωογόνησα τοῦ εἰσαγαγεῖν
εἰς Γὲθ, λέγων, Μὴ ἀναγγείλω-
σιν εἰς Γὲθ καθ' ἡμῶν, λέγοντες,
Τάδε Δαυὶδ ποιεῖ· καὶ τόδε τὸ
δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡ-
μέρας ἃς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγ-
ρῷ τῶν ἀλλοφύλων.
12 Καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν
τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων, Ἠσ-
χυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται μοι
δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται
ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς
αὐτῶν ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ
Ἰσραήλ· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
Δαυὶδ, Γινώσκων γνώσῃ, ὅτι μετ'
ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πόλεμον σὺ,
καὶ οἱ ἄνδρες σου.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγ-
χοῦς, Οὕτω νῦν γνώσῃ ἃ ποιήσει
ὁ δοῦλός σου· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς
πρὸς Δαυὶδ, Οὕτως ἀρχισωμα-
τοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς
ἡμέρας.
3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ
ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ,
καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμα-
θαὶμ ἐν πόλει αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ
περιεῖλε τοὺς ἐγγαστριμύθους
καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.
4 Καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλό-
φυλοι, καὶ ἔρχονται καὶ παρεμ-
βάλλουσιν εἰς Σωνάμ· καὶ συνα-
θροίζει Σαοὺλ πάντα ἄνδρα Ἰσ-
ραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς
Γελβουέ.
5 Καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρεμ-
βολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐφο-
βήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ
σφόδρα.
6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ διὰ
Κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν
τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις.
7 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τοῖς παισὶν
αὐτοῦ, Ζητήσατέ μοι γυναῖκα
ἐγγαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι
πρὸς αὐτὴν, καὶ ζητήσω ἐν αὐ-
τῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ
πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ γυνὴ ἐγγασ-
τρίμυθος ἐν Ἀενδώρ.
8 Καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ,
καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα,
καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄν-
δρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται
πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς, καὶ
εἶπεν αὐτῇ, Μάντευσαι δή μοι ἐν
τῷ ἐγγαστριμύθῳ, καὶ ἀνάγαγέ
μοι ὃν ἐὰν εἴπω σοι.
9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, Ἰ-
δοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε Σα-
οὺλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐγγασ-
τριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἱνατί σὺ παγιδεύεις
τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι αὐ-
τήν;

10 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαοὺλ, λέγων, Ζῇ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεταί σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.

11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε, Τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι.

12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, Ἱνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαούλ.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς, Μὴ φοβοῦ, εἰπὸν τίνα ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, Θεοὺς ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοΐδα ἀναβεβλημένος· καὶ ἔγνω Σαοὺλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἱνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε Σαοὺλ, Θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.

16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ, Ἱνατί ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;

17 Καὶ πεποίηκε Κύριός σοι, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρί μου, καὶ διαῤῥήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ,

18 Διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλὴκ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων.

20 Καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἑστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι.

22 Καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοὶ ἰσχὺς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.

23 Καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον.

24 Καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσ-

πευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν· καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα,

25 Καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ· καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

ΚΕΦ. κθ'. 29.

1 ΚΑΙ' συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς 'Αφὲκ, καὶ 'Ισραὴλ παρενέβαλεν ἐν 'Αενδὼρ τὴν ἐν 'Ιεζραέλ.

2 Καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ 'Αγχοῦς.

3 Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων, Τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν 'Αγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων, Οὐκ οὗτος Δαυὶδ ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως 'Ισραήλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὕρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μὲ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, 'Απόστρεψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων;

5 Οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ᾧ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, 'Επάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

6 Καὶ ἐκάλεσεν 'Αγχοῦς τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὕρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἥκεις πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ.

7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς 'Αγχοῦς, Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;

9 Καὶ ἀπεκρίθη 'Αγχοῦς πρὸς Δαυὶδ, Οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, Οὐχ ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον.

10 Καὶ νῦν ὄρθρισον τοπρωῒ σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῇς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου· καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ

ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν, καὶ πορεύθητε.

11 Καὶ ὤρθρισε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. λ'. 30.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαβὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελὰκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν Νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελὰκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελὰκ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν πυρί.

2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ᾐχμαλώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ᾐχμαλωτευμένοι.

4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι τοῦ κλαίειν.

5 Καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ᾐχμαλωτεύθησαν, Ἀχιναὰμ ἡ Ἰεζραηλῖτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.

6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ, Προσάγαγε τὸ ἐφούδ.

8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου, λέγων, Εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδοὺρ τούτου; εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελῇ.

9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάῤῥου Βοσὸρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.

10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν· ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάῤῥου τοῦ Βοσόρ.

11 Καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ.

12 Καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον, καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίνος σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον, Ἐγώ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος.

14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ

τὸν Νότον τοῦ Χελεθὶ, καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ Νότον Χελοὺβ, καὶ τὴν Σεκελὰκ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρί.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδοὺρ τοῦτο; καὶ εἶπεν, Ὄμοσον δή μοι κατὰ τοῦ Θεοῦ μὴ θανατώσειν με, καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδοὺρ τοῦτο.

16 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα.

17 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δείλης καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ, ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον.

18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκῖται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο.

19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυίδ.

20 Καὶ ἔλαβε πάντα τὰ ποίμνια, καὶ τὰ βουκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων· καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο, Ταῦτα τὰ σκῦλα Δαυίδ.

21 Καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ὑπολειφθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τοῦ Βοσὸρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην.

22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, καὶ εἶπον, Ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξελόμεθα, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν.

23 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Οὐ ποιήσετε οὕτως, μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γεδδοὺρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

24 Καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἧττον ἡμῶν εἰσι, διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται.

25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.

26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελὰκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσ-

βυτέροις τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλήσιον αὐτοῦ, λέγων, Ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου,

27 Τοῖς ἐν Βαιθσοὺρ, καὶ τοῖς Ῥαμᾶ Νότου, καὶ τοῖς ἐν Γεθὸρ,

28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροὴρ, καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδὶ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὶ, καὶ τοῖς ἐν Ἐσθιὲ,

29 Καὶ τοῖς ἐν Γὲθ, καὶ τοῖς ἐν Κιμὰθ, καὶ τοῖς ἐν Σαφὲκ, καὶ τοῖς ἐν Θημὰθ, καὶ τοῖς ἐν Καρμήλῳ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἱερεμεὴλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ,

30 Καὶ τοῖς ἐν Ἱεριμοὺθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ τοῖς ἐν Νομβὲ,

31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρὼν, καὶ πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λα'. 31.

1 ΚΑΙ' οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ.

2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀμιναδὰβ, καὶ τὸν Μελχισᾶ υἱὸν Σαούλ.

3 Καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια.

4 Καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαίξωσιν ἐμοί· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν.

5 Καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.

7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς.

8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς, καὶ εὑρίσκουσι τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ.

9 Καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν, καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων, κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη

αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάμ.

11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαούλ.

12 Καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσὰμ, καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'.

ΚΕΦ. α'. 1

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελὰκ ἡμέρας δύο.

2 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥωγότα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωσμαι.

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλόν μοι· καὶ εἶπεν, Ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτώκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε.

5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;

6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, Περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουὲ, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἱππάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.

7 Καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶδέ με, καὶ ἐκάλεσέ με· καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ.

8 Καὶ εἶπέ μοι, Τίς εἶ σύ; καὶ εἶπα, Ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Στῆθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινὸν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχή μου ἐν ἐμοί.

10 Καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτὸν, ὅτι ᾔδειν

ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν χλιδόνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονός αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὧδε.

11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτά· καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

12 Καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, Πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶπεν, Υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;

15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἓν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανε.

16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δαυὶδ, Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ, λέγον, Ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.

17 Καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

18 Καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς.

19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπεσαν δυνατοί;

20 Μὴ ἀναγγείλητε ἐν Γὲθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσησθε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μή ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μή ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων.

21 Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν· θυρεὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ·

22 Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

23 Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.

24 Θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.

25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίαι;

26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὡραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς

σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναι-
κῶν.
27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ, καὶ
ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά;

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο μετὰ ταῦτα
καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ,
λέγων, Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν
πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς αὐτὸν, Ἀνάβηθι· καὶ εἶπε
Δαυὶδ, Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν,
Εἰς Χεβρών.
2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς
Χεβρὼν, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυ-
ναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαμ ἡ Ἰεζ-
ραηλῖτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ
Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου,
3 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ
ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ
κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβ-
ρών.
4 Καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς
Ἰουδαίας, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ
ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰούδα· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυ-
ὶδ, λέγοντες, Ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰα-
βὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν
τὸν Σαούλ.
5 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγ-
γέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους
Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ, Εὐλογη-
μένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιή-
σατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύ-
ριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χρισ-
τὸν Κυρίου, καὶ ἐθάψατε αὐτὸν
καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
6 Καὶ νῦν ποιήσαι Κύριος μεθ᾽
ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν· καί γε
ἐγὼ ποιήσω μεθ᾽ ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν
τοῦτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα
τοῦτο.
7 Καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ
χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς
δυνατοὺς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος
ὑμῶν Σαοὺλ, καί γε ἐμὲ κέχρι-
κεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ᾽ ἑαυτὸν εἰς
βασιλέα.
8 Καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἀρ-
χιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε
τὸν Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ, καὶ ἀνε-
βίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβο-
λῆς εἰς Μαναὶμ,
9 Καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ
τὴν Γαλααδῖτιν, καὶ ἐπὶ τὸν Θα-
σιρὶ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραὴλ, καὶ
ἐπὶ τὸν Ἐφραῒμ, καὶ ἐπὶ τὸν
Βενιαμὶν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ.
10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσ-
θὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν
ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασί-
λευσε, πλὴν τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἳ
ἦσαν ὀπίσω Δαυίδ.
11 Καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι
ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη
καὶ μῆνας ἕξ.
12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς
Νὴρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ υἱοῦ
Σαοὺλ ἐκ Μαναὶμ εἰς Γαβαών.
13 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας,
καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ
Χεβρὼν, καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς
ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ
τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ
τὴν κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι
ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.
14 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς
Ἰωὰβ, Ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παι-
δάρια, καὶ παιξάτωσαν ἐνώπιον
ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἀναστή-
τωσαν.

15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρ-
ῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βε-
νιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ
Σαοὺλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παί-
δων Δαυίδ.
16 Καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος
τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ
εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ,
καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ
ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεί-
νου, Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἥ ἐσ-
τιν ἐν Γαβαών.
17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος
σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· καὶ ἔπταισεν Ἀβεννὴρ
καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων
Δαυίδ.
18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς
υἱοὶ Σαρουία, Ἰωὰβ, καὶ Ἀβεσ-
σὰ, καὶ Ἀσαήλ· καὶ Ἀσαὴλ
κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ὡσεὶ
μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ.
19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαὴλ
ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε
τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς
ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.
20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ
εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν,
Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶ-
πεν, Ἐγώ εἰμι.
21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ,
Ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς
τὰ ἀριστερὰ, καὶ κατάσχε σε-
αυτῷ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ λάβε
σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαὴλ ἐκκλῖ-
ναι ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ.
22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννὴρ
λέγων τῷ Ἀσαὴλ, Ἀπόστηθι
ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς
τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρό-
σωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;
23 Καὶ ποῦ ἐστι ταῦτα; ἐπί-
στρεφε πρὸς Ἰωὰβ τὸν ἀδελφόν
σου· καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποσ-
τῆναι· καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεν-
νὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ
τὴν ψόαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ
ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει
ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐ-
τοῦ· καὶ ἐγίνετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος
ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀ-
σαὴλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑφίστατο.
24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωὰβ καὶ
Ἀβεσσὰ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ ὁ
ἥλιος ἔδυνε· καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον
ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμὰν, ὅ ἐστιν
ἐπὶ προσώπου Γαῒ, ὁδὸν ἔρημον
Γαβαών.
25 Καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ
Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ
ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν,
καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βου-
νοῦ ἑνός.
26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννὴρ
Ἰωὰβ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰς νῖκος
καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ
οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσ-
χατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴ-
πῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ
ὄπισθε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;
27 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ζῇ Κύ-
ριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι
τότε ἐκ πρωΐόθεν ἀνέβη ἂν ὁ
λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ τῇ
σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς
ὁ λαὸς, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο
ἔτι τοῦ πολεμεῖν.

29 Καὶ Ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην
τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον
τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν
ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἔρ-
χονται εἰς τὴν παρεμβολήν.
30 Καὶ Ἰωὰβ ἀνέστρεψεν
ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννὴρ, καὶ
συνήθροισε πάντα τὸν λαὸν, καὶ
ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ
ἐννεακαίδεκα ἄνδρες, καὶ Ἀσαήλ.
31 Καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπά-
ταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀν-
δρῶν Ἀβεννὴρ τριακοσίους ἑξήκον-
τα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.
32 Καὶ αἴρουσι τὸν Ἀσαήλ,
καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ·
καὶ ἐπορεύθη Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα,
καὶ διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ
πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ
καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ·
καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ
ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ
ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει.
2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ
υἱοὶ ἐν Χεβρών· καὶ ἦν ὁ πρωτό-
τοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχι-
νόομ τῆς Ἰεζραηλίτιδος,
3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δα-
λουΐα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρ-
μηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσα-
λὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς
Θολμὶ βασιλέως Γεσσὶρ,
4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς
Ἀγγὶθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία
τῆς Ἀβιτάλ,
5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς
Αἰγὰλ γυναικὸς Δαυίδ· οὗτοι
ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν
πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου
Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου
Δαυὶδ, καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν
τοῦ οἴκου Σαούλ.
7 Καὶ τῷ Σαοὺλ παλλακὴ
Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰώλ· καὶ εἶπεν
Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς Ἀβεν-
νὴρ, Τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν
παλλακὴν τοῦ πατρός μου;
8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεν-
νὴρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ
Ἰεβοσθέ· καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς
αὐτὸν, Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰ-
μι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ
τοῦ οἴκου Σαοὺλ τοῦ πατρός σου,
καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνω-
ρίμων, καὶ οὐκ ηὐτομόλησα εἰς
τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπιζητεῖς
ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναι-
κὸς σήμερον;
9 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ
Ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη αὐ-
τῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ
Δαυὶδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
10 Περιελεῖν τὴν βασιλείαν
ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ, καὶ τοῦ
ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ
Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.
11 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰε-
βοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννὴρ
ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.
12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννὴρ
ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαι-
λὰμ οὗ ἦν, παραχρῆμα, λέγων,
Διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ,
καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ

ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην· πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, λέγων, Οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαοὺλ παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλους, λέγων, Ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιὴλ υἱοῦ Σελλῆς.

16 Καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννὴρ, Πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων, Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς.

18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων, Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννὴρ ἐν τοῖς ὠσὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.

20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ, Ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι, καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννὴρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

22 Καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωὰβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννὴρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.

23 Καὶ Ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἥκει Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε, Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς σὲ, καὶ ἱνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν, καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;

25 Ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί σε παρεγίνετο, καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;

26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννὴρ ὀπίσω,

καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σειρὰμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννὴρ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωὰβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν, ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.

28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, Ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

29 Καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωὰβ γονοῤῥυὴς, καὶ λεπρὸς, καὶ κρατῶν σκυτάλης, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις.

30 Ἰωὰβ δὲ καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρετηροῦντο τὸν Ἀβεννὴρ, ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ.

31 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

32 Καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννὴρ ἐν Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπεν, Εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

34 Αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν.

35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας· καὶ ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος.

36 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νήρ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ;

39 Καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι συγγενὴς σήμερον, καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροί μου εἰσίν· ἀποδῷ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ' ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς

Σαοὺλ, ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἐν Χεβρὼν, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.

2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαούλ· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχὰβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρὼθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαὶμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραὴλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθὲ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας.

6 Καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε· καὶ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον· καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ· καὶ τύπτουσιν αὐτὸν, καὶ θανατοῦσιν αὐτὸν, καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.

8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥηχὰβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ζῇ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

10 Ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελὰκ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.

11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτοὺς, καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρὼν, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' παραγίνονται πᾶσαι

καὶ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ ὀστᾶ σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σὲ, Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρὼν, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ·

4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν.

5 Ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἓξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· καὶ ἐῤῥέθη τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, λέγοντες, Ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.

7 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυίδ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον, ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυίδ. Διὰ τοῦτο ἐροῦσι, Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

9 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ· καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ξύλων, καὶ τέκτονας λίθων, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ.

12 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

14 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμοὺς, καὶ Σωβὰβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμὼν,

15 Καὶ Ἐβεὰρ, καὶ Ἐλισοὺε, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰεφιὲς,

16 Καὶ Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιδαὲ, καὶ Ἐλιφαλὰθ, Σαμαὲ, Ἰεσσιβὰθ, Νάθαν, Γαλαμαὰν, Ἰεβαὰρ, Θεησοῦς, Ἐλιφαλὰτ, Ναγὲδ, Ναφὲκ, Ἰωνάθαν, Λεασαμὺς, Βααλιμὰθ, Ἐλιφαάθ.

17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυ-

λαι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασι-
λεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν
πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν
Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ
κατέβη εἰς τὴν περιοχήν.
18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρα-
γίνονται, καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν
κοιλάδα τῶν Τιτάνων.
19 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ
Κυρίου, λέγων, Εἰ ἀναβῶ πρὸς
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ παραδώ-
σεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου;
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ, Ἀ-
νάβαινε, ὅτι παραδιδοὺς παρα-
δώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς
χεῖράς σου.
20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν
ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε τοὺς
ἀλλοφύλους ἐκεῖ· καὶ εἶπε Δαυ-
ὶδ, Διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς
ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς
διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο
ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεί-
νου, Ἐπάνω διακοπῶν.
21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ
τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν
αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετ' αὐτοῦ.
22 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλό-
φυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέ-
πεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτά-
νων.
23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ
Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ
ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν,
ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ πα-
ρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθ-
μῶνος.
24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί
σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ
ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶ-
νος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐ-
τοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύ-
ριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ
πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.
25 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐ-
πάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ
Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζηρά.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ
πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς
ἑβδομήκοντα χιλιάδας.
2 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη
Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων
Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγα-
γεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ
Θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καθη-
μένου ἐπὶ τῶν χερουβὶν ἐπ' αὐ-
τῆς.
3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβω-
τὸν Κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινὴν,
καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμινα-
δὰβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· καὶ Ὀζὰ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμι-
ναδὰβ ἦγαν τὴν ἅμαξαν σὺν τῇ
κιβωτῷ,
4 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπο-
ρεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.
5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ
παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀρ-
γάνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἰσχύϊ, καὶ
ἐν ᾠδαῖς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν
νάβλαις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ
ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς.
6 Καὶ παραγίνονται ἕως ἅλω
Ναχώρ· καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν

τοῦ Θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

7 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεὸς. καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Διακοπὴ Ὀζᾶ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσελεύσεται πρός με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;

10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν πόλιν Δαυίδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβιδδαρὰ τοῦ Γεθαίου.

11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβιδδαρὰ τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβιδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, λέγοντες, Εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβιδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβιδδαρὰ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.

13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ, καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες.

14 Καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.

15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ Μιλχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον, καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

17 Καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ· καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου, εἰρηνικάς.

18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικὰς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθε Μιλχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε, Τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον

ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἷς τῶν ὀρχουμένων;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ, Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ καταστῆσαί με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,

22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι.

23 Καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων,

5 Πορεύου, καὶ εἶπον πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με.

6 Ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,

7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέγων, Ἱνατί οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον;

8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων, τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,

9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι· καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς,

11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.

12 Καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθήσῃ

μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων·

15 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.

16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην· οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;

19 Καὶ κατεσμικρύνθην μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε.

20 Καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε,

21 Καὶ διὰ τὸν δοῦλόν σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην, γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου,

22 Ἕνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.

23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

25 Καὶ νῦν Κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας,

26 Μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.

27 Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου, λέγων, Οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην.

28 Καὶ νῦν Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ Θεὸς, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσον-

ται ἀληθινοὶ, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ Κύριέ μου Κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων.

2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωὰβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις, κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε· καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.

3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζὰρ υἱὸν Ῥαὰβ, βασιλέα Σουβὰ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἅρματα, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἅρματα.

5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζὰρ βασιλεῖ Σουβὰ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζὰρ βασιλέως Σουβὰ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σαλωμῶντος.

8 Καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τοὺς λουτῆρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη.

9 Καὶ ἤκουσε Θοοὺ ὁ βασιλεὺς Ἡμὰθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζὰρ,

10 Καὶ ἀπέστειλε Θοοὺ Ἰεδδουρὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζὰρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ· καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ σκεύη χαλκᾶ.

11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν,

12 Ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐκ τῆς Μωὰβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζὰρ υἱοῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σουβά.

13 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ· καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

15 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

16 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς· καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων·

17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς· καὶ Σασὰ ὁ γραμματεύς·

18 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος· καὶ ὁ Χελεθὶ, καὶ ὁ Φελετὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ, Εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαοὺλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν;

2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβά· καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, Σὺ εἶ Σιβά; καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δοῦλος σός.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἔτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ τῆς Λοδάβαρ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ τῆς Λοδάβαρ.

6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μεμφιβοσθέ; καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ πατρὸς τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.

8 Καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί;

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαοὺλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ

αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου
σου.
10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν
σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ δοῦλοί
σου, καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυ-
ρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται ἄρ-
τους· καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ
κυρίου σου φάγεται διαπαντὸς
ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου·
καὶ τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα
υἱοὶ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι.
11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν
βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα ἐν-
τέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασι-
λεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως
ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφι-
βοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης
Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ
τοῦ βασιλέως.
12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μι-
χά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ
οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφι-
βοσθέ.
13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς δια-
παντὸς ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χω-
λὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐ-
τοῦ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ ταῦτα
καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμ-
μὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω
ἔλεος μετὰ Ἀννὼν υἱοῦ Ναὰς, ὃν
τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
μετ' ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε
Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν
χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο
οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱ-
ῶν Ἀμμών.
3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν
Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον
αὐτῶν, Μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν
Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν
σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακα-
λοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ ἐρευ-
νήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασ-
κοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κα-
τασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε
Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς
σέ;
4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς
παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς
πώγωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε
τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμί-
σει ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτούς.
5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ
ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν
εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ
ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν
Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς
πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφή-
σεσθε.
6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι
κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ·
καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν,
καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαι-
θραὰμ, καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ,
καὶ Ῥοὼβ, εἴκοσι χιλιάδας πε-
ζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμαλὴκ
χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώ-
δεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.
7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀ-
πέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν
τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.
8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν

καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης, Συρίας Σουβὰ καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.

9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν, καὶ ἐπιλέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν,

11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σὲ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.

12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων οὗ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσὰ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζὰρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμὰκ, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ· καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἅρματα, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ τὸν Σωβὰκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο, ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βα-

σιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα.
3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν, Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου;
4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ αὕτη ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.
6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, λέγων, Ἀπόστειλόν πρός με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ.
7 Καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωὰβ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου.
8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ, Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ, Ἡ κιβωτὸς, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωὰβ, καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου; πῶς; ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο.
12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Κάθισον ἐνταῦθα καί γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον.
13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν αὐτὸν, καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.
14 Καὶ ἐγένετο πρωΐ, καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωὰβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.
15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων, Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.
16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωὰβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον

οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.

17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καί γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα,

19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ, λέγων, Ἐν τῷ συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα,

20 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι, Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;

21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ υἱοῦ Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔῤῥιψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἱνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς, Καί γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωὰβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου· καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον, Ἱνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔῤῥιψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἱνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;

23 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ, Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης.

24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καί γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

25 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον, Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωὰβ, Μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατάσπασον αὐτὴν, καὶ κραταίωσον αὐτήν.

26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

ΚΕΦ. ιβ΄. 12.

1 ΚΑΙ' ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυ-

ιβ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ, Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν
πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος, καὶ εἷς
πένης.
2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμ-
νια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα.
3 Καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ'
ἢ ἀμνὰς μία μικρὰ, ἣν ἐκτήσα-
το καὶ περιεποιήσατο, καὶ ἐξέ-
θρεψεν αὐτὴν, καὶ ἡδρύνθη μετ'
αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ
ἤσθιε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ
ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ
ἐκάθευδε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγά-
τηρ.
4 Καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ
τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λα-
βεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ, καὶ
ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ, τοῦ
ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ
ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλαβε
τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος, καὶ
ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλ-
θόντι πρὸς αὐτόν.
5 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ
σφόδρα τῷ ἀνδρὶ, καὶ εἶπε Δαυ-
ὶδ πρὸς Νάθαν, Ζῇ Κύριος, ὅτι
υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας
τοῦτο.
6 Καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει
ἑπταπλασίονα, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποί-
ησε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ περὶ οὗ
οὐκ ἐφείσατο.
7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυ-
ὶδ, Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦ-
το· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὁ χρίσας σε
εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐγώ εἰμι ἐῤῥυσάμην σε ἐκ χειρὸς
Σαοὺλ,
8 Καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον
τοῦ κυρίου σου, καὶ τὰς γυναῖ-
κας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ
σου, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· καὶ εἰ μικ-
ρόν ἐστι, προσθήσω σοι κατὰ
ταῦτα.
9 Τί ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον
Κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν
τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομ-
φαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ
αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱ-
ῶν Ἀμμών.
10 Καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται
ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως
αἰῶνος, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς
με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ
Οὐρίου τοῦ Χετταίου, τοῦ εἶναί
σοι εἰς γυναῖκα.
11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ
οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυ-
ναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου,
καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ
κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναι-
κῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τού-
του.
12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ,
κἀγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐ-
ναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἀ-
πέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.
13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν,
Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· καὶ εἶπε
Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Καὶ Κύριος
παρεβίβασε τὸ ἁμάρτημά σου·
οὐ μὴ ἀποθάνῃς.
14 Πλὴν ὅτι παροργίζων πα-
ρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν
τῷ ῥήματι τούτῳ, καί γε ὁ υἱός
σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ ἀπο-
θανεῖται.

15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἔθραυσε Κύριος
τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐ-
ρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυὶδ, καὶ
ἠῤῥώστησε.
16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν
Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ
ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν, καὶ
εἰσῆλθε καὶ ηὐλίσθη ἐπὶ τῆς
γῆς.
17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ
ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν
αὐτοῖς ἄρτον.
18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπέθανε τὸ παι-
δάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι
Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι
τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον,
Ἰδοὺ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν
ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ
εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ
πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθ-
νηκε τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσει
κακά;
19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ, ὅτι οἱ
παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ
ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παι-
δάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς
παῖδας αὐτοῦ, Εἰ τέθνηκε τὸ
παιδάριον; καὶ εἶπαν, Τέθνηκε.
20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς
γῆς, καὶ ἐλούσατο, καὶ ἠλείψα-
το, καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ
παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ
ἔφαγε.
21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ
πρὸς αὐτὸν, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ
ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου;
ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες
καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε
τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφα-
γες ἄρτον καὶ πέπωκας;
22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἐν τῷ τὸ
παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ
ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα, Τίς οἶδεν εἰ
ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται
τὸ παιδάριον;
23 Καὶ νῦν τέθνηκεν, ἱνατί
τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσο-
μαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ
πορεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ-
τὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς μέ.
24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ
Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ
ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέ-
λαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμὼν,
καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.
25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ
Νάθαν τοῦ προφήτου. καὶ ἐκάλε-
σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδδεδὶ, ἕνεκεν
Κυρίου.
26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ ἐν
Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ κατέ-
λαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.
27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ ἀγ-
γέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν,
Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ
κατειλαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑ-
δάτων.
28 Καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κα-
τάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμ-
βαλε ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκα-
ταλαβοῦ αὐτὴν, ἵνα μὴ προ-
καταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν,
καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐ-
τήν.

29 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κατελάβετο αὐτήν.

30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

31 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι, ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομεῦσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου· καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιγ΄. 13.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημὰρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυίδ.

2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀῤῥωστεῖν διὰ Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.

3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδὰβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδὰβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα,

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενὴς, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρωῒ πρωΐ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν, Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδὰβ, Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠῤῥώστησε· καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρός με, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων, Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα.

8 Καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.

9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν, Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς

Θημάρ, Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου· καὶ ἔλαβε Θημὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα.

11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφή μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀδελφέ μου, μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

13 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.

14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς· καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν, ὅτι μείζων ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη· καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνὼν, Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημὰρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστεῖλαί με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτὸς, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

19 Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέῤῥηξε· καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστί· μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτὸν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείροντες τῷ

Ἀβεσσαλὼμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραΐμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Μὴ δὴ υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν, Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἱνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως,

28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, Πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐπάταξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα, λέγων, Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.

34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν, Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὡρωνὴν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.

35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν λό-
γον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγέ-
νετο.
36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέ-
λεσε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ
βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί
γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθ-
μὸν μέγαν σφόδρα.
37 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε,
καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν
Ἐμιοὺδ βασιλέα Γεδσοὺρ εἰς γῆν
Χαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βα-
σιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας.
38 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἀπέδρα,
καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἦν
ἐκεῖ ἔτη τρία.
39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσ-
σαλὼμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμ-
νὼν, ὅτι ἀπέθανε.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σα-
ρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως
ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.
2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ εἰς
Θεκωὲ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυ-
ναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τὴν, Πένθησον δὴ, καὶ ἔνδυσαι
ἱμάτια πενθικὰ, καὶ μὴ ἀλείψῃ
ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦ-
σα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας
πολλὰς,
3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασι-
λέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν
Ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στό-
ματι αὐτῆς.
4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θε-
κωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς
τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ, καὶ εἶπε, Σῶσον βασιλεῦ,
σῶσον.
5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βα-
σιλεὺς, Τί ἐστι σοι; ἡ δὲ εἶπε,
Καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι,
καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου.
6 Καί γε τῇ δούλῃ σου δύο
υἱοὶ, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι
ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαι-
ρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν· καὶ
ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ
πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου,
καὶ εἶπαν, Δὸς τὸν παίσαντα
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατώ-
σομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ
ἐξαροῦμεν καί γε τὸν κληρονόμον
ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά
μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε
μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρί μου κατά-
λειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς.
8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὴν γυναῖκα, Ὑγιαίνουσα βά-
διζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐν-
τελοῦμαι περὶ σοῦ.
9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωΐ-
τις πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐπ' ἐμὲ,
κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου,
καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐ-
τοῦ ἀθῷος.
10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς
ὁ λαλῶν πρὸς σὲ, καὶ ἄξεις αὐ-

αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου.

10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται ἄρτους· καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι.

11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.

12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.

13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διαπαντὸς ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ι'. 10.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν υἱοῦ Ναὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν, Μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ, καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ, καὶ Ῥοὼβ, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν

καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ
τῇ θύρᾳ τῆς πύλης, Συρίας
Σουβὰ καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ
Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.
9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη
πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ
πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον
ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν,
καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν
νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαν-
το ἐξ ἐναντίας Συρίας.
10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβισσὰ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρε-
τάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμ-
μὼν,
11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κραταιω-
θῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἔσεσθέ
μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κρα-
ταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σὲ,
καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.
12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶ-
μεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ πε-
ρὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ
ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πό-
λεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν
ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀ-
πὸ προσώπου Ἀβισσὰ, καὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέ-
στρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπται-
σεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συν-
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδραα-
ζὰρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν
τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ
Χαλαμὰκ, καὶ παρεγένοντο εἰς
Αἰλάμ· καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς
δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν
αὐτῶν.
17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ,
καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσρα-
ὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ
παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ πα-
ρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ,
καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.
18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ
προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε
Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια
ἅρματα, καὶ τεσσαράκοντα χι-
λιάδας ἱππέων, καὶ τὸν Σωβὰκ
τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐ-
κεῖ.
19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασι-
λεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι
ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ
ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη
Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς
Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο, ἐπιστρέψαν-
τος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν
τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ,
καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέ-
φθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ
διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ
Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν,
καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοί-
της αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ
τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βα-

αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου.

10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται ἄρτους· καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι.

11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.

12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.

13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διαπαντὸς ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν υἱοῦ Ναὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν, Μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ᾽ ὅπως οὐχὶ ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ, καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ, καὶ Ῥοὼβ, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν

καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης, Συρίας Σουβὰ καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.

9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν, καὶ ἐπιλέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας.

10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβισσὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν,

11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σὲ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.

12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων οὗ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβισσὰ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ παραγίνετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζὰρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμὰκ, καὶ παρεγίνοντο εἰς Αἰλάμ· καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν αὐτῶν.

17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγίνετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἅρματα, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ τὸν Σωβὰκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια΄. 11.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο, ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βα-

15 Καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ.

16 Καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἥ ἐστιν ἐν Γαβαών.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπταισεν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυίδ.

18 Καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουίας, Ἰωὰβ, καὶ Ἀβεσσὰ, καὶ Ἀσαήλ· καὶ Ἀσαὴλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ὡσεὶ μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ.

19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαὴλ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν, Ἐγώ εἰμι.

21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ, Ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ, καὶ κατάσχε σεαυτῷ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννὴρ λέγων τῷ Ἀσαὴλ, Ἀπόστηθι ἀπ᾿ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;

23 Καὶ ποῦ ἐστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωὰβ τὸν ἀδελφόν σου· καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι· καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ· καὶ ἐγίνετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαὴλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑφίστατο.

24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσὰ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε· καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμὰν, ὅ ἐστιν ἐπὶ προσώπου Γαῒ, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών.

25 Καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός.

26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννὴρ Ἰωὰβ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

27 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωΐόθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.

29 Καὶ Ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.

30 Καὶ Ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ὄπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννήρ, καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἐννεακαίδεκα ἄνδρες, καὶ Ἀσαήλ.

31 Καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννὴρ τριακοσίους ἑξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.

32 Καὶ αἴρουσι τὸν Ἀσαὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπορεύθη Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφαυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει.

2 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών· καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινόομ τῆς Ἰεζραηλίτιδος,

3 Καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουΐα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μααχὰ θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσσίρ,

4 Καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Ἀγγὶθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτὰλ,

5 Καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὰμ τῆς Αἰγὰλ γυναικὸς Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαούλ.

7 Καὶ τῷ Σαοὺλ παλλακὴ Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰώλ· καὶ εἶπεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ πρὸς Ἀβεννήρ, Τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;

8 Καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννὴρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ Ἰεβοσθέ· καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς αὐτὸν, Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαοὺλ τοῦ πατρός σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ηὐτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;

9 Τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

10 Περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαοὺλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεέ.

11 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννὴρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαιλὰμ οὗ ἦν, παραχρῆμα, λέγων, Διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ

ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραήλ.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην· πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, λέγων, Οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὸλ θυγατέρα Σαοὺλ παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλους, λέγων, Ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὸλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιὴλ υἱοῦ Σελλῆς.

16 Καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννὴρ, Πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων, Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς.

18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων, Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννὴρ ἐν τοῖς ὠσὶ Βενιαμίν· καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.

20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

21 Καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Δαυὶδ, Ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι, καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννὴρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

22 Καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωὰβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννὴρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.

23 Καὶ Ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἥκει Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.

24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε, Τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννὴρ πρὸς σὲ, καὶ ἱνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν, καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;

25 Ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί σε παρεγένετο, καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου, καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;

26 Καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννὴρ ὀπίσω,

καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σειρὰμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννὴρ εἰς Χεβρὼν, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωὰβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν, ἐνεδρεύων· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.

28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, Ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

29 Καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωὰβ γονοῤῥυὴς, καὶ λεπρὸς, καὶ κρατῶν σκυτάλης, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις.

30 Ἰωὰβ δὲ καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρετηροῦντο τὸν Ἀβεννὴρ, ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ.

31 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

32 Καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννὴρ ἐν Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννὴρ, καὶ εἶπεν, Εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

34 Αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν.

35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας· καὶ ὤμοσε Δαυὶδ, λέγων, Τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινός.

36 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νήρ.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραήλ;

39 Καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι συγγενὴς σήμερον, καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουίας σκληρότεροί μου εἰσίν· ἀποδῷ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ' ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς

Σαοὺλ, ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νὴρ ἐν Χεβρὼν, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.

2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθὲ υἱῷ Σαοὺλ· ὄνομα τῷ ἑνὶ Βαανὰ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχὰβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρὼθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαὶμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραὴλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθὲ, καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας.

6 Καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε· καὶ Ῥηχὰβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον· καὶ Ἰεβοσθὲ ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ· καὶ τύπτουσιν αὐτὸν, καὶ θανατοῦσιν αὐτὸν, καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.

8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζήτει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥηχὰβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῷ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ζῇ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

10 Ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελὰκ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.

11 Καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτοὺς, καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρὼν, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νήρ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ' παραγίνονται πᾶσαι

καὶ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρὼν, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ἰδοὺ ὀστᾶ σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖς.

2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραήλ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς σὲ, Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρὼν, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ·

4 Υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν.

5 Ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἓξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· καὶ ἐῤῥέθη. τῷ Δαυὶδ, Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, λέγοντες, Ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.

7 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυίδ.

8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον, ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυίδ. Διὰ τοῦτο ἐροῦσι, Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

9 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ· καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

10 Καὶ διεπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀπέστειλε Χειρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ξύλων, καὶ τέκτονας λίθων, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ.

12 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

14 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμοὺς, καὶ Σωβὰβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμὼν,

15 Καὶ Ἐβεὰρ, καὶ Ἐλισοὺε, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰεφιὲς,

16 Καὶ Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιδαὲ, καὶ Ἐλιφαλὰθ, Σαμαὲ, Ἰεσσιβὰθ, Νάθαν, Γαλαμαὰν, Ἰεβαὰρ, Θεησοῦς, Ἐλιφαλὰτ, Ναγὲδ, Ναφὲκ, Ἰωνάθαν, Λεασαμὺς, Βααλιμὰθ, Ἐλιφαάθ.

17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυ-

λαι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχήν.

18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται, καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων.

19 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου, λέγων, Εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ, Ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδοὺς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.

20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ, ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν.

21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ.

22 Καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων.

23 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος, Οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος.

24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων.

25 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζηρά.

ΚΕΦ. ϛ΄. 6.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

2 Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς.

3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἅμαξαν καινὴν, καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδὰβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· καὶ Ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδὰβ ἦγον τὴν ἅμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ,

4 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.

5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐν ᾠδαῖς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς.

6 Καὶ παραγίνονται ἕως ἅλω Ναχώρ· καὶ ἐξέτεινεν Ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν

τοῦ Θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

7 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Θεὸς, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὀζᾷ, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, Διακοπὴ Ὀζᾶ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς μὲ ἡ κιβωτὸς Κυρίου;

10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν πόλιν Δαυίδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου.

11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδαρὰ τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

12 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, λέγοντες, Εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδαρὰ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδαρὰ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.

13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ, καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες.

14 Καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἔξαλλον.

15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον, καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

17 Καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυίδ· καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου, εἰρηνικάς.

18 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὁλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικὰς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.

19 Καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε, Τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον

ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἷς τῶν ὀρχουμένων;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ, Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ καταστῆσαί με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,

22 Καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι.

23 Καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην, Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα, Πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων,

5 Πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με.

6 Ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,

7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραήλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέγων, Ἱνατί οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον;

8 Καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων, τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,

9 Καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι· καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς,

11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ· καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.

12 Καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθήσῃ

μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων·

15 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.

16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην· οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ἐγὼ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;

19 Καὶ κατεσμικρύνθην μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε.

20 Καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε,

21 Καὶ διὰ τὸν δοῦλόν σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην, γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου,

22 Ἕνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.

23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκηνώματα;

24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

25 Καὶ νῦν Κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεὲ τοῦ Ἰσραήλ· καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας,

26 Μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.

27 Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον τοῦ δούλου σου, λέγων, Οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην.

28 Καὶ νῦν Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ Θεὸς, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσον-

ται ἀληθινοὶ, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.
29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγη-
σον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, τοῦ
εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου,
ὅτι σὺ Κύριέ μου Κύριε ἐλάλησας,
καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλο-
γηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου
τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλο-
φύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς·
καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμέ-
νην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων.
2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν
Μωὰβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίοις, κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ
τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο τὰ δύο
σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ
τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγρησε·
καὶ ἐγένετο Μωὰβ τῷ Δαυὶδ εἰς
δούλους φέροντας ξένια.
3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδ-
ραζὰρ υἱὸν Ῥαὰβ, βασιλέα
Σουβὰ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπισ-
τῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ποταμὸν Εὐφράτην.
4 Καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ
τῶν αὐτοῦ χίλια ἅρματα, καὶ
ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων, καὶ εἴ-
κοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ
παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἅρ-
ματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ
ἑκατὸν ἅρματα.
5 Καὶ παραγίνεται Συρία
Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδραα-
ζὰρ βασιλεῖ Σουβὰ, καὶ ἐπάτα-
ξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι δύο
χιλιάδας ἀνδρῶν.
6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν
Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν, καὶ
ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς
δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσω-
σε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύετο.
7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλι-
δῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἳ ἦσαν ἐπὶ
τῶν παίδων τῶν Ἀδραζὰρ βα-
σιλέως Σουβὰ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ
εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν αὐ-
τὰ Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπ-
του, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοὰμ
υἱοῦ Σαλωμῶντος.
8 Καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ
ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ
Ἀδρaαζὰρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα·
ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν
θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς
στύλους, καὶ τοὺς λουτῆρας, καὶ
πάντα τὰ σκεύη.
9 Καὶ ἤκουσε Θοοὺ ὁ βασι-
λεὺς Ἡμὰθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυ-
ὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδραα-
ζὰρ.
10 Καὶ ἀπέστειλε Θοοὺ Ἰεδ-
δουρὰμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βα-
σιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ
εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν
ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδραα-
ζὰρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι
ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρaαζάρ·
καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν
σκεύη ἀργυρᾶ, καὶ σκεύη χρυσᾶ,
καὶ σκεύη χαλκᾶ.
11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βα-
σιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ, μετὰ
τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυ-
σίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν
πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν,

12 Ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐκ τῆς Μωὰβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζὰρ υἱοῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σουβά.

13 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὶμ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας.

14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ· καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο.

15 Καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

16 Καὶ Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς· καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλοὺδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων·

17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς· καὶ Σασὰ ὁ γραμματεύς·

18 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος· καὶ ὁ Χελεθὶ, καὶ ὁ Φελετὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ' εἶπε Δαυὶδ, Εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαοὺλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν;

2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβά· καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυίδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, Σὺ εἶ Σιβά; καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δοῦλος σός.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἔτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ τῆς Λοδάβαρ.

5 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιὴλ ἐκ τῆς Λοδάβαρ.

6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μεμφιβοσθέ; καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ πατρὸς τοῦ πατρός σου, καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός.

8 Καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ, καὶ εἶπε, Τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί;

9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαοὺλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ

αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου.

10 Καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται ἄρτους· καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντὸς ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι.

11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.

12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς μικρὸς ἦν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά· καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.

13 Καὶ Μεμφιβοσθὲ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διαπαντὸς ἤσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ι΄. 10.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ᾽ αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν υἱοῦ Ναὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν, Μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ᾽ ὅπως οὐχὶ ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ;

4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατῃσχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυίδ· καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ, καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ, καὶ Ῥαὼβ, εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωὰβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.

8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν

καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ
τῇ θύρᾳ τῆς πύλης, Συρίας
Σουβὰ καὶ Ῥοὼβ καὶ Ἰστὼβ καὶ
Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.
9 Καὶ εἶδεν Ἰωὰβ ὅτι ἐγενήθη
πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ
πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον
ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὄπισθεν,
καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν
νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαν-
το ἐξ ἐναντίας Συρίας.
10 Καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρε-
τάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμ-
μὼν,
11 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν κραταιω-
θῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἔσεσθέ
μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐὰν κρα-
ταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σὲ,
καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε.
12 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶ-
μεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ πε-
ρὶ τῶν πόλεων οὗ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ Κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
13 Καὶ προσῆλθεν Ἰωὰβ καὶ
ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πό-
λεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν
ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀ-
πὸ προσώπου Ἀβεσσὰ, καὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνέ-
στρεψεν Ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
15 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπται-
σεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συν-
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
16 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδραα-
ζὰρ, καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν
τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ
Χαλαμὰκ, καὶ παρεγένοντο εἰς
Αἰλάμ· καὶ Σωβὰκ ἄρχων τῆς
δυνάμεως Ἀδρααζὰρ ἔμπροσθεν
αὐτῶν.
17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ,
καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσρα-
ὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ
παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ πα-
ρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ,
καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.
18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ
προσώπου Ἰσραήλ· καὶ ἀνεῖλε
Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια
ἅρματα, καὶ τεσσαράκοντα χι-
λιάδας ἱππέων, καὶ τὸν Σωβὰκ
τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐ-
κεῖ.
19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασι-
λεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζὰρ ὅτι
ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ
ηὐτομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐδούλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη
Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς
Ἀμμών.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο, ἐπιστρέψαν-
τος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν
τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωὰβ, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ,
καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέ-
φθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών· καὶ
διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ
Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν,
καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοί-
της αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ
τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βα-

σιλέως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουο-
μένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ
γυνὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα.
3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ
ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν,
Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ
Ἐλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετ-
ταίου;
4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγ-
γέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμή-
θη μετ᾽ αὐτῆς· καὶ αὕτη ἁγια-
ζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς,
καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς.
5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ
γυνή· καὶ ἀποστείλασα ἀπήγ-
γειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐγώ
εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω.
6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς
Ἰωὰβ, λέγων, Ἀπόστειλον πρὸς
μὲ τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ
ἀπέστειλεν Ἰωὰβ τὸν Οὐρίαν
πρὸς Δαυίδ.
7 Καὶ παραγίνεται Οὐρίας
καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ
ἐπηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην
Ἰωὰβ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λα-
οῦ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέ-
μου.
8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ,
Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ
νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλ-
θεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασι-
λέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ
ἄρσις τοῦ βασιλέως.
9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ
τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν
δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ
κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυ-
ὶδ, λέγοντες, Ὅτι οὐ κατέβη
Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν, Οὐχὶ
ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κα-
τέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς
Δαυὶδ, Ἡ κιβωτὸς, καὶ Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκη-
ναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωὰβ,
καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλ-
λουσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν, καὶ
πιεῖν, καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς
γυναικός μου; πῶς; ζῇ ἡ ψυ-
χή σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦ-
το.
12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐ-
ρίαν, Κάθισον ἐνταῦθα καί γε
σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ
σε· καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
τῇ ἐπαύριον.
13 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυ-
ὶδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ,
καὶ ἔπιε, καὶ ἐμέθυσεν αὐτὸν,
καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμη-
θῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ με-
τὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐ-
τοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ
κατέβη.
14 Καὶ ἐγένετο πρωῒ, καὶ ἔγ-
ραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωὰβ,
καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.
15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ,
λέγων, Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν
ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ
κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε
ἀπὸ ὄπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγή-
σεται καὶ ἀποθανεῖται.
16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσ-
σειν Ἰωὰβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ
ἔθ[illegible] τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον

οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐ-
κεῖ.
17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ
Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ
ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέ-
θανε καί γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος.
18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ,
καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάν-
τας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου
λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα,
19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέ-
λῳ, λέγων, Ἐν τῷ συντελέσαι
πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέ-
μου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασι-
λέα,
20 Καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυ-
μὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι,
Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν
πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι το-
ξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέ-
λεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱοῦ Νήρ;
οὐχὶ γυνὴ ἔῤῥιψε κλάσμα μύ-
λου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ
τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θα-
μασί; ἱνατί προσηγάγετε πρὸς
τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς, Καί γε ὁ
δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος
ἀπέθανε.
22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος
Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ
ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα
ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωὰβ, πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου· καὶ
ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωὰβ, καὶ
εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον, Ἱνατί
προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν
τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι
πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους;
τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν
Ἱεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔῤῥιψεν
ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ
τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν
Θαμασί; ἱνατί προσηγάγετε
πρὸς τὸ τεῖχος;
23 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς
Δαυὶδ, Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡ-
μᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ ἐξῆλθον ἐφ'
ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἐγενή-
θημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας
τῆς πύλης.
24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύον-
τες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπά-
νωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον
τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καί
γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετ-
ταῖος ἀπέθανε.
25 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν
ἄγγελον, Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωὰβ,
Μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς
σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν
οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται
ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πό-
λεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κα-
τάσπασον αὐτὴν, καὶ κραταίω-
σον αὐτήν.
26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐ-
ρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα
αὐτῆς.
27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ
ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγα-
γεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα,
καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πο-
νηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε
Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἀπέστειλε Κύριος τὸν
Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυ-

ἰδ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος, καὶ εἷς πένης.

2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα.

3 Καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρὰ, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποιήσατο, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν, καὶ ἡδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ.

4 Καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος, καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.

5 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν, Ζῇ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο.

6 Καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγώ εἰμι ἐῤῥυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαοὺλ,

8 Καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· καὶ εἰ μικρόν ἐστι, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.

9 Τί ὅτι ἐφαύλισας τὸν λόγον Κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών.

10 Καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου, τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου, καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου.

12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῇ, κἀγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.

13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν, Ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ· καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ, Καὶ Κύριος παρεβίβασε τὸ ἁμάρτημά σου· οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

14 Πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καί γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθείς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.

15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυὶδ, καὶ ἠῤῥώστησε.

16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν, καὶ εἰσῆλθε καὶ ηὐλίσθη ἐπὶ τῆς γῆς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον, Ἰδοὺ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσει κακά;

19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ, ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν, Τέθνηκε.

20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐλούσατο, καὶ ἠλείψατο, καὶ ἤλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα, Τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;

23 Καὶ νῦν τέθνηκεν, ἱνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς μέ.

24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμὼν, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.

25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδδεδὶ, ἕνεκεν Κυρίου.

26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωὰβ ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.

27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ, καὶ κατελαβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων.

28 Καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκαταλαβοῦ αὐτὴν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν.

29 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κατελάβετο αὐτήν.

30 Καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μελχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

31 Καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι, ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομεῦσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου· καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών· καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλὼμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημὰρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυίδ.

2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀῤῥωστεῖν διὰ Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.

3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδὰβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδὰβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα,

4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενὴς, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρωῒ πρωΐ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνὼν, Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδὰβ, Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνὼν καὶ ἠῤῥώστησε· καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐλθέτω δὴ Θημὰρ ἡ ἀδελφή μου πρός με, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

7 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων, Πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα.

8 Καὶ ἐπορεύθη Θημὰρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.

9 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμνὼν, Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς

Θημὰρ, Εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου· καὶ ἔλαβε Θημὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα.

11 Καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφή μου.

12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Μὴ ἀδελφέ μου, μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην.

13 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.

14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς· καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν, ὅτι μείζων ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη· καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνὼν, Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου.

16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημὰρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἑτέραν ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἐξαποστεῖλαί με· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

17 Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτὸς, ὅτι οὕτως ἐνδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

19 Καὶ ἔλαβε Θημὰρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέῤῥηξε· καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα.

20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβισσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, Μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστί· μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἐκάθισε Θημὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβισσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτὸν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβισσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβισσαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείροντες τῷ

Ἀβεσσαλὼμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραὶμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

24 Καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Μὴ δὴ υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

26 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν, Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἱνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

27 Καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως,

28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων, Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, Πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγώ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον.

30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐπάταξεν Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε, Μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσε Θημὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα, λέγων, Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον· ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.

34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν, Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὡρωνὴν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.

35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.

36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καί γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

37 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔφυγε, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμιοὺδ βασιλέα Γεδσοὺρ εἰς γῆν Χαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἀπέδρα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία.

39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνὼν, ὅτι ἀπέθανε.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΚΑΙ' ἔγνω Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰβ εἰς Θεκωὲ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Πένθησον δὴ, καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ, καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς,

3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε, Σῶσον βασιλεῦ, σῶσον.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐστι σοι; ἡ δὲ εἶπε, Καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου.

6 Καί γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοὶ, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν· καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ εἶπαν, Δὸς τὸν παίσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν καί γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρί μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα, Ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.

9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα, Ἐπ' ἐμὲ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σὲ, καὶ ἄξεις αὐ-

τὸν πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐ προσθήσει
ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ;
11 Καὶ εἶπε, Μνημονευσάτω
δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν
αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα
τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ
οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ
εἶπε, Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ
τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν
γῆν.
12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλη-
σάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν
κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα· καὶ
εἶπε, Λάλησον.
13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἱνατί
ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ;
ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ
λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια,
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα
τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;
14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμε-
θα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ κα-
ταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ
συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ
Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος
τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμέ-
νον.
15 Καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι
πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου
τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με
ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου,
Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν
μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσει
ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης
αὐτοῦ,
16 Ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεύς·
ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ
χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος
ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ
κληρονομίας Θεοῦ.
17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ ἤδη ὁ
λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-
λέως εἰς θυσίας· ὅτι καθὼς ἄγγε-
λος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ πονηρόν· καὶ Κύριος ὁ
Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.
18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ
δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ
ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ,
Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεύς.
19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μὴ
ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ τούτῳ
μετὰ σου; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ
βασιλεῖ, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ
μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δε-
ξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάν-
των ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ
αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς
ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης
σου πάντας τοὺς λόγους τού-
τους·
20 Ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ
πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου,
ὃ ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ
τὸν λόγον τοῦτον· καὶ ὁ κύριός
μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου
τοῦ Θεοῦ, τοῦ γνῶναι πάντα τὰ
ἐν τῇ γῇ.
21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ἰωὰβ, Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κα-
τὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύ-
ου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν
Ἀβεσσαλώμ.
22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε
τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ,
Σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν

ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτὸν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ, καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν, καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.

30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε, ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαὶ, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα· καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωὰβ πρὸς αὐτὸν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἱνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;

32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ, λέγων, Ἧκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Ἱνατί ἦλθον ἐκ Γεδσούρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ ταῦτα

τὸν πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐ προσθήσει
ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ;
11 Καὶ εἶπε, Μνημονευσάτω
δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν
αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα
τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ
οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ
εἶπε, Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ
τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν
γῆν.
12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλη-
σάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν
κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα· καὶ
εἶπε, Λάλησον.
13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἱνατί
ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ;
ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ
λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια,
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα
τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;
14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμε-
θα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ κα-
ταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ
συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ
Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος
τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμέ-
νον.
15 Καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι
πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου
τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με
ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου,
Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν
μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσει
ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης
αὐτοῦ,
16 Ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεύς·
ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ
χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος
ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ
κληρονομίας Θεοῦ.
17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ ἤδη ὁ
λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-
λέως εἰς θυσίας· ὅτι καθὼς ἄγγε-
λος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν
καὶ τὸ πονηρόν· καὶ Κύριος ὁ
Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.
18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ
δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ
ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ,
Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεύς.
19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μὴ
ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ τούτῳ
μετὰ σου; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ
βασιλεῖ, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ
μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δε-
ξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάν-
των ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ
αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς
ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης
σου πάντας τοὺς λόγους τού-
τους·
20 Ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ
πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου,
ὃ ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ
τὸν λόγον τοῦτον. καὶ ὁ κύριός
μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου
τοῦ Θεοῦ, τοῦ γνῶναι πάντα τὰ
ἐν τῇ γῇ.
21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ἰωὰβ, Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κα-
τὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύ-
ου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν
Ἀβεσσαλώμ.
22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε
τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ,
Σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν

ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτὸν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ, καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν, καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.

30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε, ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαὶ, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα· καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωὰβ πρὸς αὐτὸν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἱνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;

32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ, λέγων, Ἧκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Ἱνατί ἦλθον ἐκ Γεδσούρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο μετὰ ταῦτα

καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλὼμ ἅρματα, καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

2 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης· καὶ ἐγίνετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγίνετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν, Ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλὼμ, Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.

4 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, Τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;

5 Καὶ ἐγίνετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πορεύσομαι δὴ, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου, ἃς ηὐξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·

8 Ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοὺρ ἐν Συρίᾳ, λέγων, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Βάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ ἐρεῖτε, Βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν Χεβρών.

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ ἁπλότητι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνὶ σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγίνετο σύντριμμα ἰσχυρόν· καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.

13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ᾽ ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ

βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα,
Κατὰ πάντα ὅσα αἱρεῖται ὁ κύ-
ριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖ-
δές σου.
16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς πο-
σὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασι-
λεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλ-
λακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶ-
κον.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πε-
ζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ
μακράν.
18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐ-
τοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον,
καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φε-
λεθὶ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ,
καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ
πάντες οἱ ἁδροὶ, καὶ πάντες οἱ
μαχηταὶ ἑξακόσιοι ἄνδρες· καὶ
παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ
πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ,
καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἑξακό-
σιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς πο-
σὶν αὐτῶν ἐκ Γὲθ, καὶ πορευόμε-
νοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.
19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ἐθὶ τὸν Γεθαῖον, Ἱνατί πορεύῃ
καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε,
καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι
ξένος εἶ σὺ, καὶ ὅτι μετῴκηκας
σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου.
20 Εἰ ἐχθὲς παραγέγονας,
καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡ-
μῶν; καί γε μεταναστήσεις τὸν
τόπον σου· χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου,
καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ'
ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ
πορεύσομαι οὗ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ·
ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς
ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύ-
ριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν.
21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βα-
σιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ
ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι
εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν ᾖ ὁ κύριός
μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν
εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός
σου.
22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ἐθὶ, Δεῦρο, καὶ διάβαινε μετ'
ἐμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖ-
ος καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες
οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ὁ μετ' αὐτοῦ.
23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε
φωνῇ μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάῤῥῳ
τῶν Κέδρων· καὶ ὁ βασιλεὺς διέ-
βη τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρ-
επορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ
τὴν ἔρημον.
24 Καὶ ἰδοὺ καί γε Σαδὼκ
καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐ-
τοῦ, αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθή-
κης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ· καὶ ἔσ-
τησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ·
καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσα-
το πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς
πόλεως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν Σαδὼκ, Ἀπόστρεψον τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν·
ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-
ρίου, καὶ ἐπιστρέψει με, καὶ
δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέ-
πειαν αὐτῆς.
26 Καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως, Οὐκ
ἠθέληκα ἐν σοί· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι,

ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ, Ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱός σου, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν.

28 Ἴδετε, ἐγώ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι.

29 Καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ, λέγοντες, Καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.

32 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥὼς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διεῤῥηχὼς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Ἐὰν μὲν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα.

34 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ, Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου· καὶ νῦν παῖς σου εἰμὶ βασιλεῦ, ἔασόν με ζῆσαι· παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ.

35 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.

36 Ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ· καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς μὲ πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε.

37 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ ὁ ἑταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ις'. 16.

1 ΚΑΙ` Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥὼς, καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ· καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σταφίδες, καὶ ἑκατὸν φοίνικες, καὶ νέβελ οἴνου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβὰ, Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβὰ, Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς

βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε, Σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾷ, Ἰδού σοι πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας, Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαοὺλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεῒ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθε ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος

6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυίδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεῒ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτὸν, Ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος.

8 Ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαοὺλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβισσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβισσὰ υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα, Ἱνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτὸν, καὶ οὕτως καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ· καὶ τίς ἐρεῖ, Ὡς τί ἐποίησας οὕτως;

11 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβισσὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Εἴπως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ Σεμεῒ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῒ πάσσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβισσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβισσαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβισσαλὼμ, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβισσαλὼμ πρὸς Χουσὶ, Τοῦτο τὸ ἔλεός σου

μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; ἱνατί οὐκ
ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου;
18 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀ-
βεσσαλὼμ, Οὐχὶ, ἀλλὰ κατό-
πισθεν οὗ ἐξελέξατο Κύριος καὶ
ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ
αὐτοῦ καθήσομαι.
19 Καὶ τὸ δεύτερον, τίνι ἐγὼ
δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώ-
πιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσο-
μαι ἐνώπιόν σου.
20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς Ἀχιτόφελ, Φέρετε ἑαυτοῖς
βουλὴν τί ποιήσωμεν.
21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ, Εἴσελθε πρὸς τὰς
παλλακὰς τοῦ πατρός σου, ἃς
κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι κατῄσχυνας τὸν πα-
τέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ
χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.
22 Καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ
Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ
εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς
παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραήλ.
23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ,
ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερω-
τήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕ-
τως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτό-
φελ καί γε τῷ Δαυὶδ καί γε τῷ
Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ, Ἐπιλέξω δὴ ἐμαυ-
τῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ
ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀ-
πίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα.
2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν,
καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυ-
μένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτὸν,
καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα
μονώτατον·
3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν
λαὸν πρὸς σὲ, ὃν τρόπον ἐπι-
στρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα
αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς
σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ
ἔσται εἰρήνη.
4 Καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων
Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ,
Καλέσατε δὴ καί γε τὸν Χουσὶ
τὸν Ἀραχὶ, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ, καί γε αὐτοῦ.
6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπεν Ἀβεσσα-
λὼμ πρὸς αὐτὸν, λέγων, Κατὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτό-
φελ· ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον
αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.
7 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσ-
σαλὼμ, Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βου-
λὴ, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ
τὸ ἅπαξ τοῦτο.
8 Καὶ εἶπε Χουσὶ, Σὺ οἶδας
τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ, ὅτι δυνατοί εἰσι σφόδρα
καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐ-
τῶν, ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν
ἀγρῷ, καὶ ὡς ὗς τραχεῖα ἐν τῷ
πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ
πολεμιστὴς, καὶ οὐ μὴ καταλύ-
σῃ τὸν λαόν.
9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπ-

ται ἐν ἑνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκούσῃ ἀκούων, καὶ εἴπῃ, Ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

10 Καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου, καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ.

11 Ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος· καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

12 Καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν, ὡς πίπτει ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ καίγε ἕνα.

13 Καὶ ἐὰν εἰς πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάῤῥουν, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσὶ τοῦ Ἀρχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα.

15 Καὶ εἶπε Χουσὶ ὁ τοῦ Ἀρχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβεσσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ· καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ, Ἀνάστητε καὶ διάβητε, ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.

22 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῒ, ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορδάνην.

23 Καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναῒμ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαῒ κατέστησεν Ἀβεσσαλὼμ ἀντὶ Ἰωὰβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀμεσσαῒ υἱὸς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεζραηλίτης· οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφὴν Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ.

26 Καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ.

27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναῒμ, καὶ Οὐεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιὴλ ἐκ Λωδαβὰρ, καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ,

28 Ἤνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπους, καὶ λέβητας δέκα, καὶ σκεύη κεράμου, καὶ πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ ἄλευρον, καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον, καὶ φακὸν,

29 Καὶ μέλι, καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα, καὶ σαφὼθ βοῶν· καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν· ὅτι εἶπεν, Ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΚΑΙ᾿ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.

2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωὰβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωὰβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαὸν, Ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.

3 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν· καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν, ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν.

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, Ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω· καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης·

καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.

5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωὰβ καὶ τῷ Ἀβεσσὰ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ.

6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ.

7 Καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.

8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσσαλὼμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυῒ, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.

10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωὰβ, καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλὼμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυΐ.

11 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ, Καὶ ἰδοὺ ἑώρακας· τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν;

12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωὰβ, Καὶ ἐγώ εἰμι ἵστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς σοι καὶ τῷ Ἀβεσσὰ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλὼμ,

13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.

14 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου· καὶ ἔλαβεν Ἰωὰβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλὼμ, ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός.

15 Καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἴροντα τὰ σκεύη Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.

16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωὰβ τοῦ λαοῦ.

17 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

18 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη, καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν, Ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην, Χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε, Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ, Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Χουσὶ, Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσὶ τῷ Ἰωὰβ, καὶ ἐξῆλθε.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωὰβ, Καὶ ἔστω, ὅτι δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἱνατί σὺ τοῦτο τρέχεις υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.

23 Καὶ εἶπε, Τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ, Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχὰρ, καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.

24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμέσον τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ μόνος ἐστὶν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα· καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ, καὶ εἶπε, Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.

27 Καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς, Ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καί γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας, Εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωὰβ καὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ ἐπεστράφη, καὶ ἔστη.

31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσὶ παραγέ-

νετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.

32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσὶ, Εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσὶ, Γένοιντο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά.

33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν, Υἱέ μου Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μου, υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ· τίς δῴη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μου, υἱέ μου.

ΚΕΦ. ιθ΄. 19.

1 ΚΑΙ' ἀνηγγέλη τῷ Ἰωὰβ, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

2 Καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.

4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Υἱέ μου Ἀβεσσαλὼμ, Ἀβεσσαλὼμ υἱέ μου.

5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε, Κατῄσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ τῶν παλλακῶν σου,

6 Τοῦ ἀγαπᾷν τοὺς μισοῦντάς σε, καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε· καὶ ἀνήγγειλας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σου, οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβεσσαλὼμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ, ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα, ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ, καὶ κακόν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.

8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν, λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην· καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ

τὸν πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἅψασθαι αὐτοῦ;

11 Καὶ εἶπε, Μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.

12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα· καὶ εἶπε, Λάλησον.

13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Ἱνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ;

14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξεωσμένον.

15 Καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεταί με ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου, Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ,

16 Ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεύς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξᾶραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.

17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ ἤδη ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίας· ὅτι καθὼς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν· καὶ Κύριος ὁ Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα, Μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωὰβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ, Ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους·

20 Ἕνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου, ὃ ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωὰβ τὸν λόγον τοῦτον· καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.

21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ.

22 Καὶ ἔπεσεν Ἰωὰβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν

ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

23 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβεσσαλὼμ εἰς Ἱερουσαλήμ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

25 Καὶ ὡς Ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.

26 Καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγίνετο ἀπ᾽ ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.

27 Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ, καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα· καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμὼν, καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλὼμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

29 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.

30 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἴδετε, ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαὶ, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα· καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωὰβ πρὸς αὐτὸν διεῤῥηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἶπον, Ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.

31 Καὶ ἀνέστη Ἰωὰβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἱνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδές σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;

32 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ, λέγων, Ἧκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Ἱνατί ἦλθον ἐκ Γεδσούρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιε΄. 15.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο μετὰ ταῦτα

καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλὼμ ἅρματα, καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

2 Καὶ ὤρθρισεν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης· καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, Ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν, Ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλὼμ, Ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.

4 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, Τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;

5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

6 Καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραήλ.

7 Καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν, καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πορεύσομαι δὴ, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχάς μου, ἃς ηὐξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·

8 Ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοὺρ ἐν Συρίᾳ, λέγων, Ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

9 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Βάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.

10 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων, Ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ ἐρεῖτε, Βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλὼμ ἐν Χεβρών.

11 Καὶ μετὰ Ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ ἁπλότητι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.

12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλὼμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνὶ σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν· καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν· καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.

13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ

βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα, Κατὰ πάντα ὅσα αἱρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδές σου.

16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακράν.

18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον, καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ πάντες οἱ ἁδροὶ, καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἑξακόσιοι ἄνδρες· καὶ παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γὲθ, καὶ πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαῖον, Ἱνατί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε, καὶ οἴκει μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σὺ, καὶ ὅτι μετῴκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου.

20 Εἰ ἐχθὲς παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν; καί γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου· χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ· ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε, Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἐὰν ᾖ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου.

22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ, Δεῦρο, καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τῶν Κέδρων· καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάῤῥουν Κέδρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον.

24 Καὶ ἰδοὺ καί γε Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ, αἴροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ· καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ, Ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με, καὶ δείξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.

26 Καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως, Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι,

ποιείτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ, Ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱός σου, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν.

28 Ἴδετε, ἐγώ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι.

29 Καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.

30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· κα' ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ, λέγοντες, Καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπε Δαυὶδ, Διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.

32 Καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥὼς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διεῤῥηχὼς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, Ἐὰν μὲν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βάσταγμα.

34 Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλὼμ, Διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου· καὶ νῦν παῖς σου εἰμὶ βασιλεῦ, ἔασόν με ζῆσαι· παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ.

35 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.

36 Ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ· καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς μὲ πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσητε.

37 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ ὁ ἑταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΚΑΙ' Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥὼς, καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ· καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σταφίδες, καὶ ἑκατὸν φοίνικες, καὶ νέβελ οἴνου.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβὰ, Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβὰ, Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς

βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε, Σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾷ, Ἰδού σοι πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ· καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας, Εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαοὺλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεῒ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθε ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος

6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυίδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.

7 Καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεῒ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτὸν, Ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος.

8 Ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαοὺλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα, Ἱνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτὸν, καὶ οὕτως καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ· καὶ τίς ἐρεῖ, Ὡς τί ἐποίησας οὕτως;

11 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Εἴπως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ Σεμεῒ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῒ πάσσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ.

16 Καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσὶ ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, Ζήτω ὁ βασιλεύς.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Χουσὶ, Τοῦτο τὸ ἔλεός σου

μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; ἱνατί οὐκ
ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου;
18 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀ-
βεσσαλὼμ, Οὐχὶ, ἀλλὰ κατό-
πισθεν οὗ ἐξελέξατο Κύριος καὶ
ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσ-
ραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ
αὐτοῦ καθήσομαι.
19 Καὶ τὸ δεύτερον, τίνι ἐγὼ
δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώ-
πιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσο-
μαι ἐνώπιόν σου.
20 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ
πρὸς Ἀχιτόφελ, Φέρετε ἑαυτοῖς
βουλὴν τί ποιήσωμεν.
21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ, Εἴσελθε πρὸς τὰς
παλλακὰς τοῦ πατρός σου, ἃς
κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι κατῄσχυνας τὸν πα-
τέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ
χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.
22 Καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ
Ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ
εἰσῆλθεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὰς
παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραήλ.
23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ,
ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις
ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερω-
τήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕ-
τως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτό-
φελ καί γε τῷ Δαυὶδ καί γε τῷ
Ἀβεσσαλώμ.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ, Ἐπιλέξω δὴ ἐμαυ-
τῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ
ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀ-
πίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα.
2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν,
καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυ-
μένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτὸν,
καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα
μονώτατον·
3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν
λαὸν πρὸς σὲ, ὃν τρόπον ἐπι-
στρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα
αὐτῆς· πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς
σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ
ἔσται εἰρήνη.
4 Καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων
Ἰσραήλ.
5 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ,
Καλέσατε δὴ καί γε τὸν Χουσὶ
τὸν Ἀραχὶ, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ, καί γε αὐτοῦ.
6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσὶ πρὸς
Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπεν Ἀβεσσα-
λὼμ πρὸς αὐτὸν, λέγων, Κατὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτό-
φελ· ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον
αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.
7 Καὶ εἶπε Χουσὶ πρὸς Ἀβεσ-
σαλὼμ, Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βου-
λὴ, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ
τὸ ἅπαξ τοῦτο.
8 Καὶ εἶπε Χουσὶ, Σὺ οἶδας
τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας
αὐτοῦ, ὅτι δυνατοί εἰσι σφόδρα
καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐ-
τῶν, ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν
ἀγρῷ, καὶ ὡς ὗς τραχεῖα ἐν τῷ
πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ
πολεμιστὴς, καὶ οὐ μὴ καταλύ-
σῃ τὸν λαόν.
9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπ-

ται ἐν ἑνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκούσῃ ἀκούων, καὶ εἴπῃ, Ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

10 Καί γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος, τηκομένη τακήσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου, καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ᾽ αὐτοῦ.

11 Ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος· καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

12 Καὶ ἥξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ᾽ αὐτὸν, ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ καί γε ἕνα.

13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάῤῥουν, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

14 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσὶ τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβεσσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα.

15 Καὶ εἶπε Χουσὶ ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβεσσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραήλ· καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.

16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυὶδ, λέγοντες, Μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου, καί γε διαβαίνων σπεῦσον, μήποτε καταπείσῃ τὸν βασιλέα, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ.

17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἱστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ· ὅτι οὐκ ἠδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

18 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλώμ· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως, καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ· καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

19 Καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου, καὶ ἔψυξεν ἐπ᾽ αὐτῷ ἀραφὼθ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.

20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν, Ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ, Παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν, καὶ οὐχ εὗραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

21 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ, Ἀνάστητε καὶ διάβητε, ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.

22 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωΐ, ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορδάνην.

23 Καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ· καὶ Ἀβεσσαλὼμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαῒ κατέστησεν Ἀβεσσαλὼμ ἀντὶ Ἰωὰβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀμεσσαῒ υἱὸς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθὲρ ὁ Ἰεζραηλίτης· οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφὴν Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ.

26 Καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλὼμ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ.

27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ, καὶ Οὐεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιὴλ ἐκ Λωδαβὰρ, καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ,

28 Ἤνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπους, καὶ λέβητας δέκα, καὶ σκεύη κεράμου, καὶ πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ ἄλευρον, καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον, καὶ φακὸν,

29 Καὶ μέλι, καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα, καὶ σαφὼθ βοῶν· καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν· ὅτι εἶπεν, Ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΚΑΙ' ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.

2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωὰβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωὰβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαὸν, Ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καί γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν.

3 Καὶ εἶπον, Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν· καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν, ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν.

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, Ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω· καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης·

καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς
ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.
5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἰωὰβ καὶ τῷ Ἀβεσσὰ καὶ
τῷ Ἐθὶ, λέγων, Φείσασθέ μοι
τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσαλώμ·
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελ-
λομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς
ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ.
6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς
τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραήλ·
καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ
δρυμῷ Ἐφραΐμ.
7 Καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων
Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις
μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴ-
κοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.
8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος
διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πά-
σης τῆς γῆς· καὶ ἐπλεόνασεν ὁ
δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ
λαοῦ, ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν
τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.
9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσσα-
λὼμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ·
καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἦν ἐπιβεβηκὼς
ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου αὐτοῦ, καὶ εἰ-
σῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος
τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ
περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν
τῇ δρυΐ, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμέ-
σον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναμέσον
τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω
αὐτοῦ παρῆλθε.
10 Καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς, καὶ
ἀνήγγειλε τῷ Ἰωὰβ, καὶ εἶπεν,
Ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλὼμ
κρεμάμενον ἐν τῇ δρυΐ.
11 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ
τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ, Καὶ
ἰδοὺ ἑώρακας· τί ὅτι οὐκ ἐπά-
ταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν,
καὶ ἐγὼ ἂν δεδώκειν σοι δέκα
ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν;
12 Εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰω-
ὰβ, Καὶ ἐγώ εἰμι ἵστημι ἐπὶ
τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους
ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βα-
σιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν
ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς σοι καὶ
τῷ Ἀβεσσὰ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων,
Φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν
Ἀβεσσαλώμ,
13 Μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ
αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος
οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως,
καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.
14 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Τοῦτο
ἐγὼ ἄρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ
ἐνώπιόν σου· καὶ ἔλαβεν Ἰωὰβ
τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ
Ἀβεσσαλὼμ, ἔτι αὐτοῦ ζῶντος
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυός.
15 Καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παι-
δάρια αἴροντα τὰ σκεύη Ἰωὰβ,
καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλὼμ,
καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.
16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωὰβ ἐν
κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ
λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωὰβ τοῦ
λαοῦ.
17 Καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσα-
λὼμ, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς
χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς
τὸν βόθυνον τὸν μέγαν, καὶ ἐσ-
τήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων
μέγαν σφόδρα· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐ-
τοῦ.

18 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη, καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν, Ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην, Χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

19 Καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε, Δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ, Οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε.

21 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Χουσὶ, Βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσὶ τῷ Ἰωὰβ, καὶ ἐξῆλθε.

22 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωὰβ, Καὶ ἔστω, ὅτι δράμω καί γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἱνατί σὺ τοῦτο τρέχεις υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.

23 Καὶ εἶπε, Τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωὰβ, Δράμε· καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχὰρ, καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.

24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμέσον τῶν δύο πυλῶν· καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ.

25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰ μόνος ἐστὶν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα· καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ, καὶ εἶπε, Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Καί γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.

27 Καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς, Ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καί γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας, Εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωὰβ καὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ ἐπεστράφη, καὶ ἔστη.

31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσὶ παρεγέ-

νετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, Εὐ-
αγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βα-
σιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σή-
μερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπε-
γειρομένων ἐπὶ σέ.
32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν Χουσὶ, Εἰ εἰρήνη τῷ παιδα-
ρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν
ὁ Χουσὶ, Γένοιντο ὡς τὸ παιδά-
ριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι
ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κα-
κά.
33 Καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς
πύλης, καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως
εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν,
Υἱέ μου Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μου,
υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ· τίς δῴη
τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ
ἀντὶ σοῦ Ἀβεσσαλὼμ, υἱέ μου,
υἱέ μου.

ΚΕΦ. ιθ΄. 19.

1 ΚΑΙ' ἀνηγγέλη τῷ Ἰωὰβ,
λέγοντες, Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει
καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.
2 Καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ
τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ὅτι λυ-
πεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ.
3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται
ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐ-
τοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.
4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ὁ
βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων,
Υἱέ μου Ἀβεσσαλὼμ, Ἀβεσσα-
λὼμ υἱέ μου.
5 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωὰβ πρὸς
τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ
εἶπε, Κατῄσχυνας σήμερον τὰ
πρόσωπα πάντων τῶν δούλων
σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον,
καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου,
καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ τὴν
ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ
τῶν παλλακῶν σου,
6 Τοῦ ἀγαπᾷν τοὺς μισοῦντάς
σε, καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς
σε· καὶ ἀνήγγειλας σήμερον, ὅτι
οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σου, οὐδὲ
παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον, ὅτι
εἰ Ἀβεσσαλὼμ ἔζη, πάντες ἡ-
μεῖς σήμερον νεκροὶ, ὅτι τότε τὸ
εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ
λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν
δούλων σου ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα,
ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ
αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν
νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι
σεαυτῷ, καὶ κακόν σοι τοῦτο
ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν
σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἀνήγγειλαν, λέγοντες, Ἰδοὺ
ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ·
καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ
πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν
πύλην· καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ
εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.
9 Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαος κρινόμε-
νος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ,
λέγοντες, Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐῤ-
ῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο
ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· καὶ

νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλώμ.

10 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ νῦν ἱνατί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα, λέγοντες, Ἱνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

12 Ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὀστᾶ μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς· ἱνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;

13 Καὶ τῷ Ἀμεσσαῒ ἐρεῖτε, Οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου σύ; καὶ νῦν τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς, καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.

14 Καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός· καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἐπιστράφηθι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου.

15 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην.

16 Καὶ ἐτάχυνε Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ υἱοῦ τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρὶμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ,

17 Καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν, καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαοὺλ, καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως,

18 Καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα· καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· καὶ Σεμεῒ υἱὸς Γηρὰ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην,

19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μνησθῇς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

20 Ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσὴφ, τοῦ καταβῆναί με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσαὶ υἱὸς Σαρουίας, καὶ εἶπε, Μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεῒ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου;

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ, Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεταί τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ οἶδα εἰ

σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεΐ, Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς.

24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίσατο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθέ;

26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθὲ, Κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ, Ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον, καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν, καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου.

27 Καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί ἐστι μοὶ ἔτι δικαίωμα, καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα;

29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἱνατί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον, Σὺ καὶ Σιβὰ διελεῖσθε τὸν ἀγρόν.

30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ πρὸς τὸν βασιλέα, Καί γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

31 Καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλὶμ, καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

32 Καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.

33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλὶ, Σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

34 Καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλήμ;

35 Υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον· εἰ μὴν γνώσομαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι; ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν; καὶ ἱνατί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

36 Ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἱνατί ἀνταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

37 Καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου, καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαὰμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως· καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμαὰμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοὶ, ποιήσω σοι.

39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλὶ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

40 Καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὰμ διέβη μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως, καί γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ.

41 Καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγίνοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, Τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ;

42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν, Διότι ἐγγίζει πρὸς μὲ ὁ βασιλεύς· καὶ ἱνατί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα ἔδωκεν, ἢ ἄρσιν ἦρεν ἡμῖν;

43 Καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ εἶπε, Δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ, καί γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἱνατί τοῦτο ὕβρισάς με, καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ Ἰούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεὲ, υἱὸς Βοχορὶ ἀνὴρ ὁ Ἰεμινὶ, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτὰς, καὶ πρὸς αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαΐ, Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι.

5 Καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαῒ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαῒ, Νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς Σαβεὶ υἱὸς Βοχορὶ ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ· καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μή ποτε ἑαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὀχυρὰς, καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.

7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσσαῒ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωὰβ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὶ υἱοῦ Βοχορί.

8 Καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαών· καὶ Ἀμεσσαῒ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ Ἰωὰβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς· καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε· καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε.

9 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ τῷ Ἀμεσσαῒ, Εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος Ἀμεσσαῒ τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν.

10 Καὶ Ἀμεσσαῒ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ· καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ἰωὰβ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε· καὶ Ἰωὰβ καὶ Ἀβεσσαῒ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβεὶ υἱοῦ Βοχορί.

11 Καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτὸν τῶν παιδαρίων Ἰωὰβ, καὶ εἶπε, Τίς ὁ βουλόμενος Ἰωὰβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ;

12 Καὶ Ἀμεσσαῒ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου· καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαῒ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν· καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθ' ὅτι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτὸν ἑστηκότα.

13 Ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωὰβ τοῦ διῶξαι ὀπίσω Σαβεὶ υἱοῦ Βοχορί.

14 Καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὲλ καὶ εἰς Βεθμαχά· καὶ πάντες ἐν Χαῤῥὶ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ.

15 Καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτὸν ἐν Ἀβὲλ καὶ Φερμαχά· καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωὰβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

16 Καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε, ἀκούσατε, εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωὰβ, Ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ, Εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγώ· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου· καὶ εἶπεν Ἰωὰβ, Ἀκούω ἐγώ εἰμι.

18 Καὶ εἶπε λέγουσα, Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις, λέγοντες, Ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβὲλ καὶ ἐν Δὰν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ. ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβὲλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραήλ· σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραήλ· ἱνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωὰβ, καὶ εἶπεν, Ἵλεώς μοι ἵλεώς μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ φθερῶ.

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυΐδ· δότε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωὰβ, Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους.

22 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφεῖλε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀφεῖλε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ᾿ αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωὰβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Καὶ ὁ Ἰωὰβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραήλ· καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί·

24 Καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου· καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς Ἀχιλοὺθ ἀναμιμνήσκων·

25 Καὶ Σουσὰ γραμματεύς· καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς·

26 Καί γε Ἰρὰς ὁ Ἰαεὶρ ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυΐδ.

ΚΕΦ. κα΄. 21.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυΐδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ· καὶ ἐζήτησε Δαυΐδ τὸ πρόσωπον Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυΐδ τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραήλ εἰσιν, ὅτι ἀλλ᾿ ἢ ἐκ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Ἀμοῤῥαίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς, καὶ ἐζήτησε Σαοὺλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

3 Καὶ εἶπε Δαυΐδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας, Τί ποιήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;

4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται, Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραήλ.

5 Καὶ εἶπε, Τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν; καὶ εἶπαν πρὸς

τὸν βασιλέα, Ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτὸν, τοῦ μὴ ἑστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραήλ.

6 Δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐγὼ δώσω.

7 Καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ τὸν ὅρκον Κυρίου τὸν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαούλ.

8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφὰ θυγατρὸς Ἀϊᾶ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαοὺλ, τὸν Ἑρμωνοὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοὺλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἐσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μοουλαθί·

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

10 Καὶ ἔλαβε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ τὸν σάκκον, καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν, ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.

11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ παλλακὴ Σαούλ· καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δὰν υἱὸς Ἰωὰ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων.

12 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ, καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ, οἳ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσὰν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβουέ.

13 Καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξηλιασμένων.

14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.

15 Καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ· καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ.

16 Καὶ Ἰεσβὶ, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφὰ, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, τριακοσίων σίκλων ὁλκῇ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυίδ.

17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ 'Α-
βισσὰ υἱὸς Σαρουίας, καὶ ἐπά-
ταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανά-
τωσεν αὐτόν· τότε ὤμοσαν οἱ ἄν-
δρες Δαυὶδ, λέγοντες, Οὐκ ἐξε-
λεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλε-
μον, καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχ-
νον 'Ισραήλ.
18 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα
ἔτι πόλεμος ἐν Γὲθ μετὰ τῶν
ἀλλοφύλων, τότε ἐπάταξε Σε-
βοχὰ ὁ 'Ασταπωθὶ τὸν Σὲφ ἐν
τοῖς ἐγγόνοις τοῦ 'Ραφά.
19 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν
'Ρὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
ἐπάταξεν 'Ελεανὰν υἱὸς 'Αριωρ-
γὶμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιὰθ
τὸν Γεθαῖον· καὶ τὸ ξύλον τοῦ
δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόν-
των.
20 Καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος
ἐν Γέθ· καὶ ἦν ἀνὴρ μαδὼν, καὶ
οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ,
καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ ἓξ καὶ ἓξ, εἰκοσιτέσσαρες
ἀριθμῷ· καί γε αὐτὸς ἐτέχθη
τῷ 'Ραφᾷ.
21 Καὶ ὠνείδισε τὸν 'Ισραὴλ,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν 'Ιωνάθαν υἱὸς
Σεμεῒ ἀδελφοῦ Δαυίδ.
22 Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθη-
σαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν
Γὲθ τῷ 'Ραφὰ οἶκος, καὶ ἔπεσαν
ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ τῶν
δούλων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ' ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ
Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς
ταύτης, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐ-
τὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χει-
ρὸς Σαούλ.
2 Καὶ εἶπεν ᾠδή· Κύριε πέτρα
μου, καὶ ὀχύρωμά μου, καὶ ἐξ-
αιρούμενός με ἐμοί,
3 'Ο Θεός μου, φύλαξ μου
ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ'
αὐτῷ· ὑπερασπιστής μου, καὶ
κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπ-
τωρ μου, καὶ καταφυγή μου
σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώσεις
με.
4 Αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι Κύ-
ριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σω-
θήσομαι.
5 Ὅτι περιέσχον με συντριμ-
μοὶ θανάτου, χείμαῤῥοι ἀνομίας
ἐθάμβησάν με.
6 'Ωδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν
με, προέφθασάν με σκληρότητες
θανάτου.
7 'Εν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικα-
λέσομαι τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν
Θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακού-
σεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου,
καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν
αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη
ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρα-
νοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπα-
ράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος
αὐτοῖς.
9 'Ανέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ
αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐ-
τοῦ κατέδεται· ἄνθρακες ἐξεκαύ-
θησαν ἀπ' αὐτοῦ.
10 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ
κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω
τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῷ
χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ
ὤφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.

12 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος.

13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.

14 Ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

15 Καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς· καὶ ἤστραψεν ἀστραπὴν, καὶ ἐξέστησεν αὐτούς.

16 Καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμήσει Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.

17 Ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἵλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18 Ἐῤῥύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου· καὶ ἐγένετο Κύριος ἐπιστήριγμά μου,

20 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν, καὶ ἐξείλετό με, ὅτι ηὐδόκησεν ἐν ἐμοί.

21 Καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι.

22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

23 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ·

27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ.

28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.

29 Ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.

30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὸ ῥῆμα Κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον· ὑπερασπιστής ἐστι πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.

32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

34 Τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἱστῶν με.

35 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.

36 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με

37 Εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου.

38 Διώξω ἐχθρούς μου, καὶ ἀφανιῶ αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτούς.

39 Καὶ θλάσω αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

40 Καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι ὑποκάτω μου.

41 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς.

42 Βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν.

43 Καὶ ἐλέανα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς.

44 Καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσάν μοι.

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου.

46 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἀποῤῥιφήσονται, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.

47 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.

48 Ἰσχυρὸς Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου,

49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσῃ με.

50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι· πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραήλ.

2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

3 Λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ παραβολήν· Εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ, Πῶς κραταιώσητε φόβον χριστοῦ;

4 Καὶ ἐν φωτὶ Θεοῦ πρωΐας; ἀνατείλαι ἥλιος τοπρωΐ, οὐ Κύριος παρῆλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

5 Οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ, διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην· ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

6 Ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν

αὐτοῖς· καὶ πλῆρες σιδήρου, καὶ
ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύ-
σει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνῃ
αὐτῶν.
8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυ-
νατῶν Δαυίδ· Ἰεβοσθὲ ὁ Χανα-
ναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν·
Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος, οὗτος ἐσπά-
σατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ
ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσά-
παξ.
9 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεανὰν
υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς
Δουδὶ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς
μετὰ Δαυίδ· καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσαι
αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συν-
ήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ
ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραήλ·
10 Αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάτα-
ξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ
ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ
προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποί-
ησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς
ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκ-
διδύσκειν.
11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαία
υἱὸς Ἄσα ὁ Ἀρουχαῖος· καὶ συν-
ήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θη-
ρία· καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς τοῦ ἀγ-
ροῦ πλήρης φακοῦ· καὶ ὁ λαὸς
ἔφυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύ-
λων.
12 Καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς
μερίδος, καὶ ἐξείλατο αὐτὴν, καὶ
ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ
ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγά-
λην.
13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ
τῶν τριάκοντα, καὶ κατέβησαν
εἰς Κασὰν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ
σπήλαιον Ὀδολλάμ· καὶ τάγμα
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ παρενέβα-
λον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαΐν.
14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ πε-
ριοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν
ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.
15 Καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ
εἶπε, Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν
τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν
ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.
16 Καὶ διέῤῥηξαν οἱ τρεῖς δυ-
νατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλ-
λοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ
ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ
τοῦ ἐν τῇ πύλῃ· καὶ ἔλαβον, καὶ
παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ
ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· καὶ ἔσπεισεν
αὐτὸ τῷ Κυρίῳ,
17 Καὶ εἶπεν, Ἵλεώς μοι Κύ-
ριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα
τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· καὶ
οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· ταῦτα
ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.
18 Καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς
Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας αὐτὸς ἄρ-
χων ἐν τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς ἐξή-
γειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακο-
σίους τραυματίας· καὶ αὐτῷ ὄνο-
μα ἐν τοῖς τρισίν,
19 Ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔν-
δοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς
ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ
ἦλθε.
20 Καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ
ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις,
ἀπὸ Καβεσεὴλ, καὶ αὐτὸς ἐπά-
ταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριὴλ τοῦ
Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ
ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ
λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος.

21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὁρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας· καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἥρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

22 Ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς,

23 Ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.

24 Ἀσαὴλ ἀδελφὸς Ἰωὰβ· οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα· Ἐλεανὰν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ·

25 Σαιμὰ ὁ Ῥουδαῖος·

26 Σελλὴς ὁ Κελωθί· Ἴρας υἱὸς Ἴσκα ὁ Θεκωΐτης·

27 Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωΐτης, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνωθίτου·

28 Ἐλλὼν ὁ Ἀωΐτης· Νοερὲ ὁ Νετωφατίτης·

29 Ἐσθαὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ Γαβαὲθ υἱὸς Βενιαμὶν τοῦ Ἐφραθαίου· Ἀσμὼθ ὁ Βαρδιαμίτης·

32 Ἐμασοὺ ὁ Σαλαβωνίτης· υἱοὶ Ἀσὰν, Ἰωνάθαν·

33 Σαμνὰν ὁ Ἀρωδίτης· Ἀμνὰν υἱὸς Ἀραΐ Σαραουρίτης·

34 Ἀλιφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί· Ἐλιὰβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου·

35 Ἀσαραῒ ὁ Καρμήλιος τοῦ Οὐραιοερχί·

36 Γάαλ υἱὸς Ναθανὰ· Πολυδυνάμεως υἱὸς Γαλααδδί· Ἐλὶ ὁ Ἀμμανίτης·

30 Ἀδροὶ ἀπὸ χειμάῤῥων·

31 Γαδαβιὴλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθαίου·

37 Γελωρὶ ὁ Βηθωραῖος αἴρων τὰ σκεύη· Ἰωὰβ υἱὸς Σαρουίας·

38 Ἴρας ὁ Ἐθιραῖος· Γηρὰβ ὁ Ἐθιναῖος·

39 Οὐρίας ὁ Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτά.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ προσέθετο ὀργὴν Κύριος ἐκκαῆναι ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγων, Βάδιζε, ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωὰβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ, Δίελθε δὴ πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαὸν, καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ εἶπεν Ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, Καὶ προσθείη Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν λαὸν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὁρῶντες· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἱνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;

4 Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωὰβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωὰβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν τὸν Ἰσραήλ.

5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην,
καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ
δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ
τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ.
6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ
εἰς γῆν Θαβασὼν, ἥ ἐστιν Ἀδα-
σαὶ, καὶ παρεγίνοντο εἰς Δανι-
δὰν καὶ Οὐδὰν, καὶ ἐκύκλωσαν
Σιδῶνα.
7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύ-
ρου, καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις
τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου·
καὶ ἦλθαν κατὰ Νότον Ἰούδα εἰς
Βηρσαβεὲ,
8 Καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ· καὶ παρεγίνοντο ἀπὸ
τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι
ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.
9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωὰβ τὸν ἀριθ-
μὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ
πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐγένετο
Ἰσραὴλ, ὀκτακόσιαι χιλιάδες
ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομ-
φαίαν· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα, πεντακό-
σιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.
10 Καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυ-
ὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν
λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύ-
ριον, Ἥμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα
νῦν Κύριε· παραβίβασον δὴ τὴν
ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμα-
ράνθην σφόδρα.
11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τοπρωΐ·
καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς
Γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα,
λέγων,
12 Πορεύθητι, καὶ λάλησον
πρὸς Δαυὶδ, λέγων, Τάδε λέγει
Κύριος, Τρία ἐγώ εἰμι αἴρω ἐπὶ
σὲ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ
αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι.
13 Καὶ εἰσῆλθε Γὰδ πρὸς
Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε, καὶ εἶπεν
αὐτῷ, Ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσ-
θαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς
ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύ-
γειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν
σου, καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ
γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν
τῇ γῇ σου· νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἴδε
τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί
με ῥῆμα.
14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ,
Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐσ-
τίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας
Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀν-
θρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω.
15 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυ-
ὶδ τὸν θάνατον· καὶ ἡμέραι θερισ-
μοῦ πυρῶν· καὶ ἔδωκε Κύριος
θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν
ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ
θραῦσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπέθανεν
ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως
Βηρσαβεὲ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες
ἀνδρῶν.
16 Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος
τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐ-
τὴν, καὶ παρεκλήθη Κύριος ἐπὶ
τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ
τῷ διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ, Πο-
λὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ
ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ
ἅλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.
17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύ-
ριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγε-
λον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ,
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἠδίκη-
σα· καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί
ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χείρ σου
ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πα-
τρός μου.

18 Καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβηθι, καὶ στῆσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἅλωνι Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.

20 Καὶ διέκυψεν Ὀρνὰ, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνὰ, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

21 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ, Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ, Κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἅλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.

22 Καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς Δαυὶδ, Λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα.

23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνὰ τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν Ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα, Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογήσαι σε.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνὰ, Οὐχὶ, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀντάλλαγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου Θεῷ ὁλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἅλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα.

25 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς· καὶ προσέθηκε Σαλωμὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις· καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

FINIS TOM. I.

Andreas et Joannes M. Duncan,
Academiæ Glasguensis Typographi.

